

வித்தகர்

யாழ்ப்பாணம் தேசிய கல்வியியற் கல்லூரி
யாழ்ப்பாணம்

2018

வித்தகர்

வெளியீடு

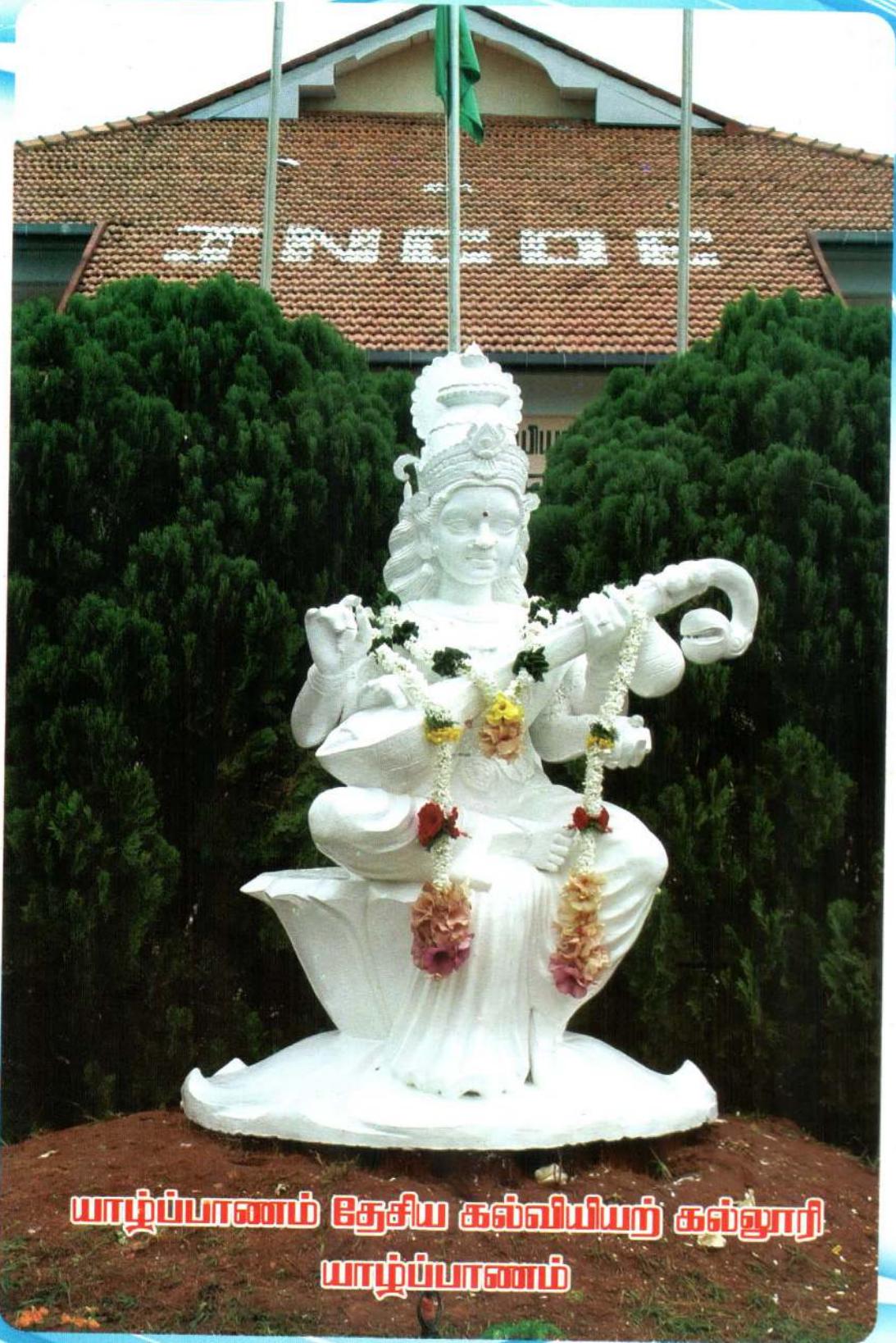
நெட்டுமா மன்றம்

யாழ்ப்பாணம்

தேசிய கல்வியியற் கல்லூரி

2018

யாழ்ப்பாணம் தேசிய கல்வியியற் கல்லூரி
யாழ்ப்பாணம்

கீர்த்தியாறண்று உறுப்பினர்கள்

1ஆம் வரினச இடம் இருந்து வலம் : அ.அமல்ராஜ(பொருளாளர்) சி.பிழேந்தன்(தலைவர்) தீரு மா.பிராகநான்(மன்றங்காப்பாளர்) திரு.கலாந்தி ச.அமிர்தலலிங்கம்(பிடாதிபதி) திருமதி னு.கீணாசாதன் (வீரிவன்மாளர்) ச.ராஜதுளசி (செயலாளர்) ப.கலைஷ்ணவி(பத்திராதிபதி)

2ஆம் வரினச (நின்று) இடம் இருந்து வலம் : காணப்பிரயன்(உப பொருளாளர்) கே.குபானன் (உப தலைவர்) வி.மலர்ச்செலவி, சி.தர்சிகா, வி.அஞ்சிதா, ஜ.துணவிச்சு, செ.மாதநாசி, சி.வாணிமுகி.பி.நல்கஷம்பிளி (உப பத்திராதிபதி) க.துளசி(உப செயலாளர்)

3ஆம் வரினச (நின்று) இடம் இருந்து வலம் : சி.நிலநக்கன், கு.பந்கபன், நெ.நிவேதன், ர.மலைத்துணி, பா.துவாரகன், பா.வி.கோந், சே.பேசிந்தன், க.துவராகன்

நூலின் விபரம்

நூலின் பெயர் : வித்தகர்

வெளியீடு : இந்துமாமன்றம் - 2018
யாழ்ப்பாணம், தேசிய கல்வியியற் கல்லூரி

அலோசனை : திரு.கலாநிதி.ச.அமிர்தலிங்கம் (பீடாதிபதி)
திரு.மா.பிரபாகரன் (இந்துமாமன்ற காப்பாளர்)

துவியீடு : 2018 ஜூப்பசி 18

இதழாசிரியர் : செல்வி. ப.வைஷ்ணவி

அளவு : B5

அச்சுப்பதுவியீடு : Vista8Printers
இல.116னு, இராமநாதன் வீதி, கலட்டி சந்தி,
யாழ்ப்பாணம்,
இலங்கை.
021 221 5488

இந்துமா மன்றம் - 2018

போசகர் : பீடாதிபதி உயர்த்திரு.கலாநிதி. .ச.அமிர்தலிங்கம்
மன்றக்காப்பாளர் : திரு.மா.பிரபாகரன்
தலைவர் : செல்வன் சி.பிழேந்தன்
உபதலைவர் : செல்வன் கே.கயானன்
செயலாளர் : செல்வி ச.ராஜதுளசி
உபசெயலாளர் : செல்வி சு.துளசி
பொருளாளர் : செல்வன் அ.அமல்ராஜ்
உபபொருளாளர் : செல்வன் சி.கானப்பிரியன்
பத்திராதிபதி : செல்வி ப.வைஷ்ணவி
உபபத்திராதிபதி : செல்வி பி.நிலக்ஞாயினி

ஓளவையார் அருளிய

விநாயகர் அகவல்

சீதக் களபச் செந்தா மரைப்பூம்
 பாதச் சிலம்பு பலஜிசை பாட—
 பொன்னரை ஞானும் பூந்துகில் ஆடையும்
 வன்ன மருங்கில் வளர்ந்தழ கெறிப்ப
 பேழை வயிறும் பெரும்பாரக் கோடும்
 வேழ முகமும் விளங்குசிந் தூரமும்
 ஜந்து கரமும் அங்குச பாசமும்
 நெஞ்சில் குடி கொண்ட நீல மேனியும்
 நான்ற வாயும் நாலிரு புயமும்
 மூன்று கண்ணும் மும்மதச் சுவடும்
 இரண்டு செவியும் இலங்கு பொன் முடியும்
 திரண்டமுப் புரிநூல் திகழோளி மார்பும்
 சொற்பதங் கடந்த துரிய மெய்ஞ்ஞான
 அற்புதம் நின்ற கற்பகக் களிரே
 முப்பழம் நுகரும் மூஷிக வாகன
 இப்பொழு தென்ன ஆட்கொள வேண்டித்
 தாயா யெனக்குத் தானெழுந் தருளி
 மாயாப் பிறவி மயக்கம் அறுத்துத்
 திருந்திய முதல் ஐந்தெழுத்தும் தெளிவாய்ப்
 பொருந்தவே வந்தென் உள்ந்தனிற் புகுந்து
 குருவடி வாகிக் குவலயந் தன்னில்
 திருவடி வைத்துத் திறமிது பொருளென
 வாடா வகைதான் மகிழ்ந்தெனக் கருளிக்
 கோடா யதக்தால் கொடுவினை களைந்தே
 உவட்டா உபதேசம் புகட்டியென் செவியில்
 தெவிட்டாத ஞானத் தெளிவையும் காட்டி
 ஜம்புலன் தன்னை அடக்கும் உபாயம்
 இன்புறு கருணையின் இனிதெனக் கருளி
 கருவிகள் ஒடுங்கும் கருத்தறி வித்து
 இருவினை தன்னை அறுத்திருள் கடிந்து
 தலமொரு நான்கும் தந்தெனக் கருளி
 மலமொரு மூன்றின் மயக்கம் அறுத்தே
 ஒன்பது வாயில் ஒருமந் திரத்தால்
 ஜம்புலக் கதவை யடைப்பதுங் காட்டி
 ஆறா தாரத்து அங்குச நிலையும்
 பேரா நிறுத்திப் பேச்சைர அறுத்தே

இடைபிங் கலையின் எழுத்தறி வித்துக்
 கடையிற் சுமுமுனைக் கபாலமுங் காட்டி
 மூன்று மண்டலத்தின் முட்டிய தூணின்
 நான்றெழு பாம்பின் நாவில் உணர்த்திக்
 குண்டலி அதனிற் கூடிய அசபை
 விண்டெழு மந்திரம் வெளிப்பட உரைத்து
 மூலா தாரத்து மூண்டெழு கனலைக்
 காலால் எழுப்புங் கருத்தறி வித்தே
 அமுத நிலையும் ஆதித்தன் இயக்கமும்
 குமுத சகாயன் குணத்தையுங் கூறி
 இடைச் சக்கரத்தின் ஈரெட்டு நிலையும்
 உடற் சக்கரத்தின் உறுப்பையுங் காட்டிச்
 சண்முகத் தூலமும் சதுர்முக சூட்சமும்
 எண்முக மாக இனிதெனக்கு அருளிப்
 புரியட்ட காயம் புலப்பட எனக்குத்
 தெரியெட்டு நிலையும் தெரிசனப் படுத்திக்
 கருத்தினில் கபால வாயில் காட்டி
 இருத்தி முத்தி இனிதெனக் கருளி
 என்னை அறிவித்து எனக்கருள் செய்து
 முன்னை வினையின் முதலைக் களௌந்தே
 வாக்கும் மனமும் இல்லா மனோலயம்
 தேக்கியே எந்தன் சிந்தை தெளிவித்து
 இருள்வெளி இரண்டிற்கு ஒன்றிடம் என்ன
 அருள்தரும் ஆனந்தத்தை அமுத்தியென் செவியில்
 எல்லை யில்லா ஆனந்தம் அளித்து
 அல்லல் களௌந்தே அருள்வழி காட்டிச்
 சத்தத்தின் உள்ளே சதாசிவம் காட்டிச்
 சித்தத்தின் உள்ளே சிவவிங்கம் காட்டி
 அனுவிற்கு அனுவாய் அப்பாலுக்கு அப்பாலாய்
 கணுமுற்றி நின்ற கரும்புள்ளே காட்டி
 வேடமும் நீறும் விளங்க நிறுத்திக்
 கூடுமெய்த் தொண்டர் குழாத்துடன் கூட்டி
 அஞ்சக் கரத்தின் அரும்பொருள் தன்னை
 நெருங்கக் கருத்தின் நிலையறிவித்துத்
 தத்துவ நிலையைத் தந்தெனை யாண்ட
 வித்தக விநாயக விரைகழல் சரணே.

ஆசியரை

ஐந்து கரத்தனையானை முகத்தனை
இந்தின் இளம்பிறை போலும் எயிற்றனை
நந்தி மகன்றனை ஞானக் கொழுந்தினை
புந்தியில் வைற்றடி போற்றுகின்றேனே!

யாழ்ப்பாணம் தேசிய கல்வியியற் கல்லூரியின் வளாகத்தினுள் கோயில் கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கின்ற ஸ்ரீ வித்தக விநாயகரும், முடி மன்னவர் வைரவரும் அருள் பாலித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இவ்வித்தக விநாயகரின் பெயரில் “வித்தகர்” எனும் இந்நால் வெளியீட்டிற்கு ஆசியரை வழங்குவதையிட்டு பெருமகிழ்வடைகின்றேன்.

நாம் எமது எதிர்கால சந்ததியினருக்கு விட்டுச் செல்லும் அரும் பெரும் பொக்கிஷும் இது போன்ற நூல்கள் ஆகும்.

இது போன்று வருடந்தோறும் இன்னும் பல நூல் வெளியிடுவதற்கு என் ஆசிகளையும், வாழ்த்துக்களையும் தெரிவித்துக் கொள்வதோடு, இந்நாலை வெளியிடும் கல்வியியற் கல்லூரி சமூகத்தினருக்கும் இந்துமாமன்றத்தினருக்கும் எல்லாம் வல்ல வித்தக விநாயகரினதும், வைரவப் பெருமானினதும் அருளாசி கிடைக்க வேண்டுமென பிரார்த்திக்கின்றேன்.

“இன்பமே குழ்க எல்லோரும் வாழ்க”

“சலைஜூதி” சிவாஸ்வி. அகோர சிவக்குருக்கன்
வித்தக விநாயகர் ஆலய பிரதம குருக்கன்
யாழ் / கல்வியியற்கல்லூரி

வாழ்த்துச் செய்தி

யாழ்ப்பாணம் தேசியக் கல்வியியற் கல்லூரியின் இந்துமா மன்றத் தினரால் வெளியிடப்படும் “வித்தகர்” எனும் ஆன்மீக சஞ்சிகைக்கு வாழ்த்துச் செய்தி வழங்குவதில் பெரும் மகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

“வித்தகர்” எனும் ஆன்மீக சஞ்சிகையானது சைவத்தின் மேன்மையை உலகநியச் செய்வதற்கும் மக்கள் ஆக்மீக நலன் பெறுவதற்குமான வழிமுறைகளில் சாஸ்திர பூர்வமான விடயங்களுக்கு விளக்கம் தரும் புனித பணியினை ஆண்டு தோறும் செய்து வருகிறது. இத்தகைய பணிகளின் பெறுபேராகச் சைவசமயத்தினதும் சைவ சித்தாந்தத்தினதும் உட்பொருளையும் அறிந்து அவரவர் தத்தமது வாழ்வியலில் கடைப்பிடித் தொழுக வாய்ப்பேற்படுகின்றது. சமகாலத்தில் வாழ்பவர்கள் மாத்திரமன்றி எதிர்காலச் சந்ததியினரும் இத்தகைய நூல்களினால் பெரும் பயனடைவர் என்பது தின்னனம்.

“எண்ணில் ஆகமம் இயம்பிய இறைவர்தாம் விரும்பும் உண்மை யாவது பூசனை” என்று பெரியபுராணம் கூறுமாறு சிவ பூசையே ஆன்ம லாபத்திற்கு வழிவகுக்கும்.

“வித்தகர்” எனும் இந்த சஞ்சிகை சமயக் கலாசாரம், பண்பாடு, விழுமியம் போன்றவற்றை மேலோங்கச் செய்யவும் நாம் எமது சமய விழுமியங்களை கடைப்பிடித்து உன்னத நிலையை அடையவும் உதவுகின்ற குறிக்கோள்களைக் கொண்டுள்ளது. எமது பண்பாடு, பாரம்பரியம், கலாசாரம் என்பவற்றை பேணிச் சமய நெறியை வளர்க்கும் அரிய சந்தர்ப்பமாக இந்த நவராத்திரி விழா அமைகிறது. இந்த “வித்தகர்” எனும் ஆன்மீக மலர் வெளியீட்டின் மூலம் சமய விழுமியங்களையும் அறிந்து கொள்வோம்.

இம்மலரில் எம்மை வளப்படுத்தும் தரமான ஆக்கங்கள் பல உள்ளடங்கி இருக்கும் என நம்புகின்றேன். அவற்றை எல்லோரும் வாசித்துப் பயன்பெற வேண்டும்.

“நான் மறைச் சைவமோங்கிப் புல்குக உலகமெல்லாம்

புரவலன் செங்கோல் வாழ்க”

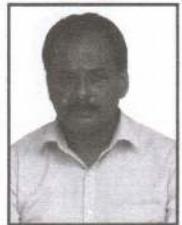
இந்நூல் சிறப்புற்று அமைய எல்லாம் வல்ல வித்தகர் பெருமானை வேண்டி வாழ்த்துக்களையும் தெரிவிக்கின்றேன்.

கஹானிதி சதாசிவம் அமிர்தவிங்கம்

பீடாதிபதி

யாழ்ப்பாணம் தேசிய கல்வியியற் கல்லூரி
கோப்பாய்.

மன்றக்காப்பாளர் வாழ்த்துரை

யாழ்ப்பாணம் தேசிய கல்வியியற் கல்லூரியின் இந்து மன்றத் தினரால் நவராத்திரி விழாவினை முன்னிட்டு வெளியிடப்படுகின்ற “வித்தகர்” எனும் சஞ்சிகைக்கு வாழ்த்துரை வழங்குவதில் நிறைவடை கின்றேன். கல்லூரி வளாகத்தில் கோயில் கொண்டெமுந்தருளியுள்ள வித்தக விநாயகர் ஆலயம் மற்றும் ஆதிமூலவரான முடி மன்னர் வைரவர் ஆலயங்களை மையமாகக் கொண்டு இந்து மன்றத்தினராகிய மாணவ ஆசிரியர்கள் தமது ஆன்மீக செயற்பாடுகளை இறை பக்தியுடன் செவ்வனவே செய்து வருவது கண்கூடு.

நித்திய பூசையாயினும், விசேட பூசைகளாயினும் இந்து மன்றத்தினரின் எண்ணங்கள் அவர்களின் கைவண்ணத்தால் சிறப்புற்று அழகு பெற்று ஆலயத்தில் வீற்றிருக்கும் மூர்த்திகளின் அருளாட்சி பல்கிப் பெருகிச் செல்லக் காரணமாக இருப்பதனை உணரமுடிகிறது.

இக்கால இளைஞர் யுவதிகளிடம் ஆன்மீக நம்பிக்கை நலிவடைந்து செல்கின்றது என்ற தவறான கருத்தை தவிடுபொடியாக்கி செயற்படுகின்ற இந்து மன்றத்தினரை பெருமையுடன் பார்க்கின்றேன். இவர்களது அயராத முயற்சியினால் “வித்தகர்” எனும் இச்சஞ்சிகை மூன்றாவது தடவையாக 2018 வாணி விழா நிகழ்வில் வெளியிடப்படுகின்றமை எம் எல்லோருக்கும் மகிழ்வைத்தருகின்றது.

இவ்வளைத்து செயற்பாடுகளும் சிறப்புடனே சீராக நிறைவெற நேரிய மனப்பாங்குடன் ஒத்துழைத்து வரும் கல்லூரியின் பீடாதிபதியும் இந்து மன்ற போசகருமாகிய கலாநிதி சதாசிவம் அமிர்தலிங்கம் அவர்களுக்கு எமது மனமார்ந்த நன்றிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன். வெள்ளிக்கிழமைகளில் விசேட பூசைகளை ஒவ்வொரு பாடத்துறை மாணவ ஆசிரியர்களும் போட்டி போட்டு சிறப்பாக செய்வதைப் பார்க்கும் போது இக்கால இளைஞர்களின் இறை நம்பிக்கை சற்றேனும் தளர்வின்றி வீச்சாக இருப்பதைக் காணமுடிகின்றது. அவர்களின் ஆன்மீக வேட்கைக்கு வித்தகரும் முடிமன்னர் வைரவரும் சிறந்த களமமைத்து கொடுத்துள்ளனர். இதன் ஒரு பரிமாணமே இவ்வித்தகர் மலர் வெளியீடு. அனைத்து மாணவ ஆசிரியர்களுக்கும் குறிப்பாக துடிப்புடன் செயற்படும் செயற்குழு உறுப்பினர்களுக்கும் வித்தக விநாயகர் மற்றும் வைரவர் அருள்கிடைக்க வாழ்த்துகின்றேன்.

கல்வியாளர்கள், கல்விசார உத்தியோகத்தர்களின் இறைபணியால் சிறப்புற நிகழும் சதுர்த்தி மற்றும் விசேட பூசைகள் மூர்த்திகளின் அருள் பொங்க வழிசமைத்து நிற்கின்றன.

அவர்களுக்கும் மற்றும் அனைத்து கல்வியியற் கல்லூரி சமூகத்தினருக்கும் இறையருள் கிடைக்க இறைவனைப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

நவீன நாகரிகப்போக்கில் அள்ளுண்டு இந்துமதப் பண்பாடுகளை, தத்துவங்களை புறந்தள்ளி மனக்கிலேசத்துடன் வாழ்வின் விரக்தி நிலைக்கு இட்டு செல்லக்கூடிய காலச்சூழலில், உள்ளே உறைந்திருக்கும் இறை நம்பிக்கையை அறிவியல் ரீதியாக உயிருட்ட முனையும் இம்மலர் சிறந்த பயன் தரு இதழாக வெளிவர வித்தகர் முடிமன்னர் அருள்புரிய வேண்டும் வாழ்த்துகின்றேன்.

“மேன்மைகொள்சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்”

திரு. யா. ரிருபாகரங்
இந்து மன்றக் காப்பாளர்
யாழ்ப்பாணம் தேசிய கல்வியியற் கல்லூரி.

உப்பீடாபதியின் வாழ்ந்துச் செய்தி

எமது கல்லூரியின் இந்து மன்றத்தினால் இவ்வருடம் வித்தகர் சஞ்சிகை வெளியிடப்படுவது பாராட்டத்தக்கதாகும். நீண்டகாலமாக இந்து மன்றம் பல நற்பணிகளை மிகவும் விணைத்திற்றனுடன் ஆற்றி வருகின்றது. வித்தக விநாயகர் ஆலயத்தில் நடைபெறுகின்ற வழி பாடுகள் மிகச் சிறப்பாக நடைபெற்று வருகின்றன. ஆன்மீகச் சிந்தனை களை வளர்க்கக் கூடிய வகையான பல செயற்பாடுகள் மிகச் சிறப்பாக முன்னெடுக் கப்பட்டு வருகின்றமை பாராட்டத்தக்கதாகும்.

செஞ்சோற்செல்வர் கலாநிதி ஆறுதிருமுருகன் அவர்களின் அளப்பரிய உதவியில் வண்டன் சிவயோகம் அறக்கட்டளையின் நிதிப் பங்களிப்புடன் முதலாவது பீடாதிபதி கலாநிதி தி.கமலநாதன் அவர்களின் பதவிக்காலத்தில் 2003 ம் ஆண்டு இவ்வித்தக விநாயகர் ஆலயம் உருவாக்கப்பட்டு மகாகும்பாபிஷேகமும் மிகச் சிறப்பாக நடாத்தப்பட்டது. அருட்கவி விநாசித்தம்பி ஜயா அவர்களின் வழிகாட்டலுடன் இவ்வாலயம் உருவாக்கம் பெற்றது.

இவ்வித்தக விநாயகர் ஆலயத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு இந்துப்பண் பாட்டு அம்சங்கள் வளர்க்கப்படுகின்றன. இவ்வித்தகர் சஞ்சிகையில் இந்துப் பண்பாட்டு மற்றும் வழிபாட்டு முறைகள் பற்றிய பயனுள்ள பல விடயங்கள் காணப்படுகின்றமை பாராட்டத்தக்கதாகும்.

இந்துமன்றத்தின் செயற்பாடுகளை விணைத்திற்றனுடன் மேற்கொள்வதில் இந்துமன்ற உபகாப்பாளர் திரு.மா.பிரபாகரன் அவர்களின் பணிகள் மகத்தானது. அவருக்கு மனமார்ந்த பாராட்டுக்களையும் நன்றிகளையும் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன். இந்து மன்றத்தின் செயற்பாடுகள் விணைத்திற்றனுடன் மேற்கொள்வதில் அர்ப்பணிப்புடன் செயற்படும் இந்து மன்றத் தலைவர், செயலாளர், மன்ற உறுப்பினர்கள், மற்றும் வித்தகர் சஞ்சிகையின் ஆசிரியர் மற்றும் மலர்க் குழுவினருக்கும் எனது மனமார்ந்த பாராட்டுக்களையும் வாழ்த்துக்களையும் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

S.R சந்தியேந்திரம்பிள்ளை
உபபீடாதிபதி (கல்வி)
யாழ்ப்பாணம் தேசிய கல்வியியற்கல்லூரி

தலைவரின் சிந்தனையிலிருந்து...

இந்துமதம் தொன்மையான மதம் மட்டும் அல்லது அர்த்தமுள்ள மதமும் கூட வாழ்க்கை வேறு, சமயம் வேறு, என்று கருத முடியாத அளவிற்கு நமது வாழ்க்கை சமயத்தினால் மெருகூடப்பட்டுள்ளது. குறிப்பாகச் சௌவ சமயிகளாகிய நமது வாழ்வியற் கருமங்கள் யாவும் இறை சிந்தனையுடனேயே ஆரம்பித்து இறை சிந்தனையுடனேயே நிறைவடைகின்றன. நமது இந்து மதமானது தன்னகத்தே பல கோடி தத்துவங்களை யும், சடங்குகளையும், வழிபாட்டு முறைகளையும் கொண்டுள்ளது. இவற்றையெல்லாம் ஒன்றிணைக்கும் இடமான யாழ்ப்பாணம் தேசிய கல்வியியற் கல்லூரியில் இந்துமா மன்றத்தினரால் பல்வேறு செய்றபாடுகள் முன்னெடுக்கப்பட்டு வருகின்றன.

அந்த வகையில் எமது “வித்தகர்” எனும் இம்மலர் மலர்ந்து மணம் வீச முழுமையாக வழிகாட்டிய எமது கல்லூரியின் பீடாதிபதி கலாநிதி ச.அமிர்தலிங்கம் அவர்களுக்கும், இந்த நூலிற்கான ஆக்கங்களைத் தந்துதவிய முகிழ்நிலை ஆசிரியர் களுக்கும் வழிகாட்டிய உபபீடாதிபதிகள், கல்வியிய லாளர்களுக்கும் எனது இதயழூர்வ மான நன்றிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். எமது மலரை அலங்கரிக்கின்ற ஆக்கங்களைத் தந்த இரண்டாம், முதலாம் வருட முகிழ்நிலை ஆசிரியர்கள் மற்றும் கல்விய லாளர்களுக்கும் நன்றிகள் கோடி.

காலத்தால் முற்பட்ட சைவம் இன்றளவும் நிலைத்து எம்மை சீரிய வழியில் நெறிப்படுத்திச் செல்கிறது. மண்ணில் நல்ல வண்ணம் மானிடம் வாழவும் அவர்களின் துன்ப, துயரங்களை மாற்றவும், சந்தேகங்களை நிவர்த்திக்கவும் சைவநெறியானது வழிகாட்டி நிற்கின்றது. இத்தகைய சமயச் செய்றபாடுகளும், வழிபாடுகளும் எமது இந்துமா மன்றத்தினால் வெகு சிறப்பாக செய்யப்பட்டு வருகின்றன.

கல்வியியற் கல்லூரி முகிழ்நிலை ஆசிரியர்களின் இந்துப் பண்பாட்டையும், சமய விழுமியங்களையும் பேணி வளர்த்து வரும் இந்துமா மன்றத்தின் பணி தொடர்ந்து சிறப்பாக நடைபெற எல்லாம் வல்ல வித்தக விநாயகர் மற்றும் முடிமன்ன வைரவரின் அருளாசி என்றும் கிடைக்கட்டும்.

“அவனருளால்லாது ஓர் அணுவும் அசையாது”

செல்வன். சி. ரிதுந்தன்
இந்துமா மன்றம்
தலைவர்

இதழாசிரியரின் தெய்துவிலிருந்து...

சைவத்தமிழ் மக்களின் சமய விழுமியங்களையும், பண்பாட்டுக் கருமங்களையும் வளர்த்து வருவது இந்து மதம் என்பதை சமூகம் அறிந்து கொள்ள வேண்டியது அவசியமாகும். இதனை உணர்த்தும் வகையில் யாழ்ப்பானம் தேசிய கல்வியியற் கல்லூரிச் சமூகத்தினரும் இந்து மன்றத்தினரும் சிறந்த பணியை ஆற்றி வருகின்றனர். சமயங்கள் கொண்டிருக்கும் சடங்குகள் ஒவ்வொன்றும் ஆழமான கருத்துக்களைக் கொண்டவை யாகும். சைவ சமயச் சடங்கு, ஆலய வழிபாடு, விழா, பொதுச் செயற்பாடுகள் அனைத்தும் மனிதனை மனிதனேயப் பண்புடன் வாழ வழிகாட்டுகின்றன. இச்செயற்பாடுகள் கல்லூரியின் இந்து மன்றத்தினால் மிகவும் சிறப்பாக மேற்கொள்ளப்படுகின்றன.

வித்தக விநாயகர் அருளினால் அனைத்துக் கல்வி மற்றும் கல்வி சாரா செயற்பாடுகள் தங்கு தடையின்றி நடைபெற்று வருகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. எல்லோருக்கும் புகவிடம் தந்து தானும் உயர்ந்து நிற்கும் முடி மன்னர் வைரவரும் அங்கே நாலாப்புறமும் செழிப்பான தோற்றுத்துடன் நிழல் பரப்பி நிற்கும் தல விருட்சமாகிய வேப்பமரமும் ஆலயத்திற்கு மேலும் கம்பீரம் ஊட்டுகின்றது.

மன்றச் செயற்பாடுகளில் எமது முகிழ்நிலை ஆசிரியர்களின் ஈடுபாடு காத்திர மானது ஆண்மீகச் செயற்பாடுகளில் ஈடுபட்டு ஆண்மீக பலத்தினையும் இறையருளையும் அடைவதற்கு கல்லூரியின் வித்தக விநாயகர் ஆலயச்சூழலும் அங்கு நடைபெறும் நித்திய, நெமித்திய பூசைகளும் அமைந்திருப்பது மேன்மையானது

இவை அனைத்திற்கும் அத்திபாரமாகவும் உறுதுணையாகவும் விளங்குகின்ற மதிப்பார்ந்த பீடாதிபதி கலாநிதி.ச.அமிர்தலிங்கம் அவர்களின் வழிகாட்டலும் மன்றத்தின் உபகாப்பாளர் திரு.மா.பிரபாகரன் அவர்களின் வழிகாட்டலும் காத்திரமானவை வித்தகர் சுஞ்சிகைக்கான ஆக்கங்களை சரிபார்த்து ஆலோசனை வழங்கிய விரிவுரையாளர்கள் திருமதி.க.ஞானசக்தி, திருமதி.ஜே.உதயகுமார், கலாநிதி.சி.பத்மராஜா, செல்வி.க.விக்னேஸ்வரி, திரு.சி.சிவசங்கர் மற்றும் ஏனைய விரிவுரையாளர்களும் கல்விச் சமூகத்தினரிடையே உன்னதமான ஆண்மீக விருத்திக்கு உதவி வருகின்றமை குறிப்பிடத் தக்கது.

இவர்கள் அனைவரினதும் பங்களிப்பு மேன்மேலும் சிறப்படையவும் எல்லாம் வல்ல வித்தக விநாயகர் மற்றும் முடி மன்னர் வைரவரின் அருள் எல்லோருக்கும் கிடைக்கவும் பிரார்த்திப்போமாக.

சௌகலி. வைஷ்ணவி பக்ரதசுர்யா
இந்துமா மன்றம்
பத்திராபதி

பொருளாடக்கம்

பஞ்சாட்சர மந்திரத்தின் சிறப்பு

கோவில்கள் சமுதாய ஆண்மீகப் பல்கலைக்கழகங்களாய் கல்வி

- ஒழுக்க நெறிகளை வளர்க்க வேண்டும்

நன்றே செய்வோம்

நாடகமும் வீடகமும் (நவராத்திரியை மனங்காண்⁽¹⁾)

இந்துமதம் கவுறும் மனிதநேய விழுமியங்கள்

உடம்பினை ஓட்டி உள்பொருள் அறிதல்

இந்துமதத்தின் பெருமை

இந்து சமய வழிபாட்டு மரபில் பெண்தெய்வ வழிபாடு

சைவத்திருமறைகளும் பண்களும்

குரிய நமஸ்காரம்

முழிமன்னர் வித்தக விநாயகர் ஆலய வரலாற்றுச் சுருக்கம்

இந்துமதத்தின் தனித்துவம்

மேன்மை தரும் விநாயக சதுர்த்தி

இந்து சமய மெய்ஞ்ஞானக் கருத்துக்கள் விஞ்ஞான தத்துவங்கள்

தமிழ் பாரம்பரியங்களும் சைவசமய விழுமியங்களும்

இந்துமதம்

வாழ்வியலில் திருக்குறள்

இந்துப்பண்பாட்டில் பசுப்பாலின் முக்கியத்துவம்

ஆண்மீகமும் விஞ்ஞானமும்

சைவநெறியின் ஒர் பார்வை

ஆலயங்களில் புதைந்துள்ள அறிவியல் உண்மைகள்

சைவ சித்தாந்தம் கவுறும் முப்பொருள் உண்மை

வித்தக விநாயகனே....

கோபுர கலசம் ஊரைக் காக்கும் இதூங்கி

தாண்டவ மூர்த்தியின் ஜந்துமுத்தும் மூவகை ஒளியும்

ஆழ்மாதமும் பெண்களும்

கூரியனில் இருந்து “ஹ்” எனும் சப்தம் வெளிவருகிறது, நாசாவின் ஆராய்ச்சியில் ஆச்சரியம் !!

கடவுளின் இரு இலக்கணங்கள்

“சிவனுக்கு ஒரு கிராத்திரியாம் சிவராத்திரி”

திருநீற்றின் பெருமை

சைவசித்தாந்த தத்துவ வளர்ச்சியில் சைவபெரியார் ச.சிவபாகுந்தரம்

விநாயகப் பெருமானின் வழிபாட்டுத் தத்துவம்

அவனின்றி அனுவும் அசையாது

விநாயகர்

பூசுவதும் வெண்ணீரு...

சைவசமயம் கவுறும் நல்லுலகம்

கிரியைகளின் பங்கு

பகவக்கீதை ஒரு நடைமுறை வாழ்க்கைத் தத்துவம்

வேழுகன் சரிஷை...

சிவசின்னங்களின் திருநீறு

இந்துக்களும் அறிவியலும்

பெரியப்ராணமும் சைவசமயமும்

கோயில் இல்லா ஊரில் குடியிருக்க வேண்டாம்

சமயமும் வாழ்கையும்

நாள் மங்கலம்

அனுசரணை வழங்கியோர் விபரம்

நன்றிகள்

பஞ்சாட்சர மந்திரத்தின் சுறப்பு

எமது சமயத்தின் முழுமுதற் கடவுளாகிய சிவபெருமானின் முதன்மை பெற்று விளங்கும் மந்திரம் பஞ்சாட்சர மந்திரமாகும். சிவசின்னங்களுள் எமது அகத்தை தூய்மைப்படுத்தும் மந்திரமாகவும் இது விளங்குகின்றது. “நமசிவாய” எனும் பஞ்சாட்சர மந்திரம் கிருஸ்ன யகுர் வேதத்தின் மத்தியில் வருகிறது.

“சிவாய நம என்று சிந்திப்போர்க்கு அபாயம் ஒருநாளுமில்லை”

என்பது தின்மை, அநுபூதி நிலையில் நின்று முத்தியின்பமாகிய ஆத்மலாபத்தை எய்திய அதுபூதிமான்களும், ஞானிகளும் திருவைந்தெழுத்தின் மகிழையறிந்து அவற்றை ஓதிப் பயணடைந்துள்ளார்கள். பஞ்சாட்சர மந்திரத்தை ஒதுவதற்கு யோக்கியர்கள் சைவ தீட்சை பெற்று சைவ அனுட்டானங்களின் படிவாழ்வோர்கள் ஆவர்.

திருவைந்தெழுத்தின் சிறப்பினை திருமூலநாயனார் தன்னுடைய திருமந்திரத்தில் “அஞ்செழுத்தாலே அமர்ந்தனன் நந்தியும்...” என சிவபெருமான் ஐந்தெழுத்தின் விரிவாகவும் இருக்கன்றார் என்று கூறியுள்ளார்.

சம்பந்தர் திருவைந்தெழுத்தின் சிறப்பினை தன்னுடைய நமச்சிவாய பதிகத்தில் “காதலாகிக் கசிந்து கண்ணீர் மல்கி...”

நாதன்னாம நமச்சிவாயவே”

தான் நின்ற மெய்ந்தெறியில் இறுதியாக வேதங்கள் நான்காகிய இருக்கு, யகுர், சாமம், அதர்வணம் ஆகியவற்றின் மெய்ப்பொருளாக அமைவது நாதனுடைய திருநாமமாகிய திருவைந்தெழுத்தே எனச் சிறப்புற கூறியுள்ளார்.

அப்பர் பெருமானும் தன்னுடைய தேவாரத்தில் தனக்கு சமணர்களால் வந்தெய்திய துன்பங்களை பொடிப்பொடியாக்கிய திருவைந்தெழுத்தின் சிறப்பினை தன்னுடைய நமச்சிவாய பதிகத்தில்

“சொற்றுணை வேதியன் சோதிவானவன்...”

நற்றுணை யாவது நமச்சிவாயவே” என்று பாடுகிறார்.

எந்தத் துன்பம் வந்தாலும் திருவைந்தெழுத்தே நமக்கு துணையாகும் எனக்கூறிய அப்பர் சவாமிகள் இப்பதிகப் பயணத் தன்னுடைய 10வது பாடலில் “நாப்பினை தழுவிய நமச்சிவாயப் பத்து ஏத்த வல்லர் தமக்கு இடுக்கண் இல்லையே” என்ற அடிகளினுடாக நாவை இணைத்துத் தழுவிய திருவைந்தெழுத்தைப் பற்றிய இப்பத்துப் பாடல்களை ஒதுவல்ல அடியார்களுக்கு எத்தகைய துன்பங்களும் ஏற்படமாட்டாது. இவ்விதமாக அப்பர் பெருமானும் சுந்தரர் பெருமானும் ஒவ்வொரு பதிகங்களிலும் சம்பந்தர் பெருமான் இரு பதிகங்களிலும் மாணிக்கவாசக சவாமிகள் தன்னுடைய “நமச்சிவாய வாழ்க்... பதிகத்திலும் திருவைந்தெழுத்தினை சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார்கள்.

சுந்தரர் “நற்றவா உனை நான் மறக்கினும் சொல்லும் நா நமச்சிவாயவே”... என பதிகம் பாடியுள்ளார் சுந்தரர் தன்னுடைய நாவானது பரமகருணாநிதியாகிய எம்பெருமானுடைய திருநாம மந்திரமாகிய திருவைந்தெழுத்தினை உச்சரித்து பழகிவிட்டது என்பதை குறிப்பிட்டமையினுடாக திருவைந்தெழுத்தின் மகிழை புலனாகிறது.

திருக்களிற்றுப்படியாரில் திருக்கடலூர் உய்யவந்த தேவநாயனார் “அஞ்செழுத்து மேயம்மை யப்பர் தமைக் காட்டுதலால்...” என்னும் பதிகத்தில் திருவைந்தெழுத்தே சக்தியையும், சிவத்தையும் காட்டுகிறபடியினாலே அந்த மந்திரம் பேரின்பத்துக்கு வழியென்று கொண்டு ஒரு தான்த்திலே அசைவற்றுத் தியானத்திலிருந்து பஞ்சாட்சரத்தை செபிக்கத் தொடுத்தால் ஆன்ம போதங் கெடும், கெட்டவுடனே கர்த்தா வந்து குற்றமறக் கிருபை பண்ணுவான். இவ்வண்மையைக் கேட்பாயாக என்று கூறி பேரின்பத்துக்குரிய நுழைவாயிலாக அமைவதெனக் காட்டியுள்ளார்.

கொற்றவன் குடி உமாபதி சிவம் கொடிக்கவியில் “அஞ்செழுத்தும் எட்டெடுத்தும் ஆறெழுத்தும் நாலெலமுத்தும்...”இங்கு அஞ்செழுத்து - சிவாயநம்

எட்டெடுத்து - ஓம் ஹாம் ஹஹனம் சிவாயநம்

ஆறெழுத்து - ஓம் சிவாயநம்

நாலெலமுத்து - ஓம் சிவய, சிவயசி, சிவசிவ

பிஞ்செழுத்து - வ (திருவருட்சக்தி)

பெருவெழுத்து - சி (சிவம்)

பேசும் எழுத்து - வ (சக்தி)

பேசாவெழுத்து - சி

அகிய திருவைந்தெழுத்தின் உச்சரித்த பின் சிவசக்தியை ஒருவர் சித்தத்தில் வைத்து சிவசக்தி தன் சொருபத்தைக் காட்டி இரண்டறக் கலக்கும் நிலையை உணர்த்தக் கொடியேற்றப்படுகின்றது.

நாவலர் தன்னுடைய சைவவினாவிடை பஞ்சாட்சரவியலில் திருவைந்தெழுத்தின் சிறப்பு, அதனை ஒத தகுதியுடையோர், ஒதும் முறை போன்றவற்றை தெளிவாகக் கூறியுள்ளார். திருத்தொண்டர் புராணமாகிய பெரிய புராண ஆனாநாயனார் புராணத்தில் புல்லாங்களினாடாகத் திருவைந்தெழுத்தை இசையுடன் இசைப்பது இறையனாருக்குப் பிரியமானது எனவும் சிறப்புலி நாயனார் திருவைந்தெழுத்தை ஒதி இறையருள் பெற்றுள்ளார் எனவும் சுந்தரர் திருக்கலையாய் சென்ற செய்தி கேட்டு தன் வெள்ளைக் குதிரையின் காதில் பஞ்சாட்சர மந்திரத்தை ஒதி அவரும் இறைவனிடம் சென்றார். என்ற நிகழ்வின் ஊடாக முத்திக்குரிய சாதனமாக பஞ்சாட்சரம் விளங்குகின்றது.

ஓளவையார் தன்னுடைய விநாயகர் அகவலில் “திருந்திய முதல் ஐந்தெழுத்தும் தெளிவாய்ப் பொருந்தவே வந்து என் உள்நந்தனில் புகுந்து” என்ற அடிகளின் ஊடாக பஞ்சாட்சர மந்திரத்தின் சிறப்பினை விளக்குகிறார். உண்மை விளக்கத்தின் ஆசிரியர் மனவாசகம் கடந்தார். திருவைந்தெழுத்தின் சிறப்பினைக் கூறுகையில் சிவாகமங்களும் அண்ணல் அருமறையும் திருவைந்தெழுத்தின் பொருளையே விளக்கி நிற்கின்றன. இதனால் இவற்றின் பயனும் முழுமுதற் தன்மை கொண்ட திருவைந்தெழுத்தையே சாரும் ஆதிபுராணங்கள் எல்லாமே திருவைந்தெழுத்தின் விளக்கமாகவே உள்ளன. அம்பலத் தானின் ஆனந்த தாண்டவத்தை நினைப்பவர் நினைப்பிப்பதும் இந்த திருவைந்தெழுத் தேயாம். சிவாகமங்கள், வேதங்கள், புராணங்கள், ஆனந்தக் கூத்து பரமுத்தி என்பவற்றின் தொடர்புதான் திருவைந்தெழுத்தின் சிறப்பாகும்.

திருவைந்தெழுத்தின் வகைகள்

மந்திரங்களுள் தலையாயது திருவைந்தெழுத்து மந்திரம் நிலைப்பவரைக் காப்பது என்பது பொருள், காப்பது என்பது உயிருடன் அத்துவிதமாக நின்று செயற்படும் இறையுடன் தொடர்பட்டதாகும். இத்தொடர்பு என்பது உயிர்க்கு உயிராம் தன்மையால் உடனாய் உயிருடன் நின்று செயற்படும் நிலை கொண்டு அறிந்து உணரமுடியும் மகாமனு பஞ்சாக்கரம் “சி” என்பதாகும். “சி” இதன் பொருள் சிவன் என்பதாகும். இதுவே எல்லா இயக்கத்திற்கும் காரணமாகின்றது. திருவைந்தெழுத்து ஜிந்து வகையின்.

1. தூல பஞ்சாக்கரம்	- நமசிவய
2. சூக்கும பஞ்சாக்கரம்	- சிவாயநம்
3. அதிகூக்கும பஞ்சாக்கரம் - சி வ ய வ சி	
4. மகா கரணம்	- சிவ
5. மகா மனு	- சி

திருவைந்தெழுத்து ஒதும் முறை

“ந” காரத்தை முதல் வைத்து ஓதில் (நமசிவாய) மறைப்பாற்றலை முன்னிலைப் படுத்தும் நிலை உள்ளது. இந்நிலையில் சாதகன் சகல நிலையில் நிற்பதால் உலகியல் இன்பம் மட்டுமே கிடைக்கும் திருவருள் இறையை அறியும் அறிவு, உணர்வு என்பன கிட்டாது. எனவே பேரின்பம் அடையக்கூடிய நிலையில்லை. ஆதலால் அரள் (உன்னை) சாதகனை நாடவேண்டும். எனில் “சி” காரத்தை முதலாக வைத்து “சிவாயநம்” என ஒதுதலே முறையாகும். “சி” என்பது சிவனைக் குறித்து நிற்பதால் இறைவழி வரும் பேரின்பம் இலகுவாகக் கிட்டும் என்பது கருத்தாகும்.

திருவைந்தெழுத்து ஒதும் பயன்

நூல் திருவைந்தெழுத்தாகிய “நமசிவாய” ஒதுவதன் மூலம் சகல நிலைக்குரிய நிலையில் பச பயனாக உலக இன்பம் மட்டும் பெற்றத்தக்கதாகும். சூக்கும திருவைந்தெழுத்தாகிய “சிவாயநம்” ஒதுவதன் மூலம் கேவல நிலையும் சகல நிலையும் நீங்கி சுத்த நிலைக்குரிய நிலையில் உயிர் பயனாக பேரின்பப் பெருநிலையை எத்தி அதில் நிலை பெறும் இதுவே சிவமாந் தன்மை பெறுகின்ற உயிரின் உச்சநிலையாகும். இந்நிலையில் தான் சிவானந்தத் தேனை அழுத்தி அனுபவிக்கின்ற நிலையில் உயிர்திகழும்.

சைசமயத்தில் தியானம், சிவழுசை, வேள்வி அனைத்திலும் அத்தியாவசியமாக ஒதுவேண்டிய மந்திரமாகவும், மந்திரங்கள் பல கோடியுள் அனைத்து மந்திரங்களிலும் மூலமாய் விளங்கும் மந்திரமாகவும், யாகத்தில் அவிபாகம் எவ்வாறு சிறப்புப் பெறுகிறதோ அவ்விதம் திருவைந்தெழுத்து சிறப்பு பெறுகிறது. திருநீரானது பற அழுக்கினையும் பஞ்சாட்சரமாகிய திருவைந்தெழுத்து அக அழுக்கினையும் நீக்கி முத்திக்குரிய சாதனமாகவும், இன்னல்களைக் களைந்து எம்மைக் காக்கும் அரளாகவும் விளங்குகிறது.

“நமச்சிவாயவே ஞானமுங் கல்வியும்
நமச்சிவாயவே நானரி விச்சையும்
நமச்சிவாயவே நாநவின் நேத்துமே
நமச்சிவாயவே நன்னெறி காட்டுமே”

ஒம் நமச்சிவாய

“பெற்ற தாயினை மக மறந்தாலும்
பிள்ளையை பெற்ற தாய் மறந்தாலும்
உற்ற தேக்ததை உயிர் மறந்தாலும்
உயிரை மேவிய உடல் மறந்தாலும்
கற்ற நெஞ்சுக்கம் கலை மறந்தாலும்
கண்கள் நின்றியமைப்பது மறந்தாலும்
தந்த வந்தவர் உள்ளிருந் தோங்கும்
நமச்சிவாயத்தை நான் மறவேன்”

பஞ்சாட்சர மந்திரத்தின் சிறப்பின் படி நாயன்மார்கள் வாழ்ந்து காட்டியும் நிருபித்துள்ளார்கள். எமது வாழ்க்கையிலும் பஞ்சாட்சரத்தின் சிறப்பையும் மகிழ்ச்சியும் உணர்ந்து பயன் அடையவோம்.

திரு.கலாந்தி சதாசிவம் அமிர்தவிங்கம்
பீடாதிபதி
யாழ்ப்பாணம் தேசிய கல்வியியற் கல்லூரி

முக்கிய விரதங்கள்

எமக்கு எல்லா நன்மைகளையும் எப்பொழுதும் தந்து கொண்டிருக்கின்ற இறைவனை மறவாது, நினைத்து, வாழ்த்தியும், வணங்கியும் இருத்தலே எமது கடமையாகும். பகுத்தறிவற்ற பிற உயிரினத்திற்கு அது இயலாதாயினும், பகுத்தறிவு படைத்த மனித இனத்திற்கு அஃது இன்றியமையாதது. எனினும் உலகியல் குழல்களால் அக்கடமையை இயற்ற இயலாத நிலையில் இருப்பதால் குறிப்பிட்ட சில நாட்களிலேவனும் மக்கள் அக்கடப்பாட்டில் நிற்றல் வேண்டும். அந்நாட்களே விரத நாட்களாகும்.

மனம் ஒரு வழி நிற்றற் பொருட்டு, உணவை விடுத்தேனுஞ் சுருக்கின்யேனும், மனம் வாக்கு, காயம் என்னும் மூன்றினாலும் கடவுளை விதிப்படி மெய்யன்போடு வழிபடுதல் விரதமாகும்: - நாவலர் பெருமான்.

இஃது ஆன்ம ஈடேற்றங்கருதிச் செய்யும் சாதனையாகும். விரதம் “நோன்பு” என்றும் கூறப்படும். பெரியோர் கூறும் புண்ணியம் ஏழினுள் ஒன்று தவம் விரதம் அனுட்டித்தல். விரதம் அனுட்டிப்பதனால் மனம் புத்தி முதலிய உட்கருவிகள் தூய்மை அடையும். இதனால் ஞானம் - நல்லறிவு கைகூடும்.

கோவில்கள் சமுதாய ஆண்மீகப்

பல்கலைக்கழகங்களாய்

கல்வி - ஒழுக்க நூற்களை வளர்க்க வேண்டும்

“ஞானம் கருதினும் கை கூடும் - காலம்

கருதி தீட்தால் வெயின்”

உரிய நேரத்தில் தேவை கருதி அறிந்து செயற்பட்டால் இந்த வையகத்தையே தன் வசப்படுத்த என்னினாலும் அக்காரியம் கைகூடும் என்ற முதுமொழிக்கு இனங்க இன்றைய சமுதாய தேவை கருதி கோவில்கள் சமுதாய - ஆன்மீகப் பல்கலைக்கழகங்களாக, கல்வி ஒழுக்க நெறிகளை வளர்க்கும் நிறுவனங்களாகச் செயலாற்ற வேண்டியுள்ளது. முன்னைய காலத்தில் அவ்வாறே இருந்தன. புதிய புதிய வளர்ச்சிகளால் உலகம் மாறுதல் அடைந்து கொண்டிருக்கின்றது. அந்த மாற்றங்களுக்கு மாணவர்களும், சமூகத்தவர்களும் ஈடுகொடுக்க வேண்டிய கட்டாய நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. “கண்டதே காட்சி கொண்டதே கோலம்” என புதிய சமுதாயத்தினர் சீர்கெட்டு, நல்லெண்ணங்கள், உயர் பண்புகள் சிதைத்து சுயநலம், போட்டி, பொறாமை, பகைமை பெருகி சமூகச்சமநிலை குழம்பியுள்ளது.

ஓற்றுமையும், விட்டுக்கொடுப்பும், கீழ்ப்படிவும், ஒழுக்கமும், தடுமாறிக் கிடக்கின்றன. நற்பண்புகளைப் போற்றுதலும் நற் சிந்தனைகளும், அமைதியும் நிலை தடுமாறிக் கிடக்கின்றன. சுயநலனும் பொருத்தமற்ற பொருளாதாரக் கொள்கைகளும், ஒழுக்கமின்மையும் இத்தகைய நிலை ஏற்படுத்துவதற்கு முக்கிய காரணங்களாகவுள்ளன. இவற்றை சரியாக வழங்கக்கூடிய ஆன்மீக நுண்மதிக் கல்வியை வழங்கக்கூடிய ஆற்றலுடைய நிறுவனங்களாக ஆலயங்களே திகழ்கின்றன. இதனைச் சரியான முறையில் நாமனைவரும் பயன்படுத்த வேண்டும்.

ஈயைமும் கல்வி அபிவிருத்தியும்

“அன்னசுத்திரம் ஆயிரம் வைத்தல்
ஆலயம் பதினாயிரம் நாட்டல்
அன்னயாவிலும் புண்ணியம் கோடி
ஆங்கோர் ஏழைக்கு எழுத்தறிவித்தல்”

மகாகவி பாரதியாரின் இந்த வரிகளில் ஏழை என்பது பொருள் ரீதியாக வறுமையில் இருப்பவர்களையும் மட்டும் குறிக்கும் ஒரு சொல்தானா? கல்வியை நோக்கி வரமுடியாத எல்லா இயலாமைகளையும் இச்சொல் அரவணைப்பதாக கொள்ளலாம். இவ்வகையில் ஆலயங்கள் அறநெறிக்கல்வியையும், கல்வியையும் பல்வேறு வழிகளில் வழங்க வேண்டும். இதற்கு உதாரணமாகப் பஞ்சபுராணப்பாராயணம் கந்தபுராண விளக்கவரை, திருவாசக விளக்கவரை, அறநெறிக்கல்வி வழங்குதல் பண்ணிசை, பேச்சு, நாடகம், நடனம் என்பவற்றை எல்லா ஆலயங்களினுடைகள் எமது எதிர்கால சந்ததியினரான இன்றைய மாணவர்களுக்கு வழங்கவேண்டும். கல்வியலாளர்கள், புத்திஜீவிகள் அருளாளர்களுடைகள் உபதேசங்களையும் சந்தேகங்களுக்கான பதில்களையும்

வழங்க ஒழுங்குகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். நிறைந்த வருமானங்களைப் பெறும் ஆலயங்கள் ஏழை, வறுமைக் கோட்டிலுள்ள மாணவர்களுக்குக் கல்வி கற்பதற்கான உதவு தொகைகளை வழங்க வேண்டும். சில ஆலயங்கள் அவ்வாறு வழங்கி வருகின்றன. ஏனைய ஆலயங்களில் தேவையற்ற பெரும் பொருட்செலவிலான பொருத்தமற்ற செலவீனங்கள், கட்டடங்கள் கட்டப்படுவதை நிறுத்தி அறப்பணிகளை மேற்கொள்ளும் விழிப்புணர்வுகளை ஏற்படுத்த வேண்டியுள்ளது. இவ்விழிப்புணர்வுகளை ஆசிரியர்களே மேற்கொள்வது சாலப் பொருந்தும்.

சமுதாயப் பல்கலைக்கழகம் என்ற எண்ணக்கரு மேற்கூறிய செயன்முறைகளை நீண்டகால, எதிர்கால தரிசன நோக்குடன் புத்திலீவித்தனத்துடன் மக்களை அறிவியல் ஆன்மீக உண்மை ரீதியான ஞானத்தைப் பெற வைக்கும் செயன்முறைகளை ஆலயங்கள் ஊடாக மேற்கொள்ள வழிகாட்டுகின்றது. இது ஆன்மீக ரீதியாக மனித ஆளுமைகள் வளர ஏதுவாகும்.

ஆலயமும் ஒன்றை வளர்ச்சியும்

ஆளுமை ஒரு மனிதனிடம் பிறப்பிலிருந்தும் அது போல் வெளிப்புறச் செல்வாக்கிலிருந்தும் வளரத் தொடங்குகின்றன. குறிப்பாக பிறப்பிலிருந்து ஆலயங்களுக்குச் சென்று வழிபாட்டில் பங்குபற்றி அங்கு நடைபெறும் செயற்பாடுகளை பேச்சாற்றல், கலைகள் மூலமாகவும் தொண்டுகள் பொறுப்பேற்றல், நிகழ்வுகளுக்குத் தலைமை யேற்றல், ஒழுங்கமைத்தல், முன்வருதல், சேவை செய்தல், குழுவாக இயங்கி ஒற்றுமையுடன் காரியங்களை நிறைவேற்றுதல் ஏனையவர்களுக்கு உதவுதல். இவை ஒரு மனிதனை ஆளுமையுள்ளவனாக்குகின்றன.

“அன்பர் பணி செய்திடவே ஆளாக்கி எனை விட்டு விட்டால்

இன்பநிலைதானே வந்து எப்தும் பராபரமே”

என்பார் தாயுமானவர் அடிகளார் உயிர்களுக்கு அன்பு செய்தால் பெருமானின் திருவடிப்பேறுகிட்டும் என்கிறார்.

“மக்கள் தொண்டே மகேசன் தொண்டு”

எனவும்

“நடமாடக் கோயில் நம்பர்க்கொன்று ஈயில் அது

படமாடக் கோயில் பகவர்க்கதூமே”

என்கிறார் திருமூலர்.

இனம், மொழி, மதம், நிறம், படிப்பு, அழகு, வயது என்ற வேறுபாடுகளை எல்லாம் மறந்து எவர் ஒருவர் தன்னாவில் இயன்ற உதவிகளைப் பிற உயிர்களுக்கும் செய்கின்றாரோ அவரே உயர்வான ஆளுமையுடையவர் அவரே இறைவனை எளிதில் அடையலாம். எனவே ஆலயங்களில் தொண்டர்களை உருவாக்கி ஆலயத்தைத் துப்பரவு செய்தல் தூய்மை பேணல், அயல் பிரதேசங்கள், சேமக்காலை, பாடசாலை, வீதி, வைத்தியசாலை என்பவற்றைத் துப்பரவு செய்தல், கல்யாணவீடு, மரணவீடு மற்றும் சமூகத்தில் தேவையான விடயங்களுக்கு ஒன்று கூடி செயலாற்றுதல் மரம் நடுகை செயற்றிட்டங்கள், மகேஸ்வர பூசையினுரடாக உணவளித்தல், யாத்திரிகர்களுக்கு வழிகாட்டி உதவுதல், அறநெறிப் பாடசாலைகளை நடாத்துதல் ஆகிய தொண்டுகளை

ஆலயங்களினுடாக ஊக்குவித்துச் செய்கின்ற போது ஒருமைப்பாடு, குழுச்செயற்பாடு நல்லநேரான மனப்பாங்குகள் வளர்வதனுடாக இச்சமூகத்தில் ஆளுமை விருத்தியாகும். இது கோவில் ஆன்மீக சமுதாயப் பல்கலைக்கழகமாக செயலாற்றுவதை எடுத்தியம்புகின்றது.

ஆலயமும் படைப்பாற்றலும்

படைப்பாற்றல் வெளியிடப்படும் சிறுஸ்டி நிலையங்களான பல்கலைக்கழகங்களுக்கு ஒப்பிடக்கூடிய அதனை விட கூடுதலான சக்தி பொருந்திய இடங்கள் ஆலயங்கள் வரலாற்று ரீதியாக ஆலயங்களை மையமாக வைத்தே கல்வியும், கலைகளும், புத்துருவாக்கம் பெற்றன. அந்திலையை மீண்டும் உருவாக்க வேண்டியுள்ளது. ஒரு மனிதனின் படைப்பாற்றல் திறமை அவனுக்குக் கிடைக்கும் களத்தை வைத்தே நிரணயிக்கப்படுகின்றது. அந்த வகையில் பல படைப்புக்களை ஆலயங்களில் தயார் செய்யும் மரபு தமிழர் மரபாக இருந்து வருகின்றது. கட்டடக்கலை, ஓவியக்கலை, நடனக்கலை, சங்கீதக்கலை, நாடகக்கலைகள் என பல விதான் படைப்பாக்களின் மையங்களாக கோவில்கள் திகழ்கின்றன.

கரகம், காவடி, கூத்து, வில்லிசை, பால்செம்பு, பண்ணிசை, இசைத்தட்டு, நூல்கள், கோலம் போடுதல், தோரணம் பின்னுதல், இறைவனை அலங்கரித்தல், பூமாலை புனைதல் என பல கலைப்படைப்புக்கள் சங்கமமாகும் ஆலயங்களில் இன்று இவற்றின் பயனறியாது பல இலட்சங்களுக்கு வெடி கொழுத்துவதும், கோஸ்டி பாடல், ஆடல், கும்மாளம், ஸெல்ட்சோக்கள் என படைப்பாற்றலை மழுங்கடிக்கச் செய்யும் செயற்பாடுகள் தலைதூக்கி வருகின்றன. இவற்றை சட்டரீதியாகவும், ஒழுக்கரீதியாவும் நீக்கி உள்ளூர் கலைஞர் களுக்கு சந்தர்ப்பம் வழங்கி அவர்களது படைப்பாற்றலை பெருக்கி இளைஞர்களுக்கும் ஊர் மக்களுக்கும் சுய ஆற்றல் மூலம் படைப்பாற்றலைப் பெருக்கும் சமூகப் பல்கலைக்கழகமாக கோவில்களை உருவாக்க அந்தக் கோவில் தர்மகர்த்தா சபையினர் உடனடியாகச் செயலாற்ற வேண்டியுள்ளது. தர்மகர்த்தா சபையிலேயே முரண்பாடுகளும் வழங்குகளும் பிரச்சினைகளும் காணப்படுகின்றன. ஊர் மக்களின் நன்மை கருதி அவை அனைத்தும் உடனடியாகத் தீர்க்கப்பட வேண்டும். சமய நிறுவனங்களின் பெரியோர்கள், சமய நிறுவனங்கள், அரசு நிறுவனங்கள் ஊரிலுள்ள கோவில்களை உயிர்ப்பான் ஆன்மீகப் பல்கலைக்கழகங்களாக உருவாக்க வழிகாட்டல்களை மேற்கொள்ள வேண்டும்.

சமுதாயப் பல்கலைக்கழகம் என்பது அச்சமூகத்தில் நிலவும் பிரச்சினைகளைத் தீர்த்து மனிதர்களை உயர் விழுமிய ஆன்மீகச் செல் நெறியில் செயலாற்ற வழிகாட்டுபவையாக இருக்கவேண்டும். சமூகச்சீர்கேடுகள் வாள்வெட்டுக் கலாசாரங்கள் சமூகப் பாதுகாப்பின்மைகள், ஒழுக்கமின்மைகள், சீரான குடும்ப வாழ்வின்மைகள், போதைப் பொருள் பாவனை, வன்முறைகள் பெருகிக் காண்பதற்கு சரியான ஆன்மீக வழிகாட்டல் இன்மையே காரணங்களாகும். எனவே ஆலயங்களைச் சமுதாயப் பல்கலைக்கழகங்களாக இயக்கி பல பிரச்சினைகளை இலகுவாகத் தீர்க்கமுடியும். இதற்கு இன்று அனைவரது ஒத்துழைப்புக்கள் தேவையாகவுள்ளன.

ஆலயங்களில் இறை வழிபாட்டின் மூலம், தொண்டுகள் மூலம், கூட்டுப் பிரார்த்தனை மூலம் நல்ல மனிதப் பண்புகள் மேலோங்க வேண்டும். ஒழுக்கம் உயிரிலும் மேலாக மதிக்கப்பட வேண்டும். கடோ உபநிடத்தில் சுற்றிய படி ஆன்மீக்கல்வி

“இருளில் இருந்து ஒளிக்கு அழைத்துச் செல்வது
தீமையிலிருந்து நன்மைக்கு அழைத்துச் செல்வது
சாவிலிருந்து சாகாமைக்கு அழைத்துச் செல்வது”

என்ற வகையில் கல்வி என்ற உயர் ஒழுக்க விழுமியங்களை ஆலயங்களினுடாக ஒளிபரப்பச் செய்ய வேண்டிய முக்கிய காலத்தில் நாமிருக்கின்றோம். இக்காலத்தைச் சரியாகப் பயன்படுத்தி எம் எதிர்காலச் சந்ததியினரைச் சரியாக வழிகாட்டு வோமாக.

கலாநிதி பா.தனாலன்
விரிவுவரையாளர்
யாழ்ப்பாண தேசிய கல்வியியற் கல்லூரி

விநாயகர் ஷஷ்மி விரதம்

கார்த்திகை மாத தேய்பிறை பிரதமை முதல் மார்கழி வளர்பிறை ஷஷ்மி வரையலிலான இருபத்தொரு நாட்கள் கொண்ட விரதமாகும். இவ்விரதத்தால் கஷ்டங்கள் விலகி மங்கலம் உண்டாகும். வெளிக்கிழமை விரதமும் விநாயகருக்குரிய விரத நாளாகும். விநாயகரின் ஐந்து கரங்களும் ஐந்து தொழில்களைக் குறிக்கிறது.

அங்குசம் - அழித்தல்
பாசம் - படைத்தல்
மோதகம் - அருளல்
எழுத்தாணி - காத்தல்
தும்பிக்கை - மறைத்தல்

விநாயகரை வணங்க முன்று முறை நெற்றியிலே குட்டிக்கும்பிடுவது வழமை. அறிவைத்தருபவர் ஞானவிநாயகர் எனப்படுவார். தெளிவான அறிவைத்தரவும் இறைஞானத்தை ஏற்படுத்தவும் குட்டிக் கும்பிடப்படும்.

தோப்புக்கரணம் போட்டு வழிபடுவதும் மிக முக்கியமாகும். “த்வாப்யாம் காண்” என்பது தோப்புக் கரணம் என மருவி வழங்கி வருகிறது. இரண்டு காதுகளையும் வலது கை இடது காதையும் இடது கை வலது காதையும் மாறிப் பிடித்துக் கொண்டு உட்கார்ந்தும் எழுந்தும் செய்யும் வணக்கம் தோப்புக் கரணமாகும். இது முன்று முறை செய்யப்பட வேண்டும்.

விநாயகரின் திருமேனிகள் 32 எனவும் 16 எனவும் புராணங்கள் விவரிக்கின்றன.

நன்றே செய்வோம்

மனிதகுல வாழ்வியல் தத்துவங்களின் பொக்கிசமாக விளங்கும் இந்து தர்மத்தின் சில சிந்தனைத் துளிகளை உள்வாங்கி உயரிய வாழ்விற்கு உரித்துடையவராவோம். நல்லதையே சிந்தித்து நன்றே உரைத்து நற்செயல் புரிவோர் வாழ்வில் என்றும் ஆனந்தமும் அமைதியுமே நிலைக்கும். “தீதும் நன்றும் பிறர் தர வாரா” எனும் தத்துவத்தை உணர்ந்தோர் உன்னத மனிதர்களாகவே வாழ்கின்றனர் கடந்த காலத்தையிட்டு கவலை கொள்வதும், நிகழ்கால போக்கில் திருப்திப்படாமலும் எதிர் காலத்தையிட்டு பயங்கொள்வதுமே சாமானியர்களின் வாழ்வாக அமைகின்றது. ஒவ்வொரு மனிதனையும் தனித்துவமுடையவனாகவே இறைவன் படைத்துள்ளான். ஒருவரை மற்றவருடன் ஒப்பிட்டு பார்ப்பதோ பேசுவதே அறிவீனம் அநாவசியம். நான் எவ்வளவு நன்மைகள் செய்தேன் எனக்கேன் இவ்வளவு சோதனைகள், வேதனைகள் என்றும் தீய செயல் புரிவோர்க்கெல்லாம் நல்ல வாழ்க்கை அமைகின்றதே எனப் புலம்புவதை நிறுத்துவோம்.

இறைவன் நிகழ்காலத்தை மட்டும் பார்ப்பவரல்லர் அவர் முக்காலமும் உணர்ந்தவர். கடந்த கால நிகழ்கால, எதிர்கால செயற்பாடுகளின் திரட்சியாகவே எமது வாழ்க்கைப் பயணம் அமைகின்றது. அது இப்படி நடந்திருந்தால் நான் அப்படி இருந்திருப்பேன் என எம்மை தேற்றிக் கொள்ள முனைவது எம்மை நாமே ஏமாற்ற முனைவதாகும். உலகின் சக்திகள் அனைத்தும் திரண்டே எதிர்த்திருப்பினும் நடந்து முடிந்த நிகழ்வுகளை மாற்றியிருக்க முடியாது. அது ஏற்கனவே நிர்ணயிக்கப்பட்ட முடிவு. அதே போல் தான் நடக்க இருப்பதையும் மாற்றமுடியாது. எனவே எமக்கு இறைவனால் அளிக்கப்பட்ட இந்த அற்புதமான உடலையும் உள்ளத்தையும் பேணிப்பாதுகாக்க வேண்டும். இவ்வரிய மாணிடப் பிறவியால் ஆற்றக்கூடிய கருமங்கள் அளப்பரியன். அக்கருமங்கள் நமக்கும் எம்மைச் சார்ந்தோர்க்கும் நன்மை பயப்பனவாகவும் இடர்களைவதாகவும் ஒப்புரவானதாகவும் அமையப் பெறின் அதுவே தெய்வப் பயனாக அமைகின்றது.

“தீதும் நன்றும் பிறர் தர வாரா” எனும் கருத்தினை அறிவியல் ரீதியில் அணுகின், உலகில் உள்ள அனைத்து உயிரிகளும், உயிரிலிகளும் நுண்ணிய பல்வேறு கோல வடிவங்களாக உருவெடுத்துள்ளன. ஒவ்வொரு அணுவிற்குள்ளும் உள்ளடங்கியுள்ள சக்தியின் இயக்கத்திலேயே அணுவின் துகள்கள் அசைகின்றன. அவ்வசைவினால் ஏற்படும் அதிர்வலைகள் எமது வெற்றுப் புலன்களுக்கு எட்டுவதில்லை. எனினும் நவீன கருவிகளின் உதவியுடன் அவற்றை உணர முடிகிறது. அதே போல் எமது எண்ண அலைகள் எம்மிடம் இருந்து புறப்பட்டு இப்பிரபஞ்சத்தில் பயணிக்கின்றது. பிரபஞ்சத்தில் உள்ள அதிர்வலைகளும் எம்மில் செல்வாக்கு செலுத்துகின்றன. நவகோள்களின் நகர்வுகளால் ஏற்படும் அதிர்வலைகள் எம்இயல்பில், செயலில், சிந்தனையில் பெரும் செல்வாக்கு செலுத்துகின்றன. நல்ல நேரிய சிந்தனையுடையவர்களின் எண்ண அலைகள் பிரபஞ்சத்தில் காணப்படும் ஒத்த அலைகளுடன் ஒன்றினைத்து வலுப்பெற்று ஒரு பெரும் சக்தியாக மாறி மீண்டும் அவர்களையே வந்தடைகின்றன.

தீய எண்ண அலைகள் வெளிவரும் வேகம் அதிகமாகவும் அவை பயணிக்கும் தூரம் மிகச் சொற்பமாகவும் காணப்படுவதாக அறிவியல் நிருபிக்கின்றது. மறுதலையாக நல்ல எண்ண அலைகள் வெளிவருவது சொற்பமாகவும் ஆனால் அவை அண்டத்தில் பயணிக்கும் தூரமோ அளப்பரியது என்றும் அளவிடப்படுகின்றது. இவ்வாறான நல்ல சிந்தனைகள் பிரபஞ்சத்தில் உள்ள மிக சக்தி வாய்ந்த நேரான அதிர்வகுருடன் இணைந்து மீண்டும் அவ்வலைகளை தோற்றியவரிடமே வந்தடைகின்றன. அப்படிப்பட்டவர்களே இவ்வுலகில் மகான்களாக அடையாளம் காணப்படுகின்றனர்.

சவாமி விவேகானந்தர் ஒரு தடவை புகைவண்டியில் பயணம் செய்து கொண்டிருக்கும் போது, பயணி ஒருவர் அவரை நெருங்கி, “ஒரு வேலையும் செய்யாமல் சவாமி வேசமிட்டு சுற்றித்திரியும் நீங்கள் பிச்சை எடுத்தா பசியாறுகின்றீர்கள்? எனக் கோபத்துடன் கேட்டாம். அதற்கு சவாமிகள் புன்முறுவலுடன்” எனக்கு பசித்தால் சாப்பாடு கிடைக்கும் என்றார். செல்ல வேண்டிய இடம் வந்ததும், இருவரும் இறங்கிக் கொண்டனர். அப்போது ஒரு சாப்பாட்டு பொட்டலத்துடன் ஒருவர் ஓடி வந்து “சவாமி! பசிக்கிறது என நீங்கள் என் கனவில் வந்து கூறினீர்கள். அதுதான் சாப்பாடு கொண்டு வந்திருக்கின்றேன். சாப்பிடுங்கள்” எனக் கூறினாராம். சவாமி பிரபஞ்சத்திற்கு அனுப்பிய எண்ண அஞ்சல் பொருத்தமான இடத்தை சென்றடைந்து காரியம் நடந்தேறியது.

நான்தான் எல்லாவற்றையும் செய்து முடிக்கிறேன் என எண்ணம் கொண்டவர்கள் சிரமப்பட்டு சிக்கல் பல கண்டு சிதலமடைந்து செயல் புரிகின்றனர். ஏனெனின் நான் என்ற எண்ணம் சிறுவட்டத்தினுள்ளே நின்று சுழகின்றது. இவ்வெண்ண அலைகள் இறைச்க்கிறையை எட்டுவதில்லை. எமையெல்லாம் இயக்குகின்ற அளப்பரும் ஜோதியாகிய இறைச்க்கிறையுடன் இணைப்பை ஏற்படுத்தி இனிய வாழ்வு வாழ்வோமாக!

“நல்லதை விடைத்து நல்ல அறுவடை செய்வோம்”

திரு. மாசினாமாணி ரிரபாகருஷ்
விரிவுரையாளர்
யாழ்ப்பாணம் தேசிய கல்வியியற் கல்லூரி

நாடகமும் வீடகமும் (நவராத்திரியை மனங்கொண்டு)

“நாடகத்தால் உன்அடியார் போல் நடித்து நான் நடுவே
வீடகத்தே புகுந்திலுவான் மிகப்பெரிதும் விரைகின்றேன்
ஆடகச் சீர் மணிக்குன்றே இடையறா அன்பு உனக்கு என்
ஊடகத்தே நின்று உருகத் தந்தாள் என் உடையானே”

மணிவாசகப் பெருமானின் திருவாசகத்தில் உள்ள “திருச்சதகம்” அறிவுறுத்தல் பதிகத்தின் மேற்படி முதலாவது பாடலை அடிப்படையாகக் கொண்டு இப்பாடலில் வரும் “நாடகம், வீடகம்” எனும் இரு தொடர்களையும் நவராத்திரியில் விளக்கம் பெற வைக்கும் முயற்சியே இச்சிறிய கட்டுரை. பொதுசனங்களும் மெய்ந் நெறியில் நடப்பதற்குச் சிறந்த ஊடகம் நாடகம் என்று தெரிகிறது. இதனை நாடு + அகம் என்று பிரித்து, நாட்டிலுள்ளவர்களைத் தன்வயப்படுத்தும் ஆற்றல் மிகக் காதனம் என்றுதான் பொதுவில் பொருள் கொள்வது. “உலகமே ஒரு நாடகமேடை தான்” என்பதனை மணிவாசகமும் அறியாமலில்லை. இவரும் இங்கே நடிகனுக்குரிய பாவனை நிலையினையும் வெளிப்படையாகச் சொல்லித் தனது வேண்டுதலை முன்வைக்கின்றார். “நாடும் உள்ளத்தால் உன் அடியார் போல் நாடகமாடி சிவலோகமாகிய “வீடகத்தே” புகுந்து கொள்வதற்குக் கடும் பிரயத்தனாஞ் செய்து கொண்டிருக்கின்றேன் என்றும் அதற்கு உனது இடையூறாத அன்பினை எனது உள்ளத்திலே நிலைபெற்று உருகும் வண்ணம் ஈந்தருள்வாய்” என்றும் வேண்டுகின்றார். நாடகத்திலே நடிப்பவர்கள் தாம் நடித்து முடிய தாம் நடித்த பாத்திரத்திற்கும் தமக்கும் தொடர்பில்லாதது போல் நடப்பது தானே இயல்பு? இவ்வாறானதன்று மணிவாசகரது நிலை. இவரின் நோக்கமோ உயர்ந்தது. அதற்கேற்றவாறு அவரின் செயற்பாடுகளும் அமைகின்றன. பிற்காலத்தில் மகாத்மா காந்தியவர்கள் (1869-1948) “அரிச்சந்திரன்” பாத்திரமேற்று நடித்து, உண்மை பேசி உயர்வு பெற்றமையும் கிட்டத்தட்ட இங்கு வைத்து ஒப்புநோக்குதற்குரிய தென்று தெரிகிறது. சாதனை படைக்கும் நாடகங்களை நடிப்பதற்கு நிறைந்த பயிற்சி தேவை. இறையருளுக்குப் பாத்திரமாவதென்பதும் இலேசான காரியமன்று கிறிஸ்தவ சமயம் சார்ந்த “பரதேசியின் மோட்சப் பயணம்” பற்றியும் நாமறிவோம்.

சைசசமயத்தவர்களாகிய நாம் இவ்வுலகில் “மேநிலை” பெறுவதற்கான உயர்ந்த பயிற்சிக்களங்களாகத் திகழ்பவை வீடு (இல்லம்), கோயில், வித்தியாலயம் எனும் மூன்றுமாகும். இந்த மூன்றுடனும் தொடர்புடைய முக்கியமான அம்சம் மனாஞ்சிருமைப்பாடு, மனாஞ்சிருமைப்பாட்டுக்கு சுத்தமும் அழகியல் தன்மையும் தேவையானவை. இத்தகையதான் இம்முன்று நிலையங்களுடனும் தொடர்புடையது. “நவராத்திரி” ஆகும். இது ஒன்பது நாள் நாடகம் “நவ” என்றால் ஒன்பது புதுமை என்றும் பொருள் பத்தாம் நாள், “தசரா” தசம் - பத்து, விழுயதசமி - வெற்றிக்குரிய பத்தாம் நாள். நவராத்திரியை விரதமாகவும், விழாவாகவும், பண்டிகையாகவும் கொண்டாடுவர். விரதமாவது மனம்பொறி வழிப்போகாது நிற்றற்பொருட்டு உணவை விடுத்தேனும் சுருக்கியேனும் விதிப்படி மெய்யன்போடு ஆற்றப்பெறுவது. அழகியல் தன்மை சார்ந்து விழிப்புடன் மேற்கொள்ளப்பெறுவது விழா உயர்ந்த செய்கைகளால் எமது உள்ளத்தைப் பண்படுத்துவது பண்டிகை.

நவராத்திரியை அர்த்தப்படுத்த மிகப்பொருத்தமான இடம் நமது உயர்ந்த நாகரிக வாழ்வுக்கு நிலைக்களாக விளங்கும் வீடே எனலாம். நவராத்திரியில் பகுத்துக் கூறப்படும். “வீரம்”, “செல்வம்”, கல்வி” வழிபாடுகள் பெரிதும் வீட்டிற்கே பொருத்தமானவை என்று தெரிகின்றது. ஆனால் தூரதிஷ்டவசமாக வீடுகள் பலவேறு வகையிலும் அதன் முக்கியத்துவத்தை இழந்துவிட்டன என்றே கூறத்தோன்றுகின்றது. எடுத்துக்காட்டுக்கு வீட்டுக்கிரியைகளான திருமணக்கிரியை, பூப்புனித நீராட்டு, பிறந்தநாள் கொண்டாட்டம் மற்றும் அபரக்கிரியையான “அந்தியேட்டி” என்பதன் ஒரு கூறு போன்றவற்றைக் கூறலாம். இதனால் நவராத்திரியை கோயில்களோ, ஏனைய நிறுவனங்களிலோ கொண்டாடக்கூடாது என்று அர்த்தப்படுத்தத் தேவையில்லை. வீடுகளும் நவராத்திரியால் வெளிச்சுமற வேண்டும். “வீடுகள் தோறும் கலையின் விளக்கம்” என்று பாரதி பாடியதை நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும். மேலும் வீட்டுநெறிக்கான சாதனை நெறிகளிலே இரண்டாவதாக விதிக்கப்பட்டிருக்கும் “கிரியை” என்பது “சாதகன்” ஓவ்வொருவனுக்கும் உரியது. இதற்கு வீட்டுப்பூசையே ஏற்றது. தனிப்பட்டவர்கள் வீட்டிலே தான் சிவலிங்க பூசையினைச் செய்வதனை நாம் அறிவோம். உண்மையில் “வழிபாடு” என்பது ஓவ்வொருவனும் தான் தானாக இறைவனுடன் கொள்ளும் தொடர்பையே குறிக்கின்றது. இதற்கு ஏற்ற வழிபாடுகளில் நவராத்திரியும் ஒன்று. பூசைக்கு மேலாக நவராத்திரி வழிபாட்டினை அர்த்தப்படுத்த இல்லங்கள் தோறும் சிறுசிறு நூலகங்கள் அமைக்கப்பெற்று தரமான நூல்கள் அங்கே வைக்கப்பெற்று நாளொன்றுக்குக் குறிப்பிட்ட நேரம் அங்கே இருந்து ஒருமைப்பாட்டுடன் வாசிக்கும் நிலையினை வளர்க்க வேண்டும். உடம்பை வளர்த்தேன், உயிரை வளர்த்தேனே எனும் திருமூலரின் மகாவாக்கியத்தை அமிர்தமாகக் கொண்டு எமது ஆயுள் ஆரோக்கியத்தினை நீடிக்கச் செய்யும் உணவுற்பத்திகளைப் பெருக்கும் முயற்சிகளில் தீவிரம் காட்ட வேண்டும். கடையணவுகள் மீதான நாட்டத்தைக் கட்டுப்படுத்தி அல்லது குறைத்து வீடுகளில் சமைத்துண்பதை வற்புறுத்த வேண்டும். சுருங்கக் கூறின் நவராத்திரி காலத்தில் ஓவ்வொரு குடும்பத்தினரும் தத்தமது இல்லங்களை எவ்வெவ்வாறான வழிகளில் அர்த்தப்படுத்திச் செயற்படுத்த முடியுமோ அவ்வாறே செய்தால் ஓவ்வொருவரது வாழ்வும் ஒழுங்கான முறையில் செல்லும்

எமது முத்தி நிலைக்கு தடையாக விளங்குவது “ஆணவம்” ஆகும். ஆணவத்திற்குக் காரணம் “அறியாமை” ஆகும். இந்த அறியாமையினை நீக்கி ஞானத்தை அருள்வதனையே “விஜயதசமி” தத்துவம் உணர்த்துகின்றது. இதன் மூலமே முத்தி சித்திக்கின்றது.

“தன்னிலைமை மன்னுயிர்கள் சார்த்தருஞ் சத்தி
பின்னமிலான் எங்கள் பிரான்”

என்று உமாபதியார் கூறுவதும் நோக்குதற்குரியது.

எனவே முத்திப்பேற்றுக்கு முன்னதான பத்தாம் நாள் ஞானப்பேற்றுக்கு, முன்னருள்ள ஒன்பது நாள்களிலும் பெற்ற வழிபாட்டுப் பயிற்சியே துணையாக அமைவதாகும். இதற்கு மூலமானதாக அமைவது தான் மணிவாசகர் குறிப்பிடும் அர்த்தமுள்ள இறைநாட்டமுடைய அகம்.

முருகை கெள்ளிகாந்தன்
ஒய்வுநிலை சிரேஷ்ட விரிவுறையாளர்
யாழ் தேசிய கல்வியியற் கல்லூரி

இந்துமதம் கூறும் மனதநோய் வரமுமியங்கள்

அறிமுகம்

மனித வாழ்வை நேரியதோர் பாதையில் இட்டுச் செல்வதே சமயம் ஆகும். சைவசமயம் மனித மனங்களையும், அது சார்ந்த செய்கைகளையும் பண்படைய வைக்கின்ற கருவுலங்களாகும். இன்றைய உலக மனிதன் பல்வேறு அறிவுப் பரம்பல்களை நாளுக்கு நாள் முத்தமிட்டுச் சென்றாலும் கூட சமயம் என்ற வரையறைக்குள்ளும் தன்னைப் புதைத்துக் கொள்கின்றான். சமயப் பொக்கிசங்கள் மனிதனை ஒழுக்கம் சார்ந்த விழுமியங்களுக்குள் இட்டுச் செல்லவே விரும்புகின்றன. மனித வாழ்வைச் செம்மைப்படுத்தும் சாதனம் சமயமாகும். “சமயத்தைச் சமூகத்திலிருந்து பிரித்துவிட்டால் மிஞ்சவது காட்டுமிராண்டிகளின் கூட்டமே” என்று சுவாமி விவேகானந்தர் கூறியுள்ளார். மனிதன் மனிதனாக வாழ் வதற் குரிய விழுமியங்களையும், வாழ் க்கைப் பெறுமானங்களையும் எடுத்தியம்புவனவான சமயங்கள் மனிதனை ஒற்றுமைப்படுத்தவே எழுந்தன. மனிதர்களிடம் உள்ளார்ந்து காணப்படுகின்ற தெய்வீக்கத்தை வெளிப்படுத்தி அன்பு, உண்மை, நேர்மை, நீதி, நடுநிலமை, பொறுமை, கருணை, அஹிம்சை, சுயநலமின்மை போன்ற மனிதனைப் பண்புகளை அறிந்து வாழ்க்கையில் பிரயோகிக்க உறுதுணையாக சமயங்கள் உள்ளன.

அழப்படை விழுமியப் பண்புகள்

விழுமியங்கள் தான் மனித அடையாளங்கள் மிருகத்திலிருந்து மனிதனை வேறுபடுத்திக் காட்டுகின்ற அடையாளங்கள். நாம் எமது அடையாளங்களை இழந்து விடலாமா? நாம் எவற்றை இழந்தாலும் விழுமியங்களை இழந்து விடலாகாது. எனவே மனிதன் மனிதனாக வாழ விழுமியங்கள் துணை புரிகின்றன. அடிப்படை விழுமியங்களாகக் கொள்ளப்படுவை சத்தியம், தர்மம், சாந்தி, அன்பு, அஹிம்சை என்பனவாகும். இவை உலகை வாழ்விப்பன சத்தியத்தை மீறாது வாழ்ந்த பாரம்பரியம் இந்துக்களான எமக்குண்டு. ஆனாலும் இன்று சத்தியத்திற்குப் புறம்பான செயல்கள், எதிலும் பொய்யும் புரட்டும், சத்தமாத்து வேலைகளும், ஏமாற்றுவித்தைகளுக்கும் சதிகளுக்கும், சூழ்சிகளுக்கும் மனித வாழ்க்கையே மலிந்து விட்டன. சாந்தியும், சமாதனாமும் மனிதனுக்கு அஞ்சி ஓட்டம் பிடிக்கின்றது. “தர்மம் தலைகாக்கும்” என்பது சத்தியவாக்கு சத்தியத்திலும் உயர்ந்த தர்மம் வேறொதுவும் கிடையாது. இன்றைய சமுதாயத்தில் துன்பங்களுக்கு காரணம் தர்மத்தைக் கடைப்பிடிக்காமையே ஆகும்.

எமது சாந்தியைக் குலைப்பதற்கு எமக்குள்ளேயே கங்கணங்கட்டிக் கொண்டு காமம், குரோதம், லோபம், மதம், மாற்சரியம் என ஆறு பகைவர்கள் இருக்கின்றார்கள். எமது உள்ளத்திலிருந்து அவற்றை அகற்றும் வரை சாந்தியோ சமாதானமோ கிடையாது. அன்பு உலக மகாசக்தி, சுயநலமின்றி எல்லோரையும் நேசித்தல், பிறர்மீது கரிசனை காட்டுதல், பிறருக்காக எமது வாழ்வைத் தியாகம் செய்தல் போன்றவற்றைச் செய்யும் போது வாழ்வில் அமைதியும் நிறைவும் கிடைக்கும் அன்பு அறமும் தான் வாழ்க்கையில் பண்பும் பயனும் என்றார் வள்ளுவர். அகிம்சை என்பது பிறருக்கு இம்சை செய்யாமை.

அகிம்சை அன்பின் செயல்வடிவமாகும். அகிம்சை வழியில் வாழ்ந்து காட்டிய இந்திய தேசபிதா காந்தியடிகள் தன் மகனுக்குக் கல்வி பற்றிப் பின்வருமாறு கூறியிருக்கின்றார். “என் அன்பான மகனே...” உன்படிப்புப் பற்றிச் சரியான அக்கறை எடுத்துக் கொள்ளப்படவில்லை என்று சில சமயம் நீருக்கறப்பட்டு இருக்கக் கூடும் வெறும் எழுத்தறிவு மட்டும் கல்வியாகி விடாது. நன் நடத்தையை விருத்தி செய்து பொறுப்புணர்ச்சியுடன் நடக்க வழிகாட்டுவது தான் உண்மையான கல்வி” எனக் குறிப்பிட்டிருந்தமை சிந்திக்க வேண்டியதென்றாகும். ஒருவர் எவ்வளவு கல்வியறிவு உடையவராக இருந்தாலும் நல்ல விழுமியப் பண்புகள் இல்லை என்றால் யாருமே மதிக்கமாட்டார்கள். இதனால் தான் இன்றைய கலைத்திட்டங்கள் கூட மனித நேயப்பண்புகளை வலியுறுத்தி நிற்கின்றன. எனவே அடிப்பட விழுமியங்களைக் கடைப்பிடிக்கும் போது நற்சமூகப் பிரஜைகளாக நல்வாழ்வு வாழ்முடியும்.

மனிதநேயப் பண்புகள்

கர்வமற்ற பக்தனின் பரந்த இதயமே இறைவனின் இருப்பிடம். இளம் பருவத்திலேயே தெய்வ உணர்வைப் பதிய வைத்து மக்களை மக்கட் பண்புகளோடு வாழ வைப்பதற்கு வழிகாட்டிகளாக இருப்பவை கோயில்களே. அதனால் தான் நாம் முன்னோர் “கோயில் இல்லா ஊரில் குடியிருக்க வேண்டாம்” எனவும் “ஆலயம் தொழுவது சாலவும் நன்று” எனவும் கூறிச் சென்றனர். ஆலயங்களில் இறைவன் மூர்த்தி, தலம், தீர்த்தம் ஆகிய மூவகை வடிவங்களையும் கொண்டு ஆன்மாக்களின் பாவங்களைக் களைந்து அவர்களை மனித நேயப் பண்புகளினாராக ஈடேற்றுகின்றன. அவனிற்றி ஓர் அனுவும் அசையாது என்பது ஆன்றோர் அருளிய செம்மொழியாகும். இத்தத்துவத்தைப் புரிந்து எந்தவித பயணையும் எதிர்பார்க்காமல் தரமங்கள் செய்யவேண்டும். இல்லையேல் நாம் செய்யும் செயல்கள் யாவும் தக்கன் செய்த வேள்வியாக முடியும். குள்ளம் புரிவோரிலும் பார்க்க அவனுக்கு உதவியாக இருந்தோர் யாவரும் தண்டிக்கப்படுவர் என்பது தக்கன் வேள்வியில் கலந்து கொண்டோர் தண்டிக்கப்பட்டதன் மூலம் உணர்த்தப்பட்டது. எனவே மனிதநேயப் பண்புகள் அற்ற தீயவரோடு சேரக்கூடாது.

மனிதநேயம் என்பதற்கு மனிதர்களிடம் அன்பு செலுத்துவது, பிறுயிர்கள், இயற்கை இவற்றுடன் சமச்சீர் கொண்டு ஒழுகுவது என விளக்கப்பட்டுள்ளது. இன்றைய அரசியல், பொருளாதார, சமய, சமூக அமைப்புக்களிலும், அவற்றின் செய்பாடுகளிலும் பொதுவாகப் போட்டி பொராமைகளும், ஆக்கிரமிப்பும், வக்கிரமனப்பாங்கும் மேலோங்கிக் காணப்படுகின்றன. மனிதமனம் மாசுபட்டுக் கொண்டிருப்பதை நாளாந்த செயற்பாடுகள் வெளிப்படுத்திக் கொண்டிருக்கின்றன.

இன்றைய சமூகத்திலே மனித்துவம் வாழ வேண்டுமானால் சகிப்புத்தன்மை, விட்டுக்கொடுக்கும் மனப்பாங்கு, புரிந்துணரவு, ஒழுமைப்படை, கூட்டுறவு, சமத்துவம், அச்சமின்மை, இயற்கையை நேசித்தல், ஒழுக்கம் பேணல், சுயமதிப்பு, சமுகந்தி, புறங்கூறாமை, அறிவு, காருண்யம், இன்சொல், பேசுதல், நேர்மை, பிறர் சொற்களுக்கு மதிப்புக் கொடுத்தல், தலைமைத்துவ மேற்றல் போன்ற மனிதநேயப் பண்புகளைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். மனிதநேயப் பண்புகளை சமயபாடும் மூலமாகப் பெற்று அவற்றைத் தம் வாழ்வில் கடைப்பிடிக்க வேண்டும்.

மனிதநேயப் பண்புகளை மனிதரிடம் வளர்க்க இறைபக்தி முக்கியமாகும். அகங்காரம், ஆணவம், ஒழித்து நிந்தனை அற்று இறைவனைச் சென்றடையும் வழிபாடு துதியாகவும் இறைவனைச் சென்றடையும் “என் செயலால் ஆவது யாதொன்றுமில்லை தெய்வமே இனியுன் செயலே என்றுணரப் பெற்றேன்” என்றார் பட்டினத்தடிகள் பொய்யொழுக்கமின்றி, செருக்கினை அடக்கி இறைவனை உள்ளத்திருத்தி புற்றேதுமின்றி செய்வன யாவும் இறைவன் செயலே எனச் செயற்பாடுவோமேயானால் விழுமியப் பண்புகளை வாழ்வில் கடைப்பிடிப்பவர்களாகத்திகழு முடியும்.

இந்து சமயத்தில் அறப்பண்புகள்

இறைவனை வாழ்த்தவும், வணங்கவும் அவனுடைய திருவருளைப் பெறவும் உரிய பிறப்பு மானிடப் பிறப்பே. பிரபஞ்சத்தில் வாழும் மனிதனின் இலச்சிய வாழ்வினை அடைய வேண்டிய பொருள்களாக அறம், பொருள், இன்பம், வீடு ஆகிய நான்கும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அறவழியில் வாழ்வதற்கு நல் ஒழுக்கம் இன்றியமையாதது சிறப்பான ஒழுக்கத்தையே அறம் எனக் கூறலாம். மனம், வாக்கு, காயம் மூன்றினாலும் அறம் செய்யவேண்டும். இதனையே நல்ல சிந்தனைகள், நல்ல உணர்ச்சிகள் தோற்றுவித்து மனதிலே எவ்வித குற்றங்களும் இல்லாமல் களைந்து விட்டால் அதுவே அறமாகும். இதனையே “மனத்துக்கண் மாசிலனாதல் அனைத்தறன்

ஆகுல நீர்பிற” எனத் திருக்குறள் செப்புகிறது.

ஒழுக்கத்தைக் கடைப்பிடித்து வாழ்ந்தால் அறமும் வளரும். பாவம் தேயும் உயிர்களுக்கு அறத்திலும் சிறந்த துணை வேறு எதுவும் இல்லை. ஒவ்வொரு மனிதரும் வாழவேண்டிய நெறிமுறைகளை தர்மசாத்திரங்கள் வகுத்துக் கூறினாலும், எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக ஒவ்வொருவருக்குள்ளேயும் நின்று இயங்குகின்ற மனச்சாட்சியே தெய்வத்தின் குரலாக ஒலிக்கின்றதென மனுதர்ம சாஸ்திரம் கூறுகின்றது. தர்மத்தைக் காத்தவனை அது காக்கும் தர்மத்தைக் கொன்றவனை அது கொல்லும் என்பதே தர்ம சாஸ்திரத்தின் முடிந்த முடிவாகும். அறத்தினை மறந்தவர் படுந்துயரங்களை இதிகாசங்கள் எடுத்தியம்புகின்றன. இராமாயணம், மகாபாரதம் இரு காவியங்களிலும் அறத்தின் வெற்றியும் அதர்மத்தின் அழிவும் சுட்டப்பட்டுள்ளது. சாதாரண மனிதன் ஒவ்வொருவரும் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய ஜம்பொறிப் பண்புகளாக தூய்மை தன்னடக்கம், பற்றின்மை, சத்தியம், அகிம்சை என்பனவற்றை கீதை எடுத்துக் கூறுகின்றது.

அறநெறி தவறியவர்கள் அடைந்த அவலங்கள் அனைத்தும் புராணங்களிலே சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளன. இறைவனிடம் தவமிருந்து வரங்களைப் பெற்ற வர்கள் வரம்பு மீறி நடந்தமையால் அடைந்த துன்பங்களைப் புராணவரலாறு தெளிவாக விளக்குகின்றன. இந்துப் பண்பாட்டின் அடிப்படை அறங்களை பின்வரும் திருமந்திரப் பாடல் எடுத்தியம்புகின்றது.

“யாவர்க்குமாம் இறைவற்கொரு பச்சிலை
யாவர்க்குமாம் பசுவுக்கொரு வாயுறை
யாவர்க்குமாம் உண்ணும் போதொரு கைப்பிடி
யாவர்க்குமாம் பிறர்க்கின்னுரை தானே”

அரிது அரிது மானிடராதன் அரிது என்பது ஒளவையின் அழுதவாக்கும்,

அனைவரிலும் தெய்வீகமுண்டு. அனைவரையும் நேசி, அனைவரிடமும் அன்பாயிரு என்னும் உயிர்மளித நேயமே உபநிடதங்களின் தாரக மந்திரமாகும். ஐதரேய உபநிடத்தில் குறிப்பிட அறிவியல் நியமங்களாக

ஸ்தயம்-வத - உண்மைபேசு

தர்மசர - அறவழியில் நட-

மாத்ரூதேவோபவ - மாதாவைத் தெய்வமாகப் போற்று

ஆசார்ய தேவோபவ - குருவைத் தெய்வமாகப் போற்று

சத்தியாந்தப் பிரமநிதவ்யம் - சத்தியத்தின் நன்றும் நமுவுக்கூடாது

தர்மாந்தப் பிரலமநிதவ்யம் - தர்மத்தின் நின்றும் நமுவுதல்கூடாது

மேலே குறிப்பிடப்பட்டவை கொள்ளப்படுகின்றன. இவையனைத்தும் சமூக வாழ்வில் மனித நடத்தைகளை ஒழுங்குபடுத்தும் நடைமுறை விதிகளாக வகுக்கப்பட்டுள்ளன.

முடிவுரை

இன்றைய நவீன தகவல் தொழினுட்ப யுகத்திற்கேற்ப மனிதவாழ்வும் இயந்திர கதியில் இயக்கி வருகின்றது. இவ்விதம் இயங்கிக் கொண்டிருக்கும் மனித வாழ்க்கைக்கு ஒய்வை, நிம்மதியைத் தருவனவாக இந்து ஆலயங்கள் மினிர்கின்றன. எமது முதாதையர் இறைசிந்தனைக்குக் கட்டுண்டு பக்திக் கடவில் திழைத்து சீரிய வாழ்வு வாழ்ந்தனைக்கு இறை நம்பிக்கையே காரணமாகும். இந்து சமயத்தின் உயிர்நாடியாக விளங்குவது பக்தி இறைவனைப் பற்றிக் கொள்ள வேண்டுமென்று மனித மனம் முயல்கின்ற முயற்சியே பக்தி புராணங்கள் மூலம் அன்பு, நேர்மை, சத்தியம், சகோதரத்துவம், கற்பு, நீதி, விருந்தோமல் போன்ற அனைத்தும் விழுமியத்தின் அடிப்படையில் கூறப்படுகின்றன.

இன்றைய சூழலில் மனிதநேய விழுமியங்கள் மிகக் குறைவாகக் காணப்படுகின்றமை வேதனைக்குரிய விடயமாகும். இன்றைய விழுமியக்குறைவு எமது தனித்துவத்தினை அடையாளங்களை சிதைப்பதற்கான முனைனடுப்புக்களாகவும் இருக்கலாம். எனவே எமது மாணவ சமூகம் சீர்நிது போகாமல் பார்க்கும் பொறுப்பு சமூகத்திவர்களான ஒவ்வொருவருக்கும் உண்டு. இன்று மனிதன் உடற்பலத்தையும், அறிவு பலத்தையும் மட்டுமே யோசிக்கின்றான். ஆன்மீகப் பலத்தைப் பற்றி யோசிப்பதில்லை. மனிதனிடம் ஆன்மீகப் பலம் சேரும் போதே உடற்பலம், அறிவுப்பலம் ஆகியவை உறுதி பெறுகின்றன. நல்ல மனிதப் பண்புகள், மனித விழுமியங்களை வாழ்க்கையில் அனுசரித்தல் மூலம் ஆன்மீகம் வளர்க்கப்படுகின்றது. பலங்களிலெல்லாம் நிகரில்லாத, ஒப்பற்ற பலம் ஆன்மீகப்பலம் ஆகும். மனிதநேய விழுமியங்களுடன் இணைந்ததான் ஆன்மீகபலத்தை மாணவர்கள் பெறுவதற்கு ஆலயங்களும், பாடசாலைகளும் வழிகாட்டியாக அமைவதன் மூலம் மாணவர்களைத் தீய செயல்களிலிருந்து மீட்டெடுக்க முடியும். இந்திலையில் சாந்தியும் சமாதானமும் நாட்டில் மலரவழி பிறக்கும்.

உசாத்துனை நூல்கள்

1. பத்மநாதன்.சி.(2000), “இலங்கையின் இந்து கலாசாரம்” ஒவ்செட், அட்மிரல் பப்ளிஷரல், காலிவீதி, கொழும்பு 13.
2. இசைமாணிக்கம்.மா.(1972), “சைவசமய வளர்ச்சி”, பாரிநிலையம், சென்னை.
3. பாசப்சரத் தொண்டமான்.எ(1961), “தமிழ்க்கோயிலில் தமிழர் பண்பாடு, (2000), நெல்லை சென்னை.
4. சோமசுந்தரம்.கு(2000) மனித மேம்பாட்டுச் சிந்தனைகள்” ரஜி வெளியீடு, இலங்கை
5. கோபபாலகிருஷ்ணஜயர்.ப(1992), இந்துப்பண்பாட்டு மரபுகள், யாழ்ப்பாணம்.
6. சிவசேகரம்.ச(2001), உலகமயமாதலும் சமூகமாற்றமும், சஷ்டவிஷன் வெளியீடு, சென்னை.
7. Krishnamoorthi.J(1983), 'The Future of Humanity". Krishnamoorthy Foundation, Chennai, India.

திருமதி.ஜெ.இ.தயநுமார்
விரிவுரையாளர்
யாழ்ப்பாணம் தேசிய கல்வியியற் கல்லூரி,
கோப்பாய்.

உடம்பினை ஒழிம் உள்பொருள் அர்தல்

மனிதவாழ்வு அர்த்தமுடையது, அரிது அரிது மானிடராதல் அரிது என்றார் ஒளவையார், அத்தகைய அரிய பிறவியை பெற்ற நாம் அதன் அர்த்தத்தைப் புரிந்து பிறவிப்பயனை எய்திடல் வேண்டும். மனிதர்களாகிய நாம் உடல், உயிர், மனம், கருமையம், அறிவு என்பவற்றை முழுமையாக உணர்ந்து கொண்டு சமுதாயத்தையும் புரிந்து கொண்டு இயற்கையின் அர்த்தத்தை உணர்ந்து நீதியைக் கைக்கொண்டு பகுத்தறிவுடன் வாழ்ந்து வாழ்வியலை அர்த்தமுடையதாக்கிட வேண்டும்.

மனிதன் மனிதப் பண்புடையவனாக வாழ வேண்டும் இதற்கு உடல்நலம், உளநலம் அவசியமானது. சுவரிருந்தால் தான் சித்திரம் வரையலாம் என்பது பழமொழி இதன் அர்த்தம் ஆரோக்கியமான உடல் இருந்தாலே ஆன்மீக சுகத்தைப் பெறமுடியும் என்பது முன்னோர் கருத்தாகும். ஆன்மீகம் என்பது தன்னை அறிதல் இதற்கு சுயகட்டுப்பாடு, சுய ஒழுக்கம் அவசியமாகும். மனஉறுதி, அமைதி, தியானம், ஊடாகவும் ஆன்மீக சுகத்தைப் பெறலாம். இதற்கு உடல் ஆரோக்கியம் அவசியமாகும். ஆரோக்கியம் என்பது முழுமையான உடல், உள், சமூக, ஆன்மீக நலனை உடைய நிலையாகும்.

உலகில் துன்பமில்லாத இன்பமான வாழ்வையே எல்லோரும் விரும்புகிறோம். இதற்கு ஆரோக்கியமும் ஆன்மீகமும் அவசியமானதாகும். ஆரோக்கியமான உடலில் தான் உயிர்த்துகள்களின் செறிவு அதிகமாகி நோய் எதிர்ப்பாற்றலும் நீண்டகால வாழ்வும் கிடைக்கின்றது. கலியுகத்திலே வாழும் நாம் 120 ஆண்டு காலம் வாழ முடியும் இக்காலப் பகுதிக்குள் முன்விளைகளை அறுத்துப் பரம்பொருளின் பெரும் புகழைப் பாடிப் பரவிப் பணி செய்து வாழ்ந்திடல் வேண்டும். உடலை விட்டு உயிர் பிரிந்தால் உடல் பஞ்ச பூதங்களாக பிரிந்து விடும். எனவே உடலோடு உயிர் உள்ள போதே நாம் பிறவிப் பயனை அடைந்திடல் வேண்டும். இதனையே சித்தர் பெருமான்திருமூலரும் அழகாக

“உடம்பினை முன்னம் இழுக்கென்றிருந்தேன்

உடம்பினுக்குள்ளே உறுபொருள் கண்டேன்

உடம்புள்ளே உத்தமன் கோயில் கொண்டான் என்று

உடம்பினை யானிருந்தோம்புகின்றேனே” என்றார் மற்றோர் பாடலில்

“உடம்பார் அழியின் உயிரார் அழிவர்

திறம்ப்படமெஞ்ஞானம் சேரவும் மாட்பார்

உடம்பினை வளர்த்தும் உபாயம் அறிந்தேன்

உடம்பை வளர்த்தேன் உயிர் வளர்த்தேனே”

எனப்பாடி உள்ளார். இது உடல் ஆரோக்கியம் மூலம் உள் ஆரோக்கியத்தைப் பேணி அதனாடு ஆன்மீக சுகத்தைப் பெற வேண்டும் என்பதையே உணர்த்தியுள்ளது. இதனாடாக இலட்சியத்தை இப்பிறவியிலையே அடையமுடியும். மனமானது ஆன்மா வடன் சேரும் போதே உடலாரோக்கியம் பெறுகிறது மனம் ஆன்மாவை விடுத்து ஜூம்புல னுடன் சேரிலர் உடல் ஆரோக்கியம், உடல் உழைப்பு, உடல் உறக்கம், உணவு, உடல் உறவு என்னம் ஆகிய ஐந்தும் அளவு மீறாமல் பார்ப்பது அவசியமானதாகும். இதற்கு மனம்

அமைதியாக, உறுதியாக, சக்திமிக்கதாக விழிப்பு நிலையில் செயலாற்றக் கூடியதாக இருக்க வேண்டும் என்பர் ஞானியர். மேற்படி அளவுகள் மீறின், உடல் ஆரோக்கியம் குன்றி ஆன்மீக சுகமும் இழந்து விட வேண்டி வரும். மனம் போன போக்கெல்லாம் போகாமல் மனம் புலன் வழிக்கெல்வதைத் தடுத்து ஆன்மாவடன் இணைய வேண்டும் இதற்கு ஆன்மீகம் உதவுகின்றது. உடற்பயிற்சி, தியானம், சுயசோதனை என்பவையும் இதற்கு உதவுகின்றது. சுயசோதனை என்பது எமது பலம், பலவீனம் அறிந்து பலவீனத்தை நீக்கி பலத்தை வளர்த்தலாகும். ஒவ்வொருவரும் தனது குறைகளை ஆழ்ந்து உணர வேண்டும். இதனால் செருக்கு ஒழியும், நட்பு பெருகும், தானும் பிறரும் நலம் பெறலாம், இதற்கு எமது ஐம்புலன்களையும் தடையாக அமையாத மாற்றுதல் அவசியமாகும். எமது அறிவுதனை கருவினிலே இணைத்துத் தவமாற்ற ஐம்புலன்களும் அமைதி பெறும் ஆறுகுணமும் சீராகும் அறிவு தன் விழிப்பு நிலை அடையும் என்பர் ஞானிகள் உள்ஆரோக்கியம் பேண ஆன்மீகம் தந்த மற்றொரு வழியே தியானமாகும். தியானம் மனிதனையும் இறைவனையும் இணைக்கும் சாதனையாகும் இருப்பினும் இறை நிலையிலிருந்து பரிணாம வளர்க்கிப் படிகளின் ஊடாகவே ஓரறிவு, சரறிவு, மூவறிவு, நான்கறிவு, ஐந்தறிவு என்ற நிலைகளைக் கடந்து ஆற்றின் படைத்த மனிதன் தோன்றியுள்ளான். இந்தநிலையை அடைய மனிதப் பண்பு அவசியமாகும். எமது அறிவானது எந்த ஒரு வெளிப் பொருளையோ நிகழ்ச்சியையோ நாடாமல் எம்மை நோக்கித் திரும்புதலையே தனித்திரு என் சமயம் கூறுகின்றது அடுத்து எமது மக்குவத்தை அறிந்து கொள்வதில் வேட்கை கொள்வதையே பசித்திரு எனவும் அடிக்கடி பழைய ஞாபகங்களும் விருப்பங்களும் எம் அறிவை மழுங்கச் செய்யும் அல்லது சிந்தனையை குழப்பும் எனவே அறிவு குன்றாது குழம்பாது இருப்பதையே விழுத்திரு என சமயம் போதித்துள்ளது.

வாழ்வில் வினைப்பயனைப் போக்க ஆன்மீக சுகம் அதனை மேம்படுத்த உடல் சுகத்தையும் வளர்க்க வேண்டும். மனிதனது எண்ணம், சொல், செயல் என்பவற்றுக்கேற்ப விளைவுகளும் அதற்கேற்ப இன்பதுன்பங்களும் ஏற்படுகின்றன. இவை அடுத்தடுத்த சந்ததிக்கும் கடத்தப்படுகின்றன. எனவே மானிடப்பிறவி எடுத்த நாம் வினைப் பயனுக்கேற்பவே வாழ்க்கையை வரித்துக் கொள்கின்றோம். அதற்கேற்ப சந்ததிகளும் அமைகின்றன. எனவே நாம் நல்லவினைகளையே ஆற்ற வேண்டும். இதனையே எமது சமயமும் போதிக்கின்றது. சமயம் கூறும் போதனை விஞ்ஞான பூர்வமானது மட்டுமல்ல மெய்ஞானிகளது அனுவது பதிவுகளுமாகும் எனவே அர்த்தமுடைய மனித வாழ்வை அதன் அர்த்தத்தைப் புரிந்து அனுபவித்து இக, பர இன்பங்களைப் பெற்றுயிய வேண்டும். என்றும் வேண்டுவது இன்ப அன்பையே இதனையே சமயமும் கற்றுத் தந்துள்ளது எனலாம்.

உஷாத்துணை : - வேதாந்த மகரிஷி அருளுரை
திருமந்திரம்
சின்மய நாதம்

முனைவர் சிங்காந்தம்பி பத்மராஜா
விரிவுரையாளர்
யாழ்ப்பாணம் தேசிய கல்வியியற் கல்லூரி

இந்துமதத்தின் பெருமை

நமது இந்துசமயமானது ஈடில்லா பெருமை மிக்கது. காலத்தால் பழையது. எனினும் அது இன்றும் பெருமை கண்றாது ஞாலத்தில் தலைநிமிர்ந்து நிற்கின்றது. என்னற் அதிசயங்களையும், அற்புதங்களையும், ஆன்மீகங்களையும் தன்னகத்தே கொண்டு அது மிளிர்கின்றது. அந்த சாகரத்திலிருந்து சிறுதுளிகளை உங்கள் சிந்தனைக்கு தொகுத்து விருந்தாக்குகின்றேன்.

1. நாசா நிறுவனம் அண்மையில் செவ்வாய்க் கிரகத்திற்கு ஆராய்ச்சிக்கு என செய்மதி அனுப்பியது. அந்த செய்மதி போகும் வழியில் அண்டவெளியில் நான்கு செக்கன்கள் செய்மதியில் இருந்து அனைத்து இலத்திரனியல் உபகரணங்களும் செயல்லிழுந்தன. மணிக்கூடு கூட 4 செக்கன் இயங்கவில்லை - நாசா கண்ணியிலும் கூட 4 செங்கன் மறைந்தது உடனடியாக காரணம் என்ன என அறிய, சகல தொலைநோக்கிகளும், திருப்பப்பட்டு பார்த்த போது சில அதிசயத்தைக் கண்டார்கள், தோச்சைட் அடித்தாற் போல நீல நீல துகள் துகள் போல ஒரு ஒளிக்கீற்று. அதன் நடுவில் இந்த செய்மதி சென்றதால் சகலதும் 4 செக்கன்கள் செயல் இழந்து சரி இது. எங்கிருந்து வருகிறது என ஒளிக்கற்றையின் வழி பார்த்த போது அது சனிக்கிரகத்தில் இருந்து வருவதை கண்டார்கள், சரி இது எங்கு செல்கின்றது என்று பாத்ததால் பூமிக்கு வருகிறது. பூமியில் எங்கே என்றால் இந்தியாவிற்கு, இந்தியாவில் எங்கென்றால் திருநள்ளா என்னுமிடத்தில் அமைந்துள்ள உலத்தில் சனிஸ்வரனுக்கு என அமைக்கப்பட்ட சிறப்பான பாரிய கோயிலான திருநன்னாறு சனிஸ்வரன் மூலஸ்தான முடியின் மீது விழுகிறது. ஆக, எமது முன்னோராய் எத்தனை நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பே சரியாக கண்டுபிடித்து அந்த இடத்தில் வைத்து அதன் சக்தியை மக்களுக்கு கொடுத்த அதிசயம் நாசாவிற்கே அண்மையில் தான் தெரியும்.
2. உலத்தினுடைய பெளதீவியல் ஆராட்சி மையம் அவிட்சியாத்தில் உள்ளது. அதன் தலைவராக இருக்கும் பேராசிரியர் அவர்கள் இந்தியாவிலே ஒர் ஆராய்ச்சியை செய்தார். அதன் முடிவில் அவர் கூறியதாவது. ஒர் அணுவிற்கும் செயற்படும் இலத்திரன், புரோத்தோன் என்பவற்றின் இயக்கம் எப்படி இயங்குவது என்றால் அது நடராஜர் திருவுருவம் போல் இயங்குகிறது என்பது நிறுவி இருக்கிறார். இது தான் அவனின்றி அணுவும் அசையாது என்றும் தத்துவம், உலக தோற்றத்திற்கும், மறைவுக்குமான சக்தி என்றும் அடித்து கூறுவதில் இருந்து எமது சமயத்தின் சக்தியை புரிந்து கொள்ளலாம்.
3. பூர்வீரங்கம் கோவிலில் பூர்வாமனுஜரின் உடல் 1000 வருடங்களாக கெடாமல் அப்படியே உள்ளது.
4. திருநெல்வேலி பாளையங்கோட்டை அருகே திருச்செந்தூர் சாலையில் உள்ள சிரட்டை பிள்ளையார் கோவிலில் விநாயகருக்கு விடலை போடும் போது சிரட்டையும், தேங்காயும் பிரிந்து சிதறுகிறது.
5. தஞ்சை பிரகதீஸ்வரர் கோவிலில் 72டன் கல் கோபுர உச்சியில் வைக்கப்பட்டுள்ளது. கருவறை குளிர்காலத்தில் வெப்பமாகவும் வெயில் காலத்தில் குளிராகவும் இருக்கிறது.
6. தாராபுரம் ஜாவதீஸ்வரர் கோவிலில் உள்ள இசைப்படிகளில் தட்டினால் சரிகமபநிச

என்ற இசைவருகிறது.

7. கடலுக்கு 3500 அடி உயரத்தில் வெள்ளியங்கிரி மலையில் சிவனின் பஞ்சவாத்ய ஒலி கேட்கிறது.
8. கிருஷ்ணகிரி மாவட்டம், தேன்கனிக்கோட்டை அருகே கோட்டையூரில் நூற்று ஒன்று சாமிமலை குகையில் ஓரடி உயரம் கொண்ட கல்லால் ஆன அகல் விளக்கில் இளநீர் விட்டு தீபமேற்றினால் பிரகாசமாக எரியும் அதிசயம் நடக்கிறது.
9. சென்னை வியாசர்பாடி ரவீஸ்வரர் கோயிலில் தினமும் குரிய ஒளி மூலவர் மீது விழுகிறது. (காலை மதியம் மாலை என மும்முறை)
10. சுக்நித்திரம் சிவன் கோவிலில் ஒரு சிற்பத்தின் காதில் குச்சியை நுழைத்தால் மறுகாதுவழியாக வருகிறது.
11. திருப்பூரில் உள்ள குண்டம் வடுக நாதபைவரவர் கோவிலில் குழந்தை தாயின் வயிற்றில் இருக்கும் பொழுது, குழந்தை இந்த மாதத்தில் இந்தந்த வடிவத்தில் இந்த விதமான Positions இல் இருக்கும் என்பதை பல ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே கல்லில் சிற்பங்களாக வடித்து வைத்துள்ளார்கள் நம் முன்னோர்கள்.
12. செங்கம் ஊரில் உள்ள ஸ்ரீ அனுபாம்பிகை உடனுறை ரிஷேஸ்வரர் கோயிலில் ஆண்டுக்கு ஒருமுறை, பங்குனி மாதம் மூன்றாவது நாள், மாலை குரிய அஸ்தமனத்தின் பொழுது, நந்தியம் பெருமான் மீது குரிய ஒளி விழும் பொழுது, அவர் தங்க நிறத்தில் ஜோலிப்பார்.
13. வடசென்னையில் ஜயாயிரம் ஆண்டுகள் பழமையான வியாசர்பாடி ரவீஸ்வரர் சிவன் கோவிலில் 3 வேளையும் குரிய ஒளி சிவலிங்கத்தின் மீது மாலை போல் வந்து விழுகிறது.
14. ஜெயங்கொண்டத்தில் உள்ள கங்கை கொண்ட சோழபுரம் கோவிலில் உள்ள கிணற்றிற்கு அருகில் ஒரு சிங்கத்தின் சிற்பம் இருக்கும். சிங்கத்தின் வாயில் ஒரு கதவு தென்படும். அதன் மூலம் கீழே இறங்கினால் கிணற்றில் குளிக்கலாம். ஆனால் மேலேயிருந்து பார்த்தால் நாம் குளிப்பது தெரியாது.
15. ஈரோடு காங்கேயத்துக்கு அருகில் மடவிளாகம் சிவன்கோவில் குளத்தில், பன்னிரண்டு ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை ஒரு மண்பானை நிறைய விபூதி தோன்றுகிறது.
16. மதுரை மீனாட்சி அம்மன் கோவில் தெப்பகுளத்தில் மீன்கள் வராது.
17. சேலம் தாரமங்கலம் பெருமான் கோவிலில் ஸ்ரீராமர் சிற்பம் இருக்கும் இடத்திலிருந்து வாலி சிற்பம் இருப்பதை பார்க்க முடியும். ஆனால் வாலி சிற்பம் இருக்கும் இடத்திலிருந்து ஸ்ரீராமரைப் பார்க்க முடியாத வண்ணம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது என்பதை பல ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே கல்லில் சிற்பங்களாக வடித்து வைத்துள்ளார்கள் நம் முன்னோர்கள்.
18. செங்கம் ஊரில் உள்ள ஸ்ரீ அனுபாம்பிகை உடனுறை ரிஷேஸ்வரர் கோயிலில் ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை, பங்குனி மாதம் மூன்றாம் நாள், மாலை குரிய அஸ்தமனத்தின் பொழுது நந்தியம் பெருமான் மீது குரியஒளி விழும் பொழுது, அவர் தங்க நிறத்தில் ஜோலிப்பார்.
19. வடசென்னையில் ஜயாயிரம் ஆண்டுகள் பழமையான வியாசர்பாடி ரவீஸ்வரர் சிவன் கோவிலில் 3 வேளையும் குரிய ஒளி சிவலிங்கத்தின் மீது மாலை போல் வந்து விழுகிறது.
20. ஜெயங்கொண்டத்தில் உள்ள கங்கை கொண்ட சோழபுரம் கோவிலில் உள்ள

கிணற்றிற்கு அருகில் ஒரு சிங்கத்தின் சிற்பம் இருக்கும். சிங்கத்தின் வாயில் ஒரு கதவு தென்படும். அதன் மூலம் கீழே இறங்கினால் கிணற்றில் குளிக்கலாம். ஆனால் மேலேயிருந்து பார்த்தால் நாம் குளிப்பது தெரியாது.

21. ஈரோடு காங்கேயத்துக்கு அருகில் மடவிளாகம் சிவன்கோவில் குளத்தில், பன்னிரண்டு ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை ஒரு மண்பானை நிறைய விழுதி தோன்றுகின்றது.
22. மதுரை மீனாட்சி அம்மன்கோவில் தெப்பகுளத்தில் மீன்கள் வளராது.
23. சேலம் தாரமங்கலம் பெருமாள் கோவிலில் ஸ்ரீராமர் சிற்பம் இருக்கும் இடத்திலிருந்து வாலி சிற்பம் இருப்பதை பார்க்க முடியும். ஆனால் வாலி சிற்பம் இருக்கும் இடத்திலிருந்து ஸ்ரீராமரைப் பார்க்க முடியாத வண்ணம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது.
24. சென்னை முகப்பேரில் கரிவரதராஜப் பெருமாள் கோவிலில் விளக்குகளை அணைத்துவிட்டால் பெருமாள் நம்மை நேரில் பார்ப்பது போல் இருக்கிறது.
25. தென்காசி அருகில் புளியங்குடியில் சுயம்பு நீருற்று வற்றி தண்ணீர் இல்லாமல் இருக்கும் போது பிரார்த்தனை செய்து பால் அல்லது இளநீர் விட்டால் மறுநாள் ஊற்றி நீர் வந்துவிடுகிறது.
26. தூத்துக்குடி மாவட்டம் செட்டியாபத்து கிராமத்தில் பெரிய சாமி கோவிலில் கோவிலுக்கு நேர்ந்துவிடப்படும் பன்றி கொடை விழாவின் போது அங்குள்ள நீருள்ள தொட்டிக்குள் தலையை தானாகவே மூழ்கி இறந்துவிடுகிறது.
27. களித்தலை அருகில் ரத்தினகிரி மலை மேல் காகங்கள் பறப்பதில்லை
28. தேனி அருகில் உள்ள சிவன் கோயில் அவரவர் உயர்த்தில் சிவலிங்கம் காட்சிதருகிறது.
29. தூத்துக்குடி மாவட்டம் வீரபாண்டியபுரத்தில் அம்மன்கோவில் கொடை விழாவின் போது மண்பானையில் வைக்கப்படும் கத்தி சாமிகோவிலை வலம் வந்து சேரும் வரை செங்குத்தாக நிற்கிறது.
30. விருதுநகரில் மகான் திருப்புகழ் சாமி கோவில் திருவிழாவின் போது சவாமிக்கு படைக்கப்பட்ட சாதத்தில் வேல் வைத்து பூஜை செய்கின்றனர். அதன் பின் எவ்வளவு பக்தர்கள் வந்தாலும் உணவு குறையாமல் வந்து கொண்டே இருக்கிறது. (வேலை எடுத்தவுடன் குறைந்து காலியாகிவிடும்) இது போல் உணவு தட்டாமல் வருவது அத்திரி மலையிலும் நடைபெறுகிறது.

இந்துமதம்

இந்துமதத்தில் மொத்தம் 1280 மதப் புத்தகங்கள், 10,000 துணைநூல்கள் ஒருவட்சத்துக்கும் அதிகமான தெளிவுரை நூல்கள் எண்ணிக்கையில் அடங்காத தெய்வங்கள் பல்வேறுவிதமான ஆச்சாரியார்கள், ஆயிரக்கணக்கான ரிஷிகள், நூற்றுக்கணக்கான மொழிகள் இருந்தும் எவரும் எந்த ஆலயத்திற்குள்ளும் செல்லலாம் தங்கள் விருப்பப்படி வழிபாடு செய்யலாம். தாங்கள் விரும்பிய தெய்வங்களை வணங்கலாம். ஒரு இனத்தவரின் வழிபாடுகளில் மற்றவர் கலந்து கொள்ளலாம். தங்கள் மனதில் நினைத்ததை வேண்டிக்கொள்ளலாம் இறைவனுக்கு படைக்கப்பட்டதை வேறுபாடு இல்லாமல் அனைவருக்கும் பசிரந்தளிக்கலாம். கிட்டத்தட்ட பத்தாயிரம் ஆண்டுகளாக மதத்திற்குள் சண்டைகள் இல்லாமல், ஒருவருக்கொருவர் விட்டுக்கொடுத்து அமைதியையும் அன்பையும் மட்டுமே அனைவருக்கும் போதிக்கும் ஒரே மதம் இந்துமதமே.

தொகுப்பு : து. கீஸங்குமாரன்
விரிவிவராயாளர்
யாழ்ப்பாணம் தேசிய கல்வியியற் கல்லூரி
வித்தகர்

இந்து சமய வழிபாட்டு மரபில் பண்டெய்வ வழிபாடு

இந்து சமயத்தவர்கள் வாழ்வில் பெண் தெய்வ வழிபாடு என்பது பழமையானது உலகம் தோற்றம் பெற்ற நாள் முதலாக பெண்ணை தெய்வமாக வழிபடும் பண்பாடு நிலவி வந்தது. கீழைத்தேயத்தில் மட்டுமல்ல மேலைத்தேய வழிபாட்டிலும் பெண்தெய்வ வழிபாடு இருந்தமைக்கு பல சான்றுகள் உண்டு. கிரேக்க நாகரீக வரலாற்றில் வந்தவர்கள் அவர்களிடம் காணப்பட்ட பெண் தெய்வ வழிபாடு பற்றி குறிப்பிட்டுள்ளனர். இந்துக்களின் முதல் நூலாக கருதப்படும் வேதத்தில் பெண் தெய்வ வழிபாடு சிறப்புற்று விளங்கியுள்ளது என்பதற்கு பல சான்றுகள் காணப்படுகின்றன. வேத காலத்தை ஆராய்ந்த மேலைநாட்டு அறிஞர் மார்க்கஸ்மூலர் வேத காலத்தில் பெண்தெய்வ வழிபாடு இருந்ததை மேலும் விளக்கியுள்ளார். உசை இராத்திரி உட்பட இயற்கையோடு தொடர்புடைய பெண் தெய்வ நாமங்கள் வேதத்தில் எடுத்துரைக்கப் -பட்டுள்ளன. இந்தியாவில் தொன்றிய மதங்கள் பலவற்றில் பெண்களை தெய்வமாக வணங்கும் பண்பாடு பண்டு தொட்டு வலுப்பெற்றுள்ளது. சைவத்தமிழர்களின் பண்பாட்டு மரபு மூலக் கடவுளாகிய சிவன் சரி நிகராக சக்தியாகிய பெண்மைக்கு உள்ளத இடம் கொடுத்துள்ளமையை நாம் அறியலாம். தமிழில் எழுந்த இலக்கியங்கள் பெண் தெய்வ வழிபாட்டு தொன்மையை நிருபிக்கின்றன. சங்க காலத்தில் கொற்றவை என்ற பெயரால் பெண் தெய்வங்களை தமிழர்கள் வழங்கிய பெருமையை உணரமுடிகிறது. கொற்றவைச் சிறுவர் திருமுருகாற்றுப்படை ஒங்கு புக்கு காணமர் செல்வி அகநானுறு கொற்றவை கோலம் கொண்ட பெண் - பரிபாடல். இவை மூலம் சங்கப் பாடல்களால் பெண் தெய்வ வழிபாடு சிறப்புற்றதை உணர வாய்ப்பாக உள்ளது. சப்தமாதர்களை அன்னையர் எழுவர் என்ற பெயரில் கிராமிய வழிபாட்டு மரபில் எம் முன்னோர் நேர்த்திவைத்து வழிபாடு செய்ததை உணரலாம். இந்து மதப் பண்பாட்டில் சாக்த மதம் என்ற பிரிவு முற்று முழுதாக பெண்தெய்வ வழிபாட்டையே அடிப்படையாக கொண்டது. வேத இலக்கியங்களை தொடர்ந்து எழுந்த வட மொழி நூல்களில் பெண் தெய்வங்கள் பற்றிய பெருமைகள் பேசப்பட்டுள்ளது. வடமொழியில் எழுந்த பதினெண் புராணங்களும் பெண்களை தெய்வங்களாக போற்றியுள்ளன. பதினெண் புராணங்களைத் தொடர்ந்து வடமொழியில் எழுந்த தேவி பராக்கிரமம் அதன் பின் வந்த தேவிபாகவுதும் என்பன இந்துக்களின் வழிபாட்டு மரபில் பெண்தெய்வ வழிபாட்டுச் சிறப்பை விரிவாக எடுத்துரைத்துள்ளன. இயற்கையோடு தொடர்புடெத்தி பூமியை பூமாதேவி என்றும் அக்கினியை அக்கினி தேவதை என்றும் பெண்ணாக கருதி வழிபடும் பண்பாடு நீண்ட காலம் நிலவிவந்துள்ளது. பாரத தேசத்திலுள்ள பெரும்பாலான நதிகளுக்கு பெண்களின் நாமங்கள் தூட்டப்பட்டு அவற்றை தாயாகப் போற்றித்துதிக்கும் பண்பு இன்றுவரை நிலவுகின்றது. கங்கை, யமுனா, கோதாவரி, சரஸ்வதி, பவானி, நர்மதா, சராயு, நிவேதி, காவேரி, தாமிரபரணி என பெண் தெய்வங்களின் பெயரால் நதிகளைப் போற்றும் பண்பாடு எம் சமூகத்தில் பாரம்பரியமாக நிலவுகின்றது. சங்க மருவிய காலத்தில் சிலப்பதிகாரத்திலும் பெண்தெய்வ வழிபாடு பேசப்பட்டது. பின் கண்ணகியை பெண்தெய்வமாக இன்றுவரை வழிபாடு செய்யும் பண்பாடு உள்ளது. இறுதியாக கட்டடக்கலைகளை ஆராய்ந்தவர்கள் பல்லவர்கால சோழர் கால நாயக்கர்கால கட்டட சிறபங்களில் பெண்தெய்வ வடிவங்களை தாராளமாக காட்சிப் படுத்தியுள்ளமை பெண்தெய்வ வழிபாடு எவ்வாறு சிறப்புற்று விளங்கியது என்பதற்கு சான்றாக உள்ளது.

கிராமங்கள் தோறும் பெண் தெய்வ வழிபாடு இன்று வரை நிலவிவருகின்றது. மாரிஅம்மன், பத்திரகாளி அம்மன், கருமாரி உக்கிரத்தேவதை, பேச்சி அம்மன் என பல நாமங்களால் இந்தியாவிலும் இலங்கையிலும் பெண் தெய்வ வழிபாடு தொடர்கிறது. இந்துக்களின் வழிபாட்டு மரபில் தூர்க்கை லட்சமி சரஸ்வதி ஆகிய தெய்வங்களை அடிப்படையாக கொண்டு நவராத்திரி வழிபாடு நடத்தப்படுகிறது. பண்டு தொட்டு இன்றுவரை புரட்டாதி மாதத்தில் ஒன்பது நாட்கள் இந்த வழிபாட்டு நெறிமுறை தொடர்ந்து வருகிறது. இதனைவிட வசந்த நவராத்திரி என்ற பெயரிலும் வட இந்தியாவில் மாசி மாதத்தில் நவராத்திரி பண்டிகை இடம்பெற்று வருகிறது. தென்னாட்டில் குறிப்பாக தமிழகத்தில் நாயக்கர் ஆட்சிக்காலத்தில் பெண் தெய்வ கோவில்கள் எழுச்சி பெற்றன என பேராசிரியர் இராசமாணிக்கணார் தனது நூலில் எடுத்துக்கூறியுள்ளார். குறிப்பாக மதுரை மீனாட்சிஅம்மன் கோயில் திருக்கடவூர் அபிராமி அம்மன் காஞ்சிபுரம் காமாட்சி அம்மன் போன்ற தலங்கள் பெண் தெய்வங்களை முதன்மைப்படுத்தி எழுச்சி பெற்றதாக சொல்வார்கள். உதாரணமாக மதுரை சொக்கநாதர் கோயில் நாயக்கர் ஆட்சிக்குப் பின்பு மதுரை மீனாட்சி அம்மன் கோயில் என அழைக்கப்பட்டமையை நாம் உணரலாம்.

ஸமூத்தில் பெண் தெய்வவழிபாடு சிறப்புபெற்று விளங்கியமைக்கு பல சான்றுகள் உண்டு. ஸமூத்து பெள்ததர்களிடையே பத்தினி தெய்வ வழிபாடு நிலவியுள்ளது. ஸமூத்தில் பல கண்ணகை அம்மன் கோயில்கள் பல நூறு வருட கால பழமையோடு இன்றும் காணப்படுகின்றன. மூலமூர்த்தியாக தூர்க்கை அம்மன், முத்துமாரி அம்மன், சிவகாமி அம்மன், இராஜராஜேஸ்வரி அம்மன், புவனேஸ்வரி அம்மன், கண்ணகை அம்மன் பத்திரகாளி அம்மன், பேச்சி அம்மன் என மூலத் தெய்வங்களைக் கொண்ட கோயில்கள் ஸமூத்தின் வட பகுதியில் பல இடங்களிலும் காணப்படுகிறது. கிழக்கிலும் கண்ணகி அம்மன், திரெளபதை அம்மன், காளி அம்மன் கோயில்கள் காணப்படுகின்றன. இவற்றை விட கண்ணிமார் கோயில்கள் கிராமத் தேவதைக் கோயில்கள் உருவங்கள் அற்ற நிலையிலும் கல்லையோ மரத்தையோ அடிப்படையாக கொண்டு பெண் தெய்வ வழிபாடுகள் இடம்பெறுகின்றன.

பொதுவாக இந்து மதத்தவர்கள் பெண் தெய்வ வழிபாட்டை ஆண் தெய்வ வழிபாட்டோடு பேணிப் பாதுகாத்து வருவதையும் நாம் உணர முடிகிறது. வடமொழியிலும் எழுந்த லலிதாசகலர் நாமத்திலும் மற்றும் பெண் தெய்வத்திற்குரிய பல தோத்திரப் பாடல்களை வடமொழியிலும் தமிழ்மொழியிலும் ஏனைய இந்திய மொழிகளிலும் தாராளமாகக் காணமுடிகிறது. தமிழில் அபிராமி அந்தாதி குமரகுருபர சவாமிகளின் நவராத்திரிப் பாடல்கள் என்பன பிரசித்தம் பெற்றவை. கிராம வழிபாட்டில் பெண் தெய்வங்களுக்கான கட்டியப்பாடல்கள் கும்மிப்பாடல்கள் என்பன பேணிப் பாதுகாக்கப்பட்டு வருகின்றன. கிழக்கிலங்கையில் பல பழைய ஏடுகள் கண்ணகை அம்மன் மீதும் திரெளபதை அம்மன் மீதும் பாடப் பெற்ற ஆவணங்களாக இன்றும் பலரால் பாதுகாக்கப்பட்டு வருவதையும் காணக்கூடியதாக இருக்கிறது.

திருமதி.விக்கினிஸ்வரி நல்லேந்திரா
விரிவுரையாளர்
யாழ்ப்பாண தேசிய கல்வியியற் கல்லூரி

சைவத்திருமுறைகளும் பண்களும்

உலகிலுள்ள எண்ணிலடங்கா உயிர்வகைகளும் அவை செய்த நல்வினை தீவினைகளுக்கேற்ப பிறவிகளை எடுத்து உழூல்கின்றன. இப்பிறவிகள் தெரிந்தும் தெரியாமலும் இழைத்த புண்ணிய மிகுதியால் நாம் இந்த மானுடப் பிறவியை அடைந்துள்ளோம். எனினும் துன்பத்திற்கு ஏதுவாகிய கூன், குடுரு, செவிடு மற்றும் குறைபாடுகளின்றிப் பிறத்தல் அரிது. கல்வி, அறிவு, ஒழுக்கமுடையவராதல், அதனினும் அரிது. இவற்றைப் பெற்றிருப்பினும் சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் ஆகிய நான்கு நெறிகளும் அமையப் பெற்றுள்ள சைவசமயியாகுதல் அரிது, அதனினும் அரிது திருநீறு, உருத்திராக்கம் பூணும் போற்றியும், சிவவழிபாட்டையும் கொல்லாமை, புலாலுண்ணாமை, பிறர்மனை நயவாமை முதலாம் நற்பண்புகளையும் பேணி வாழ்தல்.

இவையெல்லாவற்றிலும் மேலாக “திருநெறிய தமிழ்” என்றும், “திராவிட வேதம்: என்றும், “அருண் நூல்” என்றும் போற்றித் துதிக்கப்பெறும் பன்னிரு திருமுறைகளையும் ஒதி உணர்ந்து வழிபடும் சாதன அருள்நெறியைக் கடைப்பிடிப்பதே சாலச் சிறந்ததாகும். ஆதியும் அந்தமுயில்லாப் பேரருளாளன் சிவபெருமானை தேவாரம் முதல் திருத்தொண்டர் புராணம் ஸ்ராகவுள்ள பன்னிரு திருமுறைகளையும் நாம் வாயார ஒதி அன்புடன் வழிபடுதலே நம் ஆன்மசடேற்றத்திற்கு ஒரே வழி என்பர் ஞானிகள். திருமுறை என்பதுபாடுவோரையும், கேட்போரையும் இறையுணர்வில் விரைவில் ஈடுபடச் செய்யும் தெய்வீகப் பாடல்களின் தொகுப்பு ஆகும். இத்தகைய மேன்மையுடைய எண்ணிலடங்காப் பாடல்களைத் தன்னகத்தே கொண்டு விளங்குவது நம் தமிழ் மொழியே.

“திரு” என்பது சிவபரம் பொருளையும், சிவத்தோடு இணைபிரியாதிருக்கின்ற அருளாகிய சக்தியையும் அச்சக்தியின் துணையால் உயிர்கள் அடையும் பேரின்பத்தையுமே குறிக்கும். இதையே அப்பர் பெருமான் “திருவே என் செல்வமே” என்றும், “சென்றடையாத திருவடையானை” என்றும், முறையே சிவபெருமானையும், சிவசக்தியையும் குறிப்பிடுவதால் தெளியலாம். “முறை” என்பது அன்பு செய்தல், வேண்டுதல், நூல், பழையை, முறையை மனித வாழ்க்கை முறையைச் சீராக்குதல், ஒழுங்குபடுத்தல் முதலாம் பல பொருட்களை உணர்த்தும். “இறை நிலம் எழுதுமுன் இளைய பாலகன், முறை வரைவேன் என முயல்வ தொக்கும்” என்ற கந்தபுராண அவையடக்கச் செய்யுள் இக்கருத்தை வலியுறுத்தும்.

திருமுறைகள் ஞானசம்பந்தர் முதல் சேக்கிமார் ஸ்ராகவுள்ள அருளாளர்கள் இருபத்தெழுவராற் பாடப்பெற்றவை. திருமுறைகளின் எண்ணிக்கையாலும் அவற்றைப் பாடிய அருளாளர்களின் எண்ணிக்கையாலும் ஒரு தனிச் சிறப்பைக் காணலாம். சூரியன் ஒவ்வொரு ராசி வீட்டிலும் தங்கி உலகிலுள்ள புறவிருளைப் போக்கும் பான்மை போல, சிவபரம்பொருள் 12 திருமுறைகளுள்ளும் அருட்சுடராக இருந்து உயிர்களின் அகவிருளைப் போக்குறிநார். வான மண்டலத்தில் 27 நட்சத்திரங்கள் அமைந்து இருளில் மயங்கும் உயிர்கட்கு ஒளி காட்டுவது போல, இவ்வருட் பாடலாசிரியர் 27 பேரும் உலகோர்க்கு ஒளிவளர் விளங்குகின்றனர்.

இத்திருமுறைகள் தித்திக்கும் தென்னமுதம் உள்ளத்தைக் கனிவிக்கும் முத்தமிழ் “மண்ணில் நல்ல வண்ணம் வாழலாம், வைகலும் எண்ணில் நல்லகதிக்கு யாதுமோர் குறைவில்லை” என்பது ஞானசம்பந்தர் திருவாக்கு “நன்று நாள் தொறும், நம்வினைபோயறும், என்றும் இன்பம் தழைக்க இருக்கலாம்” என்பது அப்பர் அருள்மொழி. “இம்மையே தருஞ் சோறுங் கூறையும் ஏத்தலாம், அடர் கெடவுமாம், அம்மையே சிவலோகம் ஆள்வதற்கு யாதும் ஐயறவு இல்லையே” என்பது சுந்தரர் சீரமொழி.

பல்லாயிரக்க கணக்கான பாடல் இவ்வருளாளர்களால் பாடப்பெற்றிருப்பினும் மறைந்த பாடல்களைத் தவிர கிடைத்தவை மட்டும் 12 திருமுறைகளாக நம்பியாண்டார் நம்பிகளால் இராசராசச் சோழன் வேண்டுகோட்படி தொகுக்கப் பெற்றுள்ளன. முதல் மூன்று திருமுறைகளையும் அருளியவர் திருஞானசம்பந்தர். இவை 384 பதிகங்களில் 4159 பாடல்களாக அமைந்துள்ளன. அடுத்துவரும் 4,5,6ம் திருமுறைகளையும் 313 பதிகங்களில் 3067 பாடல்களாக திருநாவுக்கரசரும், 7ம் திருமுறையாக உள்ள 100 பதிகங்களை 1026 பாடல்களில் சுந்தரரும் அருளியுள்ளனர். இவ்வேழு திருமுறைகளும் “தேவாரம்” எனவும் “மூவர் அடங்கன் முறை” எனவும் வழங்கப்பெறும். “தே” என்பது தெய்வம், இறைவன் என்பதையும் “வாரம்” என்பது அன்பையும் குறிக்கும் தேவ + ஆரம் எனின் இறைவனுக்குச் சாத்தப்பெறும் மாலை எனினும் பொருந்தும்.

மாணிக்கவாசகரின் திருவாசகமும், திருக்கோவையாகும் 8ம் திருமுறையாக வகுக்கப் பெற்றுள்ளது. திருவாசகம் 656 பாடலையும் திருக்கோவையார் 400 பாடல்களையும் கொண்டுள்ளன. இவ்வெட்டுத் திருமுறைகளையும் அருளிச் செய்தோரே சமயகுரவர் “நால்வர்” என்று போற்றப்படுவர். 9ம் திருமுறையிலுள்ள பாடல்களை அருளியோர் :- திருமாளிகைத்தேவர், சேந்தனார், கருவுர்த்தேவர், பூந்துருந்தி நம்பி, கண்டராதித்தர், வேணாட்டிகள், திருவாலியமுதனார், புருடோத்தம நம்பி, சேதிராயர் ஆகிய ஒன்பதின்மாவர். இத்திருமுறை 29 பதிகங்களைக் கொண்டு 303 பாடல்களாக விளங்குகின்றன. திருமூலரால் அருளப்பெற்ற திருமந்திரம் 9 தந்திரங்களைக் கொண்ட 3050 பாடல்களாலானது. இது 10ந் திருமுறையாகும். 11ம் திருமுறையில் உள்ள பாடல்களை 12 அருளாளர்கள் பாடியருளினார். இது 40 பிரபந்தங்களைக் கொண்டு 1406 பாடல்களுடன் விளங்குகின்றது. பாடியோர் :- திருவாளவுடையார், காரைக்காலம்மையார், ஐயடிகள், காடவர்கோன், சேரமான் பெருமான் நாயனார், நக்கீரதேவர், கல்லாடதேவர், கபிலதேவர், பரணதேவர், இளம் பெருமானடிகள், அதிராவடிகள், பட்டினத்தடிகள், நம்பியாண்டார் நம்பி ஆகியோர் திருத்தொண்டர் புராணம் என்றழைக்கப்படும் பெரியபுராணம் 12ம் திருமுறையாகும். 63 நாயன்மார்களுடைய வரலாறு கூறும் நூல். இது சேக்கிழார் பெருமானால் பாடி அருளப் பெற்றது. இதில் பாண்டம் 2, சுருக்கம் 13, பாடல்கள் 4283 உள்ளன. பன்னிரு திருமுறைகளிலும் ஆக மொத்தம் 18,530 திருப்பாடல்கள் தெரிய வந்துள்ளன.

இறையருள் பெற்ற இந்நாயன்மார்கள் அத்திருமுறைப் பாடல்களை அருளிய போது குறித்த பயன்களை அடையுந் தன்மை பெற்றிருந்தன. இன்றும் அப்பயன்களை திருமுறைப் பாடல்கள் நல்கி வருகின்றன. சம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகளால், 1350

வருடங்களுக்கு முன் அருளப் பெற்ற விடந்தீர்த்த பதிகம் இன்றும் அவ்வாறே விடந்தீர்த்து வருகின்றது. அன்று பாண்டியனின் வெப்பு நோய் தீர்த்த “திருநீற்றுப் பதிகம்” இன்றும் வெப்பு (சுரம்) நோயைக் குணமாக்கி வரும் அற்புதங்களைக் காண்கின்றோம். திருமுறை எடுகளில் “கயிறு சார்த்திப்” பார்த்து, உரிய திருமுறைகளை ஒதி துன்ப நீக்கம் பெறும் உண்மையையும் அறிகிறோம். எனவே தான், இத்திருமுறைகளையே அரச்சித்து வழிபடும் முறைசைவ மக்களாகிய எம்மிடையே இருந்து வருகின்றது. இது திருமுறைகளுக்கே உள்ள தளிச்சிறப்பாகும்.

இத்திருமுறைகளுக்கு ஏற்ப பண்கள் அமைத்தவர், திருஞானசம்பந்தருக்கு யாழ் வாசித்த திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணரின் வழி வந்த ஒரு இசைவல்ல பெண்மணியாவார். இவை இக்காலத்திலிருந்தே அவற்றிற்குரிய பண்ணோடு ஒதப்பெற்று வருகின்றன. திருமுறைகளைப் பண்ணோடு ஒதுபவர்கள் ஒதுவார் அல்லது ஒதுவார் முர்த்தி என்று பெயர் பெறுவர். சோழ மன்னர்களின் ஆட்சி முடிவற்ற பின் இவர்களை ஆதரிப்பார் இல்லாமையால் பல பண்கள் வழக்கொழிந்து போயின். முன்னர் இருந்து 103 பண்களில் இக்காலம் பயிலப் பெறுபவை 23 பண்களே. எனினும் சில பண்கள் வடிவம் மாறி இக்கால இராகங்களின் சாயலைப் பெற்றிருக்கலாம். திருக்கோயில்களிலும் சைவ ஆதீனங்களிலும் திருமுறைகள் 1300 வருடங்களுக்கு மேலாக ஒதுவார்களால் ஒதப்பட்டு வருகின்றன.

தமிழ் இசைப்பண்களில் வரும் ஏழு இசைகளும் இளி, விளரி, தாரம், குரல், துத்தம், கைக்கிளை, உழை எனப்பெயர் பெறும். இக்கால இசையில் இவை முறையே ஷ்ட்ஜம், ரிஷுபம், காந்தாரம், மத்திமம், பஞ்சமம், தைவதம், நிஷாதம் என வழங்கப்படும்.

திருக்கோயில் திருமுறைகள் ஒதப்பெறும் போது வரிசை முறையாகப் பண்ணிரு திருமுறைகளையும் ஒதமுடியாத விடத்து “பஞ்சபுராணம்” ஒதினாற் போதுமானது. அதாவது, மூவர் தமிழ் ஒன்றும், திருவாசகம், திருவிசைப்பா, திருப்பல்லான்டு, திருப்புராணம் ஆகியவற்றில் ஒவ்வொன்றும் ஆகும்.

“நிறையருட்பாடலாகிநிரம்புதேவாரம் யாரும்
அறைதிருவாசகம் சீர் அமை இசைப்பா பல்லான்டு
குறைதவிர்பூராணம் இன்ன கொண்டுறத் துதித்தல் செய்து
மறைபுகல் விபூதிமேனி வளைந்திருக்கையால் ஏற்க” - என்பது

“சிவாலய தரிசன விதி” பற்றி மகாவித்துவான் மீனாட்சி சந்தரம் பிள்ளையவர்களின் பாடல் ஒன்று. இதிலிருந்து பஞ்ச புராணம் ஒதும் பழைமையை உணரலாம். திருவாசகப் பாடல்கள் அனைத்தும் மோகன இராகத்திலும், திருவிசைப்பாவும் திருப்பல்லாண்டும் ஆனந்தபைரவி, இராகத்திலும், பெரியபுராணம் அனைத்தும் மததியமாவதி இராகத்திலும் பாடப்படுவதே முறையாகும். திருமுறைகளுக்கு விதிக்கப் பெற்ற பண்களிலல்லாது மாற்றிப் பாடுவது முறையாகாது. தியாகராஜர் தீட்சகர் போன்றோரின் கீர்த்தனைகளையோ, கிருதிகளையோ, எவரும் இராகம் மாற்றிப் பாடுவதில்லை. இது போன்றே பண்களை விட்டு, வேறு பண்களிலோ இராகங்களிலோ பாடுவது முறையாகாது.

அருள் வழிப்பட்ட இத்திருமுறைகளை ஒதுவதற்கு உரிய பண்களும் அவற்றை ஒத்த இக்காலத்து இராகங்களும் கீழே தரப்பட்டுள்ளன.

திருமுறைப்பண்

ஒத்த இராகம்

1. நட்டபாடை	நாட்டை கம்பீரநாட்டை
2. தக்கராகம்	காம்போதி
3. தக்கேசி	காம்போதி
4. பழந்தக்கராகம்	சுத்தசாவேரி
5. குறிஞ்சி	அரிகாம்போதி
6. வியாழக்குறிஞ்சி	சௌராட்டிரம்
7. அந்தாளிக்குறிஞ்சி	சாமா
8. மேகராகக் குறிஞ்சி	நீலாம்பரி
9. யாழ்முரி	அடானா
10. காந்தாரம்	நவரோச
11. பியந்தைக் காந்தாரம்	நவரோச
12. கொல்லி	நவரோச
13. கொல்லிக் கெளவாளம்	நவரோச
14. இந்தளம்	மாயாமாளவகெளளை
15. சீகாமரம்	நாதநாமக்கிரியை
16. நட்டராகம்	பந்துவராளி
17. சாதாரி	பந்துவராளி
18. செவ்வழி	எதுகுலகாம்போதி
19. காந்தார புராணம்	கேதாரகெளளை
20. பஞ்சமம்	ஆகிரி
21. பழம்பஞ்சரம்	சங்கராபரணம்
22. கெளசிகம்	பைரவி
23. புறநீர்மை (நேர்மை)	பூபாளம், பெளளி
24. செந்துருத்தி (செந்திறம்)	மத்தியமாவதி
25. திருக்குறுந்தொகை	மாயாமாளவகெளளை
26. திருத்தாண்டகம்	அரிகாம் போதி
27. திருநேரிசை	நவரோச (சாமகானம் போல)
28. திருவிருத்தம்	பைரவி, சங்கராபரணம் போன்ற வந்த இராகத்திலும் பாடலாம்.

திருமுறைகளை சுத்தாங்கமாகவோ (தாளம் இல்லாது) லயாங்கமாகவோ (தாளத்துடன்) உரிய பண்களில் பாடுவது மரபாகும்.

செல்வி. விக்னேஸ்வரி கந்தசாமி ஜயர்

(விரிவுரையாளர்)

யாழ்ப்பாணம் தேசிய கல்வியியற் கல்லூரி

சூரிய நமஸ்காரம்

சூரிய நமஸ்காரம் நமது ஆன்மீக வாழ்வுடனும் ஆரோக்கிய வாழ்வுடனும் இணைந்த பல அறிவியல் மருத்துவக் கூறுகளை உள்ளடக்கிய நோய் தீர்க்கும் ஓர் யோக பயிற்சியாகும். தொன்று தொட்டே நம் மக்கள் பின்பற்றி வந்த ஓர் ஆசனம் இந்த சூரிய நமஸ்காரம் உடலையும் மனதையும் அமைதியடைய வைத்து உறுதி அடையச் செய்யும் ஆசனம் இது காலை வெயிலில் ஆரம்பிக்கும் பித்தம் மாலை வெயிலில் தனிந்து போகும் என நம் சித்திர்கள் கூறியதும் இந்த ஆசனத்தை வைத்து தான் ஜிம்னாஸ்ரிக், சன் பாத் என்ற பெயர்களில் சூரிய நமஸ்காரத்தை உட்படுத்தி உடற்பயிற்சிகள் செய்து வருகின்றனர். உலக மக்கள் சூரிய நமஸ்காரம் வாயிலாக நமது உடலிலுள்ள எல்லா மூட்டுக்களுக்கும் அசைவு ஏற்படுகின்றது. சருமத்தில் விற்றமின் D ஐ உற்பத்தி செய்யும் திறன் காலை சூரிய ஒளிக்கத்திருக்கு உண்டு. கல்சியம் உற்பத்தியை கட்டுப்படுத்தும் திறனும் சூரிய நமஸ்காரத்திற்கு உண்டு என்பதை இன்றைய அறிவியல் அறிந்துள்ளது. உடல் உறுப்புக்கள் உறுதி பெறுவதால் காசநோய் அணுக்களின் ஆக்கிரமத்தையும் தடுக்கின்றது. அனைத்திற்கும் மேலாக மனஅழுத்தத்தை குறைக்கின்றது. பன்னிரு ஆசனங்கள் இணைந்தது ஒரு சுற்று, இவ்வாறு பன்னிரண்டு நமஸ்கார சுற்றுக்கள் இணைந்தது ஒரு சூரிய நமஸ்காரம் ஆகும். இந்த சூரிய நமஸ்காரத்தில் உள்ள பன்னிரு ஆசன நிலைகளை தெரிந்து கொள்ள வேண்டியது மிக அவசியமாகும். பிராணமாசனம், அஷ்ட உட்டனாசனம், அஷ்ட பாதாசனம், ஏகபாத பிரசர்ணாசனம், தந்தாசனம், அஷ்டாங்க நமஸ்காரம், புஜங்காசனம், அதோமுக்காஸ்வானாசனம், ஆஷ்வாசஞ்சலனாசனம், பிராணமாசனம் இதயத்தை முடுக்கி விட்டு இரத்த ஓட்டத்தை வேகப்படுத்தி உடலின் ஆரோக்கியத்தை நிலை நாட்டுவதில் சூரிய நமஸ்காரம் சிறந்த இடம்பெறுகின்றது. இது இரத்தக் கொதிப்பை கட்டுப்படுத்தும். இதயத்துடிப்பை சமன் செய்யும். ஜீரண மண்டலத்திற்கு உயிருட்டி ஆற்றலை அளிக்கின்றது. மலச்சிக்கல் பிரச்சினை சரியாகக் கூடியின்மையை பறந்தோட செய்கின்றது. சிம்பதட்டிக், பராசிம்பதட்டிக் நரம்புகளின் செயல்களை நெறிப்படுத்துவதன் மூலம் நல்ல ஓய்விற்கும் உறக்கத்திற்கும் உதவுகின்றது. இதனால் நினைவாற்றல் அதிகரிக்கின்றது. சூரிய நமஸ்காரத்தில் கழுத்து முன்பின் வளைகின்றது. இதனால் தைரொயிட், பராநைரொயிட் சுரப்பிகளுக்கு இரத்தம் கிடைக்கின்றது. அவை செயற்படுவதனால் எல்லா அகஞ்சரக்கும் சுரப்பிகளும் தமக்குரிய இயல்பான தொழில்களை செய்கின்றன. தோல் புத்துணர்வு பெற்று பொலிவடைகின்றது. சூரிய நமஸ்காரத்தை முறைப்படி செய்யும் போது வியர்வை உண்டாகும். ஏராளமாக உடலிலுள்ள நக்கப் பொருட்கள் தோலின் வழியே வெளியேறும் சூரிய நமஸ்காரத்தில் உடலிலுள்ள தசைகள் அனைத்தும் வலுவடைகின்றன. குறிப்பாக கழுத்து, தோள், கை, மணிக்கட்டு, வயிற்றுச்சவர், தொடை, கொண்டைக்கால், கணுக்கால் முதலிய பகுதிகளில் தசைகள் பயிற்சியால் உரம் பெறுகின்றன. கொழுப்பால் வயிறு, தொடை, இடுப்பு, கழுத்து நாடி முதலிய இடங்களில் உண்டாகும் மடிப்புக்கள் மறையும். தோல், நுரையீரல், குடல், சிறுநீரகம் முதலிய பகுதிகள் வழியே சரியாக கழிவுப் பொருட்கள் வெளியேறுவதால் உடலில் விரும்பத்தகாத துர்நாற்றம் ஏற்படாது. இளமை, நலம், அழு மூன்றும் ஒருங்கே அமைந்து உடலுக்கும் உயிருக்கும் அழியா இன்பத்தைக் கொடுக்க வல்லது.

எனவே குரிய நமஸ்காரத்தில் ஈடுபடுவதினுடோக நீண்ட ஆயுளை பெற்றுக் கொள்வதுடன் ஆரோக்கியமாகவும் அழகாகவும் இருப்பதற்கும் துணைபுரிகின்றது. எத்தனையோ நோய்களினால் பீடிக்கப்பட்டவர்கள் குரிய நமஸ்காரத்தின் மூலம் அவ்பினியிலிருந்து விடுபட்டு இன்று நோயின்றி வாழ்வதினை கண்கூடாக காணக் கூடியதாக உள்ளது.

“குரிய நமஸ்காரம் சுகமான வாழ்வக்கு ஆதாரம்”

நினு. சி. சிவசங்கர்
விரிவுரையாளர்
யாழ்ப்பாணம் தேசிய கல்வியியற் கல்லூரி

கடவுள் புசைக்குரிய பூக்கள்

விநாயகர் - அறுகு, சண்பகம், பாதிரி, குரியகாந்தி, வன்னி

சிவன் - கொன்றை, வில்பம், தும்பை, சங்குப்பூ, செம்பருத்தி

விழ்ணு - தூாசி, மதவி, குருந்து, வாகை, மத்யாணி, கருங்கால் கொன்றை,

முருக்கு, அலரி, செம்பரத்தை, செந்திலகம், மருக்கொழுந்து

பிரமன் - அலரி

முருகன் - வெட்சி, கடம்பு, மூல்லை, குறிஞ்சி, மல்லிகை, காந்தள்

குரியன் - தாமரை

உமா - நீலோத்பலம், தாமரை, குரியகாந்தி, செம்பவளமல்லி, நந்தியாவர்த்தை

இலக்குமி - நெய்தல், செந்தாமரை

சரஸ்வதி - வெண்தாமரை

வரலட்சுமி - ஜிந்துமடல் கொண்ட தாழும்பூ

தூர்க்கை - செவ்வெருக்கு சிவப்பு, அரவி, கொன்றைமலர்

அக்னி - வன்னி

நவக்கிரகங்கள் - புசைக்குரிய பூக்கள்

குரியன் - செந்தாமரை

சந்திரன் - வெள்ளாரலி

செவ்வாய் - செண்பகம்

புதன் - வெண்காந்தள்

வியாழன் - மூல்லை

வெள்ளி - வெண்தாமரை

சனி - கருங்குவளை

ராகு - மாந்தரை

கேது - செவ்வல்லி

கடவுளங்கு ஆகாத பூக்கள்

விநாயகர் - தூாசி

சிவன் - தாழும்பூ

விழ்ணு - அட்சதை (எருக்கம்பூ, ஊமத்தம்பூ)

குரியன் - வில்வம்

வைவர்வர் - நந்தியாவர்த்தம், மல்லிகை

உமா - நெல்லி

தூர்க்கை - அறுகு

இலட்சுமி - தும்பைப்பூ

சரஸ்வதி - பவளம்

எல்லாத் தெய்வங்களும் மல்லிகை, மூல்லை, கருங்குவளை முதலிய பூக்களையும் உக்கிரமான தெய்வங்களுக்கு செந்திறப் பூக்களையும் வழிபாட்டில் பயன்படுத்தலாம்.

முடிமன்னர், வித்தக விநாயகர் ஆலை

வரலாற்றுச் சுருக்கம்

எமது கல்லூரி வளாகத்திலே உள்ள வித்தக விநாயகர் கல்லூரிச் சமூகத்தினர் உள்ளத்திலே நிறைந்து “வாழ்வினுக்கு எங்கள் கண்ணன்” என்று மகாகவி பாரதி பாடியது போல எங்கள் ஒவ்வொருவருடைய பல்வேறு வகையான துன்பங்களையும் போக்கியுள்ள புரிகின்றார். மூல மூர்த்தியாகக் கோயில் கொண்டு அருள் புரியும் வித்தக விநாயகர் சதுர்த்தி அன்று முதன் முதலாகப் பிரதிஷ்டை செய்யப் பெற்றதாகும். ஸ்ரீ வித்தக விநாயகருக்கு முன்னோடியான மகத்துவம் இந்த விநாயகருக்கு அருகில் உள்ள வயிரவர் சுவாமிகளுக்கு உரியதாகும். இந்த வையிரவர் ஆலயம் போர்த்துக் கேயர் காலத்திற்குரியதென்று நம்பப்படுகின்றது. ஆரம்பத்தில் “கூடம் பற்றை” என்ற பெயருடன் இந்த இடத்தில் அருளாட்சி புரிந்த இந்தத் தெய்வத்தை இப்பகுதி மக்கள் “முடிமன்னர்” என்ற பெயரில் பரவி அருள் பெற்றனர். இப்பிரதேசத்தில் அக்காலத்தில் “வளவுக்கு ஒரு வயிரவர்” என்று பல வயிரவர் கோயில்கள் இருந்தாலும் “முடிமன்னர்” பல வளவுகளிலுள்ள மக்களுக்குக் காவலாக இருந்து பல அற்புதங்களை புரிந்த தெய்வமாக வணங்கப் பெற்றார்.

எமது சமயத்தில் விநாயகருக்கு முதன்மை அளிக்கும் மரபு இருந்தமையால் எமது கல்லூரிச் சமூகத்தின் கல்வி, கலை, பண்பாடு என்பவற்றின் மேம்பாட்டினைக் கருத்திற் கொண்டு ஆவணிச்சதுர்த்தி அன்று ஸ்ரீ வித்தக விநாயர் ஆலயம் மற்றும் முருகன், சரஸ்வதி ஆகிய தெய்வங்களுக்கும் முடிமன்னருக்கும் மகாகும்பாபிஷேகம் சிறப்பாக நடைபெற்றமை வரலாறு. மா, பலா, ஈரப்பலா, முருங்கை, தென்னை, பனை, வேம்பு முதலான பல பயன்தரு மரங்களும் பூமரங்களும் நிறைந்த பற்றைக் காடுகளால் சூழப்பெற்ற வடகோவைப் பிரதேசத்தில் அமைந்த இவ்வாலயத்தை மக்கள் தமக்குத் தெரிந்த முறையில் புனிதப்படுத்தி அபிஷேகம் செய்து, விளக்கேற்றி வடைமாலை சாத்தி, மலர் தூவி வழிபாடு செய்து வந்தமையினால் மூர்த்திகரமான தெய்வமாக இத்தெய்வம் பிரசித்தமானது. இத்தெய்வத்தின் மூலம் பல அற்புதங்களைத் தரிசித்த மக்கள் தமது காவல் தெய்வமாக இதனை பயபக்தியுடன் வழிபாடாற்றி வந்தனர். இவ்வாலயம் உள்ளிட்ட 25 ஏக்கர் விஸ்தீரணத்தைக் கொண்ட நிலப்பரப்புக்குப் பிற்காலத்தில் கந்தரோடையைச் சேர்ந்த பிரபல சத்திர சிகிச்சைநிபுணர் வைத்திய கலாநிதி சின்னத்தம்பி சுப்பிரமணியம் (12.1873-12.01.1964) அவர்கள் உரிமையாளராக விளங்கினார். குருநகர் கடற்கரை வீதியில் வைத்தியசாலை அமைத்துப் பணியாற்றிய இவர் அங்கிருந்து ஒவ்வொரு வெள்ளிக்கிழமையும் தமது காரில் இங்கு வந்து வழிபாடாற்றிச் செல்வாராம்.

முடிமன்னர் ஆலயத்திற்குப் பக்தியுடன் பூசை செய்து அவ்வாலயம் அமைந்த பெரும் நிலப்பரப்பை பராமரிப்பதற்குப் பொருத்தமான ஒருவரைத் தேடிய வேளையில் கிடைக்கப்பெற்றவர் தான் சரவணையைச் சேர்ந்த பெரியார் நாகமுத்து இராமநாதன் (12.02.1914 - 01.02.1999) அவர்களாவர். இவர் கூடம்பற்றைக் காணியில் அறுபது ஆண்டுகளுக்கு மேல் குடியிருந்து முடிமன்னர்க்குப் பொங்கல், பூசை வழிபாடாற்றி

ஒலையத்தில் நடைபெற்ற நிகழ்வுகளின் பதிவுகள் சில

இப்பெருமானாரின் திருவருளினைத் தாழும் பெற்றுத் தமது குடும்பத்தவர்களும், இப்பிரதேசத்தைச் சேர்ந்த பல குடும்பத்தவர்களும் பெற்றுய்ய வழிகாட்டியாக விளங்கினார். டாக்டர் சுப்பிரமணியம் அவர்களுக்கு மகப்பேறின்மையால் முடிமன்னர் கோவிலமைந்த காணி அவரின் பெறாமகனான திரு.விஸ்வநாதன் தர்மலிங்கம் (05.02.1918 - 02.09.1985) அவர்களுக்கு உரிமையானது. முன்னாள் பாராளுமன்ற உறுப்பினரான திரு.வி.தர்மலிங்கம் அவர்கள் பெரிய தந்தையாரை விடவும் முடிமன்னர் ஆலயத்தின் மீது மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்டிருந்தாரென்று கூறப்படுகின்றது. இவரின் பிள்ளைகளான தர்மலிங்கம் சித்தார்த்தன் அவர்களும், சித்திரலேகா தர்மலிங்கம் அவர்களும் நன்கொடையாக வழங்கிய காணியிலே தான் கல்வியியற் கல்லூரியும் வித்தக விநாயகர் மற்றும் முடிமன்னர் ஆலயமும் நிறுவப்பெற்றன.

இந்த ஆலயங்களை நிறுவுவதற்கு முன்னாள் பீடாதிபதி கலாநிதி தி.கமலநாதன், உபபீடாதிபதி திரு.பா.தனபாலன், முன்னாள் இந்துமன்றக் காப்பாளர்களான திருமதி.ஞானசக்தி கணேசநாதன், திருமதி ஜெயமலர் தியாகலிங்கம் விரிவுரையாளர், திரு.மா.பிரபாகரன் (தற்போதைய இந்து மன்றக் காப்பாளர்), அருட்கவி சி.விநாசித்தம்பிப் புலவர் (03.11.1923 - 11.12.2005), டாக்டர் வயன். வை.தியாகராஜா, செஞ்சௌர்செல்வர் ஆறு.திருமுகன், விரிவுரையாளர்கள் முகிழ்நிலை ஆசிரியர்கள், கல்வி சாராப் பணியாளர்கள் ஆகியோரின் பெருமுயற் சியும் நிதியுதவியும் சிவயோகம் அறக்கட்டளையினரினதும் அகில இலங்கை இந்து மாமன்றத்தினரதும் பெருமளவு நிதியுதவியும் பெருமளவு உதவின. சிறப்பாகவும் அழகான முறையிலும் புனர்நிர்மாணம் செய்யப் பெற்ற ஆலயங்களில் வித்தக விநாயகப் பெருமான், முடிமன்னர் (வயிரவர்), முருகப்பெருமான், சரஸ்வதிதேவி, காவல் வயிரவர் ஆகியோர் வீற்றிருந்து அருளமுத்தை அற்புத வேம்பும் தண்ணிழல் அளித்துக் காவல் செய்கின்றது.

சைவசமய மரபிலே தெய்வங்களை பெருந்தெய்வங்கள், கிராமியத் தெய்வங்கள் என்று பகுத்துப் பார்க்கும் முறைமையுண்டு. இவற்றை ஆகமம் சாராத வழிபாட்டுத் தெய்வங்கள் என்றும் வகைப்படுத்துவதுண்டு. இந்தத் தெய்வங்கள் நிகழ்த்திய அற்புதங்கள் அல்லது திருவிளையாட்களைவட்டமொழியில் எழுந்த மகாபுராணங்களும், தமிழில் எழுந்த புராணங்களும் விரிவாகக் கூறியிருக்கின்றன. இந்தத் தெய்வங்கள் தாம் நிகழ்த்திய அற்புதங்களாலேயே பிரசித்தியும் சிறப்பும் பெறுகின்றன. கிராமியத் தெய்வங்களான ஐயனார், வயிரவர், மாரியம்மன், கண்ணகை அம்மன், காளியம்மன், பெரியதம்பிரான், முனியப்பர், அண்ணமார், மாடசாமி, முடிமன்னர் முதலானவற்றுடன் சமய அறிவில் குறைந்தவர்களும் நேரடியாகத் தொடர்புட்டு வழிபாடு செய்வதனால் எண்ணிலடங்காத அற்புதங்கள் நடைபெற்றிருக்கின்றன. “அற்புதங்கள் பலரும் அறியத்தக்கதாகக் கூறக்கூடாது” என்ற நம்பிக்கை நம்மிடையே மிகவும் வலுப்பெற்றிருப்பதனால் அவற்றைப் பற்றி நாம் அறிய முடியாத நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அற்புதம் என்பது இயற்கைக்கு மாறானது, எதிர்பாராத விதமாக நடைபெறுவது என்ற கருத்தியல்களின் அடிப்படையில் பார்க்கும் போது அன்றாடம் ஏற்படும் தடைகள் பல வழிகளிலும் நீங்குவதனைப் பெரிய அற்புதங்கள் என்று கூறுவது பொருத்தமுடையதா என்ற வினாவும் நியாயமானதே. இஃது இவ்வாறிருக்க எங்கள் வித்தக விநாயகருக்கு சமீபமாகக் கோயில் கொண்டுள்ள முடிமன்னர் அல்லது வயிரவப் பெருமான் ஏறக்குறைய

நானுறு ஆண்டுகட்கு முன்பிருந்தே கோப்பாய் பிரதேச மக்களால் வழிபடப் பெற்ற வந்துள்ளமையால் இத்தெய்வம் நிகழ்த்திய பல அற்புத சம்பவங்களைப் பற்றிக் கேள்விப் படக்கூடியதாக இருக்கின்றது.

கைசமயத்திலே வயிரவர் காவல் தெய்வமாக வழிபாடு செய்யப் பெறுகின்றார். எமது கல்வியியற் கல்லூரி அமைந்துள்ள பிரதேசத்தின் காவல் தெய்வமாகவும் இத்தெய்வம் விளங்கியமைக்குப் பல அற்புதக் கணதகளைக் கூறமுடியும். இந்தத் தெய்வம் இந்தப் பிரதேசத்தில் பண்ணையக்காலத்தில் சுயம்பு மூர்த்தியாக தோன்றியிருக்க வேண்டும் என்று கூறப்படுகின்றது. போர்த்துக்கேயர் காலத்தில் பெரும் பற்றைக் காடாக இருந்த இடத்தில் மத்தியில் காணப்பட்ட இவ்வாலயத்தில் மாடுகளை வெட்டுவதன் மூலம் பசுக்கொலையால் பெரும் பாவம் தம்மைப் பீடிக்காது என்ற எண்ணத்தில் மாடுகளை வெட்ட வந்தர்களை அரசன் வடிவில் நின்ற ஒருவர் வாள் கொண்டு தூரத்திச் சென்று எச்சரித்து மறைந்தருளிய சம்பவத்தைப் பற்றி மெய்சிலிர்க்கும் வகையில் எமது விரிவுரையாளர் ஒருவர் கூறியிருக்கிறார். எமது கல்லூரிக்கு அருகிலே தான் அக்காலத் தமிழ் மன்னர்கள் அடிக்கடி பயணம் செய்யும் இராசபாதையும் உள்ளது. அரசர்களும் அவர்களது படைவீரர்களும் பெரும் பற்றைக் காடுகளையே இயற்கை அரணாக்க கொண்டிருந்தனர். எனவே அவர்களாலும் இக்கடவுள் வழிபாடு செய்யப் பெற்றிருக்கலாம்.

இவ்வாலயத்தினைச் சுற்றி வரவுள்ள பல வளைவுகளுக்குள் நள்ளிரவு வேளையில் முடிமன்றர் முதியவர் வடிவில் உலாவருவதனைப் பற்றி இப்பிரதேச மக்கள் கூறியிருக்கின்றனர். இதனால் கள்வர்களின் பயம் ஏதுமின்றித் தாம் நிம்மதியாகத் தூங்கியதாகவும் கூறுகின்றனர். ஏமம், சாமம் முதலான அகால வேளாகளில் இவ்வாலயம் அமைந்த வீதியாற் கூட எவரும் செல்லமுடியாத அளவுக்கு காவல் இருந்தது. மது அருந்திவிட்டோ, புகைத்துக் கொண்டோ, மாயிசம் புசித்து விட்டோ வேறு தொடக்குடனோ ஆலயத்திற்கு அருகிற் கூடச் செல்ல முடியாது. ஒரு தடவை எமது கல்வியியற் கல்லூரியைச் சேர்ந்த முகிழ்நிலை ஆசிரியர் ஒருவர் கொத்துறொட்டி சாப்பிட்ட பின்னர் முடிமன்றர் ஆலயத்தில் தூங்கிய சில நிமிடங்களில் பைத்தியம் பிடித்தவர் போலப் புலம்பித் திரிந்து, மறுநாள் உண்மை நிலைமையினை உணர்ந்து பலவாறு முடிமன்றரை மன்றாடி மன்னிப்புக் கேட்டு வணங்கித்தான் நிவாரணம் பெற்றமை பலராற்றத்து. இவ்வாறே இவ்வாலயத்தின் தல விருட்சமான வேம்பினை அறியாமல் வெட்டியவருக்கு நடுக்கத்துடன் கூடிய நோய் ஏற்பட்டு அதற்கும் பிராயச் சித்தம் செய்து பிழைத்தார்.

முடிமன்றர் ஆலயத்தை நீக்கிவிட்டு அவ்விடத்தில் வித்தக விநாயகரை பிரதிட்டை செய்ய எட்டுத்தடவைகள் எடுத்த முயற்சி பின்னர் அருட்கவி விநாசித்தம்பிப் புலவரின் ஆலோசனையுடன் முடிமன்றருக்குத் தனியாகவும் வித்தக விநாயகருக்குத் தனியாகவும் கோயில் எடுக்கப் பெற்றது. முடிமன்றர் ஆலயத்தைப் பெயர்ந்திருந்தால் பேராபத்தை அதனைச் செய்தவர்கள் சந்தித்திருக்க நேரிட்டிருக்கும் என்று புலர் கூறியிருந்தாராம். கல்வியியற் கல்லூரி நிர்வாகம் மிகவும் சட்டத்திட்டங்களுடன் கூடியது. கல்லூரியைச் சுற்றி பெரிய மதில் கட்டப்பெற்று முடிமன்றர் ஆலயம் கல்லூரி

வாளக்தினுள் அமைந்திருந்ததாலும் வழிமையாக நம்பி வழிபாடு செய்தவர்கள் ஆலயத்தின் பின்புறமாகக் கர்ப்பூரம் கொழுத்தி, மலர்தூவி, பொங்கல் செய்து வழிபாடு செய்வதைப் பார்க்கும் போது முடிமன்னர் தெய்வம் அம்மக்களின் வாழ்வியலில் எவ்வளவு முக்கியத்துவம் பெற்றுள்ளார் என்பது நன்கு தெரிகிறது. எடுத்துக்காட்டாக பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் ஏற்பட்ட இடப்பெயர்வினால் இப்பிரதேசத்தில் குடிசன நெருக்கம் இல்லாத சூழ்நிலையில் வெளிநாடொன்றிற்குச் செல்லவேண்டிய குடும்பஸ்தர் ஒருவர் முடிமன்னரே தனது குடும்பத்திற்கு காவலாக இருக்கவேண்டுமென்று நேர்த்தி வைத்து விட்டுச் சென்றிருக்கிறார். அப்படி அவர் வெளிநாட்டிற்குச் சென்ற காலத்திலிருந்து அவரது குடும்பத்திற்கு எவ்வித இடர்பாடுகளோ, ஆபத்துக்களோ நேராத வகையில் காத்த தெய்வமாக முடிமன்னர் விளங்கினார்.

இதனால் வெளிநாட்டிலிருந்து திரும்பி வந்த அவர் முடிமன்னர் செய்த அற்புத்தை மெச்சி மனமுருகி நேர்த்திக்கடனை நிறைவேற்றினார். இன்றும் பல பக்தர்களின் உளத் தூய்மையானதும், இடையறாததுமான உயர்ந்த வழிபாடுகளினால் முடிமன்னர் இப்போது பலருக்குப் பலவிதமான தோற்றங்களில் காட்சி கொடுத்தும் தோன்றாத் துணையாகவும் இருந்து அருள் புரிந்து கொண்டிருக்கிறார். ஆன்மாக்கள் லயிக்கும் இடம் ஆலயம் என்பது பலருமறிந்த உண்மை. அதே போல ஆசிரியத்துவத்திற்கு அருட்ச்க்கி தேவை. அச்சுக்கியை கோப்பாயில் எம் கல்வியற்கல்லூரியில் கற்பகமாய் வீற்றிருந்து அருள்பாலித்துக் கொண்டிருக்கும் வித்தக விநாயகர், முடிமன்னவயிரவர் ஆலயத்தினாடாக பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம். அந்த அருட்சுக்கியை மேலும் பெறும் பொருட்டும் இந்த மண்ணில் நல்ல வண்ணம் வாழுவும் வித்தகவிநாயகர் உடனுறை முடிமன்னவயிரவப் பெருமான், சரஸ்வதிதேவி, பாலமுருகப் பெருமான் சமேத தெய்வங்களை பக்தியுடன் துதிப்போம். வித்தக விநாயகர், முடிமன்னவயிரவரின் வரலாறுகள், அற்புதங்கள் கடல் எனின் நான்கு இங்கு கூறியது வெறும் நீர்த்திவலையே!

இத்தகைய பக்தர்கள் மெய்சிலிருக்கக் கூடிய வரலாற்றைத் தன்னகத்தே கொண்ட வித்தக விநாயகர் மற்றும் முடிமன்ன வைரவப் பெருமான் இன்றும் தன்னை நாடி கதி என்று வருபவர்களுக்கு அருள் புரியும் வண்ணம் எழுந்தருளியுள்ளார். இத்தகைய அருள் பொழிகின்ற எம் வித்தகவிநாயகர் மற்றும் முடிமன்னர் வைரவர் ஆலயங்களிலே தினமும் பூசை வழிபாடுகள் இடம்பெறுவதோடு வெள்ளிக் கிழமைகளில் விஷேட பூசை வழிபாடுகள் இடம்பெற்று வருகின்றன. தற்போதைய எமது ஆலயத்தின் பிரதமகுருக்கள் “சமூகஜோதி” சிவபூரீ.வி.அகோர சிவக்குருக்கள் அவர்கள் பூசை வழிபாடுகளை எம்பெருமானுக்கு செய்து வருகின்றார்.

பழம் பெரும் பெருமை மிக்க எமது இந்த ஆலயத்திலே தைப்பூசம், தைப்பொங்கல், சிவராத்திரி, சித்திரை வருடப்பிறப்பு, பூசை, விநாயக சதுர்த்தி, நவராத்திரி, கார்த்திகை விளக்கீடு மற்றும் சங்காபிஷேகம், வைரவர் மடை என்பன ஆண்டுதோறும் இந்துமா மன்றத்தினரால் வெகு சிறப்பாக பூஜை வழிபாடுகளுடன் செய்யப்பட்டு வருகின்றன. விஷேடமாக நவராத்திரி காலங்களின் ஒன்பது நாட்களும் பூசை வழிபாடுகள் இடம்பெற்று வருகின்றன. துன்பமே இயற்கை எனும் சொல்லை மறந்து இன்பத்தை வேண்டி நின்றால் யாவும் அவன் தருவான். வித்தக விநாயகர்

பெருமான் மற்றும் முடிமன்ன வைரவரின் அருள் கிடைக்கட்டும்

“கிருத யகத்தினைக் கேட்டிரி நிறுத்த
விரதம் நான் கொண்டன், வெற்றி
தருஞ்சூப்பு விநாயகன் தாளினை வாழியே!”

ஆதாரம் - வித்தகர்
மகாகும்பாபிஷேக சிறப்புமலர் - 2012

செல்வன் சீவலிங்கம் ரிடேந்தன்
ஆரம்பக்கஸ்வி - A
2ம் வருட முகிழ்நிலை ஆசிரியர்

சிவமுர்த்தங்கள்

“சிவனோடு ஒக்கும் தெய்வம் தேடினும் இல்லை
அவனோடு ஒப்பார் இங்கு யாவரும் இல்லை”

“தன்னை ஒப்பாய் ஒன்றும் இல்லாத் தலைமகன்” எனும் திருமந்திரமொழி இறைவனின் உயர்ந்த தன்மையை எடுத்துக் காட்டுகின்றது. சைவ மக்கள் சிவபெருமனை முழுமுதற் கடவுளாக வழிபடுகின்றனர். “இறைவன் ஒன்றே (பிரம்மம்) அதை அறிஞர்கள் பலவாறு கூறுகின்றனர்” எனும் வேதவாக்கு (ஏகம் ஸத் விப்ரா பகுதா வதந்தி) பரம் பொருள் ஒன்றே என்றே நிலையில் எடுத்துக் காட்டுகின்றது. நாயன்மார்கள் இறைவனை தங்கள் உணர்விலும், உறவிலும் கண்டார்கள்.

“அப்பன் நீ அம்மை நீ ஜயனும் நீ
அன்புடைய மாமனும் மாமியும் நீ
ஒப்புடைய மாதரும் ஒன்பொருளும் நீ
ஒரு குலமும் சுற்றமும் நீ”

எனும் அப்பரின் தேவாரமும்
“ஒருநாமம் உருவம் ஒன்றுமிலார்க்கு ஆயிரம்

திருநாமம் பாடி நாம் தெள்ளேணம் கொட்டாமோ” எனும் மாணிக்கவாசகர் வாக்கும் திருமூலரின் “ஒருவனே தேவன்” என்ற நிலையை பிரதி பலிக்கின்றது. இந்து மதத்தில் பலகடவுள் கொள்கைகள் இருந்தாலும் அவை யாவும் ஒன்று என்ற உண்மையை ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகின்றது.

இறைவன் உருவம் ஒன்றின்றி எங்குமாய் எல்லாமாய் நிற்கும் சிவத்திற்கு சிவாலயங்களில் முதல் உருவாகச் சிவலிங்கத்தையும் வழியுருவங்களாகத் தாண்டவர் (நடராஜர்), தட்சணாமூர்த்தி ஆகியோரையும் சார்புருவங்களாக விநாயகர், சுப்பிரமணியர், வைரவர் போன்ற மூர்த்திகளையும் வகுத்துக் கூறுவார்கள். சிவபெருமானின் மூர்த்தி பேதங்கள் 64 ஆகும். சிவாலயங்களில் பல உருவத் திருமேனிகள் உள். அவை உட்கருத்துக்கள் உடைதாக்கும், புராணக் கருத்துக்களை ஒட்டியும் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றில் 25 வடிவங்கள் ஆகம புராணங்களில் கூறப்பட்டு இருக்கின்றன. இவை மகேஸ்வர மூர்த்தங்கள் எனப்பட்டன.

இந்துமதத்தின் தனித்துவம்

மனிதன் எப்படியும் வாழுலாம் என்ற எண்ணப்பாட்டை கடந்து இப்படித்தான் வாழ வேண்டும் என்ற கொள்கைகளை வகுத்து வாழும் முறை / வாழ்க்கை நெறி என்பவற்றைக் கொண்டு வடிவமைக்கப்பட்டதாகக் கருதப்படும் இந்து மதமானது உலக சமயங்கள் எல்லாவற்றிலும் பழைமையானது இதன் பழம் பெயர் சனாதனதர்மம் இந்துமதம் தனிமனிதனாலேயோ அல்லது சமயக் குரவர்களினாலேயோ தோற்று விக்கப்பட்ட மதம் அல்ல. இந்து மதம் என்ற கருத்து இறைவனே மனித சமுதாயத்திற்காக அளித்த ஒரு வழிகாட்டி இந்துமதம் என்ற கருத்து நிலவுகிறது. மனிதனுக்காக இறைவன் மனித உருவடிவில் தோன்றி பல பெயர்களால் அழைத்து வழிபாட்டு வருவதாகவும் மக்களுக்கு வழிபாட்டு முறையிலும் கொள்கைகளைக் கடைப்பிடிப்பதிலும் இந்து சமயமானது அதிக சுதந்திரம் கொடுத்திருக்கின்றது. பல பெயர்களால் வழிபட்டாலும் இறைவன் ஒருவரே என்பது தான் இந்துசமயத்தின் அடிப்படைக் கொள்கை. இந்துமதத்திலே உருவ வழிபாடும் பஞ்சபூதங்கள் (பிரிதிவி, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாயம்) வழிபாடும் உறர்த்தப்படுகிறது. பசுப்பால் வெள்ளை நிறமாகக் காணப்பட்டாலும் அப்பசுவின் மூலம் பெறப்படும் பால் நிறம் மாறுவதில்லை அதனைப்போல நாம் எந்த வகையிலும் வழிபாடுகளை நாம் மேற்கொண்டாலும் நம்மை ஒரே இடத்திற்குத் தான் கூட்டிச் செல்கிறது. இந்துமதம் தனித்தன்மையிடைய மதமாக இருப்பதால் தான் இன்று வரை நிலைத்து நீண்டு வளர்கிறது. இதனாடிப்படையிலே இந்துமதம் ஆனது மதச்சடங்கு, ஜெபங்கள், ஹோமங்கள், கூட்டுவழிபாடு போன்ற பலவகை வழிபாட்டு நெறிமுறைகளோடு அமைந்ததாக காணப்படுகிறது. மேற்கூறப்பட்ட நெறிமுறைகளைக் கடைப்பிடிக்கும் போது மனிதன் தூய்மை அடைகின்றான். இந்துப் பாரம்பரியத்தை பாதுகாக்கும் வழித் தோன்றல்களாக ஆலயங்கள் காணப்படுகின்றன.

ஆலயம்

இறைவன் எழுந்தருளிலென்னால் இடத்தைக் கோயில் என்பர். இதனை ஆலயம் என்றும் அழைக்கின்றோம். ஆலயம் எனப்பிரித்து ஆ - ஆன்மா எனவும் லயம் சேருவதற்கரியது எனப்பொருள்படும். கோயில் என்பது கடவுள் எனவும் இல் என்பது இருப்பிடம் எனவும் பொருள்படும். வாழ்க்கைக்கு அன்பு, அறிவு இரண்டும் பிரதானமாகும். இவை இரண்டும் இறைவனிடம் காணப்படுவதனால் யார் ஒருவர் இறைவனிடம் பக்தி மேலோங்கி வாழ்கிறாரோ. அவரின் அன்பு, அறிவு என்பன ஒன்று சேர்ந்து ஒரு முகமாகி விடுகிறது என்பது கருத்தாகும். ஆலய கட்டுமான முறையாக கோபுரவாசல், உள்ளே செல்லுதல், முதலாவது மண்டபம், இரண்டாவது மண்டபம், கொடித்தம்ப மண்டபம் அடுத்து ஹோம மண்டபம், அடுத்து மகாமண்டபம், அடுத்து அர்த்த மண்டபம், இறுதியில் மூலக்கடவுள் கர்ப்பக்கிரகம் ஆகும். இந்த வகையில் அமையப்பெறும் சில நிலவசதி இல்லாத இடங்கள் மூன்று மண்டபங்களுடன் காணப்படலாம். மேலும் ஆலயம் என்பது எமது உடம்பை ஆதாரமாகக் கொண்டு அமைக்கப்பட்டதாகும்.

மூலஸ்தானம் - தலை

அர்த்தமண்டபம் - கழுத்து

மஹாமண்டபம் - மார்பு தரிசனமண்டபம் - வயிறு

அடுத்து வரும் மண்டபம் கலைகளையும் கோபுரவாசல் நமது பாதங்களையும் குறிக்கிறது. கோபுரம் ஸ்தால லிங்கம் (வெளிப்படை) கோபுரதரிசனம் கடவுளின் பாத தரிசனம் என்பார்கள். அண்ட பிண்டங்களை அடக்கிக் கொண்டு இருக்கும் பிரமபுராஷ்ராகிய இறைவனது விஸ்வரூபமே கோபுரமாகும். கோபுரங்களில் அமைந்துள்ள மாடங்களில் கிரமவரிசையில் மூன்று வாசல் மூம்மலங்களையும் ஜந்து வாசல் ஜம்புலன்களையும், ஏழுவாசல் ஜம்புலன்களுடன் மனதையும் பக்தியையும் குறிக்கின்றது. கோபுரம் இறைவனது திருவடியைக் குறிப்பதால் உயரமாகக் கட்டப்பட்டுள்ளன. மேலும் இறைவனது வீரதீர்ச் செயல்களைக் குறிப்பிடும் திருவிழா பற்றி பின்வருமாறு காணலாம்.

திருவிழா

ஆண்மாக்கள் பாசங்களில் இருந்து உய்யும் பொருட்டு அருளிச் செய்வதே திருவிழா ஆகும். இத்திருவிழாவானது படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், அருளல், மறைத்தல் என்ற வகையில் நடைபெறுகிறது.

கொடியேற்றம் - படைத்தல்

உற்சவங்கள் - காத்தல்

தேர்த்திருவிழா / வேட்டைத்திருவிழா - அழித்தல்

தீர்த்தம் - அருளல்

மெளனாற்சவம் - மறைத்தல்

என்ற வகையில் திருவிழா அமைகிறது. இதனை பஞ்ச கிருத்திக வழிபாடு எனவும் கூறலாம்.

பஞ்சபுராணம்

தேவாரம் தெய்வத்திற்கு சூட்டப்படும் பாமாலை என்றும் தெய்வத்தின் மீது அன்புடன் பாடப்படும் இன்னிசைப் பாடல் என்றும் பொருள் கூறப்படும்.

திருவாசகம்

திருவாசகத்திற்கு உருகாதோர் ஒரு வாசகத்திற்கும் உருகார் என்பது முதுமொழியாகும். சமயகுரவர் நால்வரில் ஒருவரான மாணிக்க வாசகப் பெருமானால் பாடப்பட்டது ஆகும். மாணிவாசகர் படிக்க இறைவன் எழுதியதே திருவாசகம் ஆகும்.

திருவிசைப்பா

தெய்வத் தன்மையுள்ள இறைவன் புகழைக் கூறும் பாடல் என்றும் திருமாளிகைத் தேவர் முதலாக சேதிராயர் ஈறாக ஒன்பது பேர் பாடியதாகும்.

திருப்பல்லாண்டு

திருப்பல்லாண்டு என்பது இறைவனின் அருட்செல்வங்களை எல்லாம் எடுத்தியம்பி, அவனைப் பல்லாண்டு கூறி வாழ்த்துவதாகும். வானவரும் இறைவனைப் பல்லாண்டு கூறி வாழ்த்துவதுதாம் இன்பமாய் வாழும் பொருட்டேயாகும்.

திருப்புராணம்

திருப்புராணம் எனும் பெயருடன் 12ம் திருமுறையான பெரியபுராணமே இடம்பெறுகிறது. இதில் 63 நாயன்மார்கள் வரலாறும் விரித்துக் கூறப்படுகின்றது. இதனைப் பாடியவர் சேக்கிழார் ஆவார். இதில் இரண்டு காண்டம் 4253 பாடல்கள் காணப்படுகிறது.

இவ்வாறாக கல்தோன்றில் மண்தோன்றாக் காலத்திற்கு முற்பட்டதாக தோன்றியது எனவும் கூறப்படும் ஆதியும் அந்தமும் இல்லாத இந்து சமயத்தினை இளம் தலைமுறையினராகிய நாம் இந்துப் பாரம்பரியங்களையும் பண்பாடுகளையும் பேணிக் காத்து எம்பின்வரும் இளஞ்சந்ததியினரையும் வழிப்படுத்தி வளம் பெறச் செய்ய முன்வருவோமாக.

ஸங்கிளி. ச.ராஜதுளி
ஆரம்பக்கல்வி
2ம் வருட முகிழ்நிலை ஆசிரியர்

சங்காபிஷேகத் தத்துவம்

சங்கினால் செய்யப்படும் அபிஷேகம் சங்காபிஷேகமாகும். மண்குடத்தை விட செப்பினால் செய்யப்பட்ட குடம் 1000 மடங்கு விஷேஷமானது. அதனிலும் வெள்ளியினால் செய்யப்பட்ட குடம் 10,000 மடங்கு விஷேஷமானது. பொன்னால் செய்யப்பட்ட குடும் 200,000 மடங்கு விஷேஷமானது. இரத்தினக் கடலில் தேங்கிய சங்கு கோடி மடங்கு விசேஷம் என ஆகமங்கள் கூறுகின்றன.

சங்கின் அதிவேதகள் -குரிய சந்திரர்கள்
மத்தியில் - வருணன்
நுனியில் - கங்கா, சரஸ்வதி
அடியில் - பிரமன்
நடுவில் - புண்ணிய தீர்த்தங்களும் வீற்றிருக்கின்றன.

சங்காபிஷேகம் அஷ்டோத்திர சதம் 108, அஷ்டோத்திர சகஸ்வரம் 1008 எனும் இருவகையில் நடைபெறும். வலம்புரி, இடம்புரி எனும் இருவகைச் சங்குகள் உண்டு. பாபங்களை நீக்கும் தன்மை சங்கிற்கு உண்டு.

மென்மை தரும் விநாயக சதுர்த்தி

நம் வாழ்க்கையில் அடங்கும் ஒவ்வொரு செயலும் வெற்றியடைய பிள்ளையார் வழிபாடு மிக இன்றியமையாத தொன்றாகும். நமது தலையெழுத்து நம்மை உயர்த்தா விடினும் முயற்சி நம்மை உயர்த்தி விடும்

“தெய்வத்தால் ஆகாது எனினும் முயற்சிதன்
மெய்வருந்தகக்கூலி தரும்”

என்னும் திருக்குறளுக்கு ஏற்ப அந்த முயற்சியை தருவது விநாயகரை வழிபாடே ஆகும். இவ்வாறான சிறப்புக்களைக் கொண்ட விநாயகரிற்கு பல்வேறு விரதங்கள் தோற்கப்படுகின்றன. அவற்றுள் விநாயகர் சதுர்த்தி மிக முக்கியமாக தொன்றாகும்.

இவ்விநாயகர் சதுர்த்தி விரதமானது அறியாமையை அகற்றும் அறிவை ஊட்டும் செல்வத்தை அளிக்கும் வலிமையை வழங்கும் கல்வியைத் தரும். சிவம் நிறைந்த வாழ்க்கையை உண்டாக்கி செம்மையாக்க சிறப்புறச் செய்யும், தொடங்கிய பணியை வெற்றியடையச் செய்வதில் முக்கிய பங்கு வகிப்பதும் இவ்விநாயகர் சதுர்த்தி வழிபாடாகும். இவ்விநாயகர் சதுர்த்தி ஆவணி மாதத்தில் அமாவாசைக்கு பிறகு வரும் சதுர்த்தி திதியில் விநாயகர் அவதரித்தார் அதுவே ஆண்டு தோறும் விநாயகர் சதுர்த்தியாக கொண்டாடப்படுகிறது. எமது நற்செய்ல்கள் யாவும் வெற்றிகரமாக அமையவேண்டும் என முழுமுதற்கடவுகளான விநாயகப்பெருமான் வழிபாடுகிறோம்.

இவ்விநாயகப் பெருமான் ஒரு கொம்பு. இரண்டு செவிகள், மூன்றுகண்கள், நான்கு திருத்தோள்கள், ஐந்துகரங்கள் ஆறெழுத்து மந்திரம் எனும் அமைப்பை கொண்டவை யானை வடிவில் முகம் கொண்டும் வேதவடிவில் உடல் கொண்டும் பூத கணங்களின் வடிவமாக கால்கள் கொண்டும் காட்சியளிக்கும் இறைவன் அனைத்து தெய்வங்களின் அம்சமாவார். கஜமுகன், துதிக்கை, செவி ஆகிய மூன்றும் சேர்ந்து ஓம் எனும் பிரணவமந்திரத்தை விளக்க வேண்டி ஓம்கார வடிவமாக காட்சி தருபவர் விநாயகர். விநாயகரின் மோதககை தன்னத்தானே வழிபடுவதையும் கும்பம் ஏந்திய தும்பிக்கை பெற்றோரை வணங்குவதையும் தந்தம் ஏந்தியகை தேவர்களை காப்பதையும், பாசம், அங்குஷ்ம் ஏந்தியகை ஆணவத்தை அடக்குவதையும் குறிக்கிறது. விநாயகரை கணபதி என்றும் அழைப்பார்கள் “கா” என்பது ஞானநெறியில் ஆண்மா எழுவதையும் “ண” என்பது மோட்சம் பெறுவதையும் “பதி” என்பது ஞான நெறியில் திகழ்ந்து பரம்பொருளை அடைதல் என்பதையும் குறிக்கும்.

விநாயகர் வழிபாட்டிற்கு களிமண்ணால் விநாயர் செய்து விநாயகர் சதுர்த்தியை கொண்டாடி விட்டு 3ம் நாளிலே அல்லது அடுத்த சதுர்த்தி திதியிலோ விநாயகரை பூசித்து நதிகளில் கரைக்கின்றனர். இதன் தெய்வீக தத்துவம் ஐம்பூதங்களில் ஒன்றான மண்ணில் இருந்து உருவாக்கப்பட்ட விநாயகரை வழிபாடுகளால் தெய்வ நிலைக்கு உயர்த்தி பின் ஐம்பூதங்களில் ஆன நீரில் கரைக்கின்றனர். இவ்வாறு இடையில் தோன்றி

இடையிலே மறைவது போல அது மனித வாழ்விலும் பூவியிலே தோன்றி சுகபோங்களை அனுபவித்து ஒரு நாள் மண்ணுக்கு போகும் அல்லது ஏரிந்து மண்ணில் சாம்பலாகி நீரில் கரைக்கப்படுகிறது. எனவே ஞானமும், கல்வியும் நற்செய்லோடு தன்னை உணர்த்தி கொள்ளும் என்பது இவ்விநாயகர் சுதார்த்தியின் நோக்கமாகும்.

யாழ்ப்பாணப் தேசிய கல்வியியற்கல்லூரியில் இவ்வாறான தனிச்சிறப்புக்களைக் கொண்டு வீற்றிருக்கும் வித்தகரிற்கும் மாதம் தோறும் வரும் சதுர்த்திகளும், சங்கடஹசதுர்த்திகளும் மிக சிறப்பாக இடம்பெற்றுவருகிறது. இதனை முகிழ்நிலை ஆசிரியர்கள், கல்வியாளர்கள், கல்விசாரா உத்தியோகத்தர்கள், பீடாதிபதி ஆகியோர் இணைந்து பக்தி பூர்வமாகவும் விமர்சையாகவும் கொண்டாடப்படுகின்றார். கல்லூரியில் எல்லா செயலும் அவன் ஆசியுடனே ஆரம்பமாகின்றது. ஒவ்வொருவரினதும் கல்லூரி வாழ்க்கை வித்தகரின் ஆலயத்திருந்தே ஆரம்பமாகின்றது. இதனால் மாணவரின் குறைகளை தீர்த்து அவர்களுள் முடிவிலி சாதனை அடைய வழிப்படுத்துவதால் அனைத்து மாணவர்கள் அவரின் சக்தியை அறிந்து இறைபக்தியுடனும் முழுமனதாகவும் தொண்டில் ஈடுபடுவர். நான் கல்லூரியிற்கு காலடி எடுத்து வைத்த போது சிரேஸ்ட் மாணவர்கள் வித்தகரின் மகிமையை எடுத்து கூறினார்கள். ஆனால் அதனை முழுதாக ஏற்றுக் கொள்ள முடியவில்லை. பின் நடந்த சம்பவம் ஒன்றின் மூலமே வித்தகரின் முழு மகிமையை அறிய முடிந்தது. இம்மகிமை கொண்ட வித்தகரிற்கு தொண்டு செய்ய கிடைத்த சந்தர்ப்பத்தை ஒருவரம் எனவே நினைக்கிறேன் வித்தகரினையும் முடிமன்னவரையும் உயிருள்ள வரை என்றும் மறவோம்.

செல்வன். சி. நடீசன்
3ம் வருட முகிழ்நிலை ஆசிரியர்

பஞ்சாங்கம் பார்க்கும் முறையும் விளக்கமும்

திதி : சந்திரனைத் தழுவி வருவது ஆகாயத்தில் சந்திரனுக்கும், குரியனுக்கும் இடைப்பட்ட தூராமே திதியாகும். இதில் வளர்பிறை தேய்பிறை என இருவகைப்படும். குரியனும் சந்திரனும் ஒன்று சேரும் திதியே அமாவாசையாகும்.

நட்சத்திரம் : இவை குரியனைச் சுற்றி வருபவை ஆகும். ஒரு நட்சத்திரம் நான்கு பாதங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. பாதத்தையும் நட்சத்திரத்தையும் வைத்தே ஒவ்வொரு இராசியும் அமையும்.

யோகம் : ஆகாயத்தில் ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்தில் இருந்து குரியனும், சந்திரனும் செல்லும் நேரம் ஒவ்வொரு யோகத்திற்கும் தனித்தனித் தன்மைகள், குணங்கள் உள்ளன. சுபகாரியங்கள் செய்யும் பொழுது அதற்குரிய சுபயோகங்களைப் பார்க்கவேண்டும்.

கரணம் : நிதியில் பாதியே கரணம் ஆகும். “கரணாக் காரிய சித்தி” கரணத்தை அறிந்து செய்வதால் காரியங்கள் நல்லபடியாக முடியும் என்பர்.

இந்து சமய மெஞ்ஞானக் கருத்துக்கள்

விஞ்ஞான தத்துவங்கள்

சமயம் என்பது மனிதனை மனிதனாக வாழ வழிகாட்டுகின்ற ஒரு மார்க்கமாகும் சமயங்களில் பேதம் பாப்பதை விடுத்து அவற்றில் கூறப்படும் கருத்துகளை எடுத்து நோக்கின் இவ்வலகில் மனித வாழ்க்கை சிறப்புற அமையும். உலகில் காணப்படும் சமயங்களில் சைவசமயம் முதன்மை பெற்காரணம் சைவசமயத்தில் காணப்படுகின்ற மெஞ்ஞானக் கருத்துக்கள் நவீன விஞ்ஞானத்துடன் பெரிதும் ஒத்துப் போகின்றமையே ஆகும். விஞ்ஞானம் என்பது உலகில் காணப்படும் விடயங்களை அவை ஏன் காணப்படுகின்றன அவை எப்படி சாத்தியமாகும் என்பது பற்றிய ஆராய்ச்சிகளை உள்ளடக்கிய ஒன்றாகும். அத்தகைய விஞ்ஞான ஆராய்ச்சிகளிற்கு ஓர் அடித்தளமான ஒன்றாக சைவசமய சார் விடயங்கள் உள்ளன என்பது சைவசமயிகளாகிய அனைவரும் பெருமை கொள்ள வேண்டியது ஒன்றாகும். சைவசமயம் மனிதனின் ஆரோக்கியமான நோயற்ற வாழ்க்கைக்கு முன்வைக்கும் ஒரு மார்க்கமாக விரதங்கள் உள்ளன. விரதம் என்பது உணவை விடுத்தேனும் அல்லது சுருக்கியேனும் இறைவனை மெய்யன்போடு வழிபடுதல் ஆகும். எமது இன்றைய நோயுள்ள வாழ்க்கைக்கு அடிப்படைக் காரணம் நாம் உட்கொள்கின்ற உணவே ஆகும். அளவிற்கு மிஞ்சினால் அமிர்தமும் நஞ்சு என்பது போல உணவை அளவிற்கு மேலாக உள்ளெடுப்பதனாலேயே நாம் விரைவில் நோயாளியாகின்றோம். இதற்கு தீர்வாகவே எமது சமயத்தில் விரதங்கள் உள்ளன. நாம் விரதங்களை கடைப்பிடிக்கும் போது எமது உடலில் காணப்படுகின்ற தேவையற்ற கழிவுகள் அகற்றப்பட்டு உடல் நோய்களிலிருந்து பாதுகாப்பு பெறுகின்றது. மேலும் உடல் பலமடைகிறது. மேலும் சைவசமயத்தில் காணப்படுகின்ற விரதங்கள் மற்றும் பண்டிகை காலங்களில் வீடுகளில் மேற்கொள்கின்ற சடங்கு சம்பிரதாயங்களிற்கு விஞ்ஞான ரீதியான விளக்கங்களை நவீன விஞ்ஞானிகள் கண்டுபிடித்துள்ளனர். விரத காலங்களில் வீட்டு வாசலில் மாவிலை கட்டுகிறோம். தாவரங்கள் ஒளித்தொகுப்பினை மெற்கொண்டு பிராண வாயுவை வெளிவிடுகின்றன. எனவே மாவிலைகள் வீட்டினுள் உள்ள காற்றினை தூய்மைப்படுத்துவதாக கண்டறியப்பட்டுள்ளது. சைவசமயிகள் கோமய நீரினை வீட்டின் உட்புறம் மற்றும் வெளிப்புறங்களில் தெளிப்பதுண்டு. இக் கோமய நீர் ஓர் சிறந்த கிருமிகொல்லி ஆகும். எனவே இத்தகைய சூழலில் வசிப்பவர்களிற்கு நோய்த்தொற்று ஏற்படும் வாய்ப்பு குறைவாக உள்ளது விஞ்ஞான ரீதியாக நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளது. சைவ சமயமானது மருத்துவ ரீதியான அறிவில் மட்டுமல்லாது பெளதீக் விஞ்ஞான அறிவிலும் முன்னிலை பெற்று விளங்குகின்றது. சமீபத்திய ஆய்வுகளின் படி பூமியின் ஈர்ப்புமையமானது இந்தியாவிலுள்ள சிதம்பரக்கோயிலில் காணப்படும் நடராஜர் சிலையின் பெருவிரலின் சரி கீழே காணப்படுவதாக அறியப்பட்டுள்ளது. கோயில்களில் நவக்கிரகங்கள் காணப்படுகின்றன. அதாவது சூரியனை மையமாக கொண்டு எட்டு கிரகங்கள் உள்ளன. இவ்வமைப்பு எமது பால்வெளியில் உள்ள சூரியனுக்கும் அதனை சுற்றி வருகின்ற கோள்களுக்கு ஒப்பானதாகவே உள்ளது. சில வருடங்களிற்கு முன் புளுட்டோ எனும் கோள் குடும்பத்தினுள் சேர்க்கப்பட்டு ஒன்பது கோள்களாக கருதப்பட்டு பின் சில காலத்தின் பின்

புஞ்சட்டோ கோள் குடும்பத்திலிருந்து அகற்றப்பட்டது. ஆனால் சைவசமயம் ஆனது பல ஆயிரம் வருடங்களிற்கு முன்னரேயே சூரியனை மையமாக கொண்ட எட்டு கோள்கள் என கண்டறியப்பட்டுள்ளது. அந்தளவிற்கு சைவசமயம் விஞ்ஞானத்தில் முன்னேற்றம் அடைந்து காணப்பட்டுள்ளது. நம்மில் பலர் சைவசமய மெய்ஞ்ஞானக் கருத்துக்களை உதாசீனப்படுத்துகின்றனர். ஏனெனில் அவர்கள் மெய்ஞ்ஞானத்தை விட விஞ்ஞானம் சிறந்தது எனக் கருதுகின்றனர். ஆனால் விஞ்ஞானத்திற்கு அடிப்படையே மெய்ஞ்ஞானம் என்பதனை பலர் அறியத்தவறி விடுகின்றனர். எனவே சைவசமயத்தின் உண்மை ஆழத்தை அறிந்து அவற்றில் கூறப்பட்டுள்ள விடயங்களை உணர்ந்து எமது வாழ்வை சுபீட்சமாக வாழ்வோமாக.

ஸ்ரீ. யூ.கௌசிகா
3ம் வருட முகிழ்நிலை ஆசிரியர்

தமிழ் பாரம்பரியங்களும் சைவசமய வழிமயங்களும்

“சாவிலும் தமிழ்பதித்து சாகவேண்டும், என் சாம்பல் தமிழ் மனந்து வேக வேண்டும், ஓடையிலே என்சாம்பல் ஒடுகின்ற போதிலும் ஒன் தமிழே சலசலத்து ஒடு வேண்டும் என்றார். ஆங்கிலேயப்புலவர் ஓடி சோ.. ஆண்டாண்டு காலமாய் தமிழரை ஆண்ட ஆங்கிலேயரே நம் தமிழ் மீதும், நம் கலாசாரத்தின் மீது பற்றுக் கொண்டு எம் பாரம்பரியத்தை போற்றும் பொழுது எம்மொழி, எம்இனம், எம் சமயம் என்பவற்றை போற்றிப்புகழ்வதில் என்றும் பெருமையே... கடவுள் இருக்கின்றார் என்று நான் வாதிடவரவில்லை ஆனால் “வந்த வாறெங்கனே போ மாறேதோ மாயமாம்” என்றார் அப்பர் சுவாமிகள் எம்மைப் போலவே பிற உயிரினங்களும் தோன்றி, வாழ்ந்து இறப்பதை எம்மால் மறுக்கமுடியாது. இதற்கு மூலகாரணமான பேரறிவுடைய பொருள் என்று ஒன்று இருக்கவேண்டும் என்பதனை நாம் ஒப்புக்கொண்டே ஆக வேண்டும். ஆகவே, ஒருவன், ஒருத்தி ஒன்று என்று உலகம் முத்திறப்பட்டுத் தோன்றி நின்று அழிவதால் அதை இயற்றியவன் ஒருவன் உள்ள என்றும் அவனே கடவுள் என்றும் எம் சைவசமயமும், அதன் சித்தாந்தகல்வெட்டுக்களும் எமக்கு தெரிவிக்கின்றன.

மனித வாழ்வை மேம் படுத் துவதற்கு சைவ நெறி பல அறங்களை எடுத்தியம்புகின்றது. அற நெறிக்குட்பட்டதே இந்துமதம் என்கின்ற வகையில் இந்துக்களாக பிறந்த ஒவ்வொருவரும் இத்தகைய அறவிமுமியங்களை பின்பற்றியே ஆக வேண்டும்.

“உலத்தோடு ஒட்டாழூகல் பலகற்றும் கல்லார் அறிவிலாதார்” என்றார் வள்ளுவர் உலத்து உயர்ந்தவரோடு பொருந்த ஒழுகும் முறையே கற்காதவர்பல நூல்களை கற்றறிந்த போதிலும் அறிவில்லாதவரே என்று ஒப்புரவை உணர்த்தி நிற்கிறார் எம்முன் வள்ளுவர்.

கடன்றி காட்சியர் வாழ்க்கை எல்லோருக்கும் எப்போதும் ஒரே சீராக அமைவதில்லை. மேலே இருப்பது கீழேயும் கீழே இருப்பது மேலேயும் மாறி மாறிக் கென்று கொண்டிருப்பது. உலகநியதி இதனை மனோன்மணிய ஆசிரியர் சுந்தரம்பிள்ளை காலம் என்பது கறங்கு போல் சுழன்று மேலது கீழா கீழது மேலா மாற்றிவிடும் தோற்றும்” என மிக அழகாக எடுத்துக் கூறுகிறார். செல்வம் ஒரிடத்தில் நில்லாது வண்டிச்சக்கரம் போல் சுழன்று கொண்டே இருக்கும். செல்வன் ஒருவன் ஒப்புரவாளராக இருக்கும் பொழுது அவன் எந்த நிலையிலும் தளர மாட்டான்.

சைவசமயிக்கு ஒப்பரவு மட்டுமல்ல ஈகை என்ற ஒன்றும் எப்பொழுதும் இருக்கவேண்டும். வறுமையில் வாடுவோர்க்கும், தேவை இருப்போர்க்கும் கொடுப்பதேர் ஈகை மற்றெல்லாச் செயல்களும் தனக்கு என்ன பயனளிக்கும் என்று எதிர்பார்த்துச் செல்வதேயாகும். ஈதல் இசைபட வாழ்தல் என்பதே தமிழர் மரபு. தொன்று தொட்டு போற்றப்படும் நெறிமுறை எதைக் கொண்டு வந்தோம் எதைக் கொண்டுப் போகப் போகிறோம்” என்று வாழ்க்கையின் நிலையாமையைச் சிறிதளவு சிந்தித்தால் போதும் அறவிமுமியங்களை பின்பற்றி வாழ்வியல் ஒழுக்கங்களோடு சைவசமய நெறிகளையும் போற்றி இனிதே வாழ்ந்துவிடலாம்.

செல்வன்-அம்ராஜ்
சித்திரத்துறை 2ம் வருடம்

இந்துமதம்

உலகில் தோன்றிய அனைத்து மதங்களிலும் மிக மிகப் பழமையானது நமது இந்து மதம். தோற்றுவித்தவர்கள் தோன்றிய காலம் போன்ற எந்த ஒரு விபரங்களும் இல்லாததே இதற்கு மிகச் சிறந்ததொரு சான்று. இறைவனால் நமக்காக உண்டாக்கப்பட்டு சமயப் பெரியோரால் வளர்க்கப்பட்டது. பண்டைய காலத்தில் சிந்து நதியின் கரையில் வாழ்ந்து வந்த மக்கள் சிந்துக்கள் என்றழைக்கப்பட்டனர். பின்னர் இதுவே மருவி இந்துக்கள் என்றும் அவர்கள் பின்பற்றிய மதம் இந்துமதம் எனவும் பெயர் பெற்றது. சமணம் பொத்தம் போன்ற பல உட்பிரிவுகளையும் அவரவர்க்கு தனித்தனியே கடவுள்கள் வழிபாட்டு முறைகள் சடங்குகளை கொண்டிருந்தாலும் வேற்றுமையில் ஒற்றுமை காணும் மதம் இந்து மதம். அனைவரும் இந்துக்களாக நமது மதத்தின் உயிர்நாடியான வேதங்களையும் இதிகாசங்களையும் உபநிஷத்துகளையும் மூலாதாரமாக கொண்டு இறைவன் ஒருவனே என்ற மாபெரும் தத்துவத்தை உணர்த்தும் காண்போர் அதிசயிக்கும் மதம் நமதுமதம். நமது இந்து மதத்தில் வேதம் ஆகமம் என இரு வேறு சடங்குகள் உள்ளன. நெய் குண்டம் உண்டாக்கி அதில் யாகங்கள் வளர்த்து மந்திரங்கள் ஜபித்து இறைவனை வழிபடுவது வேதச்சடங்குகள் உருவ வழிபாட்டு முறைகளை கூறுவது ஆகமச்சடங்குகள் மிகப்பண்டைய காலத்தில் கோவில்கள் தோன்றுவதற்கு முன்னர் வேதச்சடங்குகளே வழக்கத்தில் இருந்தன. மிகப்பெரும் யாகம் வளர்த்து அதில் நமக்கு பிரியமானவற்றை இறைவனுக்காக சமர்ப்பிப்பதே வழிபாட்டு முறையாக இருந்தது. பின்னரே கோவில்கள் தோன்றி உருவ வழிபாடான ஆகமச்சடங்குகள் சமய வழிபாட்டு முறையானது. இவ்வழிபாட்டில் உருவ வழிபாடு முதல் நிலை, மந்திரங்கள் ஜபித்தல் இரண்டாம் நிலை, பிரார்த்தனைகள் செய்வது மூன்றாம் நிலை, தியானம் செய்வது பூரண நிலையாம் நான்காம் நிலை, சமய நூல்கள் சமய நெறியில் பக்குவம் பெற்று தியான நிலை அடைந்தவர்களுக்கு உருவ வழிபாடு தேவையில்லை என்கின்றன. இந்து சமயத்தில் பல வகையான தர்மங்கள் பின்பற்றப்பட்டு வருகின்றன. அவற்றுள் பக்தி யோகம் ஞான யோகம் கர்ம யோகம் ஆகியன முக்கியமானவை. இந்த யோகங்கள் இந்து மதத்தின் இரண்டு முக்கியமான தத்துவ நூல்களான பகவத்கிணை மற்றும் யோக சூத்திரங்களில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

முக்கியமாக நம்பிக்கை அன்பு உறுதி என்பவற்றை அடிப்படையாக கொண்ட எல்லாவிதமான சமயச் செயற்பாடுகளும் இறுதியாக ஒரே தன்னுணர்வு நிலைக்கே இட்டுச்செல்கிறன. அதனால் தான் இந்து சமயச் சிந்தனைகள் பல்வேறுபட்ட நம்பிக்கைகள் தொடர்பில் சுகிப்புத் தன்மையைக் கடைப்பிடிப்பதை ஊக்குவிக்கின்றன. ஒரு இந்துவுக்கு நிலையான தர்மம் என்பதை வரையறுப்பதில் இந்த எண்ணமே உந்து சக்தியாக உள்ளது என்பதில் ஜயமில்லை. இந்தியாவில் தோன்றியதும் இலங்கையிலும் சிறப்பான வளர்ச்சியாக திகழ்ந்ததுமான இந்த சமயமானது தென் கிழக்காசியாவிலும் பரவிச் சிறப்படைந்து -ள்ளமையை வரலாற்று குறிப்புக்கள் எடுத்துணர்த்துகின்றன. இன்றைய நவீன உலகில் அதையும் மீறி உலகம் முழுவதும் உள்ள பல நாடுகளில் இந்து பண்பாடானது சிறந்த முறையில் பயில் நிலையில் இருந்து வருகிறது. அதில் மெல்லத்தேசங்களில் இந்து சமயம் சிறப்பாக வளர்ச்சி பெற இரண்டு பிரதான காரணங்கள் எம்மால் கூறமுடியும் அவையாவன

இந்துகளின் மேலைத் தேசத்திற்கான பயணங்கள்:

இந்து சமயத்தினை சார்ந்தவர்கள் மேலைத் தேசங்களுக்கு சென்று அங்கு மாது சமயம் சார்ந்த விடயங்களை வெளிப்படுத்துதல் மேலைத் தேசத்தவர்களின் வருகை:

மேலைத் தேசத்தவர்கள் இந்து சமயத்தினால் அல்லது இந்து சமயத்தவர்களினால் கவரப்பட்டு இந்தப்பண்பாட்டினை உள்வாங்கி அதனை வெளிப்படுத்துதல். இத்தகைய காரணங்களினால் இந்து மதமானது பரிணாமம் வளர்ச்சி கண்டுள்ளது. இவற்றில் இந்துக்களின் வெளிநாட்டுப் பயணம் என்று பாாத்தோமானால் குறிப்பாக மேலைத் தேச நாடுகளுக்கு கடந்த இரு நூற்றாண்டுகளாக இந்து அறிஞர்கள் மற்றும் இயக்கங்களின் செல்வாக்கு பெற்றும் இந்துகளின் குடியேற்றங்கள் ஆகியவற்றின் மூலமே இந்தியா இலங்கை உட்பட்ட நாடுகளில் இருந்து இந்துப் பண்பாடானது பெரும்பாலும் மேலை நாடுகளுக்கு கொண்டு செல்லப்பட்டது. பல சமயங்களின் பிறப்பிடமான இந்தியாவில் இந்து சமயமானது மிக நீண்ட வரலாற்றினை கொண்ட ஒரு சமயமாக காணப்படுகிறது. இதற்கு 1920 ஆம் ஆண்டு ஜோன்மார்சல் தலைமையில் கி.மு2600 ஆம் ஆண்டுக் - குரியதாகக் கூறப்படும் சிந்து வெளி நாகரீகத்தின் கண்டுபிடிப்பானது சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும். இவ்வாறு சிறப்பு வாய்ந்த இந்து சமயத்தில் காணப்படுகின்ற கலாசார நாகரிக வழிபாட்டு தத்துவ அறிவியல் முறைகளைப் பற்றிய ஆராய்ச்சி சார்ந்த விடயங்கள் மேலைத் தேச அறிஞர்களை பெரிதும் கவர்ந்தது. இதன் விளைவால் இந்து சமயமானது உலகம் முழுவதும் விஸ்த்தீரணமடைந்தது. இது பற்றி வைத்திய கலாநிதி இ.இராமச்சந்திரன் மேல்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார்.

மேற்கத்தையவர்களின் காலனித்துவ ஆட்சியில் விளைவுகளுக்கு அப்பால் பல சாதக விளைவுகளும் நடந்தேறியிருக்கின்றன. மேற்கத்தையவர்களின் மதப்பரப்பல் நடவடிக்கையின் வெவ்வேறுபட்ட வடிவங்களாக இருப்பினும் சில அம்சங்கள் இந்துக்களின் சமய கலாச்சார உலக மயமாக்கலுக்கு அடிப்படையாக இருந்திருக்கின்றன என்ற அடிப்படையில் களிப்படையமுடிகிறது. இதனாடாக இந்து மதத்தின் தனித்துவத்தினை அடையாளப்படுத்த முடிகின்றது.

ஸ்ரீ. ச.துளசி
நடனக்கலை
ம் வருட முகிழ்நிலை ஆசிரியர்

வாழ்வயல் தருக்குறள்

திருக்குறள் 133 அதிகாரமும் 1330 குறட்பாக்களும் காணப்படுகின்றன. உலகிற்கு தமிழனின் கொடை திருக்குறள் காணப்படுகின்றன. உலகிற்கு தமிழன் கொடை திருக்குறள். உலகமானுட வாழ்வுக்கு நெறிமுறை வகுத்த மாமறை அது. தமிழ்ப் பண்பாட்டின் பிரிவு என்பதையும், தமிழர் தம் பண்பாடு உலகளாவிய பொதுநோக்கு டைய தென்பதையும் அதனாலேயே அத உலகப் பொதுமறை எனும் தகுதியினை திருக்குறள் பெற்றுள்ளது. திருக்குறள் அன்று தொட்டு இன்று வரை பலராலும் போற்றப்படுகின்ற ஒன்றாகும். இதற்கான உதாரணங்களாக பல்வேறு சான்றோர்கள், அறிஞர்கள் என்போரால் பலதரப்பட்ட கருத்துக்கள் முன்மொழியப்பட்டுள்ளன.

இதற்கான சான்றாக ஒளவையர் “அனுவைத் துளைத்து ஏழ் கடலைப் புகட்டி குறுக்கத் தறித்தகுறள்” எனக் குறிப்பிடுகின்றார். அதே போல் பாரதம் போற்றுகின்ற தேசியக் கவிஞர் சி.சுப்ரமணியபாரதியார் இத் திருக்குறளைப் பற்றி “திருக்குறள் உறுதியும் தெளிவும் பொருளின் ஆழமும் விரிவும் அழகு கருதியும்” என குறிப்பிடுகின்றார். இதற்கு மேலாக குறியப் பேரறிஞர் தால்ஸ் தாய் தன் உள்ளத்தை பெரிதும் கவர்ந்த குறட்பாக்கள் சிலவற்றை மேற்கோள் காட்டியுள்ளார். அவை “இன்னா செய்யாமை” (அதிகாரம் 32) எனும் அதிகாரத்தில் உள்ள ஆறுகுறட்பாக்கள் ஆகும். இதிலிருந்து திருக்குறளில் உள்ள கருத்துக்கள் எந்தளவுக்கு முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவை என புரிந்து கொள்ள முடியும்.

திருக்குறளில் முதலாவதாக இறைவாழ்த்து (அதிகாரம் 1) இலுள்ள முதலாவது குறட்பாவான் “அகரமுதல் எழுத்தெல்லாம் ஆதிபகவன் முதற்றே உலகு” என வருகின்ற அடியின் பொருளினை உற்று நோக்குவோமேயானால் எழுத்துக்கள் எல்லாம் அகர ஒலியை முதலாகவும் அடிப்படையாகவும் கொண்டமைந்து காணப்படும் அதே போல் இவ்வகைமும் ஆதிபகவனாம் இறைவனை முதலாகவும் அடிப்படையாகவும் உடையது. இதன் மூலம் ஈரடியில் ஓர் உலகிற்கு இறைவன் எவ்வளவு முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவர் என்பதை எளிய வடிவில் தந்துள்ளார் வள்ளுவர். இதனடிப்படையில் நாம் எம்மைப் பெற்ற தாய் தந்தையரை போற்றுவதைப் போல எம்மைப் படைத்த இறைவனை போற்றுதல் ஆற்றிவுள்ள உயிர்களின் கடமையாக கொள்ளப்படுகிறது.

இவ்வாறு உலகிற்கு இறைவனின் முக்கியத்துவத்தை எடுத்துக் கூறுவதைப் போன்று நாம் வாழ்வாங்கு வாழ்வதற்கு முக்கியமான தொன்றாக கருதப்படுகின்ற ஒழுக்கம் பற்றியும் திருக்குறளில் அழகாக கூறப்பட்டுள்ளது. ஒழுக்கமானது எம் உயிரினிலும் மேலானதாய் போற்றப்படுகின்றது. என்பதற்கு திருவள்ளுவர் “ஓழுக்கம் விழுப்பம் தரலால், ஓழுக்கம் உயிரினும் ஓம்பப்படும்” என கூறியுள்ளார். ஓழுக்கம் எம் வாழ்வியலுக்கு எவ்வாறு முக்கியமோ அதே போல எம் சமூகத்தவர் எம்மை மதிக்க வேண்டுமெனில் கல்வியும் முக்கியமானதொன்றாகும். இதற்கு 391 வது குறட்பாவில் “கற்க கசடறக் கற்பவை கற்றபின் நிற்க அதற்கு தக” என அழகாக எடுத்துக் கூறியுள்ளார். இக்குறட்பாவில் கசடு என்பதன் பொருளாக குற்றம், ஜயமும் திரிவும் காணப்படுகின்றது. அதாவது இவற்றை நீக்கியதே சிறந்த கல்வி எனவள்ளுவர் பெருந்தகை கூறியுள்ளார்.

இவ்வாறு 966வது குறட்பாவில் மானம் எமக்கு மிக முக்கியமானதொன்றாகும்

என்பதை “புகழ் இன்றால் புத்தோள் நாட்டு உய்யாதல் என்மற்று இகழ்வர் பின் செற்று நிலை” என்று கூறுகின்றார். அதாவது தன்னை இகழ்வர் பின் தன்மானத்தை விட்டு ஒருவன் போய் கைகூப்பி நிற்பது புகழைத்தராது என்றும் ஏனைய உயர்ந்த உலகத்திற்கும் எம்மை செலுத்தாது என்றும் பின்னர் எதற்காக நாம் அத்தகைய செயலை செய்ய வேண்டுமென குறிப்பிடுகின்றார். இக்குறட்பாவானது தற்காலத்திற்கு மிகவும் பொருத்தமானதாகும்.

நாம் என்ன மேற்கல்வியை கற்றிருப்பினும் நாம் உரைக்கின்ற சொல்லானது பயனுள்ளதாய் அமைதல் வேண்டும் என்பதை 191 வது குறட்பாவில் பின்வருமாறு கூறியுள்ளார்.

“பல்லார் முனியப் பயனில் சொல்லுவான்

எல்லோரும் என்னப்படும்”

அதாவது எப்பொழுதும் பயனற்றவற்றையே பேசுபவன் எல்லோராலும் இகழப்படுவான் என்றும் அவனை கண்டவுடன் ஏனையோர் ஒதுங்கி விடுவார்கள் என்பது பொருளாகும்.

இதே போல் 192 வது குறட்பாவானது பின்வருமாறு காணப்படுகின்றது.

“பயனில் பல்லார் முன் சொல்லல் நயனில்

நட்பார் கண் செய்தலின் தீரு”

அதாவது நற்பயனற்ற செயல்களை நன்பர்களிடத்துச் செய்வதை விட பலர்முன் பயனற்றவற்றை பேசுதல் தீர்தாகும். இதன் மூலம் ஒரு சொல்லின் வலிமை எவ்வாறு மேலானது என்பதையும் பயனில்லா சொல்லுரைப்பது எவ்வளவு இழிவானது என்பதையும் இதன் மூலம் அறிந்து கொள்ளமுடியும்.

இவ்வாறு நம் வாழ்வியலை செழிப்பாக மேற்கொள்ள ஒவ்வொரு குறட்பாக்களும் ஈரடியில் நூற்று கருத்துக்களை புகட்டும் வகையில் திருக்குறள் அமைந்துள்ளது. அத்தகைய உயர்வும் பெருமையும் கொண்டமைந்த திருக்குறளை கற்பதன் மூலம் நம் வாழ்வை அர்த்தமுள்ளதாக்குவதுடன் எம் வாழ்வின் பயன் எவ்வாறு அமைய வேண்டும் என்பதையும் நாம் அறிந்து கொள்ளமுடியும்.

செல்வன் கீ.கஜுனான்
1ம் வருடம் வினஞ்சானம் A

இந்துப்பண்பாடில் பசுப்பாலன் முக்கியத்துவம்

இயற்கையிலே இறைவனைக் கண்டு அவனை அன்பு வடிவாக, அறிவு வடிவாக, இன்பவடிமாக கொண்டு பல்வேறு நாம ரூபங்களைக் கொடுத்து வழிபாடு ஆற்றி நம் கோயில்களிலே எழுந்தருளியிருக்கும் இறைவனை எம் நலனை கருத்திற் கொண்டு அன்றிப் பிறரின் நலனை கருத்திற் கொண்டே தினங்தோறுமோ அன்றி விசேட தினங்களிலேயோ பூசை முறையினை கையாண்டு வழிபாடு ஆற்றுவது வழக்கமாகும். இலகுவான கிரியை முறையாக அமைத்து விளங்கும் இப்பூசை முறையில் முதலாவது அம்சமாகத் திகழும் அபிஷேக நிகழ்வின் போது பரிசுத்தமான இடங்களில் இருந்து பெறப்பட்ட மந்திரங்களினால் புனிதப்படுத்தப்பட்ட நீரையும் வேறு பல்வேறு அபிஷேகத் திரவியங்களை பயன்படுத்தி இறைவனை திருமுழுக்காட்டும் போது பசுவிலிருந்து பெறப்படும் பாலும், தயிரும் நெய்யும் பஞ்ச கெளவியமும் முக்கிய இடத்தை பெற்று விளங்குவதைக் காணலாம். இறைவனைத் திருமுழுக்காட்டுவதற்கு பயன்படுத்தப்படும் பால், தயிர், நெய், பஞ்சகெளவியம், தேன், பஞ்சாமிரதம், இளநீர், சந்தனம், கருப்பஞ்சாறு போன்ற பன்னீர்ப் பொருட்களாலே பாலைக்கொண்டு செய்யப்படும் பாலாபிஷேகத் துக்கு தனிச் சிறப்பும் பெருமையும் உண்டு. உலக நன்மையின் பொருட்டு எவர் ஒருவர் சிவவிங்கத்திற்கு பாலாபிஷேகம் செய்கின்றாரோ அவரது தாபமும் உலக தாபமும் தீரும் என்பது காத்தற் கடவுளால் பாலாபிஷேகம் செய்வோருக்குக் கொடுக்கப்பட்ட வரமாகும். கொடிய நோய்களை எதிர்க்கும் சக்தி கருங்கல்லில் பாலாபிஷேகம் செய்யும் போது ஏற்படும் கதிர்வீசுக்கு உண்டு என்று அறிவியல் ஆய்வுகள் எமக்கு உணர்த்தி நிற்கின்ற காரணத்தால் சமயரீதியிலே நிகழ்த்தப்படும் பாலாபிஷேகமானது எம்வாழ்வினை நோய், நொடியின்றி காத்து நீண்டகாலங்கள் நீடிக்கச் செய்யும் என்பது உண்மையே. உதாரணமாக “சிவபெருமானும் தாபமுடைந்து உலகமெங்கும் திரியட்டும்” என்றும் ஒணர்வ மகரிஷியின் சாபத்தை சிவபெருமான் ஏற்றுக் கொண்டமையால் சிவபெருமானுக்கு ஏற்பட்ட தாபத்தையும் போக்குவதற்கு கோகர்ணத்தில் உள்ள பசுக்கள் எல்லாவற்றிலும் இருந்து பெறப்பட்ட பாலைக் கொண்டு நாராயணன் சிவபெருமானுக்கு பால் அபிஷேகம் செய்ததை போல் நாழும் பால் அபிஷேகம் செய்து நன்மைபெற முனைவோமாக. எமது பிறப்பின் பின் நிகழும் தொடக்குக் கழிவு, முடியிறக்கல், முதற்சோறாட்டல் போன்ற மங்களநிகழ்வின் போது இறப்பின் பின் நிகழும் மரணச்சடங்கு, காடாற்றுதல், ஆண்டுத்திவசம் போன்ற அமங்கல காரியங்களிலும் பண்டிகைகளிலும் விழாக்களிலும் முக்கியம் பெற்று விளங்குகின்றது. பாலானது இனம், மத பேதங்களை கடந்த நிலையில் உலகெங்கும் வாழும் அனைத்து மக்களும் எந்த ஒரு நிறைவுள்ளதாகவும் பினி ஆற்றும் அருமருந்தாகவும் பயன்பட்டு நிற்பதைக் காணலாம். நலம் அத்தனையும் அள்ளித்தரும் ஆரோக்கியமான பானமாகப் பாலையும் வேறுபொருட்களையும் வாரி வழங்கும் பசுவையும் அதன் இனத்தையும் பாதுகாப்பது நம் ஒவ்வொருவரதும் கடமையாகும். எம்மவர் மத்தியிலே பூஜிப்பதற்குரிய உயர்ந்த பொருளாக விளங்கும் கோமாதாவையும் போஜித்தும் பூஜித்தும் பெருமைகளத்தையும் பெறுவோமாக.

உசாத்துணை : [webside](#)

சௌவி. நிலக்சாஜினி பிரேமராஜ்

ஆங்கிலம்

மீட வருட முகிழ்நிலை ஆசிரியர்

ஆன்மீகமும் விஞ்ஞானமும்

ஆன்மீகம், விஞ்ஞானம் என்பவை இரு வேறுபட்ட எண்ணக் கருக்களாகும். இருப்பினும் இவ்விரண்டிற்குமிடையே நெருங்கிய தொடர்புகள் காணப்படுகின்றன. எமது சாதாரண வாழ்க்கைக்கும் ஆன்மீக வாழ்க்கைக்கும் எத்தனையோ வேறுபாடுகள் இருக்கின்றன. இந்த வகையில் “உள்ளம் பெருங்கோயில் ஊன் உடம்பு ஆலயம்” என்று திருமூலர் பாடிய பாடவின் உட்பொருளை உணர்ந்து வாழ்பவர்கள் ஆன்மீகவாதிகள். ஆனால் வி + ஞானம் = விஞ்ஞானம் என்பது வெளியை ஆராய்கின்ற அறிவு எனப்படுகின்றது. இதன்படி எமது ஆன்மீகம் சார்ந்து விடயங்கள் விஞ்ஞானத்துடன் தொடர்புபட்டு விஞ்ஞான பூர்வமான விளக்கமாகச் சொல்லப்படுகின்றது. எனவே விஞ்ஞானத்திற்கும் ஆன்மீகத்திற்கும் இடையேயுள்ள தொடர்பினை ஆராய்தல் பயனுடையதாகும். முதலில் உயிர்சார்ந்த சக்திகளாக திகழ்பவையெல்லாம் தெய்வீக சக்தியை அடித்தளமாகக் கொண்டு இயங்குபவையே ஆகும். ஒளிச் சக்தியின் உள்ளே வெப்பம், குளிர்ச்சி இரண்டும் இருக்கும். ஓட்சிசன் ஹெட்ரஜன் இரண்டும் சேர்ந்துதான் ஒளியாகத் தெரிகின்றது. உலகத்திலுள்ள சகல மதங்களிலுமே ஒளியைப் பற்றி மிக உயர்வாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

ஒளியைப் பாடாத ஆன்மீகவாதிகள் இல்லை எனலாம். இறை சக்தியை ஒளியாகப் பார்த்து அதைத் தன்னில் உணர்ந்து பரவசப்பட்டுத்தான் இவர்கள் பாடியுள்ளனர் எனலாம். உதாரணமாக “ஜோதி ஜோதி சிவம்! ஜோதிபரம்!” என்று இராமலிங்க அடிகள் ஜோதி வழிபாட்டின் உயர்வை உலகுக்கு உணர்த்தினார். அது மட்டுமன்றி “அருட் பெரும் ஜோதி, தனிப்பெருங் கருணை!” என்பது அவரது அற்புதமான சொற்றொராகும். இவர் மட்டுமன்றி “மாசற்ற ஜோதி மலர்ந்த மலர்ச்சுடரே!” என்றார் மாணிக்கவாசகர். “புருவ மத்தியில் ஒளிச்சுடராய் என்னைத் தியானிப்பவர்கள் என்னையே வந்தடைகின்றனர்” என்றார் கீதையின் நாயகனாகிய கண்ணபிரான். உபநிடதங்களில் சூரியனைப் பார்த்து “ஓ சூரியனே! உனது கிரணங் களைச் சுருக்கி தங்கத்தாலான மூடியைத் திறந்து உனக்குள் ஒளிர்கின்ற பரப்பிரம்மத்தை எனக்குக் காட்டுக! ஏனெனில் உனக்குள் ஒளிர்கின்ற அதுதான் எம்முள்ளும் உயிர்ச் சக்தியாய் ஒளிர்ந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதை அறிந்து கொண்டு விட்டேன்” என்று ரிஷி உரைக்கிறார். இதனைத் தொடர்ந்து தேவாரம், திருவாசகம் பாடிய நாயன்மார்களும் ஒளியைப் பற்றித்தான் பாடியிருக்கின்றனர். சொல்லிய பாட்டின் பொருள் உணர்ந்து பாடுபவர்களுக்கு இந்த உண்மை விளங்கும்.

காற்று ஒலியைக் கொண்டு வருகின்றது. சூரியன் ஒளியைக் கொண்டு வருகின்றது. என்று விஞ்ஞானிகள் முதலில் கூறி வந்தனர். இப்போது ஒலி, ஒளி ஆகியவற்றைத் தெய்வீக சக்தியாகிய ஈதரிக் என்று தான் சூரியனின் வழியாக காற்றின் வழியாக பூமிக்குக் கொண்டு வருகிறது என்று சொல்கின்றனர். விஞ்ஞானம் சொல்கின்ற இந்த ஈதரிக் என்று எல்லா இடங்களிலும் நீக்கமற நிறைந்திருக்கின்றது. இப்படி இயற்கையாக கிடைக்கின்ற சூரியான் உயிர்களுக்கு எழுச்சியை அளிக்கின்றது. சூரியனிடமிருந்து சந்திரன் அந்த ஒளியைப் பெற்று உயிர்களை அமைத்தப்படுத்துகின்றது. ஊதா நிறமாக ஒளிர்கின்ற ஈதரிக் அனர்ஜிக்கு ஈர்ப்பு சக்தி அதிகம் இந்த தெய்வீகசக்தியும் மனிதனிலுள்ள ஆக்ம சக்தியும்

ஒன்றையொன்று ஈர்ந்தது ஒன்றாக இணைந்து கர்மாவால் விளைகின்ற எண்ணங்களை இல்லாமற் செய்து மெளனமாய் இருக்கின்றபோது உள்ளுக்குள் பரநாதம் ஒன்று ஒலிப்பது போல் கேட்கும் என்பர். ஆகவே ஒளி என்பது புதிய விஷயமே இல்லை. ஏற்கனவே அணைவரும் அறிந்து ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட ஒன்றுதான் சமயம் சார்ந்த விடயம் தான் இங்கு விஞ்ஞானபூர்வ விளக்கமாகச் சொல்லப்படுகின்றது. என்பதைக் கருதலாம். அத்தோடு ஆத்மா என்பது நமது உள்ளத்தின் உள்ளே கட்டைவிரல் அளவிலான ஒளியாக இருக்கின்றது என வேதம் உரைக்கின்றது. இந்த ஒளியை சக்தி சேருகின்றபோது அது ஒலியாக மாறுகின்றது. ஒலியாக உட்புகுந்து மூளையிலுள்ள நியூரோன்களை ஒளிரச் செய்வது தான் உபதேசம். இதுவே ஆன்மாவைப் பற்றிய உண்மைகள் போதிக்கப் படுகையில் அவை ஒலியாக நம் செவிக்குள் புகுந்த மூளையை அடைந்து அங்கு அறிவு என்ற ஒளியை ஏற்றுகின்றன.

பிரணவ மந்திரம் என்று குறிப்பிடப்படுகின்ற ஓம் என்ற மந்திரத்தை மிக நீளமாகச் சொன்னால் நம் உடலில் பலவித நன்மைகள் ஏற்படும். தினமும் மூன்று வேளைகள் ஓம் என்ற ஒலியை எழுப்பி தியானத்தில் அமர வேண்டும். இவ்வாறாக ஒலிப்பயிற்சி, மூச்சுப்பயிற்சி ஆகிய இரண்டுமாக தியானம் அமைவது உடலாரோக்ஷியத்திற்கான தூண்டு கோலாகும். தியானம் செய்தல் என்பது ஒரு பழக்கமாக இருக்கிறதா? அல்லது அதன் பயனைப் புரிந்துகொண்டு செய்யப்படுகிறதா? என்று யோசியுங்கள் நமக்குள்ளே உயிரியாக சக்தி இருக்கின்றது. மூலத்தின் பிரதிபலிப்பு அது முழு சக்தியை ஒன்றுபடுத்தி அதனை நிலை நிறுத்தி அதனுள்ளே சிவத்தை உருவாக்குவதே தியானமாகும். நாம் இறைவனுக்காக சொல்லுகின்ற மந்திரங்கள் ஒரு ஒலிஅலை ஆகும். அந்த ஒலியலை என்னுள் நுழைந்து எனக்குள் பரவ வேண்டும். மந்திரங்கள் மிகக் கவனமாக அர்த்தபாவத்துடன் சொல்லப்படுகின்றபோது மந்திரங்களில் இருந்து வருகின்ற ஒலியலைகள் அப்படியே எல்லா இடங்களிலும் பரவி அந்த அலைகள் மறைந்து ஒலியாக வெளிப்படுகின்றன.

வெப்பம், வெளி, ஒளி என்று நாம் விஞ்ஞான வகுப்பில் படித்திருக்கின்றோம். ஆனால் இவற்றின் உண்மைத் தன்மையை வேதாந்தம்தான் சொல்லியிருக்கின்றது. ஒலியானது காற்றின் உதவியுடன் எங்கும் பரவி அந்த ஒலியே ஒளியாகிவருகிறது. அப்படி வெளிப்படுகின்ற ஒளி அசைவதால் அனுக்கள் அசைந்து ஒன்றுபட்டு பொருள்களாகின்றன. இதை உணர்த்தவே பரமசிவனின் ஒரு கையில் உடுக்கையும், மறு கையில் நெருப்பும் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது என வரலாறுகள் பகர்கின்றன. விஞ்ஞானத்தில் சொல்லப்படுகின்ற மறு தாக்கம் என்பதற்கிணங்க ஒர் எதிர் மறைச் சக்திக்கு எதிராகச் செயல்படுகின்ற போராட்டமாக இருந்தால் அது ஆன்மீக மாக இருக்கவேண்டும். அப்படிச் செய்தால் அது வாழ்க்கையின் வெற்றிக்கு நம்மை இட்டுச் செல்லும் என்பது விழுமியக்கருத்தாகும்.

இந்து சமயத்தில் மூலாதாரக்கணபதி என்ற சொல்கின்றார்களே அதன் பொருள் சத்தியாய் கீழே கிடப்பதை மேலே ஏற்றத்தான் பிள்ளையாருக்கு தோப்புக்கரணம் போடுவது காதைப் பிடித்துக் கொண்டு அரைவாசிஉட்காந்து எழுகின்ற பயிற்சி உடலைக் குலுக்கி குண்டலினியை மேலே எழுப்பத்தான் இது போன்று சிதறு தேங்காய் அடித்தல்

என்ற செயலில் கால்களை ஊன்றி உந்தி தேங்காயை ஒங்கி அடிக்கின்ற போதும் குண்டவினி மேலே ஏறும் என்பது ஆன்மீகம் கூறும் விஞ்ஞானபூர்வ விளக்கமாகும்.

இந்த பூமிக்கு அனுப்பப்பட்ட அனைவருமே ஒருவகையில் மன நோயாளிகள் தான். கர்மத்தை விடுத்து மனதை சரிப்படுத்துவதற்காகத்தான் இந்த பூமி என்ற மருத்துவமனைக்கு நாம் அனைவரும் அனுப்பப்பட்டிருக்கின்றோம். கர்மம் என்பது மனதை அலைக்கழிக்கவைப்பது என்றால் நாம் மன நோயாளிகள்தான்.

இந் நிலையில் புதிய கண்டுபிடிப்புக்கள் எல்லாமே இருப்பவற்றிலிருந்து தான் கண்டுபிடிக்கப்படுகின்றனவே தவிர நாமாக புதிதாக ஒரு பழுவையோ, பூச்சியையோ உருவாக்கி விட முடியாது. இருப்பதைப்போல் ஒன்றை உருவாக்க விஞ்ஞானத்தால் முடியும். அதற்கு க்ளோனிங் செய்த டோலி என்ற ஆட்டுக்குட்டி சாட்சி ஆகும். ஆனால் அதில் உணர்வை புகுத்த முடியாது. எல்லாமே ஆற்றல் அந்த ஆற்றல் எங்கிருந்து வருகின்றதோ அதைத்தான் பிரம்மம் என்ற இந்து தர்மம் சொல்கின்றது?

எனவே ஆக்ம சாதகர்கள் தம்மையும் தம்பிறவியின் நோக்கத்தையும் புரிந்து கொண்டு தமக்குரிய கடமைகளைச் செய்கின்ற போதிலும் பரிணாமத்திலும், ஆன்மீகம் சார்ந்த விஞ்ஞான நுட்ப முறைகளினையும் அறிந்து அல்லது கவனத்தைச் செலுத்தி பொருள் புரிய வாழ்க்கையை புரிந்துணர்வுடன் வாழப்பழகிக் கொள்ள வேண்டும்.

கஜேந்தினி யரநிருபசிங்கம்
நடனத்துறை
2ம் வருட முகிழ்நிலை ஆசிரியர்

சைவசித்தாந்தத்தில் விடுதலை

சைவசித்தாந்தத்தில் உயர்ந்த நோக்காகவும், உன்னத இலட்சியமாகவும் அமைவது விடுதலையாகும். இங்கு விடுதலை என்பது முத்தி, வீடு, மோட்சம், நிர்வாணம், அருகத் நிலை எனப் பலவாறாக இந்நிலை காட்டப்படுகின்றன. மேலும் விடுதலை என்பது பந்தம், கட்டு, மலம், பாசம் எனச் சுட்டப்பெறும். அஞ்ஞான நிலையினின்று விடுபடுதலைக் குறித்து நிற்கின்றது. மல பந்தங்களில் இருந்து ஆன்மா விடுபட்டு தன் சுயரூபத்தை உணர்ந்து உயரிய நிலையடைவதே முக்தியாகின்றது. இருவினையொப்பும், மலபரிபாகமும் ஆன்மாக்களுக்கு சிவஞானத்தால் வந்துற்ற வேளையில் மலத்தடைகள் நீங்கி, ஒன்றாகி இரண்டற்ற தன்மையால் பரிபூரணமான சிவனைப் பொருந்துதல் மாத்திரமன்றி அந்தச் சிவமாகவே நிற்பதே சைவ சித்தாந்த முத்திக்குரியதாகுமென சைவசித்தாந்தம் விளக்கமாக விபரித்துக் கூறுகின்றது.

சைவநூர்யன் ஓர் பார்வை

உலகின் மதங்களுள் காலப்பழமை யும், பெருமையும் கொண்ட மதம் சைவசமயம் ஒன்றேயாகும். காரணம் சைவம் தோன்றிய காலம், தோற்றுவித்த வன் யார்? என்று யாருக்கும் தெரியாது. சங்ககாலத்து அகநானூறு, புறநானூறு, சிலப்பதிகாரம், கலித்தொகை, பத்துப்பாட்டு எனும் நூல்களில் சிவபெருமானைப் பற்றியும் சைவத்தைப் பற்றியும் கருத்துக்கள் காணப்படுகின்றன. சாதி, சமயம், மொழி, கலாசாரம், நாடு எனும் காரணங்களால் பிரிந்து கிடக்கும் மனித இனத்தை இறைவன்முன் எல்லோரும் சமன் எனும் உணர்வை பரவச் செய்தவர்கள் சைவசமயக் குரவர்கள். திருஞானசம்பந்தர் இறைவனைத் தலைவராக வைத்துப் பதிகங்கள் பாடியவர். சுந்தரரோ தன் தேவாரத்தில் “நல்லிசை ஞானசம்பந்தர்” என்று குறிப் பிட்டுள்ள தோடு, இறைவனைத் தன் தோழனாகக் கொண்டு ஆடியும், பாடி யும் மிக்க மகிழ்ச்சியுடன் பதிகங்களைப் பாடியுள்ளார். இவையாவும் ஆண்டவனிடத்தில் அதீத அன்பு கொண்டு பாடப் பட்டுள்ளது. நாவுக்கரசரோ “என் கடன் பணிசெய்து கிடப்பதே” என்பதை தாரக மந்திரமாக கொண்டவர். தானே உழவாரம் ஏந்தி கோவில் கோவிலாகச் சென்று பணிசெய்தார். இதனால் தான் அப்பர் சுவாமிகள் இவரை சைவத் தொண்டின் திருவுருவமே என்று பாராட்டினார். மாணிக்கவாசகர் “திருவாசகம்” எனும் பதிகத்தைப் பாடினார். இது பக்தி நெறி யின் மனிமுடியாகும் எனப் பெருமை யுடன் புகழப்படுகிறது. இத்தகைய நாயன்மார்கள் தொடக்கம் சேக்கிழார் காலம் வரை சைவசமயத்தின் பொற் காலம் எனக் கூறுவர்.

படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், மறைத்தல், அருளால் யாவும் சிவனின் சிறப்பான தொழிலாகும். இதனை நாம் நாயன்மார்களின் வாழ்க்கையில் கண்டு கொள்ளலாம். இறந்தவர் - பிழைத்ததும், நோயுற்றோர் - நலம் பெற்றதும், ஊமை பேசியதும், பார்வையிழந்தோர் - ஓளி பெற்றதும், பொதுமக்கள் வாழ்வில் நடை பெற்றன. இந் நிகழ்வுகளினாலேயே சைவசமயம் முழு நம்பிக்கையுடன் வளர்ந்து வரலாயிற்று. இவர்களைப் போலவே காரைக் காலம்மையாரும் இறைவனால் அம்மை யேயென்று அழைக்கப்பட்டு ஆட்கொள்ளப்பட்டவர். இவரைப் போன்று நந்தி யின் அருள் பெற்றவர் திருமூலர். “என்னை நன்றாக இறைவன் படைத்தனன். தன்னை நன்றாகத் தமிழ் செய்யுமாறே” என்பது அவரின் திருவாக்கு. சிவபெருமான் முப்புரங்களை ஏரித்தார் என்பதற்கு திருமூலர் மிக அழகான கருத்துக்களைத் தந்துள்ளார். அதாவது ஆணவும், கன்மம், மாயை எனும் மும் மலங்களையும் தூல உடம்பு, குக்கும உடம்பு, தாரண உடம்பு எனும் மூன்று உடல்களையும் அழித்தார் என்பதே பொருளாகும்.

இவரைப் போலவே சேக்கிழார் பெரியபுராணத்தின் சிறப்பினைப் பாடி யுள்ளார்.
“உலகெலாம் உணர்ந்தோதற் கரியவன்”

என முதற் பாவிலும்

“ஓதி ஏறினார் உய்யு உலகெலாம்”

என இடையிலும்

“நின்ற தெங்கும் நிலவி உலகெலாம்”

என கடையிலும் கூறியுள்ளார்.

இல்லறம் எனும் மரத்திற்கு அடித் தளமாக, ஆணிவேராக விளங்குபவர் மனைவியே என்பது சேக்கிமார் கருத்து, திருவள்ளுவரும் இக் கருத்திலேயே ஒரு மனிதனின் வாழ்வு சிறப்பதும், குன்று வதும் மனைவியின் சிறப்புச் செயல் பாடுகளிலேயே அமையும் என்றார்.

“இல்லதென் இல்லவள் மாண்பனால் உள்ளதென்
இல்லவள் மாணக்கடை”

என வள்ளுவர் இக்கருத்தை அழுத்தமாகக் கூறியுள்ளார். திருநீறு, உருத்திராட்சம் ஆகியவற் றின் பெருமையும் வரையப்பட்ட சிலை களும், சிறபங்களும், சமயத்தின் சிறப்பினை விளக்குகின்றன. கோவில்களில் நடைபெறும் திருவிழாக்கள், நித்திய பூசைகள் யாவும் மக்கள் மனதை ஒரு நிலைப்படுத்துகின்றன. எந்த ஒரு உருவத்தில், எந்தவொரு பெயரில், அந்த வழிபாட்டை ஏற்றுப் பரம்பொருள் அருள் வழங்குவான் என்று கூறுவது சைவசமயம் ஒன்றாகும்.

இவ்வாறு புராணங்களும், இதிகாசங் களும், சடங்குகளும், சம்பிரதாயங்களும் சைவசமயத்தின் நெறிகளை மக்களுக்கு உணர்த்துகின்றது. புராணக் கதைகள் கடவுளைப்பற்றிக் கூறுவதுடன், நித்திய வாழ்க்கையில் கஸ்ரங்களையும், துள்பங்களையும் அனுபவித்தவர்கள். பின் அவர்களுக்கும் கடவுள் அருளால் அவைகள் நீங்குவதும் குறிப்பிடப்படுகின்றது. மனித வாழ்வில் எத்தனையோ கஸ்ரங்களும், பிரச்சினைகளும் வருமென உணர்த்தவே எத்தனையோ புராணக்கதைகள் எழுந் துள்ளன. இவற்றை உணர்ந்த ஒவ்வொரு மனிதனும் தன் வாழ்க்கையில் நன்கு வாழ முடியும்.

செல்வி. வழிநைவி மகீரதசர்மா
நடனத்துறை
2ம் வருடம்

இலயாங்கள்ல் புதைந்துள்ள அர்வியல் உண்மைகள்

இந்தியாவில் என்னற்ற கோவில்கள் உண்டு. ஆனால் அவையனைத்தும் ஆகம நெறியில் கட்டப்பட்டுள்ளதா என்றால் இல்லை என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். பூமியின் காந்த அலை எங்கு அடர்த்தியாக ஒடுகிறதோ அங்கு கோவில்கள் கட்டப்பட வேண்டும். அது கிராமமாகவோ, நகரமாகவோ, மலைமீதோ எங்கு வேண்டுமானாலும் இருக்கலாம். பூமியின் வடதென் துருவகாந்த அலை எங்கு அதிகமாக உள்ளதோ அங்கு கட்டப்பட வேண்டும். முக்கியமான கடவுள் இருக்குமிடமான கர்ப்பக்கிரகம், மூலஸ்தானத்தின் இந்த அலை அதிகமாக இருக்கும். சரியாகச் சொல்வதெனில் இந்த மூலஸ்தானத்தில் சிலை இடம் பெற்ற பிறகே கோவிலின் அமைப்பு கட்டப்படும். இந்த இடத்தில் தாமிரத் தகடுகள் வேத வரிகளைச் செதுக்கி புதைக்கப்படும். இவ்வாறு ஏன் செய் கிறார்கள் என்றால் காந்த அலைகளை சுற்றிலும் பரப்பவே. எனவே ஒருவர் தொடர்ந்து கோவிலுக்குச் சென்று சிலையை வலப்புறமாக சுற்றிவந்தால் அவர் பூமியின் காந்த ஆற்றலைப் பெறுவார். அவரின் உடல் இந்த ஆற்றலை கிரகித்துக்கொள்ளும். இவ்வாற்றல் அவர் நலமுடன் வாழ வழிவகுக்கும். இது அறிவியல் பூர்வமான உண்மை.

மேலும் கர்ப்பக்கிரகம் மூன்று திசையிலும் மூடப்பட்டுள்ளதால் ஆற்றலை அதிகப்படுத்தும். மூலஸ்தானத்திலிருக்கும் விளக்கும் வெப்ப ஆற்றலை வெளிப்படுத்தும். மணியோசை பக்தர்களின் மனதினை அலைபாயவிடாமல் ஒன்றியிருக்கச் செய்யும். இது மன அழுத்தத்தினைக் குறைக்கும். மேலும் மனம் வீசும் மலர்கள் ஒருவிதமான நல்ல ஆராவை (Aura - ஒருவரைச் சுற்றியுள்ள மனித காந்தசக்தி) வெளிப்படுத்தும். கடவுளின் சிலைகளை கற்புரம், துளசி மற்றும் பிற பொருள்களைச் சேர்ந்து கழுவி அந்த நீரைத் தீர்த்தமாகத் தருவார்கள். அதில் மிக அதிகமான காந்த சக்தி உண்டு. அத் தீர்த்தத்தினை தாமிரபாத்திரத்திலிட்டுத் தருவார்கள். இது பற்சொத்தை மற்றும் சளி, இருமல் மற்றும் வாய்த் துர்நாற்றத்தினைப் போக்கவல்லது. இதன்மூலம் நமது முன்னோர்கள் பல நோய்களைக் குணப்படுத்தியுள்ளார்கள். மேலும் தீபாராதனை காட்டும் போது மிக அதிகமான சக்தி வெளிப்படும். எனவேதான் ஆண்களை சட்டை யில்லாமலும் பெண்களை அதிக அணி கலன்களோடும் கோயிலுக்கு வரச் சொன்னார்கள்.

சௌவி. ஜீவகி
கணிதம் - A
1 ம் வருடம்

சைவ சித்தாந்தம் கூறும் முப்பொருள் உண்மை

சைவத்தின் நிலைகளாக விளங்குவது சைவ சித்தாந்தம் ஆகும். சைவம் + சித்து + அந்தம் எனப் பிரித்துப் பார்த்தால் சைவத்தின் முடிந்த முடிவாக விளங்குகின்றது. சைவ சித்தாந்தம் கூறும் செய்தி முப்பொருள் உண்மையை தெளிவு படுத்துகிறது. முப்பொருள்களாவன பதி, பச, பாசம் ஆகும். இவை அனாதி ஆனவை.

பதியைப் பற்றி நோக்குவோமானால் பதிக்கு கூறும் நிலைகள் உள்ளன.

1. சொருபநிலை

2. தடத்தநிலை

சொருப நிலையில் இறைவன் குணம், குறி அற்றவனாகவும் மனம், வாக்கு காயம் என்பவற்றுக்கு எட்டாதவனாகவும் காணப்படுகிறான். இந்நிலையிலுள்ள இறைவனை பரமசிவம் என அழைப்பதுடன் ஆன்மாக்கள் மேல் கொண்ட கருணையினால் ஆன்மாக்களுக்கு அருள் பாலிக்கும் பொருட்டு பல படிகள் இறங்கி வருகின்றான். இந் நிலையே தடத்தநிலை எனலாம். இந்நிலையில் இறைவன் குணம், குறி உள்ளவனாகவும் மனம், வாக்கு, காயம் என்பவற்றால் அறியக் கூடியவனாகவும் இருப்பான். இந்நிலையில் அருவம், உருவம், அருவருவம் எனும் திருமேனிகளை எடுப்பான். அருவத்திருமேனிகளாக சிவம், சக்தி, நாதம், விந்து என்பனவும் உருவத்திருமேனிகளை திருமால், பிரம்மன், மகேஸ்வரன் என்பனவும் அருவருவத் திருமேனிகளாக சதாசிவம் என்பனவும் காணப்படுகின்றன. இறைவன் எண் குணங்களை உடையவனாக விளங்குகின்றான். தன் வயத்தனாதல், தூய உடம்பினாதல், இயற்கை உணர்வினாதல், இயல்பாகவே பாசங்களிலிருந்து நீங்குதல், வரம்பில் இன்பம் உடைமை, வரம்பில் ஆற்றல் உடைமை, முற்றும் உணர்தல், பேரருள் உடைமை என்பனவாகும். இறைவன் படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், அருளல், மறைத்தல் ஆகிய ஐந்தொழில்களைச் செய்கின்றான்.

பதியைப் பற்றி கூற வந்த சைவ சித்தாந்த சாஸ்திரங்களில் ஒன்றான உமாபதி சிவச்சாரியாரின் திருவருட்பயனில்

“அகரடயிர்போல் அறிவாகினிற்கும்

நிகரில் இறை நிற்கும் நிறைந்து”

எனக் கூறப்படுகிறது. “அ” என்ற எழுத்து எல்லா எழுத்துக்களோடு சேர்த்தும் தனித்தும் இருப்பது போல இறைவனும் சேர்த்தும் தனித்தும் விளங்குகின்றார். இறைவனுடன் சேர்ந்த சக்தியை அர்த்தநாரீஸ்வரர் வடிவம் என்று கூறுகின்றோம். அவ்வடிவத்தை கூற வந்த உமாபதி சிவச்சாரியார் திருவருட்பயனில் “தன்னிலமை மன்னுயிர் கள் சாரத்தரும் சக்தி பின்னமிலான் எங்கள் பிரான்” என்று குறிப்பிடுவதன் மூலம் ஆன்மாக்களுக்கு அருளும் பொருட்டு என்றும் பிரிவில்லாத திருவருட் சக்தியோடு இணைந்துள்ளார்.

அடுத்த முப்பொருள்களில் ஒன்றாகிய பச என்பது ஆன்மா என்றும் உயிர் என்றும் பொருள்படும் பசவும் அனாதியானது ஆன்மாவுக்கு அழிவு இல்லை. ஆன்மாவுடன் சேர்ந்த சரீரத்திற்கே அழிவுண்டு ஆன்மா பிறப்பு எடுத்ததன் நோக்கம் இறைவனை அடைவதற்கு ஆகும். பசவின் இயல்பை சைவசித்தாந்தம் விரித்துரைக்

கின்றது. ஆன்மாவின் எண்ணிக்கையை பற்றி கூற வந்த உமாபதி சிவாச்சாரியார்

“பிறந்த நாள் மேலும் பிறக்கும் நாள் போலும்

துறந்தோர் துவப்போர் தொகை”

என்கிறார். இதன் மூலம் இவ்வளவு நாள் முக்தி அடைந்த ஆன்மாக்களையும் இனிமேல் முக்தி அடையப்போகின்ற ஆன்மாக்களையும் அளவிட்டு கூற முடியாது. அதே போல் இவ்வளவு நாள் பிறந்த ஆன்மாக்களையும் இனிமேல் பிறக்கப்போகின்ற ஆன்மாக்களையும் அளவிட்டு கூற முடியாது. இதனுடாக ஆன்மாக்களின் எண்ணிக்கை வரையறையற்றது.

ஆன்மாக்களின் வகையினை பின்வருமாறு கூறுகின்றார்.

“தீரி மலத்தார் ஒன்றதனில் சென்றார்கள் அன்றி

ஒரு மலத்தாரையும் உளர்”

என்பதன் மூலம் ஆணவம், கன்மம், மாயை ஆகிய மும்மலங்களையுடையவர் சகலர் என்றும், ஆணவத்தையும் கன்மத்தையும் உடையவர் பிரளாயகலர் என்றும் ஆணவத்தை மட்டும் உடையவர் விஞ்ஞானகலர் என்றும் வகைப்படுத்துவர். மூன்று திறத்துள்ளவரும் ஆணவத்தால் கட்டுண்டுள்ளனர் என்பதனை திருவருட்பயன் பின்வருமாறு கூறுகின்றது.

“மூன்று திறத்துள்ளாரும் மூல மலத்துள்ளார்கள்

தொந்துள்ளார் துணை”

பாசம் என்பதற்கு தலை, கட்டு எனும் பிறபெயர்களும் உண்டு. ஆணவம், கன்மம், மாயை எனும் மூன்று வகையாக அமைந்துள்ளது. மும்மலங்களில் ஆணவமே கொடியது என்பதால் அதற்கு தனி அதிகாரம் வகுத்து திருவருட்பயனில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

“ஒரு பொருளும் காட்டாது இருள் உருவம் காட்டும்

கிருபாருளும் காட்டாது திடு”

இருள் தான் மறைத்து வைத்துள்ள பொருளை காட்டாது விடினும் தனது வடிவத்தை காட்டும் ஆணவம் தன்னையும் காட்டாது தான் சேர்த்துள்ள ஆன் மாவையும் காட்டாது

“ஆகாதியேலணைய காரணமென் முக்தி நிலை

பேசாதுகவும் பின்னி”

என்பதனுடாக ஆணவம் இடையில் வந்து சேருவதாக இருந்தால் ஆன்மாவுடன் முத்தி நிலையிலும் வந்து சேரும். ஆனால் முத்தி நிலையில் சேர்வது இல்லை. ஆகவே ஆணவம் அனாதியாகவே ஆன்மாவுடன் உள்ளது.

“விழவாமளவும் விளக்கனைய மாயை

வடிவாதி கன்மத்து வந்து”

என்பதனுடாக இருட்டில் இருந்து நீங்க விளக்கு எவ்வாறு பயன்படுகிறதோ ஆணவ இருளில் இருந்து நீங்க மாயை ஆகிய தனு, கரண, போகங்கள் பயன்படும்.

கடவுள், ஆன்மா, மலங்கள் என்பவற் றின் தொடர்பு பற்றி கூறும் போது சத்தாகிய இறைவன் எல்லாவற்றையும் அறிவர். அசத்தாகிய பாசம் ஒன்றையும் அறியாது. இரண்டையும் சேரக்கூடிய தன்மை ஆன்மாக்களுக்கு உள்ளதால் சத்து + அசத்த = சதசத்து என அழைக்கப்படுகிறது.

ஆன்மாக்கள் பாசங்களிலிருந்து நீங்கி இறைவனை சேர சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் என மார்க்கங்கள் உள்ளன. சைவ நாயன்மார்கள் சைவ நாற்பாதங்களை பின்பற்றி கடவுளை அடைந்தார்கள்.

செவ்வி-திவாஜினி செவ்வராஜா
கணிதம் (ஆங்கில மொழி)
3 ம்வருட முகிழ்நிலை ஆகிரியர்

வித்தக விநாயகனே....

அன்பின் சொருபமே!
அன்பின் சொருபமே!
ஆண முகத்தானே!
எம் ஆணவம் அழித்தோனே!
வித்தக விநாயகா....

அன்னை பார்வதியின்
அருந்தவ புதல்வா!
ஆடல் நாயகனின்
ஆசைப் பாலகா!
விந்தைகள் பலசெய்து
விநோதமாக
வீறுநடை போட்டு
வீற்றிருக்கும் - என்
வித்தக விநாயகனே....

சின்னக் குழந்தைகளின்
செல்லத் தோழனே!
செல்லப் பிள்ளையாரே!
சிறப்பைத் தந்திடுவாய்
நா வன்மை கொடுத்திடுவாய் - என்
வித்தக விநாயகனே....

சோகங்களை நீக்கி
சுகம்தனை தந்து
செல்வ வளத்தினைத் தந்திடுவாய்
அகிலமென்று
அனைவருக்கும் உணர்த்தியோனே! - என்
வித்தக விநாயகனே.....

செல்வி. வே.தமிழாநிலி
ஆரம்ப கல்வி - A
2ம் வருடம்

கோபுர கலசம் ஊரைக் காக்கும் இடிதாங்க

மன்றாராட்சிக் காலத்தில் ஊரில் கோயில் கோபுரத்தை விட உயரமாக எந்தக் கட்டிடமும் இருக்கக்கூடாது என்ற எழுதாத சட்டம் இருந்தது.

கோயில்களையும் உயரமான கோபுரங்களையும் கலசங்களையும் பார்த்திருப்பிர்கள். அவற்றிற்கு பின்னால் இருக்கும் ஆன்மீக விளக்கம் எமக்கு தெரியாது. ஆனால் அதற்குப் பின்னால் எவ்வளவு பெரிய அறிவியல் ஒளிந்திருக்கிறது. எனத் தெரியுமா? கோபுரத்தின் உச்சியில் தங்கம், வெள்ளி, செப்பு அல்லது ஐம்பொன்னால் செய்யப்பட்ட கலசங்கள் இருக்கும். இக்கலசங்களிலும் அதில் கொட்டப்படும் தானியங்களும், உலோகங்களும் மின் காந்த அலைகளை ஈர்க்கும் சக்தியை கலசங்களுக்கு கொடுக்கின்றன. இதற்காக நெல், கம்பு, கேழ்வரகு, தினை வரகு, சோளம் மக்காசோளம், சாமை, எள் என்பவற்றை கலசத்தினுள் கொட்டினார்கள் குறிப்பாக வரகு தானியத்தை அதிகமாக கொட்டினார்கள். காரணத்தை தேடிப் போனால் ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. “வரகு” மின்னலைத் தாங்கும் அதீத சக்தி உள்ளது என்பதை அறிவியல் கூறுகின்றது.

பன்னிரண்டு வருடங்களுக்கு ஒரு முறை குடமுழுக்கு விழா என்ற பெயரில் “கலசங்களில் இருக்கும் பழைய தானியங்கள் நீக்கப்பட்டு புதிய தானியங்கள் நிரப்பப் படுகிறது. இதை இன்று சம்பிரதாயமாக கடைப்பிடிக்கிறார்கள். காரணம் தேடினால் அந்த தானியங்களுக்கு பன்னிரண்டு வருடங்கள் தான் சக்தி இருக்கிறது. அதன் பின்பு அது செயல் இழந்து விடுகிறது. இதற்கான காரணத்தை ஆராய்ந்தார்கள்.

ஒர் இடத்தில் எது மிக உயரமாக இருக்கிறதோ அவ்விடத்தில் அமைந்த இட தாங்கியே முதலில் “ஏர்த்” ஆகும். மேலும் அது எத்தனை பேரின் உயிரைக் காக்கும் என்பது அதன் உயரத்தைப் பொறுத்தது. இதனால் தான் கலசங்கள் இடிதாங்கிகள் எனக் கூறப்படுகிறது. உதாரணமாக கோபுரத்தின் உயரம் ஐம்பது மீற்றர் எனின் நூறு மீற்றர் விட்டம் உள்ள பரப்பில் எத்தனை பேர் இருந்தாலும் அவர்கள் இடி மின்னல் தாக்கத்திலிருந்து காக்கப்படுவர். அது சுமார் 7500 மீற்றர் பரப்பில் இருக்கும் மனிதர்கள் காக்கப்படுவர். சில கோயில்களுக்கு நான்கு கோபுர வாயில்கள் உள்ளன. எனவே நாலாபுறமும் 7500 மீற்றர் பரப்பில் இருக்கும் மனிதர்கள் காக்கப்படுவர். சில கோயில்களுக்கு நான்கு கோபுர வாயில்கள் உள்ளன. எனவே நாலாபுறமும் 7500 சதுர மீற்றர் பரப்பை காத்து நிற்கிறது. இதனால் தான் கோயில் கோபுரங்களில் உயரத்தை விட வீடுகள் மற்றும் ஏனைய கட்டிடங்களின் உயரம் குறைவாக இருக்க வேண்டுமென்கூறுவர் நம் முன்னோர். ஆதலால் தான் “கோயில் இல்லா ஊரில் குடியிருக்க வேண்டாம்” என்ற பழமொழி கூறப்பட்டிருக்கிறது. எமது முன்னோர்களின் அறிவியலுக்கு இது ஒரு எடுத்துக்காட்டாகிறது.

செ. நிவேநா
விஞ்ஞானம் - தமிழ் B
1ம் வருட முகிழ்நிலை ஆசிரியர்

தாண்டவ மூர்த்தியன் ஐந்தெழுத்தும் மூவகை ஒளியும்

திருமூலர் காலத்தில் முதன்முதலாக தோற்றம் பெற்ற சொல் “தாண்டவம்” ஆகும். தாண்டவம் என்ற சொல்லின் பொருள் “முன்னும் பின்னும் குதித்துத் தாவி தாண்டி ஆடுவதைத்” தான் குறிக்கின்றது. இறைவன் ஆடிய தாண்டவங்களின் எண்ணிக்கை பற்றி பலவிதமான கருத்துக்கள் இருக்கின்றன. “ஏழு வகைத் தாண்டவம்” என்ற நூலில் மயிலைச் சீனி வேங்கடசாமி அவர்கள் கூற்றின் படி

படைத்தல் செயல் - காளிகாதாண்டவம்

காத்தல் செயல் - சந்தியா தாண்டவம் (யிர்கள் செய்த நல்வினை, தீவினை என்றும் இரு வினைகளுக்குத் தக்கபடி இன்பக்காத்தல், துன்பக்காத்தல் என்று இரண்டு விதத்தால் செயல்களைச் செய்கின்றார்)

அழித்தல் செயல் - சங்கார தாண்டவம்

மறைத்தல் செயல் - திரிபுர தாண்டவம்

அருளல் செயல் - ஊரத்துவ தாண்டவம்

ஐஞ்சொல் “ஆனந்த தாண்டவம்” முதல் மூன்று செயல்கள் மலத்தினிடத்தேயும், பின் இரண்டு செயல்கள் உயிர்களிடத்தில் நிகழும் சைவசித்தாந்த சமயத்தில் “பஞ்சகிருத்தியம்” என்ற ஐஞ்செயல் கூறப்படுகிறது. இந்த ஐஞ்செயல்களை விளக்குவது தான் ஆனந்த தாண்டவத்தின் சிற்ப உருவம் நான்காம் திருமுறையில் கோயில் பதிகத்தில் கூறப்படுவதாவது

“குனித்த புருவமும் கொவ்வைச் செவ்வாயில் குமின்சிரிப்பும்

பனித்த சடையும் பவளம் போல் மேனியில் பால் வெண்ணீரும்

இனித்தும் உடைய எடுத்த பொற்பாதமும் காணப்பெற்றால்

மனிடுத் தப் பிறவியும் வேண்டுவதே, இந்த மாநிலத்தே!

“திருவைந்தெழுத்து” அல்லது “பஞ்சாட்சரம்” என்பது ஐந்தொழிலைக் குறிக்கின்ற ஐந்து மறைபொழி (மந்திரமாகும்) அது ந - ம - சி - வா - ய ஒவ்வொரு எழுத்தும் தாண்டவ மூர்த்தியின் ஒவ்வொரு செயலைக் குறிக்கின்றன.

ந - தீச்சுடரை ஏந்திய கை

ம - முயலகன்

சி - உடுக்கையாகிய துடியை ஏந்திய கை

வா - வீசிய கரமாகிய கஜஹல்தம்

ய - அபய முத்திரையாக உள்ள கை

குறிக்கின்றன. நமசிவாய பதிகத்தின் ஒவ்வொரு செய்யுளின் இறுதியிலும் நமசிவாய எனும் ஐந்தெழுத்தைக் கூறுகிறார். “நற்றுணையாவது நமசிவாயவே”, “நாவினுக் கருங்கலம் நமசிவாயவே”, நலமிக்க கெடுப்பது நமசிவாயவே”, நல்லக விளக்கது நமசிவாயவே”

“பண்ணிய உலகினிற் பயின்ற பாவத்தை

நண்ணி நின்றறுப்பது நமசிவாயவே”

நாவுக்கரசர் தில்லைச் சிற்றம்பலத்து ஆடும் பெருமானை மற்ற அருளாளர்கள் போல ஐந்தொழில் விளக்கக் குத்தாகவோ, ஐந்தெழுத்தின் விரிவாகவோ, விளக்கும் பொருளாகவோ மாறாக “முவகை சோதியாக” காண்கிறார்.

“கார் ஒளியதிருமேனிச் சௌக்கன் மாலும்

கடிக்கமலத்து இருந்த (அ) யனும் காணா வண்ணம்

சீர் ஒளிய தழுல்பிழப்பு ஆய்நின்ற தொல்லைத்

திகழ் ஒளியை : சிந்தனை மயக்கம் தீர்க்கும்

ஏர் ஒளியை : இருநிலனும், விசம்பும், விண்ணும்

ஏழ் உலகும் : கடந்து அண்டத்து அப்பால் நின்ற

பேர் ஒளிமை : பெரும்பற்றிப் புலியூரானை பேசாத நாள் எல்லாம் பிறவாநாளோ”

தொல்லைத் திகழ் ஒளி - திருமாலும் பிரமனும் இருவரும் அறியாத ஒளி, அதாவது பழமையான ஒளி

ஒரோளி - அறியாமை அழித்து அறிவு மட்டுமே பெருக்கிக் கொண்டே இருக்கும் அருள் என்ற ஒரோளி

பேரோளி - எல்லாவற்றையும் கடந்து அண்டத்து அப்பால் நின்ற ஒளி

உசாத்துணை நூல்கள் : சைவநெறியும் மூவர் தமிழும்

சௌல்வி. தூர்சிகா தயாபரன்
நடனத்துறை
2ம் வருட முகிழ்நிலை ஆசிரியர்

ஆடிமாதமும் பெண்களும்

ஆடிமாதம் என்றாலே அம்மன் மாதம் என்று சொல்வார்கள். அம்மன் ஆலயங்களில் அந்த மாதம் முழுவதும் திருவிழாக்கோலமாக காணப்படும். ஆடி மாதம் அம்பிகை பிறந்த மாதம் என்று சொல்லுவார்கள் சிலர் அம்பிகை தனது அருள்ளுளியை முழுமையாக தரும் மாதம் என்று சொல்வார்கள். அதனால் தான் ஆடி மாதம் முக்கியத்துவம் பெறுகிறது. ஆடி மாதத்திலே வரும் ஒவ்வொரு விழாவும் பெண்களை சுற்றியே அமைந்திருக்கும். ஆதிகாலத்திலிருந்து இன்று வரை ஆடி மாத விழாக்கள் பெண்களின் வாழ்க்கையுடன் இரண்டறப் பின்னிப்பிணைந்துள்ளது. சக்தி வழிபாடு மிகவும் தொன்மையானது ஆதிகாலத்தில் இந்த வழிபாட்டை தாய்மை வழிபாடு என்றெ கூறினார்கள். உலகின் முதல்வழிபாடாக சக்தி வழிபாடு கருதப்படுகிறது. சதாசிவன், மகேஸ்வரன், ருத்ரன், விஷ்ணு, பிரம்மா ஆகிய 05 பேரை தனது அம்சமாக உருவாக்கிய அன்னை, பிறகு ஹ்ரீம் எனும் பீஜத்தில் எழுந்தருளியாக திருமூலர் கூறியுள்ளார். “அம்பிகையை சரணடைந்தால் அதிகவரம் பெறலாம்” என்பது மகாகவி பாரதியாரின் வாக்கு. “முக்கண்ணியை தொழுவோர்க்கு ஒரு தீங்கில்லையே” என்கிறார் அபிராமிப் பட்டர்கல்வி, செல்வம், வீரம் ஆகிய மூன்றையும் தருபவள்சக்தியே.

அண்டங்கள் அனைத்தையும் அதிரவைக்கும் ஆற்றலை அன்னை பெற்றிருந்தாலும் தூய்மை அரவணைப்பையும் காட்டுவாள். பெண்கள் ஆடி மாதத்தில் அம்மனுக்கு கூழ்வார்த்து படைப்பார்கள் ஆடி மாதத்தில் ஊற்றப்படும் கூழ் பற்றி ஒரு வரலாறு உள்ளது. கேட்டதெல்லாம் கொடுக்கும் காமதேனுப் பசவை ஜமத்கனி முனிவர் வளர்த்து வந்தார். அவரிடமிருந்து அதை அபகரிக்க கார்த்தவீர்யாஜனர் மகன்கள் திட்டமிட்டனர். அவர்கள் முனிவரிடம் சென்று காமதேனுவை தங்களிடம் கொடுக்கும் படி கேட்டனர். ஆனால் முனிவர் மறுத்துவிட்டார். இதனால் கோபம் கொண்ட அவர்கள் முனிவரை கொன்று காமதேனுவை கடத்திச் சென்றனர். முனிவர் கொல்லப்பட்டதை அறிந்ததும் அவரது மனைவி ரேணுகாதேவி உடன்கட்டையேறினார். அம்பிகையின் மறு உருவமான ரேணுகாதேவி தீயின் நடுவில் குதித்ததைக் கண்ட வருணபகவான் மழையைப் பொழிந்தார். உடல் முழுவதும் தீக்காயங்களுடன் ரேணுகாதேவி உயிர் தப்பினார். உடலில் ஏற்பட்ட தீக்காப்பளங்கள் மறையும் வண்ணம் வேப்ப இலைகளை சுற்றிக்கொண்டு ஊருக்குள் சென்று பசியைப் போக்க உணவு கேட்டாற் அந்தக்கிராமத்து மக்கள் பச்சரிசி, வெல்லம், காய்கறி, இளாந்ர் கொடுத்தனர். ரேணுகாதேவி அதை வைத்து கூழ் காய்ச்சி குடித்து பசியாறினார். இந்த வரலாற்றை பிரதிபலிக்கும் வகையில் தான் ஆலயங்களில் கூழ்வளர்த்தல் நடைபெறுகிறது. அம்பிகைக்கு கீரை, தண்டுக்கீரை ஆகியவை பிடிக்கும் எனக்கூறுவார்கள். ஆகவே ஆடிமாதத்து அம்மன் படையலில் இந்த இரு கீரைகளையும் தவறாமல் இடம் பெறச் செய்வார்கள். இவை அனைத்தையும் முன்னின்று பெண்களே செய்வார்கள். இதனாலேயே ஆடிமாதம் பெண்களுக்கு முக்கியத்துவம் அளிப்பதாக உள்ளது.

செல்வி. ப.அபிராமி
நடனத்துறை
2ம் வருட முகிழ்நிலை ஆசிரியர்

சூரியன்ல் இருந்து “ஓம்” எனும் சப்தம் வெளிவருக்றது, நாசாவின் ஆராய்ச்சியல் இடுச்சரியம் !!

பலஆயிரம் வருடங்களுக்கு முன்பிருந்து நமது முன்னோர்கள் ஆன்மீகத்தில் பயின்று வந்த, பயன்படுத்தி வந்த “ஓம்” போன்ற ஒலி சூரியனின் வளிமண்டலத்தின் வெளிப்புறத்திலிருந்து வெளிவருகிறது என்று நாசாவின் ஆய்வில் தெரியவந்துள்ளது. ஷபீஸ்ட் பல்கலைக்கழகம் ஷபீஸ்ட் பல்கலைக்கழகத்தின் வானியல் ஆய்வாளர்கள் சூரியனின் வளிமண்டலத்தில் வெளிவரும் காந்த அலைவரிசையின் மூலம் உருவாகும் அதிர்வுகளை வைத்து ஓர் ஒலியை கண்டறிந்தனர்.

காந்த சூழல்கள் சூரியனின் வளிமண்டல வெளிப்புறத்தில் இருந்து பெரிய காந்த சூழல்கள் எனப்படும். ஒளிவட்ட சூழல்கள் கண்டறியப்பட்டது. இது ஒலியின் அலை வரிசையை போல பயணிப்பதை ஆய்வாளர்கள் கண்டறிந்தனர். இசை சுரங்களில் இருந்து அதிர்வுகள் வெளிவருவதை போன்று அது இருந்தது. நேரடியாக பதிவு செய்யமுடியாது விண்வெளி வெற்றிடமாக இருப்பதால் சப்தத்தை பதிவு செய்யமுடியாது. இதனால் சூரியனின் வளிமண்டலத்தில் இருந்து வெளிவரும் சப்தத்தை நேரடியாக பதிவு செய்ய முடியவில்லை. காந்த சூழல்கள் புகைப்படம் எடுக்கப்பட்டது. இதனால் ஷபீஸ்ட் பல்கலைக் கழகத்தின் வானியல் ஆய்வாளர்கள் செயற்கை கோளின் உதவியோடு, விண்வெளியில் ஆயிரம் மைல்களுக்கு பரவியிருந்த பெரிய காந்த சூழல்களை புகைப்படம் எடுத்தனர். பின்னர் அந்த அதிர்வுகளின் அளவை கணக்கிட்டு அதை ஒலியாக மாற்றினார். ஏதோ ஒலி என்ற கணிப்பு சூரியனின் வளிமண்டலத்தில் இருந்து வெளிவரும் அந்த ஒலியானது ஏதோ இசையை போல இருப்பதாக வானியல் ஆய்வாளர்கள் கண்டறிந்தனர். இதெல்லாம் கடந்த 2010 ஆம் ஆண்டு நடந்த ஆய்வில் கண்டறியப்பட்டது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

நாசாவின் ஆராய்ச்சி “வாயேஜர் -1 ” என்ற நாசாவின் ஆய்வு அறிக்கையில் சூரியனின் சப்தத்தை பதிவு செய்யப்பட்டது என ஒக்டோபர் 2012 மற்றும் ஏப்ரல் 2013இல் ‘Interstellar Plasma Music’ என்ற தொகுப்பு வெளியிடப் பட்டது. இதில் சூரியனில் இருந்து “ஓம்” என்ற ஒலி வெளிவருவதாக கூறப்பட்டிருந்தது. ஓம் இந்து மதம் சார்ந்த பண்டைய காலத்தில் இருந்து ஆன்மீக ஒலியாக கருதப்படும் ஒரு சப்தம் ஆகும். அதிர்ந்து ஜெயின், புத்தமமதம், சீக்கியர்கள் போன்றவர்கள் “ஓம்” என்ற ஒலி உணர்வை கட்டுப்படுத்த மேலோங்கவைக்க உதவும் சப்தமாக கருதுகிறார்கள்.

சூரியனில் இருந்து ஓம் எனும் ஒலி 2010 மற்றும் 2013ஆம் ஆண்டுகளில் நடாத்தப்பட்ட ஆய்வுகளின் மூலம் சூரியனிலிருந்து “ஓம்” அல்லது “ஓம்” என்பது போன்ற ஒலி வெளிவருகிறது என்பதை காந்த சூழல்களின் மூலம் கண்டறிந்துள்ளனர். ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே “ஓம்” என்ற சொல் அல்லது ஒலி அல்லது ஒலியை இந்துமதத்தில் மிகப்பரவலாக பயன்படுத்தப்பட்டது. மிகவும்

ஆச்சரியமாக இருக்கின்றது. ஏனெனில் வேறு எந்த உலக மொழிகளிலும் “ஓம்” என்ற சொல் கிடையாது. பல்வேறு பதிவுகள் நாசா இது குறித்து பல பதிவுகளை செய்துள்ளது. இதில் பெரும்பாலும் “ஓம்” சப்தம் வெளிவந்தாலும் கூட ஒரு சில பதிவுகளில் ஓம் என்ற ஒவியோன்று இசை அல்லது வேறு இசைகளும் தென்படுவதாய் கூறப்பட்டுள்ளது. “ஓம்” எனும் ஒவி மனத்திற்கு அமைதியையும், மனநிலையையும் ஒருமுகப்படுத்துகிறது என ஆன்மீக ரீதியாக மட்டுமன்றி அறிவியல் ரீதியாகவும் கூறப்படுகிறது.

உசாத்துணை நூல்

<http://etamilqin.blogspot.com/search/label/அறிவியல்>

சௌவி. அஜிதா அறிவுறுகள்
ஆங்கிலம்

திருநீறு

சிவபெருமானை முழுமுதற்கடவுளாகக் கொண்டு வழிபடுஞ் சமயம் சைவம் எனப்படும். சைவசமய ஒழுக்கங்களில் இன்றியமையாதது. சிவசின்னங்களில் ஒன்றாய திருநீறு அணிதலாகும். திருநீற்றுக்கு விபூதி, பசிதம், பசுமம், இரட்சை, ஷாரம் என்ற பெயர்களும் உண்டு.

தன்னைத் தரித்தவர்களுக்கு மேலான செல்வத்தைக் கொடுத்தவினால் விபூதி எனவும், ஒளியைக் குன்மாக்கள் எல்லாவற்றையும் இரட்சிப்பதனால் காப்பதனால் இரட்சை உணவும் உயிர்களது மலத்தை நீக்குதலால் ஷாரம் எனவும் பெயர் பெறுகிறது.

குற்றமற்ற பசுவின் சாணத்தை நெருப்பினாலே கடுவதனால் உண்டாகும். நீயே தூய திருநீறு அணியத்தகாதது. வெண்மை நிறம் தூய்மைக்கு அடையாளம், வெள்ளை நிறத் திருநீற்றை அணிவதனால் எமது அகமும் புறத்தூய்மை அடைகின்றன.

இங்கே நீறாக எடுத்துக்கொள்ளும் சாணம் குன்மாவையும், சாணத்தில் உள்ள அழுக்குகள் குன்மாவோடு உள்ள மலங்களையும், நெருப்பு திருவருளையும், எரிதல் திருவருள் பதிதலையும், எரிந்த பின் வந்த வெண்ணீறு மலங்கள் நீங்கத் தூய்மையடையும் குறிக்கும் என்பார் பெரியோர்.

திருநீறு இருவகையாகத் தரிக்கப்படும் ஒன்று உத்தாளனம் பரவிப் பூசதலையே இப்பெயர் கொண்டழைப்பார். இரண்டாவது வகை திரிபுண்டரம் எனப்படும். திருநீற்றை நீரிற் குழைத்து மூன்று குறியாகத் தரிப்பதனையே திரிபுண்டரம் என்பார். சமயத்தை பெற்றோர் மாத்திரமே இவ்வாறு தரிக்கத் தகுதியடையவர்கள். இவ்வாறு தரிக்கும் போது கீழ்வரும் விதிகள் கவனிக்கப்பட வேண்டியனவாகும். குறிகள் வளையாதும், இடையறாதும் ஒன்றையொன்று தீண்டாதும், அகலாதும் ஒவ்வோர் அங்குல இடைவெளியிருத்தல் போன்றவையே அந்நியதி விதிகளாகும். திரிபுண்டரமாக அணிதற்குரிய உறுப்புக்கள் உச்சி, நெற்றி, மார்பு, கொப்பு, முழங்தாள்கள் இரண்டு, புயங்கள் இரண்டு, முழங்கைகள் இரண்டு மணிக்கட்டுக்கள் இரண்டு விலாப்புறங்கள், முதுகு, கழுத்து எனும் பதினாறுமாம். திருநீறு அணியும் பொழுது உத்தம திக்குகளான வடக்கு முகமாகவேணும், கிழக்கு முகமாகவேணும் இருந்து கொண்டு தரித்தல் வேண்டும்.

கடவுள்ள் இரு இலக்கணங்கள்

கடவுள் என்பவர் உள்ளத்தை கடந்து நிற்பவர் ஆவார். இவரே உண்மையானவர் நிலையானவர். உலகானது நீர், நிலம், தீ, ஆகாயம், காற்று என்னும் பஞ்சபூதங்களால் ஆனது. எனவே அவற்றினை ஒன்று சேர்த்து, உலகினைப் படைத்தவனே இறைவன் என்று சைவசித்தாந்தம் உறுதிப்படக் கூறுகிறது. சைவசித்தாந்தம் கடவுளுக்கு இரண்டு நிலைகள் உண்டு எனக் கூறுகிறது. ஒன்று சொருபலக்கணம் மற்றையது தடத்தலக்கணம் ஆகும். இங்கு சொருபலக்கணமானது இறைவனது பொதுவியல்புகளையும் குறிப்பிடுவதாகும். சொருபலக்கணம் என்பது கடவுளின் உண்மைத் தன்மையைக் காண்பிப்பது இந்த நிலையிலுள்ள கடவுளுக்குப் பெயர், குணம், குறி முதலிய ஒன்றும் இல்லை. அருவம், உருவம், அருவருவம் என்னும் மூன்றும் இல்லை. சொருபலக்கணத்தில் உள்ள கடவுளை சித்தாந்திகள் “பரமசிவம்”, “சிவம்” என்றும் குறிப்பிடுவர்.

சொருபலக்கணத்துடைய சிவம் உயிர்களுடைய துண்பங்களைப் போக்கி அவைகளுக்கு அருள் செய்தற்காக இருக்கங்கொண்டு, தானாகவே பல படிகள் இறங்கி வந்து பல நிலைகளில் உள்ள கடவுளரை அதிட்டித்து நின்று, அவர்கள் மூலமாக ஆணை செலுத்திப் படைத்தல் முதலிய தொழில்களைச் செய்கின்றது. இந்த நிலையிலே கடவுளின் தடத்தலக்கணம் ஆகும். மேலும் இறைவனது அருட்பண்பை விதந்து காட்டும் நோக்கமாகவே திருவருட்பயன் என்ற சித்தாந்த நூல் இயற்றப்பட்டது. சக்தியே உயிர்களைச் சிவத்தோடு சேர்க்க உதவுகின்றது. இதனைத் திருவருட்பயன்

“தன்னிலைமை மன்னுயிர்கள் சாரத்தரும் சக்தி
பின்னமிலான் எங்கள் பிரான்”

என்று கூறுகின்றது. சிவனும் சக்தியும் பிரிவின்றி இருக்கும் நிலையை “பழுமும் சுவையும்”, பண்ணும் இசையும்”, மணியும் ஓலியும்”, நெருப்பும் சூடும்” போல என்று சித்தாந்த நூல்கள் கூறுகின்றனர். சொருப நிலையிலே குணங்குறி ஒன்றும் இல்லாத கடவுளுக்கு தடத்த நிலையிலே மெய்யன்பர்கள் பற்பல குணங்களையும் குறிகளையும் கூறுவார்கள். இறைவனுக்குக் கூறப்படும் இக்குணங்களிலே அடக்கி விடுகின்றன. இவற்றை திருக்குறள் கடவுள் வாழ்த்துப் பாடலில் வரும் “என்குணத்தான்” என்ற பெயருக்கு பரிமேலமூகர் எழுதியள்ள உரை விளக்கத்திற் காணலாம். குணங்கள் கூறியது போலவே அருவம், உருவம், அருவருவம் என்னும் குன்று வடிவங்களும் (திருமேனிகளும்) கடவுளுக்கு கூறப்படுகின்றன. ஆயிரம் நாமங்களும் கூறப்படுகின்றன.

“ஓரு நாமம் ஒருவரும் ஒன்றுமிலாற் காயிரம்
திருநாமம் பாடி நாம் தெள்ளோனம் கொட்டாமோ”

என்பது திருவாசகம், இறைவனை அன்பால் வழிபடுகின்ற அன்பு நெறியிலே அன்பு மேலீட்டால் அவனுக்கு அடியார்கள் கூறும் குணம் குறி பெயர் எல்லாம் ஏற்படையனவே என்று சைவசித்தாந்தம் ஒப்புக் கொள்ளும்.

நன்றி : இணையம்

சௌங்கவன் சிவகுமாரன் ஜீனதா
வினாஞ்சான துறை
2ம் வருட முகிழ்நிலை ஆசிரியர்

“சுவனுக்கு ஒரு இராத்திர்யாம் சுவராத்திரி”

ஆணவும் ஏறித் தலைகள் ஆடிட
அடிமுடி தேடி ஓடினர்
நீயா... நானா.. போட்டியில் இங்கு
நீதி தேடி வாடினர்...

பிரம்மன், விஷ்ணு பிரளையம் - இங்கு
பிரபலமாகிப் போனது - அக்கினிப்
பிழும்பாய்த் தோன்றி சிவனார்
பிரம்மை அறுத்தே வென்றார்...

வானம் பூமி குடைந்தவர் - நன்று
வாடிக் கசங்கி நின்றனர் அன்று
வழி தெரியா நிலையில் அவர்கள்
வருத்திக் கண்ணீர் கொட்டினர்...

முந்தி ஏறிந்த பின்னிலை - என்னியிலை
முளை கலங்கித் தெளிந்தனர்...
ஆணவும் அடங்கி அரியணை ஏற்றி
அந்தோ சிவனார் மகிழ்ந்தனர்...

தானே எல்லாம் என்றே என்னியிலை
நாடகம் இங்கே கலைந்தது...
நாளும் இங்கே நல்லொனி வீசும்
நாளுமே நன்று மலர்ந்தது...

சீற்றம் கொண்ட சிவனார் - அடக்க
சிந்தை முழுகீ ஓதினர்...
கோபம் கொன்று குளிர்ந்த சிவனார்
கொள்கை நாளை வணங்கினார்...

செல்வி. ரா.சுகர்ணாயா
ஆரம்ப கல்வி B
2ம் வருட முகிழ்நிலை ஆசிரியர்

திருநீற்றன் பெருமை

விழுதி, பசிதம், பஸ்மம், கஷாரம், ரஹா என்ற ஐந்து காரணப் பெயர்கள் திருநீற்றிற்கும் உண்டு. நிறைந்த செல்வதை அளிப்பதால் வீழுதி, எல்லாப் பாவங்களையும் உண்டு விடுவதால் பஸ்மம், ஓளிவீச்சு செய்வதலர் பளிதம், வரக்கூடிய ஆபத்துக்களை கழிப்பதால் கஷாரம், பூதம், பிசாக, பிரமராட்சம், பிறவினோய் ஆகிய அச்சங்களிலிருந்து காப்பதால் ரகஷா என்று கூறப்படுகிறது. சங்கு ஒன்றைத் தவிர மற்ற எந்த ஒரு வெண்மையான பொருளை ஏரித்தாலும் அவை கருமை நிறமாக மாறும். ஆனால் கருமையான பகுஞ் சாணத்தை ஏரித்தால் வெண்மையான திருநீறு கிடைக்கிறது.

சங்கு ஒன்றைத் தவிர மற்ற எந்த ஒரு வெண்மையான பொருளை ஏரித்தாலும் அவை கருமை நிறமாக மாறும். ஆனால் கருமையான பகுஞ் சாணத்தை ஏரித்தால் வெண்மையான திருநீறு கிடைக்கிறது. மனதில் ஏற்படும் கருமைகளைப் போக்கு ஆன்மாவைத் தூய்மைப்படுத்தும் வலிமை, திருநீற்றிற்கே உண்டு.

“சிவாயநம்” என்று கூறி திருநீறு அணிவதால் கீழ்க்கண்ட சகங்கள் கிடைக்கும் என்று வள்ளலார் பாடியுள்ளார்.

“பாடற்கினிய வாக்கும்
பாலும் சோறும் பரிந்தளிக்கும்
கூடற்கினிய அடியவர் தம் கூட்டமளிக்கும்
ஆடற்கினிய நெஞ்சே! நீ அஞ்சேல் என்மேல் ஆணை கண்டால்
தேடற்கரிய திருவனிக்கும் சிவாயநம என்றிடு நீரே”

திருநீறு சிறந்த கிருமிநாசினி உடலில் பூச துர்நீரை இமுக்கும் முகத்தில் பூச மகவாதம் வராது தடுக்கும். நெற்றியில் மூன்று கோடுகளாக திருநீறு தரிப்பதால் கீழ்க்கண்ட நன்மைகள் உண்டாகும்.

- 1) வாதம், பித்தம், சிலேத்துமம் ஆகியவற்றை சமநிலைப்படுத்தும்
- 2) மனம், வாக்கு, காயம் ஆகியவற்றைத் தூய்மையாக்கும்
- 3) ஆணவம், கன்மம், மாயை நீங்கும்
- 4) காமம், வெகுளி, மயக்கம் தீரும்.
- 5) பிராரத்துவம், சஞ்சிதம், ஆகாம்யம் என்ற தத்துவங்களை உணர்த்தும்
- 6) ஆன்ம தத்துவம், வித்தியா தத்துவம், சிவதத்துவம் ஆகியவற்றைத் தெளிவுறக் கொடுக்கும்.
- 7) சந்தேகம், மயக்கம், விபரீதம் ஆகியவற்றைப் போக்கும்
- 8) இறப்பு நிகழ்வு, எதிர்வு ஆகியவற்றைத் தடுக்கும்.
- 9) காலம், பொருள், தேசம் ஆகியவற்றைத் தரும்.

கூன் பாண்டியன் என்ற மன்னின் வெப்பனோய் நீங்க திருஞானசம்பந்தப் பெருமான் பாடிய திருநீற்றுப் பதிகத்தை, திருநீற்றைப் பூசிக் கொள்ளும் போது உச்சரிக்க வேண்டும்.

திருநீறு அணியும் முறை

திருநீற்றை சிவதீட்சை பெற்றவர்கள் மட்டுமே நீரில் குழைத்து அணியலாம். சிவதீட்சைபெறாதவர்கள் நீரில் குழைக்காமல் பூசிக் கொள்ள வேண்டும்.

குளித்தும் வடக்கு அல்லது கிழக்கு நோக்கி நின்று சிவனை நினைத்துக் கொண்டு “சிவாயநம்” என்ற ஐந்தெழுத்துப் பஞ்சாட்சரத்தை உச்சரித்து திருநீறு பூசிக் கொள்ள வேண்டும்.

1) உடலில் ஆடையில்லாமலோ, சருட்டையுடனோ திருநீறு பூசக்கூடாது.

2) கண்ணாடி பார்த்தபடி திருநீறு பூசக்கூடாது

3) நடந்து கொண்டோ, சிரித்துக் கொண்டோ, பிறரிடம் பேசிக் கொண்டோ, வாயைத் திறந்து கொண்டோ திருநீறு பூசக்கூடாது.

நெற்றியில் ஆறு அங்குல நீளத்திற்கும், மற்ற இடங்களில் ஒரு அங்குல நீளத்திற்கும் பூசிக் கொள்ள வேண்டும். திருநீற்றை உடலில் 16 இடங்களில் பூச வேண்டும். உச்சி, நெற்றி, மார்பு, நாபி, இரண்டு முழந்தாள்கள், இருமணிக்கட்டுகள், இருமுழங்கைகள், இருவிலாப்பறங்கள், இரு தோள்கள், முதுகு, கழுத்து ஆகியவை 16 இடங்களாகும். சிவதீட்சை பெற்றவர்கள் திருநீற்றை நீரில் குழைத்துப் பூசவேண்டும். கீழ்க்கண்ட சுலோகத்தைக் கூறிக்கொண்டு திருநீறு அணிய வேண்டும். பஞ்ச பிரம்ம மந்திரங்களைக் கூறி ஆரம்பித்து ஒவ்வொரு இடமாகப் பூசவேண்டும்.

சௌவி. செ.விரீரா
3ம் வருட முகிழ்நிலை ஆசிரியர்

நல்ல நேரம் பார்க்கும் பொழுது கவனிக்கத்தக்கவை

அன்றைய தினம் கரிநாளாக இருத்தல் கூடாது.

தீதியில் அட்டமி, நவமி தீதிகளைத் தவிர்த்தல் வேண்டும்.

யோகம் மரணயோக வேளையாக இல்லாமல் சித்த, அமிர்த யோகமாக இருத்தல் வேண்டும்.

இராகுகாலம், எமகண்ட நேரங்களாக இருக்கக்கூடாது

முக்கியமாக பிறந்த நட்சத்திரக்காரருக்கு அன்றைய தினம் சந்திராஷ்டம் தினமாக இருத்தல் கூடாது.

முக்கியமாக கீழ்க்கண்ட பஞ்சகங்களில் கீழ்க்கண்ட சுபகாரியங்களைத் தின்டிப்பாகத் தவிர்த்தல் வேண்டும்.

அக்கினி, சோர, ரோக, பஞ்சகங்கள் :- திருமணம், சீமந்தம், புதுமனை குடிபோதல், பங்குத் தொழில், கம்பனி போன்றவை ஆரம்பித்தல் கூடாது.

அக்கினி பஞ்சகம் :- பஞ்ச, எரிபொருட்கள், நூல், துணி வகைகள் சம்பந்தப்பட்ட தொழில்கள் தொடங்கக் கூடாது

இராஜ பஞ்சகம் :- அரசு, வங்கி மற்றும் பொது நிதி நிறுவனங்கள், கடன் வாங்கி நடத்தும் தொழில் என்பன தொடங்கக்கூடாது.

நிழல்பஞ்சகங்கள் :- மிக்க சுபம் தரும்.

சைவசித்தாந்த தத்துவ வளர்ச்சியில் சைவப் பெரியார் சு.சுவபாதசுந்தரம்

யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டின் வடமராட்சியிலுள்ள புலோலியில் 1878இல் பிறந்த இவர் கல்விச்சேவை, சைவசித்தாந்த போதனை, சைவபரிபாலனம் ஆகிய துறைகளில் நாவலர் பெருமானின் அடிச்சுவட்டைப் பின்பற்றிப் பணிகள் பல புரிந்தார். இவர் ஒரு கலைமானிப்பட்டதாரியாகவும், தமிழ், வடமொழி, தருக்கம், கணிதம் ஆகிய துறைகளிலும் தேர்ச்சி பெற்றவராவர். புலோலி வேலாயுதம் ஆங்கில வித்தியாசாலை, யாழ், பரமேஸ்வராக் கல்லூரி ஆகியவற்றில் ஆசிரியராகவும் சமீபுரம் விக்ரோரியாக் கல்லூரியில் அதிபராகவும் பணியாற்றி சைவசமயத்தை வளர்க்கும் மாணவ சமுதாயத்தை உருவாக்க துணையாக நின்றார். சைவசித்தாந்த நெறிக்கு தமிழ், ஆங்கிலம் ஆகிய இரு மொழிகளுடாக பெருந்தொண்டாற்றினார். தமிழ்மொழியில் இவர் திருவருட்பயன் விளக்கம், சைவபோதம் முதலாம் இரண்டாம் புத்தகங்கள், சைவக்கிரியை விளக்கம், கந்தபுராண விளக்கம், திருப்பெருவடிவம், திருவாசகமணிகள், சைவசித்தாந்தம், சைவசமய சாரம் ஆகிய நூல்களை வெளியிட்டார். திருவருட்பயனுக்கு இவர் எழுதிய உரை விளக்க நூல் மிகச் சிறந்த நூலாக போற்றப்படுகின்றது. இந்நூல் இவரது உளவியல் அறிவொளியால் மாணவரின் உளப்பாங்கறிந்து அவர்கள் விரும்பி ஏற்குமாறு எழுதப்பட்ட நூலாக திகழ்கின்றது. ஆங்கிலத்தில் இவர் எழுதிப் பிரசரித்த நூல்களில் The Glories of saivaum, Saiva school of Hinduism முதலிய நூல்கள் பிரசித்தமானவை. இதில் இரண்டாவது நூல் மெய்யியல் பாடத்துறைக்கு பாடப்புத்தமாக ஏற்கப்பட்டுள்ளது. திருக்கேதீஸ்வர ஆலயத்தின் திருப்பணிச் சபையின் தலைவராகவும் இருந்து பணிகள் பல புரிந்தார். திருக்கேதீஸ்வரத்தில் ஆனந்த தாண்டவமாகும். நடராஜப் பெருமானின் திருஉருவத்தை தனது சொற்ப்பணத்தின் மூலம் செய்து கொடுத்தார். கோயில்களில் மிருகபலி நடைபெறுவதை ஒழிக்கும் முயற்சியில் தீவிரமாக ஈடுபட்டார். சைவப் பாடசாலைகள் தோன்றவும் சைவப் பிள்ளைகள் தமது சமயத்தை அறிந்து கடைப்பிடிக்க வேண்டும் என்ற குறிக்கோளை நிறைவேற்றும் முகமாக வாழ்நாள் முழுவதும் சைவப்பெரியார் சிவபாதசுந்தரம் பாடுபட்டார்.

விஞ்ஞான மாணவன் அ.விசுவநாதபிள்ளை

விஞ்ஞான மாணவன் என்ற புனைபெயரில் பல கட்டுரைகளை எழுதிவந்த திரு.அ.விசுவநாதபிள்ளை ஒரு விஞ்ஞானப் பட்டதாரியாவார். வேத சாஸ்திரங்களில் கூறப்பட்ட உண்மைகளும், சைவ சாத்திர தோத்திரங்கள் பிரதிபலிக்கும் சிவபரத்துவமும் ஒன்று என்பதை நீலகண்டர் மகான் செந்திநாதையர் என்ற வழியில் நின்று இவரும் நிறுவினார். சிவஞான போதம், சிவஞானசித்தியார், உபநிடதங்கள், திருமந்திரம் ஆகியன பற்றி ஆங்கில மொழியில் இந்து சாதனத்திலே தொடர்கட்டுரைகள் பல எழுதி வந்தார். சிவஞான சித்தியாரில் கூறப்பட்ட கருத்துக்களை மையமாகக் கொண்டு The elements of Saivasiddhatha என்னும் நூலை எழுதினார். உபநிடத விளக்கங்கள் வேதாந்த மூலசாரம் என்ற பெயரில் ஆங்கிலத்தில் வெளிவந்தன. உபநிடதங்கள் கூறும் மெய்யியல் உண்மைகள் சைவசித்தாந்தம் கூறும் மெய்யியல் உண்மைகளோடு பொருந்தும் சிறப்பினை இந்நூலில் தெளிவாக விளக்கியுள்ளார்.

ஆன்மாவிற்கு தனு, கரண, புவன போகங்களை இறைவன் கொடுத்தது அவற்றை உரிய முறையில் உபயோகப்படுத்தி அதன் மூலம் ஆன்ம விளக்கம் பெறும் முத்திரைய நாடச் செய்தற் பொருட்டேயாம் என்று கூறுகின்றார். “பெறுதற்கரிய மானுட சரீரத்தை நாம் பெற்று கடவுளை வணங்கி முத்தியின்பம் பெறுதற் பொரட்டேயாம்” என்பது நாவலர் பெருமானின் வாக்கு ஆகும்” ஆனால் மனிதர்கள் எல்லோரும் அறநெறியில் நிற்பதில்லை. தமக்குக் கிடைத்த தனு கரண புவன போகங்களைத் தம்முடைய அறியாமையைப் பெருக்கிப் பாவம் நரகம் பெறுவதற்கு சாதனமாக்கும் படி செய்து வருகின்றார்கள் என கவலையுடன் கூறியுள்ளார். இவர் இயற்றி வெளியிட்ட திருமந்திர ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பு நூலான Thirumanthiram Analysis சிறப்பு மிக்க நூலாகும். சைவசித் தாந்த பொருளுண்மைகளோடு திருமந்திர பொருளுண்மைகளை நோக்குவோர்க்கு இதமளிக்க கூடிய சிறந்த ஆக்கம் இதுவாகும்.

சௌவி. யோ.குர்யா

வினாக்களான பிரிவு A
2ம் வருட முகிழ்நிலை ஆசிரியர்

விநாயகருக்கு விருப்பமான சில பொருட்களும் தத்துவங்களும்

விளாம்பும்

விளாம்பழத்தின் புறழூடும் உள்ளீடான பழமும் தொடர்பில்லாமல் வெவ்வேறாக இருக்கின்றன. இரண்டிற்கும் தொடர்பற்ற இந்நிலை பழம் பழுத்த பிறகு அமைகின்றது. உடலும் உள்ளமும் பக்தியின் ஈடுபடும் போது அவைகளுக்கு எந்த பந்த பாசமும் தொடர்பும், கட்டும், பற்றும் இருக்க கூடாது இந்த பற்றற்ற நிலையை உணர்த்துவது விளாம்பழம்.

மோதகம்

இதனை ஏருக்கலாலம் கொழுக்கட்டை என்று கூறுவது வழக்கம். விநாயகருக்கு மிகவும் பிடித்தமானது. கொழுக்கட்டை மாவுக்குள் பூரணம் வைத்து மடித்து செய்யப்படுவது (முதலம் -ஆனந்தம், சுவைத்து உண்ணும் போது ஆனந்தத்தைத் தருவது மோதகம்) மாவு - உடல், பூரணம் - உயிர் பூரணம் பக்குவத்துடன் செய்யப்படுகின்ற உணவுக்கலவை அவித்த பயிற்றம் பருப்பு, சர்க்கரை, தேங்காய்த் துருவல் இவற்றின் கலவை பூரணமான நிறைவான உயிர்முத்தி பெறக்கூடிய முழுத்தகுதியை பெறுகின்றது. இது மோதகம் உணர்த்தும் உட்கருத்து. மோதகம் இனிமையாகவும், சுவையாகவும் எல்லோரும் விரும்பும் பொருளாக இருப்பது போல விநாயகரும் உயிர்களுக்கு இனியவராக இருக்கின்ற இன்னொரு தத்துவத்தையும் விளக்குகின்றது.

தேங்காய்

வழிபாட்டில் உடைக்கப்படுகின்ற தேங்காய் சில கருத்துக்களைத் தெரிவிக்கின்றது. தேங்காயில் மட்டை, நார், ஓட்டுப் பகுதிகள் என்ற மூன்றும் மும்மலங்களைக் குறிக்கும். இவை நீக்கப்பட்டவுடன் நீர் - உயிர் - இறைவனது திருமுன் அர்ப்பணிக்கப்படுகின்றது. இது ஒரு கருத்து. தேங்காயின் வெண்மை சத்துவக்குணத்தையும் மூன்றாம் கண் ஞானக் கண்ணையும் தெரிவிக்கின்றன. அதாவது சத்துவக்குணத்துடன் பக்தியுடன் சஞ்சலம் இல்லாமல் ஞானக் கண்ணால் இறைவனை தரிசிக்க வேண்டும் என்ற வழிபாட்டு முறையை இது தெரிவிக்கின்றது. இது மற்றொரு கருத்து

விநாயகப் பெருமான்ன் வழிபாட்டுத் தத்துவம்

விநாயகர் வழிபாடு மிகவும் புராதனமானது. தனிப்பெருஞ்சிறப்புடைய அவ்வழிபாடு சிந்துவெளி நாகரிகத்தில் இருந்தே காணப்பட்டு வருகின்றது. விநாயகரைப் பரம்பொருளாகக் கொள்வது அவரின் தத்துவம் “காணபத்தியம்” எனப்படும். எமது முதல் வணக்கத்துக்குரிய விநாயகப் பெருமானின் வழிபாட்டு முறைகள் அறிவார்ந்த தத்துவப் பொருளை உணர்த்துவதையாக விளங்குகின்றது. விநாயகரின் வழிபாட்டுத் தத்துவத்தில் விநாயகரின் விரதங்கள், அறுகம்புல்லினால் அர்ச்சித்தல், தோப்புக்கரணம் போட்டு வழிபடல், சிதறு தேங்காய் உடைத்தல் என்பன தத்துவப்பொருள் உணர்த்துகின்றவாக விளங்குகின்றன.

விரதங்கள்

விநாயகர் வழிபாட்டுக்குரிய விரதங்களில் ஆவணிச் சதுர்த்தியும் மாசிச் சங்கடஹர சதுர்த்தியும் விசேட மானவை ஆகும். குற்றம் செய்கின்றவர்களை மன்னித்து அவரவர் விரும்பிய போக மோட்சங்களை விநாயகர் அளிக்கின்றார் என்பதே ஆவணிமாத விநாயகர் சதுர்த்தியின் உட்பொருள் ஆகும்.

அறுகால் அர்ச்சித்தல்

விநாயகப் பெருமானை பலவித மலர்களால் அர்ச்சித்தல் வழக்கமாயினும் அறுகம்புல் அரச்சனை மிகவும் சிறப்புக்குரியது ஆகும். அறுகம்புல்லால் விநாயகரை அர்ச்சித்தால் இடபம், கழுதை, புலைச்சி என்போருக்குச் சாலோக முத்தி கிடைத்ததாக விநாயகர் புராணம் குறிப்பிடுகின்றது. அறுகம்புல்லால் விநாயகப் பெருமானை அர்ச்சித்தால் பெறுவதற்குரிய முத்திப் பேரின்பம் கிடைக்கும் என்பது அறுகம்புல்லின் தத்துவச் சிறப்பாகும். அறுகு ஓரிடத்தில் முளைத்துக் கொடிபோல் நீண்டு ஆறிடங்களில் வேருள்ளிப் படற்ந்து கொண்டே போகும் இயல்புடையது. அவ்வாறே மூலாதார மூர்த்தியாக விளங்கும் விநாயகர் மூலாதாரம், சுவாதிட்டானம், மணிபூரகம், விசுத்தி, அநாகதம், ஆஞ்ஞை என்ற ஆறிடங்களிலும் பரந்து விளங்கி சகஸ்ர தளத்தில் விளங்கி அருளுகின்றார் என்பது அறுகம்புல் உணர்த்தும் தத்துவப் பொருளாகும். ஆறிடங்களில் படர்ந்து வேருள்ளும் இயல்பு அறுக்கு மட்டுமே இருப்பது குறிப்பிடத்தக்க விடயமாகும். அதன் இரும்புத்தன்மை உறுதியானது என்பதாலேயே “அறுகு போல் வேருள்ளி” என்ற பழமொழி சுட்டிக்காட்டி நிற்கின்றது.

தோப்புக்கரண வழிபாட்டுமுறை

விநாயகரின் வழிபாட்டு முறையில் முக்கியமானது தோப்புக்கரண வழிபாட்டு முறையாகும். விநாயகரை வழிபடுகின்றவர்கள் முதலில் தோப்புக்கரணம் போட்டு அவரை வழிபடத் தொடங்குவர். வலக்கையால் இடக்காதின் கீழ்ப்பகுதியினையும், இடக்கையால் வலக்காதின் கீழ்ப்பகுதியினையும் பிடித்துக் கொண்டு நின்ற நிலையில் மூன்று முறை அல்லது பலமுறை உட்கார்ந்தும் எழுந்தும் வழிபடுவர். தோர்பி, கரணம் என்ற இரண்டு சொற்களும் இணைந்தே தோப்புக்கரணம் என மருவி வந்துள்ளது. தோர்பி என்றால் கைகளினால் என்றும், கரணம் என்றால் காது என்றும் பொருளாகும். எனவே தோர்பி கரணம் எனின் கைகளினால் காதைப் பிடித்துக் கொள்வது என்பது கருத்து ஆகும். இதுவே மருவி தோப்புக்கரணம் என வழங்குகின்றது. தோப்புக்கரணம் போட்டு விநாயகரை வழிபடும் வழிபாட்டு முறையானது உடலின் நரம்பு மண்டல நல்லியகத்திற்கு வழிவகுக்கும் ஆன்மீக தத்தவசாதனை முறையாக விளங்குகின்றது.

சிதறு தேங்காய் உடைத்தல்

விநாயகரை வழிபடும் முறைகளுள் “சிதறு தேங்காய் உடைத்தல்” சிறப்பிடம் பெறுகின்றது. சிதறு தேங்காய் உடைத்தல் என்பது ஒன்று அல்லது பல தேங்காய்களை எடுத்து அது பல சிறுதுண்டுகளாகச் சிதறுமாறு விநாயகர் ஆலய முகயில் உள்ள ஒரு கல்லில் அல்லது அதற்குரிய இடத்தில் ஏறிந்து உடைத்தல் என்று பொருள்படும். உயர்வு தாழ்வு எதுவும் இன்றி எல்லோரும் செய்கின்ற வழிபாட்டு முறையாக இது நடைபெறுகின்றது. சிதறு தேங்காய் உடைக்கும் வழிபாட்டு முறைக்கு தத்துவ விளக்கக் கதை உள்ளது.

விநாயகர் தனது தந்தையான சிவபெருமானிடம் அவரது தலையைத் தனக்கு பலியாகத் தரவேண்டும் என்று கேட்ட போது “முன்று கண்கள் உடைய எனது தலை தானே வேண்டும்” என்று கூறினார். அதற்கு விநாயர் “ஆம்” என்று பதில் கூறினார். இதன் பிரகாரம் சிவனே மூன்று கண்களை உடைய தேங்காயை ஏறிந்து உடைத்தார். இந்த விளக்கத்தின் பிரகாரம் சிதறு தேங்காய் உடைத்தல் என்பது ஒருவன் தனது கண்கள் உள்ள தலைப்பகுதியை இறைவனுக்கு தியானம் செய்யும் மாபெரும் வழிபாட்டுத் தத்துவத்தைச் சுட்டி நிற்கின்றது. இது பலி வழிபாட்டின் ஒரு வளர்ச்சி நிலையாகும். இன்று விநாயகர் ஆலயங்களில் சிதறு தேங்காய் உடைத்து வழிபடும் முறை காணப்படுகின்ற போதும் சமூத்தில் உள்ள “திருமுறி கண்டி விநாயகர்” கோயிலில் நாளாந்தம் ஆயிரக்கணக்கில் சிதறு தேங்காய் உடைத்து வழிபடும் மரபு சிறப்பாக நடைபெறுகின்றது. போக்குவரத்துச் செய்வோர் தமது பிரயாணம் தங்கு தடையின்றி நடைபெற வேண்டும் என்பதற்காக இவ்வாலய வீதியாற் செல்லும் பயணிகள் சிதறு தேங்காய் அடித்து திருமுறிகண்டி விநாயகரை வழிபடுகின்றனர். சிதறு தேங்காய் உடைத்தல் என்பது மக்களின் உளநலத் தத்துவ வெளிப்பாடாகவே விநாயகர் ஆலயங்களில் சிறப்பாக நிகழ்த்தப்படுகின்றது. இவ்வாறாக விநாயகப் பெருமானின் வழிபாட்டு முறைகள் விநாயகர் தத்துவத்தைச் சிறப்பாக வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றது.

சௌல்வி-வினோஜா குணரத்தினம்
ஆரம்பகல்வி A
2ம் வருட முகிழ்நிலை ஆசிரியர்

இவன்னிர் இணுவும் அசையாது

உலகங்கள் அனைத்திற்கும் ஒப்பற்ற தலைவன் இறைவனே. அவனே ஒன்றாகவும் பலவாகவும் விரிந்தும் பரந்தும் காணப்படுகின்றான். அதாவது அறிவைப் பெற்ற மனிதர்களாகிய நாம் இறைவனின் அருமை பெருமைகளை உணர்ந்து ஊனினை உருக்கியும் உள்ளொளி பெருக்கியும் ஒப்பிலாகக் கருணை பொழியும் இறைவனை மெய்யன் போடு வழிபட வேண்டும். மனம், மொழி, மெய் ஆகிய திரிகரண சக்தியுடன் இறைவனைப் போற்றி வழிபட்டுப் பிறவியாகிய பெருங்கடலை நீந்திக் கடக்க முயல வேண்டும். அவனருளாலே அவன் தான் வணங்கி உய்தி பெறல் வேண்டும்.

நாம் பிறவியாகிய பெருங்கடலை இறைவன் அருள் கொண்டு கடந்து செல்லாது, மனம் என்கின்ற படகினை நம்பி, பக்தி என்ற துடப்பினாலே அந்தப் படகில் கோபம் முதலான வேண்டாத பொருட்களை ஏற்றிச் செல்லும் பொழுது, ஆசை என்னும் பெரிய பாறை தாக்கி அனைத்தும் அழிந்து போகும். ஆகலால் பிறவிக்கடல் கடக்க இறைவனைத் தகுந்த வழியில் சிந்தித்து உய்யுமாறு அப்பர் அடிகள் கீழ்க் குறிப்பிட்டுள்ள பாடலில் அறிவுத்துள்ளார்.

“மனமெனும் தோணி பற்றி
மதியெனும் கோலை ஊன்றிச்
சினமெனும் கரக்கை ஏற்றிச்
செறிகடல் ஒடும் போது
மதமெனும் பாறை தாக்கி
மறியும் போது அறியவொன்னா
உனை உள்ளும் உணர்வை நல்காய்
லுற்றியூர் உடைய கோவே”

இவ்வாறு இறைவனைப் பல வகையாகச் சிந்தித்து வழிபாடு செய்து அவனருளைப் பெற்று வாழ்வதே பேரின்ப வாழ்க்கையாகும். இறைவனை எப்போது வழிபட்டாலும் எப்படி வழிபட்டாலும் அதற்கு பயன் உண்டு. ஆனாலும் அந்த இறைவனைக் குறிப்பிட்ட காலங்களில் குஜித்து வழிபட்டால் இறைவன் அருளை முழுமையில் பெறலாம். அவனின்றி அனுவும் அசையாது என்ற தத்துவக் கருத்தைப் பகுத்தறிவுள்ள மனிதர்களாகிய நாம் உணர்ந்து நடந்து கொள்ள வேண்டும். எவ்வளவு வசதிகள், வாய்ப்புக்கள் இருந்த போதிலும் சிலவேளை சில கருமங்கள் தடைப்பட்டு விடுகின்றன. மரபு பின்பற்றப்பட்டு வருகின்றது. நாம் இவ்வுலக வாழ்வில் எதிர்ப்படும் பிரச்சினை களைத் துணிவுடன் எதிர்கொள்ளும் மனப்பாக்குவத்தையும் இறை நம்பிக்கை மூலம் தான் வளர்த்தெடுக்க முடியும். இறை நம்பிக்கையின்றி எமது முயற்சி மட்டுமே போதும் என்று நினைப்பது பேதமையாகும்.

எமது வாழ்க்கையில் நாம் விரும்பியதை அடைய எவ்வளவு முயற்சி செய்தாலும் சில சமயம் அக்காரியம் தடைப்பட்டு விடுகிறது. மனிதன் தான் நுகரும் பொருள்களை வெவ்வேறு வகையில் நுகர்கின்றான். அவனுடைய உணவில் பலவகைகள் இருக்கின்றன. அவனுடைய பலவகை உண்டு. அவன் வாழும் வீடுகளும் பலவகையாக உள்ளன. ஒரே

மாதிரி வீடு என்று இருந்தால் மனிதனுக்கு இன்பம் உண்டாகாது. பல்வேறு வகையாக இருப்பதே வாழ்வில் சவை உண்டாகுகின்றது. பல்வேறு வகையாக இருப்பதே வாழ்வில் சவை உண்டாகுகின்றது. அதனால் இறைவனின் பல்வகை வடிவங்களை வழிபடுவதனால் மேலும் மேலும் பக்தி பெருகுமேயன்றிக் குறைவதில்லை. அவனின்றி அனுவும் அசையாது என்பதை அனைவரும் உணர்ந்து வழிபட்டு உய்ய வேண்டும். சிவனை வழிபட்டு உய்யவேண்டும். சிவனை வழிபட்டு பேரின்ப வாழ்வு பெற்றவர்கள் நாயன்மார்கள், திருமாலை வழிபட்டு முத்தி பெற்றவர்கள் ஆழ்வார்கள். எப்படியேனும் மனிதர்களாகிய நாம் எமது இயல்புக்கு ஏற்ற வடிவத்தை முழுநம்பிக்கையோடு தியானித்து உய்தி பெறுவோமாக.

சௌல்வி.கம்சலா

கணிதப்பிரிவு B
1ம் வருட முகிழ்நிலை ஆசிரியர்

திருவெம்பாவை

மாதங்களில் சிறந்தது மார்கழி மாதமாகும். மாதங்களில் நான் மார்கழி என்று கிருஷ்ண பவான் கீதோபதேசத்தில் கூறுவதிலிருந்து இதன் மகிமையை அறியலாம். மேலும் மார்கழி தேவர்களுக்கு விடியற்காலம். எனவே இறைவனை நினைத்து திருப்பள்ளி எழுச்சி, திருவெம்பாவை ஆகியன பாடுவதற்கு மார்கழி எகந்த மாதமாகும்.

மார்கழி திருவாதிரை நட்சத்திரற்கு முந்திய ஒன்பது தினங்களுக்கு திருவெம்பாவை உற்சவ காலங்களாகும். திருவாதிரை நட்சத்திர தினத்தன்று திருவெம்பாவை நிறைவு பெறுகின்றது. திருவெம்பாவை நடராஜப் பெருமானுக்கு உரித்தான உற்சவம்.

மேலும் மார்கழியில் நிகழும் விழா இறைவனின் ஜந்தொழில்களில் அனுக்கிரகத்தைக் குறிப்பதாகையால் இவ்விழா எல்லா விழாக்களிலும் சிறப்புடையதாகும். மார்கழி திருவாதிரையில் நடைபெறும் நடேசர் அபிஷேகமும் அதனைத் தொடர்ந்து நடைபெறும் ஆருத்திரா தரிசனமும் ஆன்ம ஈடேற்றத்துக்கு இன்றியமையாதனவாகும்.

விநாயகர்

விநாயகர் மிகவும் எளிமையான கடவுள் யார் கூப்பிட்டாலும் ஒடோடி வந்து அருள் தருவார். அதனால் தான் அவர் எல்லோருக்கும் பொதுவாகவும் யாரும் சுலபமாக வழிபடும் வகையிலும் இருக்கிறார். மண்ணினாலோ, மஞ்சளினாலோ பிடித்து வைத்தால் பிள்ளையார் ஆகிவிடுவார். விநாயகர் ஆதி பரம்பொருள் அற்புதத் தாவரமான புல்லையும் (அறுகம்புல்) அவர் ஏற்றுக் கொள்கிறார். காட்டுப்பூவான ஏருக்கம் பூவைக் கூட அவர் மறுப்பதில்லை. அவரைப் பொறுத்தவரையில் புல்மாலை போட்டவரும் ரோஜா மாலை போட்டவரும் ஒன்று தான். தன்னை வணங்குபவரின் மனம் சுத்தமாக இருக்கிறதா. அந்த மனதில் தனக்கு எத்தகைய இடம் இருக்கிறது என்பதை மட்டும் தான் பார்ப்பார். விநாயகரை நாயகர் கணபதி, பிள்ளையார், ஐங்கரன், ஆணைமுகத்தான், என்றெல்லாம் அழைக்கின்றோம். விநாயகர் என்று பெயர்வரக் காரணம் வினாயகர் என்பது தனக்கு மேலானவர் இல்லை என்றும் நாயகர் என்பது தலைவர் என்றும் தனக்கு மேலான பெரியவர் யாருமில்லை என்பதாகும். அதனால் தான் விநாயகரை முழுமுதற் கடவுள் என்று கூறுகிறோம். ஐந்து கரங்களை உடையவர் என்பதால் ஐங்கரன் என்றும், கணபதி என்பது ஞானத்தையும், ஞ என்பது ஜீவர்களின் மோட்டச்சத்தையும் பதி என்பது தலைவன் என்றும் அதாவது கணங்களுக்கு எல்லாம் அதிபதி என்பதே இந்த கணபதி. இவ்வாறு விநாயகரின் சகலநாமங்களும் வெவ்வேறு அர்த்தங்களோடு அவரது பெயரிலேயே மறைந்துள்ளது.

ஒருமுறை சிவபெருமான் வெளியில் சென்றிருந்த போது பார்வதி தேவி நீராடச் செல்வதற்கு முன் தனக்கு காவலுக்கு யாருமில்லை என எண்ணினார். அப்போது நீராட்டுக்காக வைக்கப்பட்டிருந்த சந்தனக் குழம்பைக் கொண்டு ஒரு உருவத்தை உருவாக்கி அதற்கு உயிரூட்டினார். அதனைதன் பிள்ளையாகப் பாவித்தார். அதன் பின்னர் யாரையும் உள்ளே விடக்கூடாது என்று பிள்ளைக்கு அறிவுறுத்தி விட்டு பார்வதி நீராடச் சென்றார். அப்போது சிவபெருமான் உள்ளே வர, அவரை அனுமதிக்காததால் கோபம் கொண்ட சிவன், பிள்ளையாரின் தலையை வெட்டினார். பின்னர் நீராடி விட்டு வந்த பார்வதி, தலையில்லாமல் கடந்த பிள்ளையாரைக்கண்டு ஆத்திரமடைந்த பார்வதி, காளியாக மாறி தன் கண்ணில் பட்டவற்றை அழிக்க ஆரம்பித்தார். இதனைக் கண்ட தேவர்கள் சிவனிடம் முறையிட, அவரோ கணங்களை அழைத்து கண்ணில் தென்படுகிறவற்றின் தலையை வெட்டி வருமாறு பணித்தார். அப்போது முதலில் யானை தென்பட, அதன் தலையை வெட்டி எடுத்துச் சென்று சிவனிடம் கொடுக்க, அவரோ பிள்ளையாரின் முண்டத்தில் வைத்து அதற்கு உயிரூட்டினார். மேலும், கணேசன் என்று நாமம் சூட்டினார் என்று புராணக்கதைகள் கூறுகின்றன. இதுவே பிள்ளையாரின் அவதாரமாகும். இது நடந்து சுக்கிலபட்சசதுர்த்தி அன்று தான். இதன் காரணமாக அன்று முதல் அந்த நாள் ஆண்டு தோறும் ஆகஸ்ட் 25ம் தேதி விநாயகர் சதுர்த்தியாக கொண்டாடப்பட்டு வருகிறது.

விநாயகரை வழிபடுவதற்குரிய விரதங்களில் சுக்கிரவாரம், சதுர்த்தி விரதம், விநாயக சஷ்டி விரதமே சிறப்புடையதாகும். விநாயக சஷ்டி விரதம் கார்த்திகை மாதத் தேய்ப்பிறை பிரதமை(முதலாம் நாள்) தொடக்கம் மார்கழி மாத வளர்பிறைச் சஷ்டி (ஆறாம் நாள்) வரை உள்ள இருபத்தொரு தினங்கள் அனுட்டிக்கப்படுவதாகும். ஈழத்து விநாயகர்

ஆலயங்களில் விரத பண்டிதரின் பிள்ளையார் கதை(பெருங்கதை), வைத்தியநாத தேசிகரால் எழுதப்பட்ட விநாயக புராணம் என்பவற்றைப் படனம் செய்யும் வழக்கம் நீண்ட காலமாகப் பேணப்பட்டு வருகின்றது. பிள்ளையார் கதைபடனம் செய்யும் போது காப்பு செய்யுள், விநாயகர் துதியோடு பெருங்கதை படிக்கப்படும். இவ்விரதத்தில் பல நியதிகள் காணப்படுகின்றன. அவையாவன விரதத்தொடக்க நாளில் இருபத்தொரு இழைகள் கொண்ட காப்பை ஆண்கள் வலக்கையிலும் பெண்கள் இடக்கையிலும் அணிந்து கொள்ளவேண்டும். முதலிருபது தினங்களும் ஒரு பொழுது நண்பகவில் உணவு உண்ணலும், இரவு பால் பழும் உண்ணுதல் வேண்டும். நாள்தோறும் விநாயகருக்கு இளநீர், கரும்பு, மோதகம், அவல், எள்ளுருண்டை, கற்கண்டு என்பவற்றை நிவேதனம் செய்தல். இறுதி தினத்தில் உபவாசம் பாரனை தினத்தில் காலைப்பொழுதில் காப்பை அவிழ்த்தல் பாரணையின் போது அடியவர்கள், உறவினர்களுடன் சேர்ந்து உணவு உட்கொள்ளல் என்பன குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இவ்விரதத்தை 21 வருடங்கள் அனுட்டிப்பது சிறந்தது எனின் அவ்வாறு அனுட்டிக்க முடியாதவர்கள் எழு வருடங்கள் நோற்பது சிறப்பாகும். இவ்விரதத்தை நேற்பதன் மூலம் மனதில் நினைத்ததை அடையலாம். உள்ளம் மேன்மை அடையும், உடல் ஆரோக்கியம் வளரும், எல்லா வளங்களும் நிறையும் விரதம் இருப்பவர்களுக்கு மட்டுமல்ல. அவர்கள் குடும்பத்தினருக்கும், அவர்களை சார்ந்த அனைவருக்கும் விநாயகர் நல்லன எல்லாம் அருள்வார்.

சௌ.வி.வி.அனுஷா
2ம் வருட முகிழ்நிலை ஆசிரியர்

பூசுவதும் வெண்ணீரு... .

இப்புமியை படைந்து பூமியில் உள்ள சகல உயிர்களையும் தோற்றிக் காத்து இரட்சிப்பவன் எம் பெருமானாகிய சிவபெருமான் நாம் எல்லாம் நிகழும் போற்றி வணக்கி விழுதி தரித்து எம்பெருமானின் அருளை வேண்டி நிற்கின்றோம். பார் போற்றும் எம்பெருமானின் சிவசின்னங்களாக திருநீறும், உருத்திராட்சமும் சிறந்து விளங்குகின்றன. அத்தகைய மகிமையிக்க திருநீற் றின் பெருமையை என்னும் பொழுது மெய்சிவிர்க்கின்றது. திருநீற்றின் அருமையும் பெருமையும் மகிமையும் என்னில் அடங்காதவை. சமுத்திரம் போல பரந்துபட்ட மகிமைகளில் இங்கு எள்ளளவேனும் குறிப்பிட கிடைத்த பாக்கியத்தை எண்ணி எம்பெருமானை போற்றி அகமகிழ்கின்றேன்.

திருநீறு இல்லாத மனித உடல் மயானத்திற்கே ஒப்பாகும். விழுதி இல்லாத நெற்றியை சுடு, சிவன் கோயில் இல்லாத கிராமத்தைச்சுடு சிவார்ச்சனை இல்லாத பிறவியைச் சுடு, சிவசிந்தை இல்லாத வித்தையை சுடு என வேதம் முழங்குகின்றது. ஒரு நாளாவது விழுதியை அணிவதனுக்கு அகந்தை ஒழியும் சர்வ பிராணிகளையும் காத்தருளுவதற்காகவே விழுதிப் பூச்சும் திரிபுண்டரதாரணமும் வேதயக்ஞங்களில் நியமிக்கப்பட்டுள்ளன. மும்முர்த்திகளும் இரண்ய கர்ப்பனும்வருணன் போன்ற தேவர்களும், பார்வதி, லஷ்மி, சரஸ்வதி என்னும் முத்தேவிகளும் மற்ற தேவதைகளும் யசூர்கள், ராக்ஷஸ்ரகள், கந்தரவர், சித்தர், வித்தியாதார் முதலானவர்களும் மகரிஷிகளும் பஸ்மோத்துளானமும் திரபுண்டரமும் அணிந்திருக்கின்றனர். அவற்றைத் தரிப்போரே உத்தமர்களும் பண்டிதர்களும் அறிஞர்களுமாவார்கள். முத்தி என்னும் மங்கையைக் கவர விரும்புகிறவனுக்கு சிவலிங்கம் : ருத்திராக்ஷம், பஞ்சாக்ஷரம், விழுதி என்பவை சிறந்த வசீகரண மருந்துகளாகும். விழுதியை தரித்தவன் எத்தகையவனாயினும் அவன் எந்த இடத்தில் உண்ணுகிறானோ அந்த இடத்தில் நந்திக் கொடியுடைய பரமசிவன் தம் உமாதேவியோடு உண்பதற்கிணையாகும்.

உடல் முழுவதும் விழுதிப் பூசியவரை பின்பற்றிச் செல்பவன் மிகவும் தீயவனாக இருந்தாலும் அவன் தன் தீவினைகளில் இருந்து விடுபட்டு மனிதர்களால் போற்றி பூஜிக்கப்படுவான் விழுதியனிந்தவனுக்கு ஒருவன் அன்னதானம் கொடுத்தாலும் நற்காரியங்கள் அனைத்தையும் செய்த புண்ணியவான் ஆகவே விளங்குவான். ஆசார சீலனோ, ஆசார மற்றவனோ பாக்கியனோ தரித்திரனோ எவனாயிருந்தாலும் அவன் விழுதி தரித்திருந்தால் அவனை தெய்வ மகனாக போற்ற வேண்டும். கபடவேடமாக ஒருவன் விழுதியை அணிந்திருந்தால் அவனுக்கு கிடைக்கும் நற்கதி நூறு யாகங்கள் இயற்றியவனுக்கும் கிடைக்காது விளையாட்டாகவோ, பயந்தோ ஒருவன் விழுதி அணிந்தவனை தொட்டாலும் அவனும் போற்றுதலுக்குரியவன் ஆவான். சில மந்திரத்தை விட உண்ணத மந்திரமும் சிவசாரத்தை விட உயர்ந்த ஆசாரமும் சிவார்ச்சனையின் புண்ணியத்தை விடச்சிறந்த புண்ணியமும் சிவபரத்தைவிட மேலான பரமும் விழுதி ஸ்நானத்தை விடச் சிறந்த தீர்த்தஸ்தானமும் சிவாக்னி வீரியத்தை விடச் சிறந்த வீரயாக்கனியும் இல்லை என்பது போலவே விழுதி தாரணத்தை விட சிறந்த காரணமும் இல்லை.

ஒருவன் சண்டாளனோ, அறிவிலியோ, அறிஞனோ, நல்லவனோ, கெட்டவனோ எப்படிப்பட்டவனாக இருந்தாலும் பாவ துக்கங்களை அனைத்தையும் துடைக்கக் கூடிய விழுதியை அவன் தரிந்திருப்பதானாகில் அவன் வாழும் நாட்டில் சதாசிவமூர்த்தியே தம் உமையவரோடும், எல்லாம் பூதகணங்களோடும் எல்லாத் தீர்த்தங்களோடும் எப்போதும் பிரசன்னமாயிருப்பார். இத்தகைய பெருமையிக்க பஞ்சப்பிரம்ம மந்திரத்தால் தூய்மை பெற்று விளங்கும் விழுதியானது காம, தகன மூர்த்தியான பரமேஸ்வரன் திருமேனியில் பூஜியமாக இருப்பதால் நாம் அனைவரும் தமது நெற்றியில் திருநீற்றுக்கு உரியதாக்கி எல்லாப் பீடை பாவங்களில் இரந்து விடுபட்டு வாழ்வோமாக!

“இன்பமேகுழ்க
எல்லோரும் வாழ்க”

செல்வி. வி.மலர்சௌல்வி
விஷேட கல்வி
2ஆம் வருட முகிழ்நிலை ஆசிரியர்

மகோற்சவம்

ஆலயங்களில் தினமும் நடைபெறும் கிரியைகள் நித்தியக் கிரியைகள் என்றும் விஷேடமாகச் செய்யப்படும் கிரியை நெமித்தியக் கிரியை எனவும் அழைக்கப்படும். இக்கிரியை வாரம், மாதம், வருடம் எனும் காலங்களில் வரும் விசேட தினங்களைச் சிறப்பாகக் கொண்டு நடைபெறும். நித்திய பூசைகளில் ஏற்படும் குறைகளை நீக்கும் பொருட்டு நெமித்திய பூசை நடைபெறும். வருடம் ஒருமுறை நடைபெறுவது மகோற்சவம் ஆகும். மகா என்பது பெரிய என்றும், உற்சவம் என்று பொருள்படும். நெமித்தியக் கிரியைகளில் மகோற்சவம் சிறப்பானதொரு கிரியை ஆகும். இது இறைவனின் ஜந்தொழில் களை நினைவுட்டுகிறது. கொடிமரம் உள்ள ஆலயங்களில் கொடியேற்றம், தேர், தீர்த்தம் போன்ற உற்சவங்களும், கொடிமரமில்லா ஆலயங்களில் அலங்காரத் திருவிழாக்களும் இடம்பெறும்.

ஆலயத்தில் மகோற்சவம் தொடங்கிவிட்டால் மக்கள் வாழ்க்கையிலும் ஓர் உயிர்துடிப்பு ஏற்படுகிறது. இயந்திரமயமான வாழ்க்கை வாழுகின்ற மக்களது மனத்தின் சலிப்பை அகற்றி, உற்சாகத்தையுட்டி, மன்ப்புரிப்பை ஏற்படுத்தி, வாழ்க்கையிற் பிடிப்பு ஏற்பட இது வழிவகுக்கின்றது.

மக்கள் ஒன்று சேர்ந்து கோயிலையும், வீதிகளையும் சுத்தம் செய்து, குலை வாழைகள் நாட்டி, தோரணங்கள், தொங்கவிட்டு, அலங்கரிப்பர், வீடுகளை சுத்தம் செய்வதுடன் விரதமும் மேற்கொள்வர்.

சைவசமயம் கூறும் நல்லுலகம்

இறைவனின் சிருஷ்டியான பிரபஞ்சத்தின் ஓர் அங்கமாக விளங்கும் இவ்வுலகில் பலப்பல சமயங்கள் உள்ளன. யாவும் மனிதனை வாழ்வாங்கு வாழ வழிகாட்டியாக உள்ளமை கண்கூடு. அன்றொரு நாள் அமெரிக்காவின் தலைநகர் சஜாவோவில் நடந்தேறிய சர்வமகாநாட்டின் போது எமது மேன்மை தங்கிய விவேகானந்த அடிகளார். ஆற்றிய உரையின் சாராம்சமானது உலகின் பல சமயங்கள் உள்ளன. ஆயினும் இறைவன் ஒருவனே பலப்பல இடங்களில் இருந்து பாய்ந்தோடும் ஆறானது ஈற்றில் சமுத்திரத்தில் சங்கமிக்கிறது. அதுபோல பலப்பல சமயங்கள் உள்ளன. ஆயினும் அவையாவும் ஒரே கடவுளை அடையும் வழியைக் காட்டுவனவாகவே உள்ளன என்றார். அகில இலங்கை ரீதியாக வைத்திருந்த வெவ்வேறுபட்ட மதத்தைச் சார்ந்த அனைத்து பெரியார்களும் அக்கருத்தை வரவேற்று மதிப்பளிந்தனர். பல மதத்தினரையும் ஒருங்கிணைத்த பெருமை மிக்க அவ்வரை என்றும் வரவேற்றக்கூட்டதாக உள்ளது. மனிதனை நல்லவர்களாக வாழ வைப்பது சமயம் - தீமையை ஒறுத்து விலக்கி நல்லவற்றையே செய்யவேண்டும் என்பது வலியுறுத்துவது சமயம். இந்த வகையில் சைவசமயம் முதன்மை பெறுகிறது. இதன் தொன்மை மனித நாகரிகத்தின் தோற்றுவாயாகிய சிந்துவழி நாகரிகத்தின் முற்பட்ட காலமாகும். சிந்துவழி மக்கள் சிந்து சமயிகளாக இருந்தனர் என்றும் அவ்வச்சரிப்பின் மாறுபாட்டால் இந்து சமயம் ஆயிற்று என்று ஆய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர். சைவம், வைவணம், சாக்தம், காணபத்தியம் போன்ற இன்னோரன்ன பல சமயங்கள் இந்து சமயத்தில் இருந்து இடைப்பட்ட காலத்தில் தோன்றி பல பூசல்களுக்கு இடமளித்துள்ளமை எமது மனித குலத்தில் அறியாமை ஆகும். சைவசமயம் சிவனை முழுமுதற்கடவுளாகவும், சக்தி விஸ்து, கணபதி, முருகன் போன்ற மற்றைய தெய்வங்கள் சிருஷ்டியை இயக்குவதற்கு சிவனுக்கு உதவுவனவாகவும் வேதங்கள் வாயிலாக அறியக் கிடக்கின்றன.

ஆகமங்கள் கோயில் அமைவிடம் மூர்த்தி அமைவிடம் என்பவற்றை அமைக்கும் முறையைக் கூறுவன். இதிகாசங்கள் நடந்த பல மேன்மையான வாழ்வியலை எடுத்துக் கூறுவன். இவை கடவுகளுக்கும், அசர்ர்களுக்கும் குடிமக்களுக்கும் இடையே நடைபெற்ற பல சம்பவங்களை கதையாக கூறுவன். மனித வாழ்வில் தவிர்க்க வேண்டிய குற்றங்கள் காமம், குரோதம், பொய், களவு, கொலை போன்ற என்பனவாகும். இவற்றால் வரும் தீய பலாபலங்கள் அளப்பரியன். புராணங்கள் வாயிலாக சைவசமயம் இவற்றைக் கண்டிக்கும் பாங்கினை அறியலாம். தேவகுலத்தைச் சேர்ந்த இந்திரன் அகவிகையின் மேல் கொண்ட காமத்தால் விளைந்த விளைவுகள், முருகன் மேல் கொண்ட குரோகத்தினால் இந்திரனுக்கு கிடைத்த தீமையை கந்த புராணத்தில் அறியலாம். அசரகுலத்தில் சேர்ந்தவர்களின் மாயங்களால் அவர்கள் அடைந்த தீமைகள் என்பவற்றைச் சுட்டி சமூகத்தை நல்வழிப்படுத்தும் ஒரு சாதனமாகவே சைவசமய புராணங்கள் உள்ளன.

அதே சமயம் நல்லவர்களாக வாழ்ந்த பெரியார்களின் வாழ்வியலை எடுத்துக் கூறுகிறது. இளையான்குடி மாறனாரின் விருந்தோம்பல், மெய்ப்பொருள் நாயனாரின் இறைபக்தி, குங்கிலிய நாயனாரின் இறைதொண்டு நல்லாட்சி புரிந்த மனுநீதி கண்ட

சோழனாகிய அனபாய சோழன், பசுவிற்கு நீதி வழங்குவதற்காக தனது ஒரே மைந்தனை வீதிவிடங்களை தேர் காலில் நெரித்து நீதி வழங்கியமையும், அவனது அறவாழ்வின் பெருமையால் இறைவன் காட்சி கொடுத்து பசுக்கன்றையும் அரசன் மகனையும் உயிர்ப்பித்து ஆசி வழங்கியமை இவையாவும் சைவசமயம் கூறும் நல்லுலகம். ஆட்சியின் மகத்துவத்தால் மக்களதும் இறைவனினதும் மனங்களை வென்ற பெருமை எமது தமிழ் அரசர்களுக்கு உரியது என்பதை பெரிய புராணம் எடுத்துக் கூறுவதைக் காணலாம். கொடியவர்களாகிய அசர குலத்தை வேறுறுத்து அவர்களுக்கு விமோசனம் வழங்கும் வரலாற்றை கூறுவது கந்தபுராணம் 63 நாயன்மார்களுக்கும் இறைவனுக்கும் ஏற்பட்ட தொடர்பினை எடுத்து இயம்புவதால் பெரிய புராணம் திருவிளையாடல் புராணம் ஆகிறது. அதாவது இறைவன் தனது திருஷ்டியை சமனிலை தளம்பாது பாதுகாப்பதற்காக கொண்ட கோல விளையாட்டுக்களே திருவிளையாடல் புராணம் ஆகும். ஒவ்வொரு நாயன்மாரும் பல வேறுபட்ட முறைமையால் தமது இறை பக்தியை வெளிப்படுத்தியமை நோக்கத்தக்கது.

நாயன்மார்களால் இறைபக்தி பரவசத்தால் பாடப்பட்ட பாடல்கள், பண்ணோடு பாடத்தக்கதாகவும் தமிழ்மொழி யாப்பலங்கார முறைமையை கூறுவதாகவும், செவியேற்றுக் கொள்ளக்கூடிய சந்த இனிமையும் பொருளமைதியையும் கொண்டனவாகவும் விளங்குகின்றன. இப்பாடல்கள் இந்தியாவின் தஞ்சையை ஆண்ட இராஜராஜசோழன் காலத்தில் நம்பியாண்டார் நம்பி எனும் நாயனரால் பண்ணிரு திருமுறைகளாக தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. இவையாவும் சைவசமயத்தின் பொக்கிழங்கள் சமயம் கூறும் அறநெறிப்படி ஒழுகிய மானிடம் மேன்மையறும்.

“மேன்மை கொள்சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்”

செல்வி. நிருஜா சிறிஸ்கந்தரஸா
விஞ்ஞானப்பிரிவு
1ம் வருட முகிழ்நிலை ஆசிரியர்

கர்யைகளுக்கான பங்கு

உலகங்கள் யாவற்றிற்கும் முதற்காரணமாகிய பொருள் பிரணவம் எனப்படும். அதற்கு தலைமையாயிருக்கும் சிவசக்திக்கு விநாயகர் என்று பெயர் (வி - இல்லாத, நாயகர்-தலைவர், அஃதாவது தமக்குத் தலைவரில்லாதவர், மேலானதலைவர் எனப்பொருள்படும்) எனவே முதற் செய்யப்படும் கிரியை விநாயக வணக்கம், கிரியை இனிது நடந்து முடிவுற முதல்வனை வணங்குதல் இது. குரு சமய கிரியைகளுக்கெல்லாம் தலைவராதலாலும் அவரிலே சிவபெருமானஞ்சூடைய திருவருள் சிறந்து நிற்றாலும் குருவையும் வழிபடுவர். (கு- மலம், ரு - நீக்குபவர்) சந்தனம், மஞ்சள் அல்லது கோமயலம் (பச்சானம்) இவற்றில் ஒன்றில் பிள்ளையாரை உருவாக்கி அறுகம்புல் மேலே சாத்தி வணங்குவது வழக்கம்.

பவித்திரமணிதல்

பவித்திரமாவது மோதிரம் போலத் தர்ப்பையினால் செய்யப்பட்டு அணிவிரலில் அணியப்படுவது இதன் நோக்கம் கிரியை செய்யும் போது மனம் வாக்குக் காயங்களால் வரத்தக்க பாவங்களினின்றுங் காத்தல்

(பவித்திரம் - பதனாத் தராயதே பாவத்திலே விழுதலினின்றும் காப்பது - காமிகம்) சங்கற்பயம்

சங்கற்பமாவது செய்யப்போகும் கிரியையிலே மனதைப் பதித்து அதிலே நிறுத்துவது இன்ன காலத்திலே இன்ன இடத்திலே, இன்ன நோக்கமாக இது செய்யப்போகின்றேன் என்பது சங்கற்ப வாக்கியத்தின் சுருக்கமான கருத்து. நிகழுஞ் சிருஷ்டித் தொடக்கத் திலிருந்து அன்று வரையும் உள்ள காலம் இதில் சூறிக்கப்படுவதாலேயே காலத்தின் பெருமையும் தற்கால வாழ்வின் சிறுமையும் ஆன்ம ஈடேற்றத்தின் மகிழ்மையும் உணரத்தக்கன.

சங்கற்ப முறை

ஆண்களுக்கு வலது கையில் தருப்பை, டூ, அரிசி முதலியவற்றை வைத்துக் கொண்டு வலது கையை மேலாகவும் இடது கையைக் கீழாகவும் வைத்து இடது பெருவிரலை வலது பெரு விரலால் அமர்த்தி வலது முழந்தாளில் வைக்க வேண்டும். இதேபோல் பெண்களுக்கு இடது கையில் தருப்பை அரிசி முதலியவற்றை கொடுத்து இடது முழந்தாளில் வைக்க வேண்டும்.

கும்பம் வைத்தல்

கடவுளைக் கும்பத்தில் வழிபடும் போது, கும்பம் உடம்பின் பாவனையாகக் கருதப்படுகிறது. வாழையிலையை அதன் தலைப்பகுதியை வடக்கு அல்லது கிழக்குப் பக்கமாக வைத்து அதில் நெல் அல்லது பச்சை அரிசி இட்டு, தண்ணீர் நிறைந்த குடம் வைத்து ஐந்து அல்லது ஏழு அல்லது ஒன்பது மாவிலைகளுக்குக் கீழ் தேங்காயைக் குடத்தின் மேல் வைத்து கும்பம் வைக்கலாம். கும்பத்திற்கு நூல் சுற்றி ஒரு பட்டுப் போர்த்தல் வேண்டும். தேங்காய் தலையாகவும், மாவிலைகள் தலைமயிராகவும், நூல் குடம் தசையாகவும், நூல் நாடிகளாகவும், பட்டு தோலாகவும், தண்ணீர் இரத்தமாகவும் போடப்பட்டால் அது எலும்பாகவும் பாவனை செய்யப்படும்.

சௌல்வி. சி.தூர்சிகா
கணித பிரிவு (ஆங்கிலமொழி)
2ம் வருட முகிழ்நிலை ஆசிரியர்

பகவத்கீதை ஒரு நடைமுறை வாழ்க்கைத் தத்துவம்

இந்துமதம் ஒரு வாழ்வியல் நெறி. வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்தலே இந்து நெறியின் ஸட்சியம், வாழ்வாங்கு வாழுதலுக்கு தடையாக இருப்பவை பற்றும் சுயநலமும், உலக பற்றை விட வேண்டுமானால் கற்பனை கடந்த சோதியாக நம் பரம்பொருள் மீது பற்று வைக்க வேண்டும். அப்போது தான் மன்னில் நல்ல வண்ணம் வாழலாம். இதனைக் கூறும் வகையில் இந்துத் திருநூல்கள் பல காலத்துக்கு காலம் எழுந்துள்ளன. எனினும் அவை எழுந்த காலம் அவற்றின் சிந்தனைப் போக்குகள் அவை பிரதிபலிக்கும் விடயங்கள் என்பவற்றின் அடிப்படையில் ஒன்றிலிருந்து ஒன்று வேறுபடுகின்றன. உதாரணமாக உபநிடதங்கள் பரம்பொருள், ஆத்மா பற்றி அறிவு பூர்வமாக ஆராய்கின்றன. பக்தித் திருநூல்கள் இறைவனை அடையமுலூம் ஆன்மீகத் தேடலை உணர்த்தி நிற்கின்றன. ஆனால் இறைபற்றி, இறுகப் பற்றித் துணிவுடன் வாழும் மனப்பாக்குவத்தைக் கைக்கொண்டு வாழ்வாங்கு வாழ்தலைக் கூறுவது கீதையாகும். இந்து மதத்தின் பிரஷ்டானத்ரயங்களாகிய உபநிடதம், பிரம்மகுத்திரம், கீதையாகும். இது மகாபாரத்தின் பிழிம் பருவத்தில் பதினெட்டு அத்தியாயங்களில் 700 சுலோகங்களில் அமைந்துள்ளது. மண்ணுலக வாழ்வை விண்ணுலக சமயம் தத்துவம் இரண்டையும் நடைமுறை வாழ்க்கையுடன் இணைத்த பெருமை கீதைக்குரியது. வைனாவத்தின் அவதாரக் கோட்பாட்டை விளக்குவதாக அமைந்த பகவக்கீதை எழுந்த சூழல் போர்க்களமாகும். குருசேத்திரப் போர்க்களத்தில் கோழையாகக் காண்மைபத்தை நழுவவிட்ட அர்ச்சனனை அவனது சுயதர்மத்தை அதாவது கடமையைச் செய் என உபதேசிப்பதாகக் கீதை விளங்குகின்றது. குருஶேத்திரப் போர் என்பது ஒவ்வொரு மாணிட வாழ்விலும் ஏற்படும் போராட்டம் ஆகும். ஒவ்வொரு மனிதனும் வாழ்வில் அர்ச்சனன் ஆகின்றான். அத்தகைய மனிதனுக்கு உபதேசிப்பதாக கீதை அமைந்துள்ளது. “மாணிட சர்ரமே போர்க்களம்” அதில் நல்ல இயல்புகள் பாண்டவர்கள், தீய உணர்வுகளை கொண்டோர் கெளரவர்கள். தீய இயல்புகளுக்கு எதிராக போராட்ட தூண்டுகின்ற ஜீவ சாரத்தியே கண்ணனாகும். இவ்வகையில் கீதை ஒரு உருவகம் எனலாம். அதாவது வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகளே போர்க்களம் அவற்றை எதிர்கொள்ளும் ஆத்ம பலம் இல்லாதவன் வாழுத் தகுதி அற்றவன்.

ஒருவன் தான் சரியென்றும் தர்மமென்றும் ஏற்றுக் கொள்வதை நிறைவேற்ற முயலும் போது பற்றும், பாசமும் சோர்வும் குறுக்கிடுவது தவிர்க்க முடியாததாகும். அவையே அவனது முதலாவது எதிரிகள் அவ்வதிரிகளை வென்று கடமைகளை நிறைவேற்றுபவரின் பூரணமனிதன் ஆகின்றான் என கீதை போதிக்கின்றது. வாழ்க்கைப் போர்க்களம் என்னும் போது அதில் பல்வேறு முரண்பாடுகளைக் கொண்ட மனிதர்கள் காணப்படுகின்றனர். மனித மனத்திலேயே பல்வேறு முரண்பாடுகள் தோன்றின. பல முரண்பாடுகளும் இருபகுதிகளாக நின்று மனிதனை இரு திசைகளில் இழுக்கும். ஒன்று தன்னலம் கருதம் திசை, மற்றையது சமூக நலன் கருதும் திசை இதில் எந்தத்திசையால் செல்வது என்பதில் குழப்பம் ஏற்படுகின்றது. பாரத்தில் அர்ச்சனன் நிலையும் இதுவே. ரத்த பாசங்களும் போற்றுதற்குரியவர்களும் முன் நிற்கையில் நான் இவர்களுக்கு எதிராகச் செயற்படலாமா? என அவன்மனம் தடுமாறுகிறது. அர்ச்சனனுக்கும் போர் ஒன்றும் புதிதல்ல பல போர்களை சந்தித்தவனுக்கு இப்போது மட்டும் ஏன் இந்த தடுமாற்றம். இது மனித இயல்பு சுயநலனில் தன் சொந்த ஆளுமையை அதிகார பலத்தைக் கட்டியெழுப்பி

புகழ்டைய முயலும் போது பந்த பாசங்களுக்கு மூலமாகத் தன் வளர்ச்சியிலேயே குறியாக நிற்கும் மனிதனின் பொது விடயம் என வரும் போது பந்த பாசங்களை காரணம் காட்டித் தப்பிக்க வழி தேடுகின்றான். இத்தகைய மனித மனங்களின் உருவகமே அர்ச்சனை இங்கு “உன் வாழ்க்கைக்கு ஒரு இலட்சியம் உண்டு. சமூகத்துக்கு நீ புரிய வேண்டிய கடமை உண்டு.” அந்தக் கடமையை நிறைவேற்றும் போது பந்த பாசங்களில் கோழையாகாதே என கண்ணன் வாழ்க்கையின் அர்த்தத்தைப் புரிய வைக்கின்றான். வாழ்க்கை துன்பம் நிறைந்தது. துன்பத்துக்குக் காரணம் பிரச்சினை பிரச்சினைக்கு அடிப்படை, முரண்பாடு, முரண்பாட்டைக்குக் காரணம் தெளிவின்மைக்கு மூலகாரணம் பற்று, ஆகவே பற்றைத் துறந்து விடு எனக் கீதை கூறுகின்றது. இதைப் பரிபூரண அறிவைப் போதிக்கும் சாங்கிய யோகம் நன்கு விளக்குகின்றது.

உறவினர் மீதான பற்றின் காரணமாக நீ கோழையாகி நின்கின்றாய், கோழைத்தனம் நீங்க பற்றைவிட வேண்டும். நீ அழிப்பது உடலைத்தான் அதனுள் இருக்கும் ஆன்மாவை அல்ல. ஆன்மாவை அழிக்கமுடியாது. எனவே ஆன்மாவை திருப்தியடைச் செய்வதை நிறுத்தாதே உன் கடமையைச் செய்யத் தவறாதே எனக் கண்ணன் போதித்தார். இங்கு பற்றின் அடிப்படை தகர்க்கப்படுகிறது. உடலுக்கும் உயிருக்கும் உள்ள உறவும் வேற்றுமையும் தெளிவாக விளக்கப்படுகிறது. பற்றை அறுத்து ஆசைகளை அடக்கி ஆன்மாவில் திருப்தி அடைபவன் இன்பத்தில் பெருமையடையாது துன்பத்தில் மனம் உடையாது ஜம்புலன்களை அடக்கி ஆளும் வீரனாகின்றான். இதுவே கீதை காட்டும் நிறைஞானியில் இலட்சணமாகும். கீதையின் வெது யோகம் கர்மயோகம் செயலைச் செய்து கொண்டே அதன் பலனில் பற்று வைக்காது இருந்ததை கூறுகிறது. சுயநலம் அற்ற நிலையில் புரியும் கருமம் கடவுளை அடையும் மார்க்கம் எனக்கீதை கூறுகிறது. இந்நிலையில் நிறைஞானி அடைவதும் ஒரே விதமானபரிபூரண முத்தியாகும். ஒரு செயலைச் செய்யும் போது அதன் பலனில் பற்று வைப்பது மனித இயல்பு பலனில் பற்று இல்லாவிட்டால் செயலுக்கம் ஏற்படாதே என்ற வினா இங்கு எழும் இதற்குக் கண்ணன் கூறும் விளக்கம் எந்த ஒரு செயலுக்கும் பலன் ஒன்று இருந்தே தீரும். பலனை எதிர்பாராதே என்பது விளைவு. தனக்கு மட்டுமே என எண்ணாதிருப்பதும் நல்ல விளைவு மட்டுமே என எதிர்பார்க்காது இருப்பது ஆகும். இங்கு கிருஷ்ணன் கூறுவது “எல்லா கருமங்களையும் எனது கருவியாக நின்று செய்வாயாக”, பலனை எனக் கே அர்ப்பணித்துவிட்டு என்னைச் சரணடைவாயாக நான் சகல பாவங்களிலிருந்தும் உண்ண விடுவிக்கின்றேன். இது அர்ச்சனைக்கு மட்டுமன்றி சகல மனிதர்களுக்கும் கண்ணன் இடும் கட்டளையாகும். இவ்வாறு ஈஸ்வர அர்ப்பணமாக செயல்களை செய்யும் போது எமது மனச்சமைகள் இறக்கி வைக்கப்படுகின்றன. இது நடைமுறை மனித வாழ்வில் காணக்கூடிய ஒரு அம்சமாகும். இவ்வாறு கீதை சாங்கியம், கர்மம், பக்தி என்பவற்றைப் பற்றி விரிவாகக் கூறுகிறது. எனவே நடைமுறை வாழ்க்கையைத் தத்துவமாக்கி தத்துவத்தின் மூலம் நடைமுறை வாழ்க்கையைப் புலப்படுத்தி இந்து மதத்தை ஒரு வாழ்வியல் நெறியாகக் காட்டிய பெருமை பூர்மத் பகவக்கீதைக்கேடு உண்டு.

சௌல்வி. தூர்சிகா
ஆராம்ப பிரிவு
1ம் வருட முகிழ்நிலை ஆசிரியர்

வேழமுகன் சுரதை...

“நெஞ்சக் கனகல் லுநெகிழ்த் துருகத்
தஞ்சத் தருள்சன் முகனுக் கியல் சேர்
செஞ்சொற் புணமாவைசிறந் திடவே
பஞ்சக் கரவானைபதம் பணிவாம்”

மஹா விஷ்ணுவானவர்ய சோததைக்கு தன்னுடைய திருவாயிலே இந்த உலகம் முழுவதையும் காட்டினார். அதைப் போல எம் விநாயகப்பெருமான் தனது வயிற்றில் ஜீக்ஷர்கள் (தேவர்கள்), காந்தவர்கள், ரக்ஷர்கள் (அசுரர்), கிண்ணர்கள், மானுடர்கள் (மனிதர்கள்) என்பவர்களைக் கொண்டிருப்பதை

“குக்லித்த ஜீக்ஷ கந்தர்வ ரக்ஷின்னர மானுஷாயநம்”

என்று விநாயகப் பெருமானின் சகஸ்ரநாமம் தெளிவு படுத்துகின்றது. இத்தகைய மேன்மை பொருந்திய யானைமுகக் கணபதியே இந்துக் கடவுளர்களுள் பொது மக்களால் மிகவும் விரும்பப்படுவார். அவரது திருவருவச் சிலையைக் கோயில்களிலும், வீடுகளிலும், சந்திகளிலும், ஆற்றோரங்களிலும், குள்க்கரைகளிலும், புனிதமான மரங்களுக்கடியிலும் சந்து பொந்துகளிலும் ஆட்புக முடியாத சின்னங்களிறு இடங்களிலும் கூடக் காணலாம். மக்கள் எந்தக் காரியத்தைத் தொடங்குவார்கள்.

கணபதிக் கோட்பாடு தோன்றியது பற்றி மேதைகளிடையே கருத்து வேற்றுமைகள் நிலவுகின்றன. புராணங்களில் கணேசருடைய பிறப்புப் பற்றிப் பல கதைகள் புராணங்களில் காணப்படுகின்றன. புராணங்களில் கணேசரைச் சிவனுக்கும் பார்வதிக்கும் பிறந்த குழந்தையாக, ஸ்கந்த - கார்த்திகேயனுடைய அண்ணனாகக் காண்கின்றோம். பிள்ளையார் சிவனுக்கோ பார்வதிக்கோ மட்டும் மகனாய் பிறந்ததாகவும், மற்றும் சில இவ்விருவருக்குமே அவர் மகனாய்ப் பிறந்ததாகவும் கூறுகின்றன. வராக புராணத்தில் சிவனது நெற்றியிலிருந்து அவர் தோன்றினார் என்று கூறப்படுகிறது. கந்தபுராணம், மச்சபுராணம் ஆகியவற்றில் பார்வதி நீராடும் போது உபயோகித்த என்னைய் முதலிய வாசனைத் திரவியங்களினின்று அவர் படைக்கப்பட்டார் என்று கூறப்படுகின்றது. சுப்ர வேதாகமத்தில், சிவனும் பார்வதியும் இரு யானைகளாய் உருமாறியிருந்த போது விநாயகர் பிறந்தார் என்பது காணப்படுகின்றது. இன்னும் சில புராணங்களின் கருத்துப்படி கணேசர் ஒரு யானைத் தலையுடன் படைக்கப்பட்டதாகவும், மற்றும் சிலவற்றின் கருத்துப்படி இந்தப் புதிய அம்சம் தற்செயலாக நிகழ்ந்த ஒரு நிகழ்ச்சி என்றும் காணப்படுகிறது. இந்தப் பல வகையான கருத்துக்களையும் ஒன்றாகத் திரட்டிச் சிவபுராணத்தில் பிள்ளையார் பல படைப்புக் காலங்களில் பல்வேறு வகையில் தோன்றினார் என்று கூறப்படுகின்றது. எல்லாத் தேவர்களுக்கும் உள்ளது போலக் கணேசருக்கும் பல பெயர்கள் உண்டு. அவரது உருவத்தையும் தொழிலையும் விளக்கும் முறையில் அப்பெயர்கள் பொருளுடையனவாய் அமைந்துள்ளன. கணேசர் என்ற பதத்திற்கும் அதற்கீடான கணபதி எனும் பதத்திற்கும் சிவபெருமானுடைய பணியாளர்களின் தலைவரும் எஜமானருமாவார் என்பது பொருள். அந்தக் கடவுளுக்கு யானை முகமுண்டு (கஜானர்), அவருக்கு வளைந்த துதிக்கை உண்டு (வக்கிரதுண்டர்) அவர் ஒரு துதிக்கை உடையவர் (ஏகதுண்டர்) அவருக்கு பானை

வயிறுமுண்டு (லம்போதரர்) அவர் எலி வாகனர் (ஆகுரதர்) மனிதர்கள் செல்லும் வழியில் தடைகளை அமைப்பவரும் அவரே, அவற்றை நீக்குபவரும் அவரே, அவர் விக்கினேஸ்வரர், விக்கினராஜா, விநாயகர் அவர் அருளை வேண்டி நிற்பவர்களுக்கு வெற்றி தேடிக் கொடுப்பவர், சித்ததாதா, அவர்களைக் காப்பாற்றுபவர் (ஹேம்பர்) கணேசத் தெய்வம் இடர்களை நீக்கி வெற்றி அருளும் தெய்வமாகப் படைக்கப்பட்டுள்ளது. பக்தர்கள் தங்கள் கஷ்டம் தீர, தங்கள் இலட்சியம் ஈடேற, விக்கினேஸ்வரரை திருப்தி செய்கின்றார்கள். ஒரு புராணத்தில் சிவன் தன் யானமுகக் குமாரனோடு பின் காணுமாறு பேசுவதாய்க் கூறப்பட்டுள்ளது. “உன் பெயர் கணேசன் என்றும், விநாயகன் என்றும், விக்கின ராஜன் என்றும், சிவபாலன் என்றும் இருக்கட்டும் உன்னிடமிருந்து வெற்றி தோல்வி புறப்பட்டும் எல்லாச் சமயங்களிலும் மற்றைத் தேவர்களை வழிபடுமுன் உன்னை மக்கள் வழிபட்டு உன் அருளை வேண்டி நிற்கட்டும். அப்படி அவர்கள் செய்யாவிட்டால் அவர்கள் எடுத்துக் கொண்ட முயற்சியில் தோல்வியே அவர்களை வந்தடையும்” பழங்கால இந்து புராண இலக்கியத்தில் கணபதியை ஒரு பிரமசாரிதேவனாகக் காணலாம். பிற்காலச் சமய மரபுகளில் புத்தி, சித்தி என்ற இரு துணைவியர் அவருக்கு உள்ளார் என்று சொல்லப்படுகின்றது. இதன் பொருள் ஞானத்திற்கும், வெற்றிக்கும் அவர் தலைவர் என்பதாகும். பழங்காலத்தில் அவர் ஒரு பெண் துணை இல்லாமல் இருந்ததில்லை. பிற்கால உருவங்களில் காணாபத்தியக் கோட்பாட்டுப் பிரிவு வந்த பிறகு அவருக்கு ஒரு தேவி உண்டு. அவள் அவர்பின் இருப்பாள். இப்பிரிவின் படி கணபதியே உயர்ந்த கடவுள் சிவன், பிரமன், விஷ்ணு ஆகிய மூழ்மூர்த்திகளைவிட அவர் உயர்ந்தவர்.

கணபதி உபநிடதம் கீழ்க்காணும் பிராத்தனையோடு தொடங்குகின்றது. “ஓம் கணபதியே வணக்கம், நீயே காணும் உண்மை, நீயே படைப்பவனும், காப்பவனும், அழிப்பவனுமாய் இருக்கின்றாய், நீயே எல்லாமாயுமுள் பிரமம், நீயே என்றுமுள் ஆன்மா என்பதில் ஜயமில்லை உன்னிடமிருந்தே பிரபஞ்சம் தோன்றுகின்றது. இப்பிரபஞ்சம் எல்லாம் உன்னிடமே சென்று ஒடுங்குகின்றது. நீயே பிரமன், விஷ்ணு, குத்திரன்” இது இவ்வாறு இருக்க “எல்லாத்துதிக்கும் வேதங்களால் கூட அடைய முடியாது. அவன் நிலம், நீர், நெருப்பு, காற்று வின், குரியன், சந்திரன், எஜுமானன் ஆகிய எட்டு வடிவங்களோடு கூடிய சிவனுடைய விளையாட்டு அவதாரம்” என்று சாரதா திலகம் எனும் நூல் கூறுகின்றது. விநாயகரின் பிறந்தநாள் ஆவணி மாதம் வளர்பிறை சதுர்த்தி, பெற்றோர் சிவன், பார்வதி, சகோதரர்கள், முருகன், ஜயப்பன், விரவாகு, உமாதேவியாரின் காற்சிலம்பிலிருந்து தெறித்த நவரத்தினங்களில் உருவான நவகள்னிகைகளின் பிள்ளைகள், ஓம்பதின்மர், பிள்ளையாருடன் சேர்த்து சிவனுக்குப் பதின் மூன்று பிள்ளைகள், பன்னிருவர் அப்பா பிள்ளை; விநாயகர் மாத்திரம் அம்மா பிள்ளை மனைவியர் இச்சா சக்தியான சித்தி, கிரியா சக்தியான புத்தி, ஞான சக்தியான வல்லபை இவர்கள் தவிர மகாவிஷ்ணுவின் புதல்வியரான பன்னிருவர்; மகன்கள் ஷேமம், லாபம்; மாமன் மகாவிஷ்ணு; வாகனம் கிருதயகத்தில் சிங்கம்; திரோதாயுகத்தில் மயில், துவாபரயுகத்தில் மூச்சிகம். கலியுகத்தில் குதிரை; ஒடித்தது தந்தம் (பாரதத்தை எழுதவும் கஜமுகனை அழிக்கவும்); கொடுத்தது காவிரி; அருளியது ஒளவைக்கு, அகத்தியர்க்கு, அரசர்க்கு, அடியார்க்கு, பக்தர்கட்டு, ஞானிகட்கு இவ்வாறு விநாயகரின் விபரங்கள் கடல் போன்றவை.

இவ்வாறு அன்பர்கள் எல்லோரும் தங்கருமம் சித்தியாகக் கணபதியைப் பாவால் வந்தித்து தலையால் வணங்குவர். கணபதியும் பால், தெளிதேன், பாகு, பருப்பின் சைவ, மிளிர, அரும்பாடல்கள் கவிஞருக்கு சைவவிஞ்ச அளிப்பாராகவின் அச்சைவைச் செஞ்சொல் மலர்களால் முழுமுதற் கணபதியை நாழும் மனமாரத் தொழுது உய்தி பெறுவோமாக! காவிலும், குளக்கரையிலும், காட்டிலும், நடைபாதையிலும், பெருங்கோயிலும் அவரும் பெம்மான் அழகுதமிழோடு நம்மையும் காப்பானாக!

“வேழமுகத்து விநாயகனை தொழு வாழ்வு மிகுந்து வரும்
வெள்ளைக் கொம்பன் விநாயகனைத் தொழு துள்ளி ஒடும் வினைகளே!

சௌவி. ம.சாம்பவி
ஆரம்பக்கல்வி
2ம் வருட முகிழ்நிலை ஆசிரியர்

மகாசிவராத்திரி

இராத்திரி என்பது இருட்காலம் என்பதை யாவரும் அறிந்தது எனினும் உண்மையான இருட்காலம் இறைவன் உலகம் முழுவதையும் ஒடுக்கி நிற்கும் காலம். இதனை “சர்வசங்காரகாலம்”, “ஊழிமுடிவு” என்று பலவாறாகக் கூறுவர் இரவில் ஒளியின்றி உயிர்களின் நடமாட்டமில்லாது எங்கும் அமைதி நிலவுவது போல், இந்த ஊழி ஒடுக்ககாலத்தில் பஞ்சபூதங்களும், தணு, கரண, புவன போகங்களும் ஒன்றுமேயில்லாது உயிர்கள் செயலற்றுக் கிடப்பனவாகும். ஆகவே அப்பொழுது அமைதியே நிலவும் இந்தப் பேரிருளில் தனித்து நிற்பவன் சிவபெருமான் ஒருவனேயாம். நாம் நாள் தோறும் காண்கின்ற இரவு அனைத்துயிர்க்கும் உரிய சாதாரண இராக்காலம். ஆயின் உலக ஒடுக்க நிலையாகிய இரவு சிவனுக்கே உரிய சாதாரண இராக்காலமாகும். இதனாற்றான் இவ்விரவு “சிவராத்திரி” எனப்பெயர் பெறுகின்றது.

ஒடுங்கிய உலத்தை மீளத் தோற்றுவித்தற்காக இறைவன் சோதி வடிவான இலிங்கமாய் நின்று “இலளிதாதேவி என்னும் பெயரோடு சக்தியைத் தோற்றுவிக்க. அத்தேவி இலிங்கப் பிரானை வணங்க. அவர் இலிங்கோற்பவராகத் தோன்றி உலகின் மறுதோற்றத்தின் பொருட்டுப் பிரமமா முதலியோரைப் படைத்துச் சிருட்டித் தொழிலை ஆரம்பிப்பார். இதனையே மாசிமாதத்துச் சதுரத்தசித் திதியில் வரும் இரவும், அன்று இரவு மூன்றாம் சாமம் நடைபெறும் இலிங்கேற்ப பூசையும் எடுத்துக் காட்டுகின்றன. சிவனிடத்தில் அன்பு பூண்டொழுகுவோர்க்கு அன்றைய நாள் சிறந்த நோன்பு நாளாகும்.

சிவசன்னாங்களுக்கான தருநீறு

திருநீறு சிவசின்னாங்களில் ஒன்று. சைவசமய ஓழக்கங்களில் இன்றியமையாதது திருநீறனிதல் வெண்ணிறமான திருநீறே அணியத்தக்கதாகும். திருநீற்றினை விபூதி எனவும் கூறலாம். திருநீற்றை வடக்கு முகமாக வேணும், கிழக்கு முகமாகவேணும் இருந்து கொண்டு தரித்தல் வேண்டும். விபூதியை அணியும் போது சிவபெருமானை நினைத்தலும், திருவைந்தெழுத்தை உச்சரித்தலும் அவசியமானவை ஆகும். திருநீறு தரிக்கும் போது, நிலத்திலே சிந்தா வண்ணம், அண்ணாந்து வலக்கையின் நடுவிரல் மூன்றினாலும் தரித்தல் வேண்டும். தரையிலே சிந்தினால் சிந்திய விபூதியை எடுத்துவிட்டு அவ்விடத்தைச் சுத்தி செய்தல் வேண்டும். திருநீறு அணியாதவர்களின் முகம் சுடுகாட்டுக்குச் சமனாகும். இதனையே “நீறில்லா நெற்றி பாழ்” என்பார்கள்.

திருநீற்றை உத்தாளனமாகவேணும் திரிபுரண்டரமாகவேணும் தரிக்கலாம். பரவப் பூசதல் உத்தாளனம் எனப் படும். மூன்று குறியாகத் தரிப்பது திரிபுண்டரமாகவேணும் தரிக்கலாம். பரவப் பூசதல் உத்தாளனம் எனப்படும். மூன்று குறியாகத் தரிப்பது திரிபுண்டரம் திரிபுண்டராமகத் தரிக்கும் பொழுது, வளையாதிருத்தல், இடையறாதிருத்தல், ஒன்றையொன்று தீண்டாதிருத்தல், மிக அகலாதிருத்தல், ஒவ்வொர் அங்குல இடைவெளியிருத்தல் என்பன கவனிக்கவேண்டியவை ஆகும். சிரம், நெற்றி, மார்பு, தொப்பும் முழந்தாள்கள், பூபுயங்கள், முழங்கைகள், மணிக்கட்டுக்கள், விலாப்புறங்கள், முதுகு, கழுத்து என்னும் பதினாறு இடங்களிலும் குறிதரிக்கலாம்.

திருநீற்றுக்கு மேலே சந்தனமேனும் குங்குமமேனும் அணிதல் ஆகாது இவற்றைத் திருநீற்றுக்குக்கீழே புருவ நடுவில் தரிக்கலாம். காலையிலும், மதியமும், மாலையிலும், நீராடிய பின்பும் பூசை போசனம் நித்திரை என்பவற்றுக்கு முன்னும் பின்னும் திருநீறு அணிதல் அவசியமாகும். திருநீற்றின் மகிழை பற்றி திருஞானசம்பந்தர் திருநீற்றுப் பதிகத்தில் விரிவாகக் கூறியுள்ளார். திருநீறனிவதால் முத்தியும் சிவஞானமும் உண்டாகுமென ஞான நூல்கள் கூறுகின்றன. முத்தி தருவது நீறு, போதந்தருவது நீறு என்பன திருஞானசம்பந்தர் திருவாக்குகளாகும்.

சௌவி. நிகேந்தினி
3 ம் வருட முகிழ்நிலை ஆசிரியர்

இந்துக்களும் அரவ்யலும்

“விஞ்ஞானம் இன்றேல் எஞ்ஞானமும் இல்லை” எனும் அளவுக்கு விஞ்ஞானம் பாரிய வளர்ச்சி காணும் தற்காலத்திலே, சைவநெறி முறைகளும் அறிவியலுடன் ஒன்றித்துப் போய்விட்டன. இதுவே நிகழ்கால நிதர்சனமுமாகும். மனிதனாக வாழ வைக்கும் இந்து தர்மநெறியானது அறிவியலையும் தன்னகத்தே கொண்டு காணப்படுகின்றது என்பது நவீன அறிவியலாளர்களின் கருத்தாகும். இந்துக்கள் தம்மையறியாமலேயே அறிவியலுடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளனர். தாம் வழிவழியாக புரிந்து வரும் சமய நம்பிக்கைகளையும், சம்பிரதாயங்களையும் அறிவியல் பூர்வமானது என்பதை புரியாமலேயே புரிந்து வருகின்றனர். அவர்கள் மனதில் காணப்படுவது எல்லாம் இவை அனைத்தையும் புரிந்தால் இறையருள் கைவரப் பெறலாம் எனும் ஒரேயொரு நோக்கம் மட்டுமேயாகும். அவ்வாறு புரியும் சடங்குகளையும் சம்பிரதாயங்களையும் அறிவியலுடன் ஒன்றித்து நோக்குவோம்.

இந்துக்களாகிய நாம் அதிகாலையில் நித்திரை விட்டெழுந்து, வாசலில் சாண நீர் கொண்டு தெளித்து, சுத்தப்படுத்தி கோலமிடுவதை வழக்கமாகக் கொண்டுள்ளோம். இங்கு பயன்படுத்தப்படும் சாணநீர் மிகச் சிறந்த கிருமிக் கொல்லி என விஞ்ஞானிகளால் நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளது. சாண நீரைப் பயன்படுத்தி வீடு வாசல்களைச் சுத்தப்படுத்துவதன் மூலம் கிருமித் தொற்றுக்களை தவிர்த்துக் கொள்ளலாம். அதுமட்டுமன்றி தற்காலத்தில் ஏற்படும் பாரிய நோய்களுக்கு கிருமிகளே காரணமாக உள்ளது. இதை அழிக்கும் கிருமிக் கொல்லியான சாண நீர் பண்டைய காலத்திலேயே இந்துக்களால் பயன்படுத்தப் - பட்டுள்ளது என்றால் அது மிகையாகாது.

நாம் புரியும் அடுத்த கருமம் சூரிய நமஸ்காரம் புரிவதால் இறையருள் கிட்டும் என்பது நம்பிக்கை. இதனையே அறிவியல் நோக்கில் நோக்கும் போது சூரியக் கதிரிலிருந்து கிடைக்கும் சக்தி மூலம் உடலின் விற்றமின் D தொழிற்பாட்டுக்கு காரணமாக உள்ளது. சூரியக்கதிரே படாத அளவுக்கு பணி புரியும் மேற்குல மக்கள் சூரியக்கதிர் படுவதற்காக ஏங்குகின்றனர். ஆனால் நாம் முன்னோர் சூரிய நமஸ்காரம் எனும் ஓன்றை அன்றே நம் வழக்கில் கொண்டு வந்துள்ளனர். திருமணம் செய்துவிட்டாள் என்பதை உணர்த்தும் இந்துப் பெண்ணின் அடையாளம் நெற்றியில் குங்குமத் திலகமிடல் என்பதாகும். அதுமட்டுமன்றி தன் கணவனின் நலனுக்காக இறைவன் வேண்டி, குங்குமம் தரித்துக் கொள்வது மரபாகும். இம்மரபிற்கு அறிவியல் கூறும் விளக்கமோ மிகச்சிறப்பானது. இரண்டு புருவங்களுக்கு மத்தியில் பொட்டு வைப்பதன் மூலம் எமது நரம்புகள் சுறுசுறுப்பாகச் செயற்படுகின்றது. உடலின் அனைத்து நரம்புகளினதும் சங்கமிக்கும் இடமாக இரு புருவங்களின் மத்தி காணப்படுகிறது. இந்த இடத்தின் பாதுகாப்பிற்காகவுமே பொட்டு வைக்கின்றனர் என்பது அறிவியலாளர்களின் கருத்தாகும். ஆலயங்களிலும் வீடுகளிலும் பூசையின் இறுதியில் துளசித்தீர்த்தம் பருகுதல் இந்துக்களின் வழக்கமாகும். இந்த துளசித் தீர்த்தமானது இறைவனுக்கு ஆராதிக்கப்பட்டு இறுதியில் பக்தர்களுக்கு வழங்கப்படுகின்றது. இதனாலேயே பக்தர்களும் விரும்பிக் குடிக்கின்றனர். ஆனால் இதற்கு அறிவியலானது பின்வருமாறு விளக்கம் கூறுகின்றது.

துளசியும் ஒரு மருத்துவ குணம் நிறைந்த செடியாகும். மருத்துவம் நிறைந்துள்ள துளசியின் நீரைப் பருகுவதன் மூலம் உடலில் உள்ள கெட்ட அமிலங்கள் அழிக்கப்படுகின்றன. இதனால் இயற்கையாகவே உடல் அகத்தே சுத்தம் செய்யப்படுகின்றது.

இந்துக்கள் புரியும் முக்கிய சம்பிரதாயங்களில் அடுத்து தியானம் முக்கியமானதாகும். உலக நாடுகளில் அதிகாலையில் தியானம் ஒரு வகுப்பாகவே நடத்தப்படுகின்றது. இதனை “மெரிடேசன்” போன்ற பல்வேறு பெயர்களில் அழைக்கின்றனர். இந்துக்கள் அலைபாயும் மனதை ஒருநிலைப்படுத்தி இறைவனை அடையவே தியானம், மூச்சுப்பயிற்சி போன்றவற்றை மேற்கொள்கின்றனர். ஆனால் இவற்றைப் புரிவதன் மூலம் சீரான இரத்த ஒட்டம், சீரான உள்மூச்சு, வெளிமூச்சு போன்ற நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. இவற்றின் மூலம் ஆரோக்கியமான வாழ்வு ஏற்படுகின்றது. அமெரிக்கா போன்ற வளர்ச்சியடைந்த நாடுகளில் தியானம் முக்கியமாகத் திகழ்கின்றது. இங்கே கடல் கடந்து, கண்டம் தாண்டி இந்து நெறி நிலைத்திருப்பதை சுட்டிக் கூறலாம். அடுத்து வழிபாட்டு முறைகளில் விநாயகரை வழிபடும் முறையை குறிப்பிட்டு கூறலாம். விநாயகரை மூன்று முறை தலையில் குட்டி, தோப்புக்கரணம் போட்டுக் கும்பிடுதல் இந்து சமயத்துவரின் வழக்கமாகும். இதற்காக பல்வேறு வகையான காரண காரியக் கதைகள் கூறப்படாலும் நவீன அறிவியலாளர்கள் தோப்புக் காரணத்தையும் அறிவியல் நோக்கிலேயே நோக்கியுள்ளனர். தோப்புக் காரணம் போடும்போது இரண்டு கைகளாலும் செவிகள் இழுக்கப்பட்டு, குந்தி எழும் போது உடலின் அனைத்துப் பகுதிகளும் சீராக இயங்குவது மட்டுமல்லாமல் ஞாபகசக்தித் திறனும் அதிகரிக்கப்படுகின்றது. சர்வதேச பாடசாலைகளிலும் மாணவர்களின் ஞாபக சக்தியை அதிகரிக்க தோப்புக் காரணப்பயிற்சியே வழங்கப்படுகின்றது.

அடுத்ததாக இந்துக்கள் கொண்டாடும் பண்டிகைகள், விரதங்கள் என்பவற்றைக் குறிப்பிட்டுக் கூறலாம். அவற்றுள் விரதங்கள் பிரதானமானவை. விரதங்களில் நாள் விரதங்கள், வார விரதங்கள், மாத விரதங்கள் எனப் பல்வேறுபட்ட விரத வகைகள் காணப்படுகின்றன. விரதங்கள் கடைப்பிடிப்பதன் நோக்கங்களாக நீண்ட ஆயுள், செல்வச் செழிப்பு, உத்தம கணவன், புத்திரப்பேறு போன்றவற்றை கூறிக் கொண்டே செல்லலாம். ஆனால் உண்மையில் விரதங்களை கடைப்பிடிப்பதன் மூலம் மனிதனின் ஆரோக்கியமே பேணப்படுகின்றது. எவ்வாறெனில் வருடம் முழுவதும் உணவுகளை மனிதன் உட்கொள்கின்றான். இதனால் சமிபாட்டுத் தொகுதி போன்ற உடலுறுப்புக்கள் செயற்பட்ட வண்ணமே உள்ளன. அதன் செயற்பாட்டை குறுகிய காலமாவது நிறுத்துவதற்காகவே விரதங்கள் அனுஷ்டிக்கப்படுகின்றன. நாம் அனைவரும் அறிந்த ஒன்றே யாதாயினும் ஒரு பொருள் ஓய்வில்லாமல் நெடுங்காலம் உழைத்துக் கொண்டிருந்தால் எளிதில் பழுதடையும் அவ்வாறே எமது உடலுறுப்புக்களும் ஓய்வு தேவை. இதற்கு உதவியாக விரதங்கள் வழிகோலுகின்றன என்றால் அது மிகையாகாது. இந்துக்களின் அமங்கல நிகழ்வுகளிலும் கூட அறிவியல் சிந்தனைகளே பொதிந்துள்ளது. மரணக்கிரியைகளுக்கு சென்ற வந்த பின் உடலில் மஞ்சள் தப்பி, அறுகம்புல் நீர் கொண்டு நீராடுவது இந்துக்களின் வழக்கமாகும். நம்மவர் இதற்கு அமங்கலத்திலிருந்து தம்மை விடுவிக்கவே இவ்வாறு செய்கின்றனர் என்று கூறுவர். ஆனால் மரண வீட்டில் இறந்தவரின் உடல் வைக்கப்பட்டிருக்கும். அதிலே நம் கண்ணுக்குப் புலப்படாத பல்வேறு

நுண்ணங்கிகள் காணப்படும். அவற்றில் சில காற்றின் மூலம் பரவக் கூடியவையும் காணப்படும். இவ்வாறான நுண்ணங்கிகள் பல கொடிய நோய்களை ஏற்படுத்தவல்லன. இதை தடுக்கவே நாம் வீட்டுக்கு வந்து மஞ்சள் நீர் கொண்டு நீராடுகின்றோம். மஞ்சள் மிகச்சிறந்த கிருமிக் கொல்லி என்பது உலகறிந்த உண்மையாகும். எனவே தான் அமங்கல சம்பிரதாயத்திலும் அறிவியல் புகட்டுவது எமது இந்துநெறி ஒன்றேயாகும். ஆகவே, இவ்வாறு “கல் தோன்றா மன் தோன்றாக் காலத்து முன்தோன்றிய மூத்தகுடி தமிழ்க்குடி” என்பதற்கிணங்க ஒவ்வொரு செயலும் ஒரு அறிவியல் காரண காரியத் தொடர்புடனேயே நடக்கின்றது. இந்துநெறி அறிவியலுக்கே அதிகாரம் செய்யும் அளவுக்கு உத்தமமானது. இந்துக்களாகிய நாம் எமது நெறியை உணர்ந்து போற்றிப் பேணுவோமாக.

சௌவன். ரூ.சசிகாந்தன்
ஆரம்பக்கல்வி
1ம் வருட முகிழ்நிலை ஆசிரியர்

ராஜகோபுரம்

“அபுரதரிசனம் கோடி புண்ணியம்”, “கோபுர தரிசனம் பாப மோனசனம்” என்பன ஆன்றோர் வாக்கு. கோயிலிலே மிக யர்ந்த அமைப்புடன் விளங்குவது ராஜகோபுரமாகும். இதற்கு தூல லிங்கம் என்பது பெயர், (தூலம் - கண்ணால் பார்க்கக் கூடியது) யோகிகள், “பிரமந் திர மத்ய கபாலத்வாரம்”, என கோபுரத்தை குறிப்பிடுவர்.

சுப்பிரபேதாகமத்தில்

“தூரல்ய சிகரே த்ருஷ்ட்வா யாவத் கைலாச பூதலம்”

என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அதாவது கோபுரத்தில் சிகரத்தை எவ்வளவு தூரத்தில் இருந்து பார்க்கத் தெரியுமோ அவ்வளவு தூர இடமும் பூலோகக் கைலாசம் என்று அழைக்கப்படும்.

கோபுரம் மூன்று அடுக்குகள் கொண்டும் அமைந்துள்ளது. இது - ஜாக்ரம், சொப்னம், சுகுப்தி எனும் மூன்றைக் குறிக்கும் அதுபோல்

ஜந்து அடுக்கு - ஜம்பொறிகளைக் குறிக்கும்.

ஏழு - ஜம்பொறிகளுடன் மனம், புத்தி என்பவற்றைக் குறிக்கும்.

ஒன்பது - ஜம்பொறிகளுடன் மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரம் இவற்றைக் குறிக்கும்.

பெரியபுராணம் சைவசமயமும்

சமயம் மனிதனைப் பண்புடையவனாக வாழ்வைப்பது. மக்கள் வாழ்வதற்கான நியமங்களை சமயங்கள் எடுத்துக் காட்டுகின்றன. அந்த வகையில் மக்களை நல்வழிப்படுத்துவனவாக பெரிய புராணத்தில் அடியார்களின் வாழ்க்கைச் சம்பவங்கள் காணப்படுகின்றன. இறைவனுக்கும் அடியார்களுக்கும் இடையே நிகழ்ந்த நிகழ்வுகள் அடியார்களின் பண்பு, தொண்டு என்பவற்றால் சைவ வாழ்வியல் பண்பாடு எடுத்துக் காட்டப்படுகின்றது. பலவற்றாலும் சிறந்து விளங்கிய சோழராட்சிக் காலத்தில் சேக்கிழார் எனும் பெரியார் சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரின் திருத்தொண்டர் தொகையை ஆதாரமாகக் கொண்டு அறுபத்து மூன்று நாயன்மாரின் வரலாற்றை எல்லோரும் அறிய வைத்தார்.

திருஞானசம்பந்தர் வேதநெறி தழைக்கவும் சைவத்துறை விளங்கவும் அவதரித்து சைவமும் தமிழும் தழைக்க வாழ்ந்து காட்டியமையைப் பெரிய புராணம் கூறுகிறது. சிறுவயதிலேயே இறைவனால் ஆளப்பட்டமையால் துன்பத்தை உணராதவராய் இயற்கைச் சிறப்பும், இலக்கிய இன்பமும், சமய உண்மைகளும் பொதிந்த பாடல்களைப் பாடி சைவசமய உண்மைகளைப் புலப்படுத்தினார். திருவையாற்றுத்தலத்தில் தேவப் பெண்கள் நடனமாட மந்திகள் முதலில் அச்சம் கொண்டு பின் அச்சம் நீங்கின் என்று கூறி அது போல் மனிதரும் இறைவனைச் சரணடைந்தால் நன்மை உண்டாகும் என்று சம்பந்தர் காட்டியிருக்கிறார். இதனை “புலனைந்தும் பொறி கலங்கி” என்று தொடங்கும் தேவாரத்தின் மூலம் அறியக் கூடியதாக உள்ளது.

திருவீழிமிழலைத் தலத்தில் பஞ்சத்தைப் போக்குவதற்காக மடத்தில் அன்னதானம் செய்வதற்காக “வாசி தீரவே காகச நல்குவீர்” என்ற தேவராப் பதிகத்தைப் பாடி காகச பெற்று அடியார்களின் பசியை நீக்கினார். மக்கள் மற்றவருக்கு உதவி செய்து வாழுவேண்டும் என்ற சைவசமய சிந்தனையை சேக்கிழார் எடுத்துக் காட்டுகிறார். மக்கள் வாழ்வதற்கும் கோயில் அவசியம் என அப்பர் சுவாமிகள் கூறினார். கோயில் இல்லா ஊர் உண்மையான ஊர் ஆகாது. அது காடே ஆகும். என்ற கருத்துப்பட “கோவில் இல்லாத திருவிலூர்” என்று தொடங்கி அடவிக் காடே என்று முடித்துள்ளார். சைவப் பண்பாட்டின் முக்கிய இடம் கோவில் அதனை மையமாகக் கொண்டே சைவசமயம் செயற்படவேண்டும் என்ற சிந்தனையைப் பெரியபுராணம் கூறுகிறது.

பெரிய புராணத்தில் தொண்டர் கூட்டம் மேற்கொண்ட பயணங்கள் தலயாத்திரைகள் கோயில்களை வலம் வரும் போது பாடிய பண்ணமெந்த பாடல்கள் மக்களை உணர்வு பூர்வமாக இணைத்து கோயில் சார் பண்பாடு வாழ்வியலை ஏற்படுத்தியது. விருந்தோம்பல் பண்பைச் சிறப்பிப்பதற்காகப் பெரியபுராணத்தில் இல்லற வாழ்க்கை முக்கியம் பெறுகிறது. அடியாருக்கு உணவளிக்க வேண்டும் என்பதற்காக வீட்டில் ஒன்றும் இல்லாது இருந்த போது அடை மழையில் கூடையுடன் சென்று வயலில் விதைத்த நெல்லை வாரி அள்ளிக்கொண்டு வந்து உணவாக்கிக் கொடுத்தார். இளையான் குடிமாறநாயனார் அடியார் கேட்டபடி தாய் பிடிக்க மகனையே வெட்டிக் கறி சமைத்துக் கொடுத்தார். சிறுத் தொண்ட நாயனார் மகன் பாம்பு தீண்டி இறந்து கிடக்க, அவனை

யாருக்கும் தெரியாமல் மூடி வைத்துவிட்டு, அடியவருக்கு உணவளிக்க முற்பட்டார். அப்பூதியடிகள் இவ்வாறு வாழ்வியலில் விருந்தோம்பல் பண்பு சிறப்பிடம் பெற்றிருப்பது பெரியபுராணத்தில் காட்டப்பட்டு உள்ளது. வைசசமய நாயன்மார் இறைவனைப் பல்வேறு உறவு நிலைகளில் வைத்துப் பாடியமை பெரிய புராணத்தில் காட்டப்பட்டு உள்ளது. இதனை “அப்பன் நீ அம்மை நீ அன்புடைய மாமனும் மாமியும் நீ” என்று குறிப்பிட்டதனால் அறியமுடிகிறது. நாயன்மார் வாழ்க்கையினாடாக அக்கால மக்கள் அறம், அன்பு, பக்தி பொய்யாமை என்பவற்றைக் கடைப்பிடித்து நல்வாழ்வ வாழ்ந்திருந்தமையைப் பெரிய புராணம் தெளிவாக எடுத்துக் காட்டுகின்றது. திருநாவுக்கரசர் ஆவரித்துத் தின்றுள்ளேறனும் புலையரேனும் கங்கைவார் சடைக்கரந்தாருக்கு அன்பராகில் அவரையும் தான் வணங்குவதாகக் கூறி இருப்பதால் அக்கால சமூகம் ஒற்றுமையாக இருந்ததைப் பெரியபுராணம் தெளிவுபடுத்துகிறது. பக்தியால் அன்பினால் இறைவனை அடையலாம் என்ற கருத்தினையும் பெரியபுராணம் நாயன்மார் வாழ்க்கையினாடாக எடுத்துக் காட்டுகின்றது. நாயன்மார் என்றால் தலைவர் என்று பொருள்படும். அந்தந்த தலைவருடைய வாழ்க்கையினாடாக சௌவசமய வாழ்வியற் பண்புகளைப் பெரியபுராணத்தில் சேக்கிழார் காட்டியுள்ளார்.

செல்வி. ப.தூரணி
ஆரம்பக்கல்வி 1A
1ம் வருட முகிழ்நிலை ஆசிரியர்

கொழுமரம்

இராஜகோபுரத்தைக் கடந்து உள்ளே சென்றதும் கொடிமரம் காணப்படும். கொடிமரம் குக்குமலிங்கம் எனப்படும். இதன் அடிப்பாகம் சதுரமாக இருக்கும். இது இறைவனின் படைப்பை உணர்த்தும் பிரமபாகமாகும். அதன் மேலுள்ளது என் கோண வடிவமாகும். இது காத்தலைச் செய்யும் விஷ்ணு பாகமாகும். அதன் மேலே உருண்டு நீண்டபாகம் அழித்தல் தொழிலைச் செய்யும் உருத்திர பாகமாகும். ஆதலால் கொடிமரம் மும்முர்த்திகளையும் முத்தொழில்களையும் உணர்த்தி நிற்கிறது. இதையே வடமொழியில் “தவஜூஸ் தம்பம்” என்று கூறுவர். அசுரர்களை அகற்றவும் சிவகனங்களையும் தேர்வகளையும் அழைக்கவும் ஆலயத்தைக் காக்கவும் அடியார்களைப் பாதுகாக்கவும் கொடி மரம் வைக்கப்படுகின்றது. சிவன் கோயிலில் கொடிச் சீலையின் மேற்பகுதியில் நந்தியையும், தேவி ஆலயமாயின் சிங்கத்தையும், விந்யாகர் எனின் எலியையும் (முக்கிகள்), முருகன் எனின் மயிலையும் வரைய வேண்டும்.

மனித குண்லினிச்சக்தி உறங்கிக் கிடக்கும் மூலாதாரம் கொடி, மரமாகவும், கொடி மரத்திலுள்ள 32 வளைங்களும் முள்ளந்தன்டிலுள்ள 32 எலும்புகளையும், கொடிக்கயிறுகள் இடகலை, பிங்கலை எனும் நாடிகளையும் குறிக்கின்றன. இவற்றின் வழியே யோகம் பயிலும் போது ஆன்மா பேரானந்தத்தை எய்துகிறது என்பது இந்துக்களின் நூம்பிக்கை.

கோயில் இல்லா ஊர்ல் குடியிருத்த வேண்டாம்

கோவிலும் உடலும் ஒன்று. இரண்டுமே ஆத்ம சக்தியின் உறைவிடம். ஆலயம் என்றால் என்ன? ஆலய அமைப்பு நமது அகத்தை பிரபலிக்க வைக்கும் கண்ணாடியைப் போன்றது. நமக்குள்ளே பார்க்கும் திறன் நமக்கில்லாத படியதால் ஆலய அமைப்பின் மூலமாக தமது உள்ளமைப்புக்களை நாம் அறிவும் வகையில் ஆன்றோர்கள் அமைத்துள்ளார்கள். பிரசாத வடிவில் மருந்துகளையும் பிரார்த்தனை வடிவில் உடற்பயிற்சிகளையும் வகுத்துத் தந்துள்ளார்கள். உடற்பயிற்சியினால் உடலை மட்டுமன்றி உள்ளத்தையும் அதனாடாக ஆன்மாவையும் ஆரோக்கியம் செய்யலாம். நமது உடலையும் மனதையும் சுத்தம் செய்யும் மருத்துவமனை போல ஆலயம் அமைகின்றது. வரையறுக்கப்பட்ட முறைகளை பின்பற்றி ஆலயத்தில் இறைவழிபாடு செய்தால் நாம் ஆரோக்கியமான வாழலாம். ஆலயம் என்பது மிகவும் சக்தி வாய்ந்த மருத்துவமனை. ஆலயம் உடல் நிலையையும், மனநிலையையும் சமப்படுத்தி அழுக்குகளை வெளியேற்றி சக்தி கொடுக்கும் இடமாக தலமாக இருக்கின்றது. நாம் வீட்டில் இருந்தபடியே வழிபாடு செய்வதால் பலன் பெருமளவில் கிடைக்கும் எனக்கூற முடியாது. ஏனெனில் நாம் ஒருவர் என்பதனால் நமக்குள் இருக்கும் சக்தி சிறியதே. ஆனால் ஆலயத்தில் கூட்டாக மக்கள் பக்தர்களாக சேரும் போது ஆலயத்தில் உள்ள பல சக்திக் கலங்களில் மூலமாக சக்தியை உள்வாங்கி அதை வெளியிடும் பொழுது அந்த சக்தி அலை நம்மை சமன் செய்கின்றது. எனவே தான் “ஆலயம் தொழுவது சாலச் சிறந்தது” எனச் சொல்லப்படுகின்றது. ஆலயத்தின் கோபுரம் மிகவும் முக்கியமான ஒரு அம்சமாகும். கோபுரத்தில் ஏழு நிலைகள் உள்ளன. இந்த ஏழு நிலைகளும் தம் உடலில் உள்ள ஏழு சக்திச் சக்கரங்களை குறிக்கும். கோபுரத்தின் உச்சியில் தங்கத்தினால் அல்லது வெள்ளியினால் அல்லது ஐம்பொன்னால் செய்யப்பட்ட கலசங்கள் இருக்கும். இக்கலசங்களிலும் அதன் அடியிலும் வைக்கப்படும். தானியங்களும் உலோகங்களும் மின்காந்த அலைகளை ஸர்க்கும் சக்தியினை (earth) கலசங்களுக்கு கொடுக்கின்றன. இத்தானியங்களும் உலோகங்களும் 12 வருடங்களுக்கு ஒரு முறை மாற்றவது வழக்கம். ஏனெனில் இவை பன்னிரண்டு வருடங்களில் தமது சக்தியை இழந்து விடுகின்றன. அதனால் தான் 12 வருடங்களுக்கு ஒருமுறை கும்பாபிஷேகம் செய்து இவை புதுப்பிக்கப்படுகின்றன. எனவே தான் இக்கலசங்கள் மின்னலை தாங்கும் சக்தியடையவை. ஆதி காலத்தில் வீடுகளில் மின்னலை எதிர்க்கும் சாதனங்கள் இல்லாத காரணத்தால் (earth) மழை காலங்களில் இடி மின்னலில் இருந்து பாதுகாக்க கோயிலின் தங்குவது வழக்கம். இதன் காரணமாக தான் போலும் “கோயில் இல்லா ஊரில் குடியிருக்க வேண்டாம்” என நம் முன்னோர்கள் கூறினார்கள்.

செல்வன். சி. நிழங்கன்
ஆங்கிலம்
2ம் வருட முகிழ்நிலை ஆசிரியர்

சமயமும் வாழ்கையும்

மனிதன் அறிவு ஆற்றல் போன்றவற்றுடன்மட்டுமல்லாமல் ஆன்மீக உணர்வுடனும் வாழ்கின்றான். இந்து மகன் ஒவ்வொருவனுடைய வாழ்கையிலும் சமயத்தின் செல்வாக்கு மேலோங்கி இருப்பதைக் காணலாம். சமய உணர்வு இல்லாத வாழ்க்கை உப்பில்லாப் பண்டம் போன்றதாகும். மனிதனுடைய மனத்தைப் பண்படுத்தி இறையுணர்வை ஊட்டி அவனைச் செம்மையாக வாழுவைப்பது சமயமே. அமைதி, ஆனந்தம், அமரத்துவம் முதலியவற்றைப் பெறுவதற்கு அவனுடைய ஆன்மீக உணர்வே உதவுகிறது. மனதைக் கட்டுப்படுத்தவும் புலன்களை நெறிப்படுத்தவும் சமயம் வழிகாட்டுகிறது. சமய உணர்வும் சமய எண்ணங்களும் காலம் காலமாக மனிதனைப் பற்றியே வருகின்றன. ஆனால் மனிதனுக்கு வழங்கப்பட்ட வாழ்நாளோ மிகக் குறுகியதாகும். இந்த சிறிய பகுதிக்குள் சமய அறிவையும் அதன் தாற்பரியங்களையும் அவனால் முழுமையாக உணர்ந்து கொள்ள முடியாது. என்றாலும் நாளாந்த வாழ்க்கைச் செயற்பாடுகள் சமயத்தின் அடிப்படையிலும் நம்பிக்கையிலும் நடைபெற்று வருகின்றது. இந்து சமயம் மக்களை ஆன்மீகப் பாதைக்கு அழைத்துச் செல்கிறது. அப்பாதையிலே நடப்பவர்களை தொடர்ந்து வழி நடத்துகின்ற ஒரு மதம் மட்டுமே என்று நினைப்பது தவறு. உலகியல் வாழ்க்கைக்கும் எப்படிச் சிறப்பாக வாழுவாம் என்பதற்கும் அது வழிகாட்டி உதவுகிறது. இன்றைய நெருக்கடிகள் பதகளிப்புகள் நிறைந்த கால கட்டத்தில் மனிதன் ஓயாது இயந்திரமாக செயற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறான். இந் நிலையிலே ஏற்படுகின்ற மன உளச்சல்கள் அவனது ஆரோக்கியத்திற்கு கேடு விளைவிக்கின்றன. பணம் பட்டம் பதவி கொரவும் அந்தஸ்து என்ற மாயைகளால் பீடிக்கப்பட்ட மனிதனை அம் மாயைகள் முற்றுமுழுதாக விழுங்கிவிடாமல் பாதுகாத்துக் கொள்வதற்கு சமய உணர்வுகள் மனிதனுள் ஆழமாக ஊடுருவியிருத்தல் அவசியமாகும். நாளெல்லாம் இறை சிந்தனையில் இருப்பது மனிதனால் இன்றைய உலகில் முடியாத காரியமாயினும் ஒரு நாளையில் சில மனிநேரத்திலாவது மனதில் நற்சிந்தனைகளை இருத்தி இறைவனை வணங்குதல் ஒரு சமய வாதியின் கடமையாகும். இந்து சமய வாழ்க்கையில் அன்பு நெறியின் மக்குத்துவம் பற்றிப் போதிக்கின்றது. ஒவ்வொருவரும் தம் கடமையில் அன்பும் பற்றும் செயற்படுதலே முக்கியமான விடயமாகும். தன்னை நேசிப்பவன் தன் கடமையை முக்கியமாக எண்ணி நேரவழியில் செய்பவன். இறைவனை மனதில் இருத்துபவன் ஏனையவர்களிடம் தூய அன்புள்ளவனாக இருப்பான். நற்குணமுள்ள மனிதன் அன்பிற்கு கீழ்ப்படிந்து நடக்கிறான். சமயங்களும் கீழ்ப்படிவத் தன்மையைப் போதிக்கின்றான். ஆரம்பத்தில் இறைவனை மனதில் இருத்திட கீழ்ப்படிந்து வணங்கும் நிலை கால கதியில் சமூகத்தில் பெரியோர்களையும் மூத்தோர்களையும் மதித்துக் கீழ்ப்படியும் தன்மையை ஏற்படுத்தகிறது. மனிதன் ஒருபோதும் சமூகத்தில் தனித்து வாழுமுடியாது. இருப்பிடத்தால் மட்டமல்லாது மனதளவிலும் ஏனையவர்களை ஏற்றுக்கொண்டே வாழவேண்டும். இது தான் சமூக வாழ்கையின் முதற்படியாகும். இதற்காக மனிதர்கள் ஏனையவர்களுடன் ஒத்துப்போகும் குணமுள்ளவர்களாகத்த் தம்மை மாற்றிக் கொள்ள வேண்டும். இத்தகைய செயல்கள் மூலம் உலகில் நிம்மதியாக வாழ முடியும். அகந்தையுடைய மனிதன் எப்போதும் பிறருடன் ஒத்துப்போக முடியாமல் திண்டாடுகிறான். ஏனையவர்களுக்கு உதவுவதும் அவர்களைப் புரிந்து வாழுவதும்

அதனால் ஏற்படும் மகிழ்ச்சியுடன் வாழ்வதும் வாழ்க்கையில் எல்லோருக்கும் கிடைக்க முடியாத ஒருபெறும் பேராகும்.

அன்பு, இரக்கம், பணிவு, கருணை, கீழ்ப்படிதல் போன்ற செயற்பாடுகளோடு ஒழுக்கமும் மனிதனை மனிதனாக வாழவைப்பதில் பெரும் பங்கு எடுத்துக் கொள்கின்றது. பூர்வீகக் காலக் கல்வி முறைகளை எடுத்த நோக்கும் போது கூட அங்கே ஒழுக்கச் செயற்பாடுகள் முதன்மை இடம் பிடித்துக் கொண்டன. இன்றைய கல்வியும் ஒழுக்கத்தை வலியுறுத்துகின்றது. நம் முன்னோர்கள் இயற்கை ஒழுங்கிற்குக் கட்டுப்பட்டுச் சிறந்த சமூக ஒழுங்குடையவர்களாக வாழ்ந்து தம் சுய ஒழுக்கத்திலும் பண்பட்டவர்களாக விளங்கினார்கள். இதற்குப் பல பெரியோர்களின் சரித்திரம் எமக்கு உறுதுணையாகின்றது. ஆகவே இந்து சமயமானது தனித்து வழிபாட்டோடு மட்டு மல்லாமல் ஒருவன் தன்வாழ்கையில் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய பல்வேறு வகையான விழுமியங்களை வலியுறுத்தி வருகின்றது. மனிதர்களின் வாழ்க்கை குறிக்கப்பட்ட சில விரயோழங்குகளுக்கு உட்பட்டு அமைய வேண்டுமென்பதை உணர்த்துவதோடு அதனை ஏற்று அதன்படி ஒழுகுபவர்களைச் சிறந்த பாதைக்கு அழைத்தச் செல்கிறது.

சௌவி.க.பிரசாந்தினி
ஆரம்பக்கல்வி

நாள் மங்கலம்

சைவ சமயத்தவர்களாகிய நாம் விரதங்கள் பண்டிகைகள் விழாக்கள் எனப் பலவற்றுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கிறோம். மகிழ்ச்சிகரமாக வாழ்வதற்கும் சமூகத்தவருடன் நல்ல உறவைப் பேணுவதற்கும் இவை வழிவகுக்கின்றன. நாள் மங்கலம் என்பது பிறந்த நாளைக் குறிக்கிறது. நாள் என்றால் நட்சத்திரத்தைக் குறிக்கிறது. மங்கலம் என்பது ஆக்கம் நன்மை தருவது. நாம் ஒவ்வொருவரும் பிறந்த நட்சத்திரத்திற்குரிய நாள் நமக்கும் பிறருக்கும் மங்கலமானதாக நன்மை தருவதாக இருக்க வேண்டும் என்பதை இத்தொடர் குறிக்கிறது. பெயர் தூட்டுதல் சோறுட்டுதல் ஏடு தொடக்குதல் போன்றவை எமது வாழ்வில் ஒரு முறை மட்டுமே இடம் பெறும். ஆனால் நமது பிறந்த தினம் ஒவ்வொரு வருடமும் நினைவு கூரப்பட்டு கொண்டாடப்படும். சங்ககால இலக்கியங்களிலும் சோழர்கால இலக்கியங்களிலும் நாள் மங்கல நிகழ்வுகள் பற்றிய குறிப்புகள் உள்ளன. சோழப்பேரரசன் தனது பிறந்த நாளுக்கு கோயில்களிலொல்லாம் மானியங்கள் வழங்கியுள்ளன. ஏன் நாம் பிறந்த நாளைக் கொண்டாட வேண்டும் என்று பார்ப்போம். இப்புவலகில் பிறந்தள்ள நாம் ஒருவரும் இறைவனுக்கு நன்றிக்கடன் பட்டவர்கள். பெற்றோருக்கு நன்றிக்கடன்பட்ட -வர்கள். நம் பிறந்த தினம் இறைவனுக்கும் எம்மைச் சார்ந்தவர்களுக்கும் நன்றி செலுத்தும் நாளாக அமைய வேண்டும். நாம் பிறந்த நாளன்று நீராடி புத்தாடை அணிவோம். வீட்டில்பூரண கும்பம் வைத்து விளக்கேற்றுவோம். தோத்திரிப் பாடல்கள் பாடி இறைவனை வழிபடுவோம். பெற்றோர் பெரியோரிடம் ஆசி பெறுவோம். பெற்றோருடன் கோயிலுக்குச் செல்வோம். நிறைந்த கல்வியையும் நோயற்ற ஆயுளையும் வேண்டி இறைவனை மனதார வழிபடுவோம். நன்பர்கள் உறவினர்களுடன் பகிர்ந்துண்டு மகிழ்வோம். குழந்தை ஒன்று பிறந்ததும் பெற்றோர் அடையும் எல்லையற்றது. அவர்கள் பிள்ளை மீது அன்பு பொழிவார்கள். பிள்ளைகளுக்குத் தேவையான அத்தனை கருமங்களையும் சிரத்தையுடன் செய்து மகிழ்வார்கள். குழந்தையின் பிறப்பு விசேட மங்கலமாக மாறிவிடும். இன்றைய குழந்தையே நாளைய தலைவன் என்பதை உணர்ந்து பிள்ளையின் வளர்ச்சியில் யாவரும் அக்கறை செலுத்துவார்கள். பிறக்கும் போது நாம் எதையும் கொண்டு வருவதில்லை. ஆனால் பிறந்ததிலிருந்து எமக்குத் தேவையானவை யாவும் ஏதோ ஒருவகையில் எமக்குக் கிடைத்து வருகின்றன. தினமும் அடுத்தவருக்கு உதவி செய்வது சிரமம் ஆயினும் மங்கலநாளாகிய எமது பிறந்த நாளிலாவது மற்றவரின் மகிழ்ச்சிக்காக சற்றுப்பாடுபடலாம் அல்லவா? அவர்கள் மகிழ்ச்சியில் நாமும் மகிழலாம். வறியவர்கள் முதியவர்கள் குழந்தைகளுடன் எமது பிறந்த நாளைக் கொண்டாடுவது சிறப்பானது. எமது சிறு உதவி அவர்களைப் பெரிதும் மகிழ்விக்கும் அவர்களது மகிழ்ச்சி எம்மை வாழவைக்கும். மேலை நாட்டு பண்பாடு சார்ந்து எமது பிறந்த நாளைக் கொண்டாடுவது தவிர்க்கப்படல் வேண்டும். தீபத்தை ஏற்றுவது மங்கலமாகும், வாயால் ஊதி அணைத்தல் அமங்கலமானதாகும். அது எமது பண்பாட்டுக்கு ஏற்ற வழக்கமன்று. மங்கல நாளாகிய அன்றைய தினம் விளக்கேற்றி குடும்பத்தாருடன். இறைவனை வழிபடுவோம். பொதுவாக மனிதர்கள் தமது வேலைகளைப் புத்தாண்டு பிறந்த பின் சுபநேரத்தில் ஆரம்பிப்பார்கள். அத்துடன் புதுப்பஞ்சாங்கம் பார்த்து அவ்வருடப் பலன்களை அறிந்து கொள்ளுதல் வருடப்பிறப்பின்மரபு.

செல்வி.நி.நிகல்யா
கணிதம் 1ம் வருடம்

வாணியிடம், நூல் வெளியீட்டுக்கு அனுசரணை வழங்கியோர் வரம்

* தங்கவேலாயுதம் ஐங்கனர்	40,000
* S.V முருகேச Anchor	15,000
* கிருபா லேணர்ஸ்	15,000
* Vista Printers	15,000
* S.V முருகேச Gas	12,000
* ராஜா கிறீம் கவுஸ்	10,000
* ராஜதுவாசி - சண்முகராஜக்குருக்கள்	10,000
* ப. பூர்கரன்	10,000
* நலன் விரும்பி (JNCOE)	7,000
* பாலா மேட்டோஸ்	5,000
* த.தர்சிகா	5,000

மொத்தம் 144,000

நன்றகள்

- * வித்தகர் நூல் வெளியிடுவதற்கு அனுமதி வழங்கிய எமது கல்லூரியின் பீடாதிபதி உயர்திரு. கலாநிதி.ச. அமிர்தலிங்கம் ஐயா அவர்களுக்கும்.
- * வித்தகர் நூலை வெளியிட தனது முழு ஒத்துழைப்பை வழங்கிய மன்றக் காப்பாளர் திரு.மா.பிரபாகரன் அவர்களுக்கும்
- * வித்தகர் நூலிற்கான ஆக்கங்கள் தந்துதவிய முகிழ்நிலை ஆசிரிய, மாணவர்கள், மற்றும் விரிவுரையாளர்களுக்கும்.
- * வித்தகர் நூலின் ஆக்கங்களை சரிபார்த்து அதற்கான ஆலோசனைகளை வழங்கிய விரிவுரையாளர்களுக்கும்
- * புத்தகத்தினை சிற்பாக வெளியிட ஒத்துழைப்பு வழங்கி உதவிய இந்துமன்ற உறுப்பினர்களுக்கும்
- * வித்தகர் நூல் வெளியிட தங்களாலான நிதியுதயினை வழங்கிய விளம்பர அனுசரணையாளர்களுக்கும்
- * வித்தகர் நூலை சிறப்பாக அச்சடித்து தந்த Vista8 Printers க்கும் எமது மனப்பூர்வமான நன்றிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்.

ச.ராஜநுளி
இந்துமாமன்ற செயலாளர்

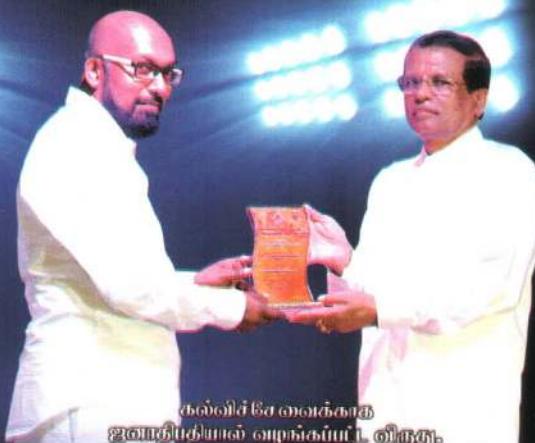

கிருபா லேரன்ஸ்

KIRUBAA LEARNERS

DS.589 அரசு அமிகிகாரம் பெற்ற கணக்கு (A) து சார்தும் யிற்சி யாடசாலை

திட்ட. 226, கட்டுறவுப் பகுதி, மாற்றப்போகம்.
021 222 4353, 021 492 3200, 071 4546 960

முனிஸிபல் கூட கலைக்கால
துறையினர் வழக்காலை விழுது.

★★★ கல்விச்சேவையுடன் ஒன்றிய நிறுவனம் ★★★

- ★ குறிப்பு கலையறைப்பில் விரும்பு சாதி ஆறுமதியத்தும். யாற்பொனம்
- ★ முமியாறுகளிலும் வாகனப்பயிற்சி.
- ★ இரு நேர வாகனப்பயிற்சி.
- ★ வழக்குப்பிரச்சக்கு விடை ஒழுங்கு வகுப்புக்கள்.
- ★ தலைவர் முதல் கமிஷனர்கள்.
- ★ அசோக் ஜென் எம் முறையை கருத வாகனப்பயிற்சி.
- ★ சுக்ள கிளைகளிலும் யிற்சி வகுப்புக்கள்.
- கல்விநாச்சி
- கல்விநாச்சி, 021 228 5505
- புநகர், 021 320 1818
- விகாபுரி, 021 320 1515
- மாற்றப்போகம், 021 300 6544
- தாங்கூர், 023 225 1656
- வெள்ளியா, 024 222 7777,
- வெள்ளியா, 021 224 2022,
- மாநகர்த்துமர், 021 492 3201
- காசேர், 021 222 6699
- அவூப்பகால், 021 222 6688
- வெள்ளியாமலை, 021 224 3237
- சாமகாசேர், 021 227 0700
- வெள்ளியா, 021 300 6550

யாற்பொனம், வெளியா, மாற்பார், கிளைநாச்சி.
வடமாகாணத்தின் முதல்தர சாதி யிற்சிப் யாடசாலை

"All Kinds of Printings in one roof"

Vista8 P r i n t e r s

Designing | Offset, Digital Printing | Banner Print |
Hoardings | Plaques | Digital Name Board |
Wedding Invitation Cards | Mug Print | Shield & etc ...

No. D116, Ramanathan Road, Kaladdy Junction, Jaffna.
T.P.: 021 221 5488 | 075 520 6848 | 077 791 8373
E-mail: vista8print@gmail.com

TAKE HOME
GOODNESS,
FEED YOUR
GREATNESS.

S.V. முருகை

No: 154, Hospital Road,
Jaffna.
T.P : 021 222 8899,
021 492 5831.

No: 106, Hospital Road,
Jaffna.
T.P : 021 492 5830 / 021 222 4341
Fax : 021 222 4341

S.V.முருகை

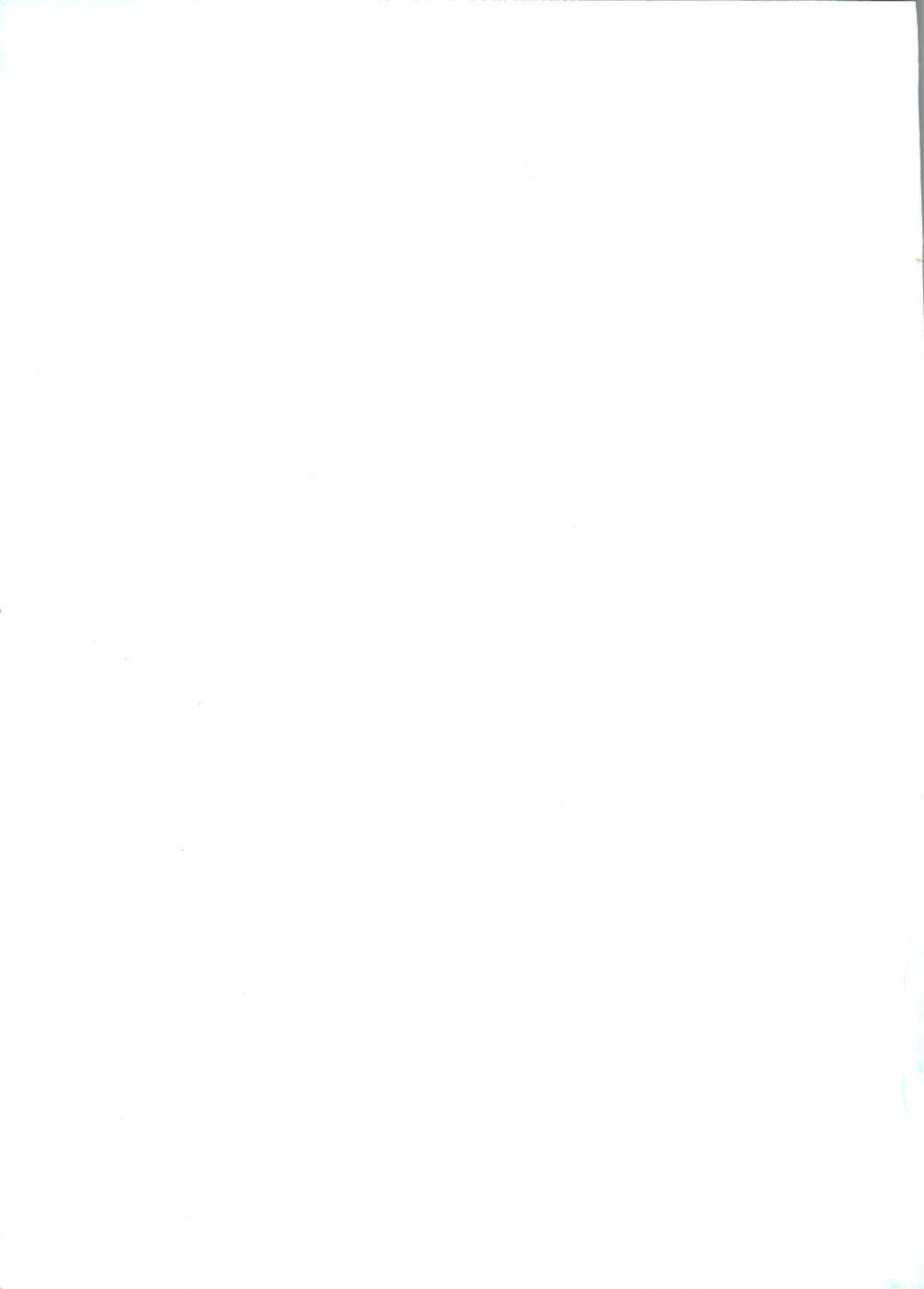
தூய்மையானதும் நீண்ட காலம் பாவிக்கக் கூடியதுமான கீல்துதூரசிகளின் ஒரே தெரிவு

லிற்றோ காஸ் ஏக் விநியோகஸ்தர்

No: 154, Hospital Road,
Jaffna.
T.P : 021 222 8899,
021 492 5831.

No: 106, Hospital Road,
Jaffna.
T.P : 021 492 5830 / 021 222 4341
Fax : 021 222 4341

Bala Motors

Main Street Achchuvely. 0774696701

www.saraswathyhall.com

saraswathyhall_rajah@live.com

37, Sir Pon, Ramanathan Road, affna.
(Near Nachimarkovil Temple)

⌚ 021 221 6085

வெளியீடு
கந்துமாயண்றம்
மாஷ்பஸரணம் ஒத்திய கல்வியியற் கல்லூரி